

ความสัมพันธ์ระหว่างภาษาและวัฒนธรรมที่ปรากฏในคำทำนายของใบเชียมชี

ปริญาพนธ์
ของ
พรทิพย์ ไวลง

๒1 ก.ย. ๒๕๓๕

๒๕๐๙๔๙
เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกภาษาศาสตร์การศึกษา

มีนาคม ๒๕๓๕

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

คณะกรรมการควบคุมและคณะกรรมการสอบได้พิจารณาปริญญานิพนธ์ฉบับนี้แล้ว
เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอก
ภาษาศาสตร์การศึกษา ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒได้

คณะกรรมการควบคุม

.....
..... ประธาน
(รศ. สำอาง หิรัญบุรณะ)

.....
..... กรรมการ
(ผศ. ชวนพิศ ผลวัฒนะ)

คณะกรรมการสอบ

.....
..... ประธาน
(รศ. สำอาง หิรัญบุรณะ)

.....
..... กรรมการ
(ผศ. ชวนพิศ ผลวัฒนะ)

.....
..... กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติม
(ศ. สุไร พงษ์ทองเจริญ)

บัณฑิตวิทยาลัยอนุมัติให้รับปริญญานิพนธ์ฉบับนี้ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกภาษาศาสตร์การศึกษา ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

.....
..... คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
(ศ.ดร. สมพร บัวทอง)

วันที่ 4 เดือน มีนาคม พ.ศ. 2535

ประกาศคุณูปการ

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลงได้ด้วยความสามารถ ความกรุณา และความช่วยเหลือจากรองศาสตราจารย์ลำอาง หิรัญบุรณะ และผู้ช่วยศาสตราจารย์ชวนนิต วัฒนพัฒน์ ประธานและกรรมการผู้ควบคุมปริญญานิพนธ์ ศาสตราจารย์สุโร พงษ์ทองเจริญ กรรมการสอบปากเปล่าเกี่ยวกับปริญญานิพนธ์ ที่ให้คำปรึกษาแนะนำ ตลอดจนแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอขอบคุณผู้ควบคุมดูแลการเลี้ยงเชิชมชีวิตตามวัดต่าง ๆ ที่ได้ให้ความร่วมมือเป็นอย่างดีแก่ผู้วิจัยในการเก็บรวบรวมข้อมูล

ขอขอบคุณคุณจิราภรณ์ อินทราไลย คุณสุวรรณา ผลแก้ว และคุณนุชน้อย กิจทรัพย์ไพบุลย์ ผู้เป็นมิตรแท้ที่ให้ความช่วยเหลือด้านการพิมพ์ การตรวจแก้ไข ตลอดจนให้ความห่วงใย และเป็นกำลังใจให้ผู้วิจัยเสมอมา และคุณอัจฉรา ทองขวัญผู้ให้ความช่วยเหลืออย่างดียิ่งในการพิมพ์งานวิจัยชิ้นนี้ รวมทั้งผู้ให้การสนับสนุนการทำวิจัยครั้งนี้ทุกคน

ขอขอบคุณเพื่อน ๆ พี่ ๆ ภาษาศาสตร์ทุกคนที่ให้ความช่วยเหลือ คำแนะนำต่าง ๆ อันเป็นประโยชน์ต่องานวิจัยชิ้นนี้

ขอกราบขอบคุณ คุณพ่อทองดี และคุณแม่อาภรณ์ ไวแสง ผู้วางรากฐานการศึกษา และสนับสนุนการศึกษาแก่ผู้วิจัยมาโดยตลอด คุณและประโยชน์ที่พึงมีของปริญญานิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยขอมอบเป็นเครื่องบูชาพระคุณของคุณพ่อ คุณแม่ และครูบาอาจารย์ทุกท่าน ที่ได้ประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้ให้แก่ผู้วิจัย

พรทิพย์ ไวแสง

มีนาคม 2535

บทที่	หน้า
4 สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	218
ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า.....	218
ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า.....	218
วิธีดำเนินการรวบรวมข้อมูล.....	218
วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า.....	218
สรุปผลการศึกษาค้นคว้า.....	220
อภิปรายผล.....	260
ข้อเสนอแนะ.....	266
บรรณานุกรม.....	269
ประวัติย่อของผู้วิจัย.....	274

บัญชีตาราง

ตาราง		หน้า
1	หัวข้อคำทำนายในใบเชียมชีวัดไทย.....	37
2	หัวข้อคำทำนายในใบเชียมชีวัดจีน.....	37
3	ความหมายของหัวข้อภาษาคำทำนายที่ปรากฏในใบเชียมชีวัดไทย.....	89
4	ความหมายของหัวข้อภาษาคำทำนายที่ปรากฏในใบเชียมชีวัดจีน.....	90
5	เปรียบเทียบหัวข้อคำทำนายในใบเชียมชีวัดไทยและวัดจีน.....	110
6	เปรียบเทียบหัวข้อคำทำนาย : ลากยศ.....	113
7	เปรียบเทียบหัวข้อคำทำนาย : ชะตา.....	122
8	เปรียบเทียบหัวข้อคำทำนาย : เนื้อคู่.....	130
9	เปรียบเทียบหัวข้อคำทำนาย : เจ็บไข้.....	135
10	เปรียบเทียบหัวข้อคำทำนาย : คดีความ.....	140
11	เปรียบเทียบหัวข้อคำทำนาย : คำสอน.....	145
12	เปรียบเทียบหัวข้อคำทำนาย : ของหาย.....	152
13	เปรียบเทียบหัวข้อคำทำนาย : อันตราย.....	156
14	เปรียบเทียบหัวข้อคำทำนาย : ความสำเร็จ/ไม่สำเร็จ.....	160
15	เปรียบเทียบหัวข้อคำทำนาย : บุตร.....	165
16	เปรียบเทียบหัวข้อคำทำนาย : ผู้อุปถัมภ์/พึ่งพา.....	169
17	เปรียบเทียบหัวข้อคำทำนาย : อาชีพ/การงาน.....	173
18	เปรียบเทียบหัวข้อคำทำนาย : มิตร.....	178
19	เปรียบเทียบหัวข้อคำทำนาย : การเดินทาง.....	181
20	เปรียบเทียบค่านิยม ความเชื่อ และคตินิยมปรัชญาในใบเชียมชีวัดไทยและ วัดจีน.....	185
21	เปรียบเทียบความหมายของหัวข้อภาษาคำทำนายที่ปรากฏในใบเชียมชีวัดไทย และวัดจีน.....	230

สารบัญ

บทที่		หน้า
1	บทนำ.....	1
	ภูมิหลัง.....	1
	ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า.....	3
	ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า.....	3
	ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า.....	3
	คำนิยามศัพท์เฉพาะ.....	3
	วิธีดำเนินการรวบรวมข้อมูล.....	5
	วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า.....	5
2	เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	8
	ความหมายของวัฒนธรรม.....	8
	เอกสารเกี่ยวกับวัฒนธรรมของสังคมไทยและจีน.....	11
	วัฒนธรรมของสังคมไทย.....	11
	วัฒนธรรมของสังคมจีน.....	15
	ความสัมพันธ์ระหว่างภาษาและวัฒนธรรม.....	18
	บทบาทของการพยากรณ์ในสังคม.....	20
	เอกสารเกี่ยวกับหลักอรรถศาสตร์.....	24
	ทฤษฎีการสื่อความหมาย.....	24
3	ความสัมพันธ์ระหว่างภาษาและวัฒนธรรมในใบเชียมชี.....	36
	เนื้อหาคำทำนายในใบเชียมชีวัดไทยและวัดจีน.....	36
	ภาษาที่ปรากฏในใบเชียมชีวัดไทยและวัดจีน.....	88
	วัฒนธรรมที่ปรากฏในใบเชียมชีวัดไทยและวัดจีน.....	109
	เปรียบเทียบความสัมพันธ์ระหว่างภาษาและวัฒนธรรมในใบเชียมชีวัดไทย และวัดจีน.....	185

ภูมิหลัง

นักมานุษยวิทยาให้ความหมายของ "วัฒนธรรม" ว่า วัฒนธรรมคือวิถีชีวิต หรือ แนวชีวิตของคนกลุ่มหนึ่งที่แต่ละบุคคลได้รับแบบอย่างมาตั้งแต่เกิด (Barnouw. 1973 : 6 ; Thompson. 1965 : 27) เป็นรูปแบบของกระบวนการเรียนรู้ที่ค่อนข้างจะมีลักษณะเป็นนิมฟ์เดียวกันที่ถ่ายทอดจากคนรุ่นหนึ่งไปยังคนอีกรุ่นหนึ่ง โดยอาศัยภาษาและการเลียนแบบเป็นสื่อ (Barnouw. 1973 : 6; Hammond. 1978 : 431) และภาษาก็มีอิทธิพลต่อการนึกคิด การมองโลก และการเข้าใจสิ่งแวดล้อมของผู้พูดภาษา ผู้ที่พูดภาษาต่างกันมากก็ย่อมคิด มองโลก และเข้าใจสิ่งแวดล้อมต่างกัน (อมรา ประสิทธิ์รัฐสินธุ์. 2522 : 20) หรืออีกนัยหนึ่งก็คือ วัฒนธรรมหรือวิถีชีวิตแบบต่าง ๆ ของมนุษย์จะปรากฏขึ้นเหมือนหรือต่างกันมากหรือน้อยขึ้นอยู่กับเวลาที่เขาเหล่านั้นพูดภาษาที่ต่างกันหรือคล้ายกัน ในทางกลับกันมนุษย์ใช้ภาษาในการพูดที่ต่างกัน หรือคล้ายกันก็ย่อมขึ้นอยู่กับวัฒนธรรมหรือวิถีชีวิตแบบต่าง ๆ ของมนุษย์ที่ปรากฏขึ้นเหมือนหรือต่างกันมากหรือน้อยด้วยเช่นกัน ยกตัวอย่างเช่น คนไทยและคนจีนในสังคมไทยมีคำเรียกกริยาการกินที่แตกต่างกัน กล่าวคือคนไทยใช้คำเรียกกริยาการกินนี้ว่า "เปิบ" หมายถึง การกินข้าวโดยใช้นิ้วมือทั้ง 4 นิ้ว คือ นิ้วโป้ง นิ้วชี้ นิ้วกลาง และนิ้วนาง ส่วนนิ้วก้อยนั้นไม่ใช้ และการหยิบข้าวด้วยวิธีเปิบนี้ นิ้วทั้ง 4 ห้ามเบียดเกิน 1 องคุลี (ดิศฤทธิ์ ปราโมช. 2530 : 8) ส่วนคนจีนในสังคมไทยมิได้กินข้าวสวยแบบคนไทย หากแต่กินข้าวต้ม ถ้าจะให้กินด้วยวิธีเปิบแบบคนไทยก็คงจะไม่ได้ คนจีนจึงใช้วิธี "ฝูย" หมายถึง การกินข้าวต้มในภาชนะที่เป็นถ้วย แล้วใช้ตะเกียบในการวกข้าวต้มเข้าปาก ด้วยเหตุที่คนไทยและคนจีนในสังคมไทยมีพฤติกรรมในการกินแตกต่างกัน จึงทำให้เกิดภาษาที่ใช้ในการกินแตกต่างกันด้วย แต่ในปัจจุบันจะพบว่าคนไทยกินข้าวด้วยวิธีเปิบน้อยลง ยกเว้นคนไทยที่อยู่ในชนบทที่ห่างไกล และรับเอาวัฒนธรรมการกินโดยใช้ช้อน ล้อม ตามแบบอย่างวัฒนธรรมทางตะวันตก และรับวัฒนธรรมการกินข้าวต้มโดยการฝูยด้วยตะเกียบตามแบบอย่างวัฒนธรรมของคนจีน ส่วนคนจีนก็จะรับวัฒนธรรมการกินข้าวสวยโดยใช้ช้อนล้อมตามแบบตะวันตก แต่ก็พบว่าคนจีนใช้ตะเกียบในการกินข้าวสวยเช่นกันถ้ากินในภาชนะที่เป็นถ้วย

สรุปได้ว่าความสัมพันธ์ที่มีระหว่างภาษาและวัฒนธรรมไม่อาจแยกออกจากกันได้ ดังที่ แฮมมอนด์ (Hammond. 1978 : 410) กล่าวว่า ภาษาทุกภาษาในโลกมีความเป็น เอกภาพและคนสามารถปรับระบบของภาษาให้เข้าสู่บริบททางสังคมซึ่งมีการใช้ภาษานั้น ๆ อยู่ได้

วัฒนธรรมทางแนวความคิดเป็นหน่วยพื้นฐานที่สุดที่มนุษย์มี ซึ่งจะแตกต่างกันออกไปในแต่ละบุคคล ชุมชน หรือสังคม ซึ่งจะนำไปสู่สิ่งที่มนุษย์จะทำคือ ปทัสถาน และสิ่งที่มนุษย์มีอันได้แก่วัฒนธรรมทางวัตถุ วรรณกรรมพยากรณ์ชีวิตจัดเป็นวัฒนธรรมทางแนวความคิดประการหนึ่ง ดังปรากฏให้เห็นอยู่ทั่วไป ได้แก่ ตำราโหราศาสตร์ ตำราหมอดู ศาสตร์ (วรรณกรรมพยากรณ์ชีวิตของชาวภาคใต้) และเชียมชี เป็นต้น ลักษณะที่ปรากฏให้เห็นในวรรณกรรมพยากรณ์ชีวิตเหล่านี้ ได้แก่ โลกทัศน์ของคนในสังคมที่มีการใช้วรรณกรรมพยากรณ์ชีวิตนั้น ๆ

ฐะปะนีย์ นาครทรรพ (2520 : 4) จัดหมวดคำตายต่างๆ ว่าเป็น "วัฒนธรรมที่แทรกหรือสัมพันธ์อยู่กับการใช้ภาษา" ฉะนั้น ลักษณะทางวัฒนธรรมที่ปรากฏอยู่ในภาษาอัน ได้แก่ โลกทัศน์ ค่านิยม ความเชื่อ และคตินิยมต่าง ๆ จึงเป็นลักษณะสำคัญในการบ่งบอก วัฒนธรรมของสังคมที่มีวรรณกรรมนั้น ๆ ปรากฏอยู่

ใบเชียมชีจัดว่าเป็นวรรณกรรมพยากรณ์ชีวิตประเภทหนึ่ง จากคำสัมภาษณ์หมอดู ชาวจีนท่านหนึ่ง มีชื่อบอกชื่อ เป็นผู้ให้สัมภาษณ์, พรทิพย์ ไวลอง เป็นผู้สัมภาษณ์, ที่ 293/34 อำเภอบางรัก จังหวัดกรุงเทพมหานคร เมื่อวันที่ 6 มิถุนายน พ.ศ. 2532 หมอดู ท่านนี้ให้สัมภาษณ์ว่า เชียมชีมีต้นกำเนิดมาจากประเทศจีน ถูกนำเข้ามาในประเทศไทย เมื่อประมาณ 80 ปีที่แล้ว โดยมีเชียนเป็นผู้นำเข้ามาโดยทางเรือ เมื่อมาถึงประเทศไทย ได้มีการแปลจากภาษาจีนเป็นภาษาไทย และมีการปรับเปลี่ยนเพื่อให้เหมาะสมกับสังคมไทย

ดังได้กล่าวแล้วว่ามนุษย์สามารถศึกษาวัฒนธรรมได้โดยการศึกษาจากภาษา จึงทำให้ผู้วิจัยสนใจที่จะศึกษาวัฒนธรรมจากภาษา ทั้งนี้จะทำการศึกษาจากเนื้อหาคำทำนายที่ปรากฏในใบเชียมชี และด้วยเหตุที่ใบเชียมชีที่ปรากฏอยู่ในศาลและวัดไทยมีต้นกำเนิดจากใบเชียมชีของจีน แต่ได้มีการแปลและปรับให้เหมาะสมกับสภาพของคนไทยดังกล่าวแล้ว จึงทำให้ผู้วิจัยสนใจศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างภาษาและวัฒนธรรมที่ปรากฏในคำทำนายในใบเชียมชีของวัดไทยและวัดจีน

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อศึกษาภาษาและวัฒนธรรมที่ปรากฏในคำทำนายของใบเขียนสีในวัดไทยและวัดจีน
2. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างภาษาและวัฒนธรรมที่ปรากฏในคำทำนายของใบเขียนสีในวัดไทยและวัดจีน

ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า

1. ทำให้ทราบภาษาและวัฒนธรรมที่ปรากฏในคำทำนายของใบเขียนสีในวัดไทยและวัดจีน
2. ทำให้ทราบลักษณะที่ร่วมกันและแตกต่างกันของภาษาและวัฒนธรรมที่ปรากฏในคำทำนายของใบเขียนสีวัดไทยและวัดจีน

ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า

1. ศึกษาเฉพาะเนื้อหาคำทำนายที่เป็นภาษาไทยเท่านั้น
2. ศึกษาคำทำนายที่ปรากฏในใบเขียนสีของวัดไทยและวัดจีนอย่างละประมาณ 200 ใบ

คำนิยามศัพท์เฉพาะ

1. วัฒนธรรม หมายถึง วิถีชีวิตที่ศึกษาได้จากเนื้อหาภาษาคำทำนายที่ปรากฏในใบเขียนสี ได้แก่
 - 1.1 คำนิยาม เช่น คำนิยามในความมีซึ่งอาจจะสรุปได้จากข้อมูลย่อยของภาษาคำทำนายหัวข้อ "लग" คำนิยามการมีบุตรชายซึ่งอาจจะสรุปได้จากข้อมูลย่อยของภาษาคำทำนายหัวข้อ "บุตร" คำนิยามการมีคู่ครองซึ่งอาจจะสรุปได้จากข้อมูลย่อยของภาษาคำทำนายหัวข้อ "เนื้อคู่" คำนิยามความสุขสบายในชีวิตซึ่งอาจจะสรุปได้จากข้อมูลย่อยของภาษาคำทำนายหัวข้อ "คติความ" "เจ็บไข้" "ความสุข" และคำนิยามการได้รับความสำเร็จในการทำงานซึ่งอาจจะสรุปได้จากข้อมูลย่อยของภาษาคำทำนายหัวข้อ "ความสำเร็จ/ไม่สำเร็จ"

1.2 ความเชื่อ เช่น ความเชื่อในทางพุทธศาสนาในเรื่องกฎแห่งกรรม ซึ่งอาจจะสรุปได้จากข้อมูลย่อยของภาษาคำทำนายหัวข้อ "บาป-บุญ" ความเชื่อในทางไสยศาสตร์ในเรื่องเคราะห์ซึ่งอาจจะสรุปได้จากข้อมูลย่อยของภาษาคำทำนายหัวข้อ "การสะเดาะเคราะห์"

1.3 คติธรรมและปรัชญา เช่น คติธรรมและปรัชญาในเรื่องการดำเนินชีวิต ซึ่งอาจจะสรุปได้จากข้อมูลย่อยของภาษาคำทำนายหัวข้อ "คำสอนและคำเตือน"

2. การศึกษาความสัมพันธ์ หมายถึง การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างภาษาและวัฒนธรรมตามข้อมูลย่อยของภาษาคำทำนายในหัวข้อที่ปรากฏร่วมกันในใบเขียนชื่อของวัดไทยและวัดจีน โดยศึกษาเปรียบเทียบในด้าน คุณลักษณะ และปริมาณ ดังนี้

2.1 คุณลักษณะ โดยการเปรียบเทียบข้อมูลย่อยทางภาษาโดยใช้ทฤษฎีทางอรรถศาสตร์ว่า ในเนื้อหาคำทำนายในใบเขียนชื่อของวัดไทยและวัดจีนมีข้อมูลย่อยทางภาษาใดปรากฏอยู่บ้าง และมีลักษณะที่เหมือนหรือต่างกันอย่างไร เช่น ข้อมูลย่อยทางภาษาในหัวข้อ "लग" มีดังนี้

2.1.1 รูปธรรม แบ่งออกเป็น

- ก. สิ่งมีชีวิต จากเนื้อหาภาษา : ลัตว์ 4 เท้า ลัตว์ 2 เท้า ข้ำทาส หญิงแม่เจ้าแม่นาง พระ ผู้เฒ่า เนื่อคู่
- ข. สิ่งไม่มีชีวิต จากเนื้อหาภาษา : लग ผ่าผอน แก้ว แหวนเงินทอง ของใช้สอย ทรัพย์สินสมบัติ

2.1.2 นามธรรม จากเนื้อหาภาษา : สดถาบรรดาศักดิ์ ความฝัน

2.2 ปริมาณ โดยการนับความถี่ของข้อมูลย่อยทางภาษาที่ปรากฏตามการวิเคราะห์ด้านคุณลักษณะ และเปรียบเทียบจากคำร้อยละของข้อมูลความถี่ที่ได้ เพื่อศึกษาระดับความสำคัญของหัวข้อทางวัฒนธรรมในภาษาคำทำนายในใบเขียนชื่อของวัดไทยและวัดจีน

3. วัดไทย หมายถึง วัดที่มีการสืบทอดพุทธศาสนานิกายหินยาน และมีการปฏิบัติพิธีกรรมทางศาสนาแบบพุทธศาสนานิกายหินยาน มีชื่อไทย และตั้งอยู่ในกรุงเทพมหานคร ดังรายชื่อวัดไทยดังต่อไปนี้

1. วัดสุทัศน์เทพวราราม
2. วัดอรุณราชวราราม
3. วัดพระเชตุพนวิมลมังคลาราม
4. วัดชนะสงคราม
5. วัดบวรนิเวศวิหาร

6. วัดเพลงวิปัสสนา

7. วัดสุนทรธรรมทาน

4. วัดจีน หมายถึง วัดที่มีการสืบทอดพุทธศาสนาเถรวาทนิกายมหายาน และมีการปฏิบัติพิธีกรรมทางศาสนาแบบพุทธศาสนาเถรวาทนิกายมหายาน มีชื่อไทย และชื่อจีนกำกับอยู่ และตั้งอยู่ในกรุงเทพมหานคร ดังรายชื่อวัดจีนดังต่อไปนี้

1. วัดมังกรกมลาวาส (วัดเล่งเน่ยยี่)

2. วัดป่าใหญ่จีนพรต (วัดหยงก๊กยี่)

3. วัดกษัตริย์วิหาร (วัดกัมโล่วยี่)

4. วัดอนัมนิการาราม (วัดกว้างเพือกต้อ)

วิธีดำเนินการรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยรวบรวมข้อมูลใบเขียนชื่จากวัดไทยและวัดจีนที่ตั้งอยู่ในกรุงเทพมหานคร โดยสอบถามรายชื่อวัดและที่ตั้งของวัดจากผู้รู้ จากนั้นจึงเริ่มทำการเก็บข้อมูลใบเขียนชื่อให้ครบทุกใบใน 1 ชุดของแต่ละวัด ผู้วิจัยสามารถเก็บข้อมูลใบเขียนชื่จากวัดไทยได้ 7 วัด เป็นจำนวน 209 ใบ และจำนวนข้อมูลใบเขียนชื่จากวัดจีนได้ 4 วัดเป็นจำนวน 214 ใบ ทั้งนี้ข้อมูลใบเขียนชื่อนี้สามารถนำมาวิเคราะห์ต้องมีเนื้อหาคำทำนายที่ไม่ซ้ำกันตลอดทั้งใบในแต่ละวัด

วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

1. ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ ศึกษาความหมายของวัฒนธรรมเอกสารเกี่ยวกับวัฒนธรรมของสังคมไทยและจีน ความสัมพันธ์ระหว่างวัฒนธรรมและภาษา บทบาทของการพยากรณ์ในสังคม และเอกสารเกี่ยวกับหลักอรรถศาสตร์ ได้แก่ทฤษฎีการสื่อความหมายเพื่อเป็นพื้นฐานและแนวทางในการศึกษาค้นคว้า

2. ศึกษาทฤษฎีการสื่อความหมายจากตำราภาษาศาสตร์

3. ศึกษาเนื้อหาคำทำนายในใบเขียนชื่วัดไทยและวัดจีน โดยดำเนินการศึกษาดังนี้

3.1 จำแนกข้อมูลเนื้อหาคำทำนายของใบเขียนชื่แต่ละใบในแต่ละวัดออกเป็นหัวข้อ ดังตัวอย่างหัวข้อคำทำนายของใบเขียนชื่วัดมังกรกมลาวาส ดังนี้ ลาภยศ บุตร เนื้อคู่ คดีความ เจ็บไข้ สุขภาพ สุข ความสำเร็จ/ไม่สำเร็จ การสูญเสีย ภรรยา

อันตราย ความเดือดร้อน อายุยืน บริวาร อาชีพ ค่าเดือน การพึ่งพา การคบคน มิตร/ศัตรู ที่อยู่อาศัย และอำนาจ

3.2 จัดกลุ่มเนื้อหาคำทำนายในใบเขียนชีวิตตามหัวข้อที่ได้จากข้อ 3.1 ซึ่งปรากฏหัวข้อซ้ำกันในใบเขียนชีวิตไทยและวัดจีนได้ทั้งหมด 14 หัวข้อ ดังนี้ ลากยศ ชะตา เนื้อคู่ เจ็บไข้ คดีความ คำสอน ของหาย อันตราย ความสำเร็จ/ไม่สำเร็จ บุตร ผู้อุปถัมภ์/พึ่งพา อาชีพ/การงาน มิตร และการเดินทาง

3.3 จำแนกเนื้อหาคำทำนายในใบเขียนชีวิตไทยและวัดจีนจากหัวข้อที่ปรากฏซ้ำกัน 14 หัวข้อดังกล่าว ออกเป็นหัวข้อย่อยตามเนื้อหาคำทำนายที่ปรากฏ ดังตัวอย่างหัวข้อย่อยของเนื้อหาคำทำนายของใบเขียนชีวิตจีน ดังนี้ หัวข้อ "ลากยศ" ได้แก่ ประเภทของลาภ ลักษณะลาภที่ได้ และการได้/ไม่ได้ลาภ

4. ศึกษาภาษาที่ปรากฏในใบเขียนชีวิตไทยและวัดจีน โดยอาศัยหลักการจำแนกความหมายของ Peter M. Roget (1977) ในหนังสือ Roget's International Thesaurus และศึกษาเปรียบเทียบภาษาที่ปรากฏในหัวข้อคำทำนายที่ละหัวข้อที่ปรากฏร่วมกันในใบเขียนชีวิตไทยและวัดจีน

5. ศึกษาวัฒนธรรมจากเนื้อหาภาษาคำทำนายในใบเขียนชีวิตไทยและวัดจีน โดยดำเนินการศึกษาดังนี้

5.1 จัดเรียบเรียงหัวข้อภาษาคำทำนายในใบเขียนชีวิตไทยและวัดจีน 14 หัวข้อ ตามลำดับจากมากไปน้อยของค่าจำนวนและร้อยละของข้อมูลที่ปรากฏ นำเสนอในรูปแบบของตาราง

5.2 ศึกษาวัฒนธรรมที่เป็นค่านิยม ความเชื่อ และคตินิยมปรัชญาของภาษาคำทำนายในใบเขียนชีวิตไทยและวัดจีนที่ละหัวข้อที่ปรากฏร่วมกันในด้านคุณลักษณะตามข้อมูลย่อยของภาษาที่ปรากฏ นำเสนอในรูปแบบของตาราง

5.3 ศึกษาระดับความสำคัญของวัฒนธรรมที่เป็นค่านิยม ความเชื่อ และคตินิยมปรัชญาของภาษาคำทำนายในใบเขียนชีวิตไทยและวัดจีนที่ละหัวข้อที่ปรากฏร่วมกันในด้านปริมาณตามข้อมูลย่อยของภาษาที่ปรากฏ โดยจำแนกเป็นค่าความถี่และร้อยละในการปรากฏ

6. ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างภาษาและวัฒนธรรมของคำทำนายในใบเขียนชีวิตไทยและวัดจีน โดยเปรียบเทียบความสัมพันธ์ระหว่างภาษาและวัฒนธรรมของคำทำนายในใบเขียนชีวิตไทยและวัดจีน ตามหัวข้อค่านิยม ความเชื่อ และคตินิยมปรัชญาที่ปรากฏ

7. เสนอผลการศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

7.1 เสนอผลการวิเคราะห์เนื้อหาคำทำนายในใบเชิยมชีวิตไทยและวัดจีนตามหัวข้อและหัวข้อย่อยที่ปรากฏ

7.2 เสนอผลการวิเคราะห์ภาษาที่ปรากฏในใบเชิยมชีวิตไทยและวัดจีนตามหัวข้อและหัวข้อย่อยที่ปรากฏ

7.3 เสนอผลการวิเคราะห์วัฒนธรรมและระดับความสำคัญของวัฒนธรรมที่เป็น ค่านิยม ความเชื่อ และคตินิยมปรัชญาของภาษาคำทำนายในใบเชิยมชีวิตไทยและวัดจีน ทีละหัวข้อที่ปรากฏร่วมกัน จากค่าความถี่และร้อยละที่ปรากฏ เป็นแบบการบรรยาย

7.4 เสนอผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างภาษาและวัฒนธรรมของคำทำนายในใบเชิยมชีวิตไทยและวัดจีน

8. สรุป และอภิปรายผลโดยใช้วิธีการพรรณาวิเคราะห์

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

เรื่องที่ทำการวิจัยนี้เกี่ยวข้องกับเรื่องดังต่อไปนี้

1. ความหมายของวัฒนธรรม
2. เอกสารเกี่ยวกับวัฒนธรรมของสังคมไทยและจีน
 - 2.1 วัฒนธรรมของสังคมไทย
 - 2.2 วัฒนธรรมของสังคมจีน
3. ความสัมพันธ์ระหว่างวัฒนธรรมและภาษา
4. บทบาทของการชนากรรมในสังคม
5. เอกสารเกี่ยวกับหลักอรรถศาสตร์ ได้แก่ ทฤษฎีการสื่อความหมาย

ความหมายของวัฒนธรรม

กู๊ดอินน์ (Goodenough. 1976 : 36) กล่าวถึงความหมายของวัฒนธรรมว่า หมายถึงการดำเนินชีวิตของมนุษย์ตั้งแต่ยุคเริ่มต้นและมีการพัฒนาต่อๆ มา โดยมีใช้หมายถึงความเป็นอยู่ของมนุษย์ในโลกปัจจุบันเท่านั้น วัฒนธรรมจะประกอบด้วยสิ่งใดก็ตามที่มนุษย์จะใช้ในการดำรงชีวิตให้เข้ากับผู้อื่นได้ดี และเป็นที่ยอมรับเป็นสมาชิกหนึ่งในสังคมโดยแต่ละสังคมมีวัฒนธรรมเป็นของตนเอง เพราะมีวิถีชีวิตที่แตกต่างกันในแต่ละกลุ่มสังคม (สุภัตรา สุภาพ. 2518 : 19) วัฒนธรรมเป็นสิ่งที่มนุษย์เรียนรู้ด้วยสัญชาตญาณในสิ่งที่บรรพบุรุษได้มอบไว้ให้ ในความหมายของวัฒนธรรมนี้แสดงถึงวัฒนธรรมที่ไม่ใช้วัตถุเพราะในความหมายนี้ "วัฒนธรรม" ไม่ได้ประกอบด้วยคน สิ่งของ พฤติกรรม และอารมณ์ หากแต่เป็นการจัดระบบของสิ่งต่าง ๆ เข้าด้วยกัน เป็นรูปแบบของสิ่งต่าง ๆ ที่มีอยู่ในใจมนุษย์ เป็นรูปแบบของการรับรู้ ความสัมพันธ์ และสิ่งต่าง ๆ ที่จะแสดงให้เห็นถึงความเป็นมนุษย์ ส่วนวัฒนธรรมอีกลักษณะหนึ่งเป็นสิ่งที่มนุษย์กระทำและพูด การจัดระบบของสังคมและเหตุการณ์ต่าง ๆ สิ่งเหล่านี้เป็นผลผลิตของวัฒนธรรมซึ่งมนุษย์ได้ประยุกต์มาจากการเรียนรู้และการรับรู้ของพวกเรา ซึ่งจะมีการถ่ายทอดจากคนรุ่นหนึ่งไปยังคนอีกรุ่นหนึ่ง (Plog and Bates. 1980 : 5)

จากความหมายที่กล่าวมาสามารถจำแนกความหมายของวัฒนธรรมได้เป็น 2 ประ-

การคือ ความหมายในทางที่เป็น "วิถีชีวิต" (The Totalist View) (พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน. 2525 ; Vivello. 1978 : 16 ; citing Tylor. 1871 : 1) ได้แก่ ความรู้ ความเชื่อ ศิลปะ คติธรรม กฎหมาย ประเพณี ความสามารถและพฤติกรรมต่าง ๆ ของมนุษย์ที่เป็นสมาชิกในสังคมกับความหมายที่เป็น "ระบบแนวความคิด" (The Mentalist View) (Vivello. 1978 : 17) ได้แก่ ระบบของความรู้และความเชื่อต่าง ๆ ซึ่งมนุษย์ใช้ในการรับรู้ ตัดสินใจ และแสดงออก

ประจักษ์ ประภาณิทยากร (2527 : 36-37) ให้ความหมายของวัฒนธรรมว่า คือ สิ่งหรือกำหนดกฎเกณฑ์ที่มนุษย์ในส่วนรวมสร้างขึ้นมาเพื่อประโยชน์หรือเพื่อความอยู่ที่ดีของมนุษย์ในสังคมนั้นๆ ดังนั้น จึงสามารถออกมาเป็นพฤติกรรมทั้งความคิดและการกระทำ สืบทอดกันมาไม่ขาดสาย เป็นการแสดงซึ่งบุคลิกลักษณะประจำชาติ กล่าวในวงจำกัด วัฒนธรรมก็ยังมีลักษณะดังนี้

1. เป็นมรดกของสังคม หมายถึงเป็นสิ่งที่คนแต่ก่อนส่งมหรือประเพณีโดยเห็น ว่าดี ว่ามีประโยชน์ร่วมกัน

2. เป็นวิถีชีวิต หมายถึงเป็นแนวทางหรือคติในการดำเนินชีวิต หรือให้ชีวิตดำเนินร่วมกันได้ด้วยความราบรื่นและผาสุก

3. เป็นประเพณี หมายถึงการสืบทอดกันมานาน โดยที่สังคมนั้นรักษาไว้ และถ่ายทอดสืบเนื่องกันให้เจริญงอกงาม

พญา สายหู (2529 : 23-24) ให้คำนิยามของวัฒนธรรมว่าเป็นตราประจำสังคม กล่าวคือ เนื่องจากสมาชิกของกลุ่มเดียวกันย่อมทำอะไร ๆ ในแบบอย่างเดียวกัน วัฒนธรรมจึงเป็นเสมือนเครื่องหมาย หรือตราประจำของกลุ่มที่คนอื่นเห็นแล้วรู้ได้ทันที เช่น มีภาษา เครื่องแต่งกายขนบธรรมเนียมประเพณีที่เหมือน ๆ กัน สำหรับคนในกลุ่มนั้น

ด้วยเหตุนี้ เราเห็นคนสวมงอบแต่ไกลก็รู้ได้ทันทีว่าเป็นคนไทย ถ้าเห็นคนสวมหมวกกุยเล้ยก็เหมาว่าเป็นคนจีน ถ้าเข้าใกล้พบว่าคนใส่งอบเป็นฝรั่ง เราก็ว่าฝรั่งเองอบไทยไปใส่ หรือถ้าคนไทยใส่หมวกกุยเล้ย เราก็ต้องว่าขออิมหมวกของคนจีนเขามาใส่ เห็นคนนั่งพับเพียบเป็นข้าวด้วยมือ กับเห็นคนนั่งยอง ๆ พูยข้าวด้วยตะเกียบ หรือเห็นคนหนึ่งนั่งเก้าอี้กินอาหารด้วยมีดกับส้อม เราก็สรุปว่า คนหนึ่งเป็นไทย คนที่สองเป็นจีน และคนสุดท้ายเป็นฝรั่ง ดังนี้ เป็นต้น เพราะฉะนั้นคนที่ เป็นสมาชิกของแต่ละกลุ่ม แต่ละสังคมจึงแสดงเครื่องหมายของกลุ่มหรือสังคมนั้นด้วยแบบอย่างการกระทำเรื่องต่าง ๆ ของชีวิตเป็น อย่างเดียวกันซึ่งแสดงได้ด้วยวัตถุอุปกรณ์หรือกริยาท่าทาง นิสัยใจคอ ฯลฯ ที่เป็นแบบเดียวกันของทั้งกลุ่ม หรือเรียกสั้น ๆ ว่า แต่ละกลุ่มสังคมมีวัฒนธรรมคือแบบชีวิตเฉพาะของ

ตัวเอง แต่อย่างไรก็ตาม แบบชีวิตเฉพาะของตัวเองของแต่ละกลุ่มสังคมนั้นย่อมมีการเปลี่ยนแปลงไป ทั้งนี้เพราะสมาชิกของกลุ่มสังคมนั้นมีการเปลี่ยนแปลงกันอยู่ตลอดเวลา สมาชิกในกลุ่มสังคมหนึ่งอาจมีการเคลื่อนย้ายไปสู่กลุ่มสังคมอื่น ด้วยเหตุนี้จึงทำให้แบบชีวิตของสมาชิกในกลุ่มสังคมทั้งสองต้องเปลี่ยนแปลงไป ดังที่ ผ่องพันธุ์ มณีรัตน์ (2521 : 119) เรียกว่า เป็นการปะทะสังสรรค์ทางวัฒนธรรม (Acculturation) ซึ่งประกอบด้วยการเปลี่ยนแปลงซึ่งได้ถูกนำเข้ามาในวัฒนธรรมหนึ่งโดยอิทธิพลของอีกวัฒนธรรมหนึ่ง ซึ่งมีผลทำให้วัฒนธรรมทั้งสองนั้นเพิ่มความคล้ายคลึงกันยิ่งขึ้น และเป็นผลให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในวัฒนธรรมทั้งสอง ดังตัวอย่างงานวิจัยของสมบูรณ์ สุขสำราญ (2530) ที่ศึกษาความเชื่อทางศาสนาของชาวจีนที่กลืนกลายระหว่างพุทธศาสนานิกายมหายาน เต๋าและขงจื้อ กับพุทธศาสนานิกายหินยาน สามารถสังเกตได้จากการประกอบพิธีกรรม ดังนี้

1. การกราบไหว้สิ่งศักดิ์สิทธิ์ ชาวจีนนิยมการตั้งศาลเจ้าเล็ก ๆ ภายในบ้าน แล้วกราบไหว้บูชา ชาวไทยมีตั้งพระหรือโต๊ะหมู่บูชาไว้กราบไหว้ ชาวจีนมีศาลเจ้าจีน ชาวไทยมีวัดไทย ชาวจีนกราบไหว้บรรพบุรุษ โดยมีการตั้งโต๊ะมีเครื่องคาวหวานบูชาป้ายชื่อหรือรูปถ่ายของบรรพบุรุษ ชาวไทยบรรจุอัฐิของบรรพบุรุษไว้ใต้ฐานพระพุทธรูปหรือเก็บไว้บูชาที่บ้าน หรือบรรจุอัฐิไว้ในเจดีย์ภายในวัด การศึกษาทั่วไปในเรื่องนี้พบว่าชาวจีนส่วนใหญ่ในปัจจุบันหรือเกือบทั้งหมดกราบไหว้บูชาทั้งเจ้า บรรพบุรุษ พระพุทธรูป และพระสงฆ์ ดังจะเห็นว่าบ้านของชาวจีนส่วนใหญ่จะมีทั้งศาลเจ้าเล็ก ๆ และหิ้งพระ

2. การทำบุญ ชาวจีนส่วนใหญ่นิยมบริจาคทรัพย์ตามศาลเจ้า หรือมูลนิธิช่วยเหลือคนยากจน ซึ่งเป็นเรื่องที่ชาวไทยก็ทำแบบนี้ด้วยเช่นกัน และชาวไทยยังนิยมทำบุญตักบาตร ทอดกฐินและทอดผ้าป่า หรือบริจาคทรัพย์สร้างโบสถ์สร้างวิหาร ชาวจีนบางส่วนที่สัมพันธ์กับชาวไทยจะใช้วิธีการทำบุญแบบคนไทยคือ การตักบาตร ทอดกฐิน และทอดผ้าป่าควบคู่ไปกับการทำบุญแบบจีนด้วย และนับวันชาวจีนจะนิยมการทำบุญแบบนี้มากขึ้น

3. การอุปสมบท ชาวจีนไม่นิยมบวชพระตามลัทธิหินยาน เพราะถือว่าการบวชพระเป็นการยุติเพศมาราวาลโดยสิ้นเชิง ส่วนชาวไทยมีความเชื่อทางศาสนาพุทธนิกายหินยานที่ให้บวชเรียนชั่วคราวได้ การบวชเรียนจึงเป็นสิ่งสำคัญเพราะคนไทยเชื่อว่าการบวชเรียนนั้นก็เพื่อทดแทนคุณบิดามารดา เพื่อสืบต่อพุทธศาสนา เพื่อศึกษาและปฏิบัติตนตามหลักคำสอนของพระพุทธศาสนา และเพื่อสืบทอดประเพณีอันดีงามของไทย เมื่อชาวจีนอุปสมบทแสดงว่าชาวจีนผู้นั้นต้องยอมรับความเชื่อทางศาสนาอย่างคนไทย ในปัจจุบันนี้ชาวจีนทุก 1 ใน 4 คน มีความเชื่อว่าเป็นชายควรบวชทดแทนคุณบิดามารดา และได้เคยอุปสมบทในวัดไทย การอุปสมบทของชาวจีนจึงแสดงถึงความเป็นไทยของชาวจีน

4. นิธิศพร ชาวจีนในปัจจุบันมีประมาณเพียงครึ่งเดียวเท่านั้นที่ต้องการทำอววงซู่ซี้ ซึ่งเป็นการแสดงออกของการมีความเชื่อในลัทธิบูชาบรรพบุรุษ ส่วนที่เหลือต้องการฉาปนกิจตามคตินิยมของคนไทยที่นับถือพุทธศาสนาเถรวาท แต่ยังมีบางครอบครัวจีนที่ประกอบพิธีศพทั้งสองแบบ ซึ่งมีเป็นส่วนน้อยมากเพราะต้องเป็นครอบครัวที่มีฐานะมั่งคั่งร่ำรวย อาจจะกล่าวได้ว่าชาวจีนที่ร่ำรวยมีแนวโน้มที่จะทำอววงซู่ซี้ ส่วนชาวจีนที่เกิดในประเทศไทยอยู่ต่างจังหวัดและหรือมีการศึกษาไทยสูง จะมีแนวโน้มของการทำพิธีฉาปนกิจ

สรุปว่า ชาวจีนมีแนวโน้มที่จะนิยมกราบไหว้สิ่งศักดิ์สิทธิ์ที่ชาวไทยเคารพนับถือมากยิ่งขึ้น ทำบุญตักบาตร ทอดกฐิน และทอดผ้าป่ามากยิ่งขึ้น อุปสมบทมากยิ่งขึ้น และจัดพิธีฉาปนกิจศพมากยิ่งขึ้น แสดงว่าความเชื่อทางศาสนาของชาวจีนส่วนใหญ่กำลังกลืนกลายเข้าสู่ความเชื่อทางพระพุทธศาสนาเถรวาทอย่างชาวไทย

นอกจากชาวจีนจะเป็นผู้รับวัฒนธรรมแบบไทยแล้ว ชาวไทยก็ยังมีการรับเอาวัฒนธรรมแบบจีนเข้าไว้ด้วยตามความเหมาะสม เช่น การจัดงานวันเกิดครบ 5 รอบ หรือ 60 ปีที่เรียกว่าแซ่ซิด การทำพิธีแซ่ซิดนี้จะจัดอย่างใหญ่โตเพื่อเป็นการแสดงสถานภาพ ยิ่งฐานะดีต้องจัดงานอย่างใหญ่โต มีการส่งบัตรเชิญเชิญแขกมาร่วมงานอย่างมากมาย

ด้วยเหตุที่ชาวจีนและชาวไทยมีการผสมกลืนกลายทางวัฒนธรรมโดยมีศาสนาและการประกอบพิธีกรรมเป็นปัจจัยสำคัญ จึงทำให้สถานที่ที่ใช้ประกอบพิธีกรรมทางศาสนาคือวัด จึงต้องมีการรับเอาวัฒนธรรมของทั้งชาวจีนและชาวไทยเข้าไว้ด้วยกัน เป็นต้นว่าวัดไทยมีการประกอบพิธีอุปสมบทให้แก่ชาวจีน หรือการทำบุญตักบาตร เป็นต้น

เอกสารเกี่ยวกับวัฒนธรรมของสังคมไทยและจีน

วัฒนธรรมของสังคมไทย

สังคมไทยจัดเป็นสังคมแบบเกษตรกรรม เพราะประชาชนประมาณ 80% ประกอบอาชีพการเกษตร ระบบสังคมไทยเป็นหมู่บ้านต่าง ๆ แบบเบ็ดเสร็จที่มีเศรษฐกิจและความต้องการต่าง ๆ ภายในหมู่บ้านนั้น ๆ อุปนิสัยและขนบธรรมเนียมประเพณีของประชาชนส่วนใหญ่ขึ้นอยู่กับเกษตรกรรมและศาสนา ชาวไทยส่วนใหญ่มีวัดประจำหมู่บ้านไว้สนองความต้องการทางจิตใจเช่นเดียวกับการศึกษา ชาวบ้านส่วนใหญ่มีชีวิตอยู่อย่างง่าย ๆ และมีเวลาว่างมาก ภาษาที่ใช้กันเป็นทางการคือภาษาไทย นอกจากนี้ยังมีภาษาอื่นๆ ที่ใช้เป็นส่วนน้อย เช่น ภาษาจีน ภาษามาลายู ภาษาอังกฤษ ฯลฯ (ฉวีวรรณ บรรณประเสริฐ. 2522 : 1)

เอเวอร์ (Evers, 1969) สรุปว่าระบบสังคมของไทยเป็นแบบหลวม (Loosely Structure Social System) โดยศึกษาตามแนวคิดของ John F. Embree ผู้เริ่มแนวคิด "สังคมแบบหลวม" Embree ให้ความหมาย "สังคมแบบหลวม" ว่า เป็นวัฒนธรรมที่คนเลือกปฏิบัติแตกต่างกัน เป็นสิ่งที่ปฏิบัติได้หรือถูกต้อง คือบุคคลสามารถเลือกปฏิบัติในสิ่งที่ตนพอใจ ไม่บีบบังคับว่าจะต้องประพฤติปฏิบัติแบบเดียวกันทั้งหมด (ทองปลิว ช่มชื่น. 2522 : 76)

จำเรียง ภาริฉัตร (2513) ศึกษาเรื่องการแต่งงานและระบบครอบครัวของไทยไว้ดังนี้ เด็กไทยจะได้รับการเลี้ยงดูอย่างใกล้ชิดจากพ่อแม่ เป็นวัยที่ได้รับความอบอุ่นมาก พ่อแม่จะเป็นผู้อบรมให้การศึกษาแก่เด็ก เมื่อเปรียบเทียบชีวิตความเป็นอยู่ของครอบครัวไทยในชนบทและในเมืองจะเห็นได้ว่า ในเมืองจะได้รับอิทธิพลของตะวันตกมาก นิยมวัตถุมาก กิจกรรมต่าง ๆ ในเมืองจะต้องเกี่ยวข้องกับเศรษฐกิจ คนที่มีเศรษฐกิจดีจึงจะหลวยสบายในเมืองได้ ในขณะที่ครอบครัวไทยในชนบทมีความเป็นอยู่อย่างง่าย ๆ แม้ว่าจะมีฐานะไม่ค่อยดีนักก็จะสามารถทำอะไรได้โดยมีความสุข ค่านิยมในครอบครัวไทยจะยกย่องให้พ่อเป็นผู้นำ เด็กๆ จะต้องเคารพและกตัญญูต่อผู้ใหญ่ เมื่อแต่งงานไปแล้วส่วนมากจะแยกครอบครัวออกมาต่างหาก ทำให้นาครอบครัวเล็ก ทักษะคนที่มีการศึกษานั้นครอบครัวในชนบทจะให้ความสนใจต่อการศึกษาน้อยกว่าครอบครัวในเมือง เนื่องจากมีปัญหาหลายด้านโดยเฉพาะทางเศรษฐกิจ ในปัจจุบันนี้เด็กในชนบทได้รับการศึกษาอย่างทั่วถึงมากขึ้น การเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ ในชนบทจะเกิดขึ้นเนื่องจากการคมนาคมติดต่อเกิดขึ้น

ในด้านวัฒนธรรมของสังคมไทยนั้นจำแนกประเภทของวัฒนธรรมได้เป็น ค่านิยม ความเชื่อ คติธรรมและปรัชญา ดังนี้

ค่านิยม (Values)

ค่านิยม หมายถึงสิ่งที่กลุ่มบุคคลโดยบุคคลหนึ่งในสังคมหนึ่ง ๆ เชื่อว่าเป็นสิ่งดี ถูกต้อง และควรแก่การกระทำ เป็นแบบฉบับของความคิด ความเชื่อ สำหรับยึดถือเป็นหลักปฏิบัติตนในสังคม จำแนกได้เป็น ค่านิยมส่วนบุคคล และค่านิยมของสังคม (ดิฐ ศรีนราวัฒน์. 2531 : 35 - 36 ; จรัญ พรหมอยู่. 2526 : 81-82 ; สุภาพร ชุตินานนท์. 2530 : 34 ; ขนิษฐา รัตนภาณน. 2530 : 14 ; อุดลย์ วิเชียรเจริญ. 1976)

ค่านิยมส่วนบุคคล จำแนกได้ดังนี้

1. นิยมผู้มีอำนาจ มีตำแหน่งและยศถาบรรดาศักดิ์ คนไทยนิยมยกย่องผู้มีอำนาจและยศถาบรรดาศักดิ์มาแต่โบราณ จะเห็นว่าการฝากลูกหลานไว้กับผู้มีอำนาจ ปัจจุบันผู้มีอำนาจ ได้แก่ ผู้มีฐานะร่ำรวยหรือเป็นผู้ที่มีตำแหน่งหน้าที่การงานสูง โดยเฉพาะในวง

ราชการและในแวดวงการเมือง จึงมีคนไทยที่พยายามสนับสนุนให้ลูกหลานได้ศึกษาในระดับสูงเพื่อจะได้รับราชการในตำแหน่งการงานสูงและมีอำนาจ

2. นิยมความสนุกสนานร่าเริง และความสุขในชีวิต คนไทยมีนิสัยรักสนุกมาแต่เดิม ดังจะเห็นได้จากการมีประเพณีและการละเล่นที่แสดงออกถึงความสนุกสนานร่าเริงมากมาย และนิยมความสุขในชีวิตทั้งทางด้านร่างกายและจิตใจ กล่าวคือ การชอบอยู่อย่างสันโดษ และการยึดพุทธศาสนาเป็นที่พึ่งเพื่อให้เกิดความสุขทางใจ

3. นิยมความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่และการมีความสัมพันธ์อันดีต่อผู้อื่น ค่านิยมในเรื่องนี้มีผลมาจากคำสอนในพระพุทธศาสนาที่ให้ความเมตตากรุณา เห็นอกเห็นใจผู้อื่นที่ได้รับ ความทุกข์ความทรมาน คนไทยนิยมความสัมพันธ์อันดีต่อเพื่อนบ้าน ให้ความช่วยเหลือกัน ซึ่ง จะเห็นได้อย่างชัดเจนในสังคมชนบทมากกว่าสังคมในเมือง

ค่านิยมของสังคม จำแนกได้ดังนี้

1. นิยมวัตถุ โดยเฉพาะอย่างยิ่งเรื่องของความมั่งมี สังคมไทยนิยมความมั่งมี เงินทอง ความบริบูรณ์และความสะดวกสบายทางวัตถุ ผู้ร่ำรวยเงินทองมักได้รับการยกย่องนับถือ ลูกหลานได้รับการปลูกฝังให้ตั้งใจเรียนเพื่อจะได้ทำงานที่ดี มีรายได้สูง

2. นิยมความอิสระและเป็นไทย คนไทยรักอิสระ ไม่ชอบอยู่ใต้การบังคับของใคร ไม่ชอบให้ใครมาขัดใจตน จึงไม่ต้องการขัดใจใคร ในขณะเดียวกันก็นิยมการมีพวกพ้อง และรวมตัวกันเป็นปึกแผ่นเมื่อมีภัยมา

3. นิยมการเคารพผู้อาวุโส คนไทยได้รับการอบรมถ่ายทอดค่านิยมมาแต่โบราณในเรื่องการให้ความเคารพนับถือผู้ใหญ่หรือผู้อาวุโสกว่า การเคารพผู้อาวุโสนี้มิได้กระทำในเฉพาะระบบครอบครัวเท่านั้น หากแต่ครอบคลุมไปถึงระบบการศึกษา ระบบการทำงานด้วย เพราะคนไทยถือว่าผู้ใหญ่หรือผู้อาวุโสกว่าย่อมมีประสบการณ์ในด้านต่าง ๆ มากกว่าผู้ที่ เป็นเด็กหรืออายุน้อยกว่า

ความเชื่อ (Beliefs)

ความเชื่อ หมายถึงสิ่งที่เชื่อถือและยอมรับว่าเป็นจริงโดยบุคคลหรือกลุ่มบุคคลในสังคมหนึ่ง ๆ ความเชื่อที่ยึดถือทำให้เกิดวิธีปฏิบัติและกลายเป็นประเพณีสืบต่อกันได้ (ดิฐุ ศรีนราวัฒน์. 2531 : 34) คนไทยในอดีตจนถึงปัจจุบันมีความเชื่อในสิ่งต่างๆ ที่ส่งผลให้เกิดประเพณีและวิธีปฏิบัติในลักษณะต่าง ๆ ตลอดจนวิถีดำเนินชีวิตในแบบของคนไทย ความเชื่อของสังคมไทยมีดังนี้ (ดิฐุ ศรีนราวัฒน์. 2531 : 34 ; จรัญ พรหมอยู่. 2526 : 82 ; สุภาพร ชุตินานนท์. 2530 : 34 ; ขนิษฐา รัตนภาสน. 2530 : 13)

1. ความเชื่อในทางพระพุทธศาสนา ได้แก่ความเชื่อในเรื่องกฎแห่งกรรม การ

เวียนว่ายตายเกิด และบาปบุญ เชื่อว่ามนุษย์มีกรรมเป็นของตน เป็นผู้รับผลของกรรม ความเชื่อในเรื่องการเวียนว่ายตายเกิดก็สืบเนื่องมาจากเรื่องกฎแห่งกรรม ส่วนความเชื่อในเรื่องบาปบุญก็เกี่ยวกับความเชื่อในสองประการแรกที่กล่าวมา คือ เชื่อว่าถ้าผู้ใดสร้างแต่กรรมดี ทำบุญเป็นนิจ เมื่อตายไปแล้วก็จะได้ขึ้นสวรรค์ หรือเมื่อเกิดในภพหน้าก็จะสุขสบาย หากทำบาปก็ต้องตกนรก หรือไปชดใช้กรรมในชาติต่อไป คนไทยจึงนิยมการทำบุญและประกอบกรการกุศลเพื่อสะสมผลบุญและกรรมดี

2. ความเชื่อในทางไสยศาสตร์ สังคมไทยดั้งเดิมในอดีตมีความเชื่อในสิ่งเหนือธรรมชาติเช่นเดียวกับสังคมดั้งเดิมโดยทั่วไปของชนชาติอื่น ๆ ความเชื่อในสิ่งลี้ลับอันไม่สามารถทราบด้วยเหตุผลตามหลักวิทยาศาสตร์ เช่น เชื่อเรื่องผีสิงเทวดา สิ่งศักดิ์สิทธิ์ คาถาอาคม เครื่องรางของขลังหรือเคล็ดนั้น เกิดขึ้นเพราะมนุษย์มีความเกรงกลัวต่อปรากฏการณ์บางสิ่งบางอย่าง ต้องการการคุ้มครองป้องกันภัย ตลอดจนแสวงหาโชคลาภและความเป็นมงคลแก่ชีวิต ปัจจุบันคนไทยส่วนใหญ่ยังมีความเชื่อถือในเรื่องเหล่านี้ เพราะมีการยึดมั่นและมีพิธีปฏิบัติในเรื่องดังกล่าวมาช้านาน

3. ความเชื่อในทางโหราศาสตร์ โดยการศึกษาตำแหน่งของดวงดาวผนวกเข้ากับคำพยากรณ์ ได้แก่การทำนายโชคชะตา การพยากรณ์เหตุการณ์ในอนาคตเพื่อประโยชน์ของการปฏิบัติตน การหลีกเลี่ยงอุปสรรค หรือการหาฤกษ์ยามก่อนการดำเนินกิจกรรมใด ๆ เพื่อความเป็นสิริมงคล เช่น การดูฤกษ์ขึ้นบ้านใหม่ ฤกษ์แต่งงาน หรือฤกษ์บวช สะท้อนให้เห็นอิทธิพลของความเชื่อในเรื่องนี้ต่อการดำเนินชีวิตประจำวันของคนไทย

คติธรรมและปรัชญา

คติธรรมและปรัชญาเป็นวัฒนธรรมเกี่ยวกับหลักในการดำเนินชีวิตในด้านศีลธรรม จิตใจ คติ คำสอนและหลักจริยธรรมต่าง ๆ ได้เข้ามามีบทบาทในสังคมไทย กล่าวคือ เป็นการเสริมสร้าง ปรับปรุง พัฒนาทัศนคติและค่านิยมตลอดจนมีความคิดในการแก้ปัญหาต่าง ๆ (สุภาวดี มิตรสมหวัง. 2523 : 78 ; สมชัย ใจดี และยรรยง ศรีวิริยาภรณ์. 2528 : 31-32) เนื่องจากคนไทยนับถือพุทธศาสนาเป็นหลัก คนไทยจึงดำเนินชีวิตโดยยึดหลักคติธรรมและปรัชญาจากพุทธศาสนานั้นเอง เช่น การดำเนินชีวิตอย่างไม่ประมาท ไม่เบียดเบียนผู้อื่นให้ได้รับความทุกข์ หลีกเลี่ยงสิ่งใดก็ตามที่จะทำให้ชีวิตเป็นทุกข์ ในขณะที่เดียวกันตามหลักคำสอนดังกล่าวก็มีผลทำให้คนไทยมีนิสัยชอบความสบาย ไม่กระตือรือร้น เพราะถือว่าการกระทำบางอย่างอาจนำความทุกข์มาสู่ชีวิตได้

จรรยา ดันสูงเนิน (2527) ทำการศึกษาแนวทางการดำเนินชีวิตหรือโลกทัศน์ของชาวจังหวัดนครศรีธรรมราชจาก "คาสตรา" ซึ่งเป็นวรรณกรรมพยากรณ์ชีวิตของชาวไทย

ภาคใต้ โดยมีโครงสร้างทางวัฒนธรรมคือ ศาสนา อาชีพ ภูมิศาสตร์ และการศึกษาเป็นตัวกำหนดแนวทางการดำเนินชีวิต ผลการศึกษาปรากฏโลกทัศน์ 3 ประการ ดังนี้

1. โลกทัศน์ที่มีต่อธรรมชาติ

ชาวบ้านเชื่อว่าธรรมชาติรวมทั้งปรากฏการณ์ของธรรมชาติมีชีวิตจิตใจและความรู้สึก ชาวบ้านยอมรับในพละปาณภาพ และความลึกลับมหัศจรรย์ของธรรมชาติ การดำรงชีวิตของชาวบ้านจึงมีความขลาดเกรงกลัวให้ความเคารพนับถือต่อธรรมชาติ โลกทัศน์นี้แสดงให้เห็นชัดเจนในภาวการณ์ที่เกิดปัญหาบางอย่างในชีวิต และไม่สามารถแก้ปัญหาเหล่านั้นได้ ในที่สุดก็หันมาอธิษฐานหรือร้องขอความช่วยเหลือจากอำนาจธรรมชาติ เช่น แม่พระธรณี พระภูมิเจ้าที่ ผีาดิน เป็นต้น

2. โลกทัศน์ที่มีต่อสิ่งเหนือธรรมชาติ

ทำให้ทราบว่าความเชื่อเรื่องอำนาจที่อยู่เหนือเหตุผลและการพิสูจน์ทางวิทยาศาสตร์มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมและวิถีชีวิตของชาวบ้านเป็นอย่างมาก กล่าวคือ ความเชื่อเรื่องพรหมลิขิตและบุญกรรมทำให้ชาวบ้านบางคนกลายเป็นคนรอคอยผลกรรมเก่า ชีวิตผูกพันกับอำนาจภายนอกที่จะดลบันดาล ทำให้หมกมุ่นผูกพันกับชะตากรรม โชคเคราะห์ หรือดวง ปลอ่ยทั้งเวลา ความเพียร และการคิดด้วยหลักเหตุผล

3. โลกทัศน์ที่มีต่อมนุษย์

การศึกษาโลกทัศน์ที่มีต่อมนุษย์ทำให้ทราบว่าชาวนครศรีธรรมราชยอมรับความแตกต่างของบุคคล กล่าวคือ ยกย่องผู้มีการศึกษาดี อาชีพมั่นคง ฐานะดี และมีชาติตระกูลสูง นอกจากนี้ยังมีความรักความผูกพันกับระบบครอบครัวอย่างแน่นแฟ้น จะเห็นได้จากการยึดมั่นและถือปฏิบัติอย่างเคร่งครัดตามหน้าที่และฐานะของคนในระบบครอบครัว ยิ่งกว่านั้นความรักความผูกพันในระบบครอบครัวยังทำให้เกิดความรักความผูกพันกับถิ่นกำเนิด ชาวนครศรีธรรมราชมีศรัทธาอย่างแรงกล้าต่อพระพุทธรูปศาสนา ฉะนั้นในการดำเนินชีวิตจึงยึดหลักจริยธรรมที่เป็นพื้นฐานมาจากหลักธรรมของพุทธศาสนาทั้งสิ้น อาจกล่าวได้ว่าในทัศนะของชาวนครศรีธรรมราช คนดีที่แท้จริงคือ บุคคลผู้มีคุณธรรมหรือจริยธรรม ส่วนรูปทรงแผ่นและชาติตระกูลเป็นเพียงส่วนประกอบภายนอกเท่านั้น

วัฒนธรรมของสังคมจีน

โครงสร้างของครอบครัวจีนแบบเดิมสามารถบดบังการเปลี่ยนแปลงจากภายนอกที่จะมาอิทธิพลต่อครอบครัวได้เป็นอย่างดี เพราะค่านิยมแบบจีนค่อนข้างจะแข็งขืนต่อการเปลี่ยนแปลงไม่ว่าจะเป็นเรื่อง ลามิเป็นใหญ่ในบ้าน การสืบสกุลทางด้านผู้ชาย การแต่งงานหญิงต้องเข้าไปสู่ครอบครัวของฝ่ายชาย การแบ่งอาวุโส และการถืออาวุโสใน

ครอบครัว การควบคุมเศรษฐกิจของครอบครัวแบบกงสีที่ทุกคนมีส่วนร่วมแต่ไม่มีสิทธิในการจัดการทรัพย์สินนอกจากพ่อ การใช้แรงงานภายในครอบครัว หรือการจ้างแรงงานในหมู่คนจีนด้วยกัน สิ่งต่าง ๆ เหล่านี้เป็นตัวเชื่อมความสัมพันธ์ว่าเป็นส่วนหนึ่งของครอบครัวจีน (คุลิต น้ำฝน. 2526 : 70)

แลนดอน (London. 1941) ศึกษาเรื่องคนจีนในประเทศไทย ดังนี้ เมื่อไทยได้เปลี่ยนแปลงการปกครองในปี 2475 รัฐบาลได้มีนโยบายจำกัดคนต่างชาติ โดยเฉพาะคนจีนโดยวิธีการควบคุมคนเข้าเมืองและเพิ่มให้มีการผสมกลมกลืนมากขึ้นทั้งในด้านการเมือง เศรษฐกิจ สังคมทางด้านสังคมเศรษฐกิจ คนจีนมีฐานะในสังคมเช่นคนไทย ส่วนมากจะคุมอำนาจทางเศรษฐกิจ สถานภาพทางกฎหมายของคนจีนนั้นถือว่าคนจีนที่เกิดในเมืองไทยมีสัญชาติไทย มีสิทธิหน้าที่ตามกฎหมายไทย การจำกัดจำนวนคนจีนทำโดยออกกฎหมายต่าง ๆ มีการทำให้เกิดการผสมกลมกลืนกันมากขึ้นและมีการควบคุมกิจการบางอย่าง คนจีนที่เข้ามาในไทยจะกระจายอยู่ทั่วประเทศซึ่งหนาแน่นในภาคกลาง คนจีนและคนไทยมีการแต่งงานด้วยกันมาก คนจีนสามารถเลื่อนสถานะของตัวเองได้มากในสังคมไทย ไทยและจีนมีความสัมพันธ์กันมาแต่สมัยโบราณ โดยเฉพาะด้านการค้า ชีวิตความเป็นอยู่ของครอบครัวจีนเด็ก ๆ ต้องเคารพผู้ใหญ่ ส่วนใหญ่คนจีนจะมีสุขภาพดี ศาสนาที่นับถือมากคือศาสนาพุทธ จากการที่จีนเป็นผู้คุมอำนาจทางเศรษฐกิจ รัฐบาลจึงได้มีการวางแผนเศรษฐกิจเพื่อลดการผูกขาดของจีน โดยมีการห้ามมิให้คนจีนประกอบอาชีพบางชนิดทั้งอุตสาหกรรมเล็กและใหญ่ ทางด้านการศึกษาคนจีนก็ได้รับการศึกษาเช่นเดียวกับคนไทย เมื่อก่อนมีการตั้งโรงเรียนจีนแต่มีกฎหมายห้ามในตอนหลัง ทางด้านการเมืองคนจีนสัญชาติไทยมีสิทธิทางการเมืองเช่นเดียวกับคนไทยทุกประการ

การเรียนรู้ถึงสภาพการเปลี่ยนแปลงในวัฒนธรรมจีนและพลวัตรของวัฒนธรรมจีน จะช่วยให้เราเข้าใจเหตุผลของการผสมกลมกลืนกลายของชุมชนจีนในประเทศไทย ลักษณะการกลืนกลายเช่นนี้เป็นเครื่องพิสูจน์ให้เห็นว่าวัฒนธรรมจีนมิได้แข็งแกร่งจนไม่อาจที่จะประสานประโยชน์กับวัฒนธรรมไทย การที่ชาวจีนสามารถยอมรับความเป็นไทยได้ย่อมจะสามารถนำไปสู่การบูรณาการทางเชื้อชาติต่อไปในอนาคตได้ และย่อมจะสร้างความเข้าใจให้กับรัฐบาลได้ว่าชนกลุ่มน้อยชาวจีนจะค่อย ๆ กลืนกลายไปเป็นชนกลุ่มใหญ่ ซึ่งเป็นชาวไทยในที่สุด (สมบุรณ์ สุขสำราญ. 2530 : 8)

จากการที่ชาวจีนนับถือพุทธศาสนาเช่นเดียวกับคนไทย ฉะนั้นการยึดถือเรื่องโชคลางและความเป็นสิริมงคลแก่ตนและครอบครัวก็นับเป็นเรื่องที่สำคัญ ชาวจีนเริ่มรู้จักเรื่องสิริมงคลมาตั้งแต่สมัยโบราณ หลักฐานทางโบราณคดีได้บ่งไว้อย่างชัดเจนว่าชาวจีนในสมัย

ราชวงศ์ซางได้มีการเสี่ยงทายเพื่อดูโชคกลาง และขอความคุ้มครองจากบรรพบุรุษ จากการเสี่ยงทายก็สามารถบอกได้ว่า เรื่องเสี่ยงทายนั้นเป็นเรื่องสิริมงคลหรืออัปมงคลในสมัยราชวงศ์โจวการบูชาฟ้าดินถือว่าเป็นพิธีที่มีความสำคัญที่สุดของแผ่นดิน ลัทธิที่จะนำมาเสี่ยงไว้เพื่อฆ่าสิ่งเวทย์เทพยดาฟ้าดินนั้นจะต้องได้รับการเสี่ยงทายเสียก่อนว่าจะเป็นเรื่องสิริมงคลต่อแผ่นดินหรือไม่ จากการที่กล่าวมานี้อาจทำให้เราได้ทราบว่าคนจีนในสมัยโบราณให้ความสำคัญต่อเรื่องสิริมงคลมากเพียงใด (พรพรรณ จันทโรนานนท์. 2530 : 3-4)

เมื่อแนวคิดอวูโสเป็นแนวความคิดหนึ่งในเรื่องอำนาจนิยม ชาวจีนดั้งเดิมจึงมีความเชื่อในด้านอำนาจนิยมอยู่พอสมควร ดังจะสังเกตได้จากการถือบุตรชายสำคัญกว่าบุตรสาว ต้องการมีบุตรชายไว้สืบสกุล การสืบทอดมรดกให้เฉพาะบุตรชาย และให้ถือบุตรชายหัวปีเป็นใหญ่ในบ้านแทนบิดาที่ได้ล่วงลับไปแล้ว การแต่งงานก็เป็นการนำสะใภ้เข้าบ้านเป็นการเสริมบารมีและเพิ่มแรงงานของครอบครัว ในเรื่องนี้ สมบูรณ์ สุขสำราญ (2530) ได้ศึกษาความเชื่อเรื่องศาสนาและพิธีกรรมของชุมชนชาวจีน สรุปผลได้ดังนี้ ชาวจีนนิยมแต่งงานสะใภ้เข้าบ้าน แต่ชาวไทยนิยมแต่งงานลูกเขยเข้าบ้าน เมื่อชาวจีนแต่งงานกับคนไทย จึงมักต้องให้บุตรชายไปอยู่บ้านเจ้าสาว บุตรหลานที่เกิดมาจึงมีการอบรมกล่อมเกลามาแบบคนไทย ไม่มีความเชื่อทางศาสนาแบบคนจีน ประมาณร้อยละ 30 ของชาวจีนโพ้นทะเลในไทยจึงไม่อาจเน้นการมีบุตรชายว่าสำคัญอีกต่อไป เพราะสุดท้ายต้องให้บุตรชายไปอยู่บ้านลูกสะใภ้ การแบ่งมรดกแบบชาวจีนที่ให้แก่บุตรชายทั้งหมดก็เลยเปลี่ยนแปลงไป หันมานิยมให้แก่บุตรสาวที่จะต้องอยู่ร่วมกับพ่อแม่ตลอดชีวิตอย่างเช่นธรรมเนียมไทย

ชาวจีนในโพ้นทะเลที่เกิดในเมืองไทยมีแนวความคิดที่เป็นเสรีนิยมมากขึ้น เพราะเริ่มมีการกลืนกลายความเชื่อทางศาสนามาเป็นพระพุทธศาสนาิกายหินยานมากขึ้น ดังจะสังเกตเห็นว่าชาวจีนรุ่นใหม่ไม่ยึดมั่นในระบบอวูโส ไม่ต้องการมีครอบครัวใหญ่ ไม่เน้นว่าบุตรชายสำคัญกว่าบุตรสาว ไม่เน้นว่าต้องมีบุตรชายไว้สืบสกุลให้ได้ การแบ่งมรดกก็ให้ทั้งบุตรชายและบุตรสาว การแต่งงานไม่ถือว่าบุตรชายของตนไปอยู่บ้านเจ้าสาวเป็นการเสียหน้า

แนวความคิดทางการเมืองที่เน้นอำนาจเริ่มเปลี่ยนไปเป็นมีเหตุผลมากขึ้น ซึ่งเป็นแนวความคิดที่เน้นทางประชาธิปไตย โดยผู้ให้สัมภาษณ์มีความเห็นว่าระบบครอบครัวจีนในปัจจุบันมีแนวโน้มว่าพ่อบ้านมิได้มีอำนาจสูงสุดอีกต่อไป แม่บ้านเริ่มมีความสำคัญขึ้นมาเคียงไหล่กับพ่อบ้านและบุตรหลานเริ่มมีเสรีภาพในการศึกษาตามระบบโรงเรียนของไทย ในการเลือกคู่ครองและการเลือกงานทำไม่จำเป็นต้องสืบวิชาชีพของบิดามารดาอีกต่อไป

ความสัมพันธ์ระหว่างวัฒนธรรมและภาษา

เอมเบอร์ (Ember. 1988 : 168) กล่าวว่าภาษาเป็นสัญลักษณ์ที่อยู่ในรูปของคำหรือวลีที่แสดงหรือไม่แสดงถึงความหมายของคำหรือวลีนั้น ๆ ตัวอย่างเช่น พ่อแม่มักจะสอนลูกว่า "งู" เป็นสัตว์ที่อันตรายและควรหลีกเลี่ยง พ่อแม่ก็จะอธิบายถึงรายละเอียดเกี่ยวกับงู เช่น ความยาว ขนาดลำตัว สี และผิวหนัง และบอกถึงสถานที่ที่งูชอบอาศัยอยู่ และทำอย่างไรจึงจะหลีกเลี่ยงงูเหล่านั้นไปได้ เมื่อลูกได้เห็นสัตว์ที่มีรูปร่างลักษณะตามที่พ่อแม่ได้อธิบายก็จะนึกถึงสัญลักษณ์คือคำว่า "งู" ได้

ภาษามีความสัมพันธ์กับมนุษย์ในแง่ที่มนุษย์ใช้ภาษาเป็นสื่อในการถ่ายทอดวัฒนธรรม เช่น การศึกษาโดยการวิเคราะห์องค์ประกอบของระบบคำเรขาคณิตในภาษาต่าง ๆ จะทำให้เราเห็นค่านิยมทางวัฒนธรรมที่ต่างกันได้ เช่น ในภาษาจีน คำว่า "เคาตู้" และ "ฮี้" ไม่สามารถแปลเป็นภาษาไทยได้ในความหมายที่ตรงกัน แต่มีคำในภาษาไทยที่สามารถใช้ได้ใกล้เคียงกับความหมายทั้ง 2 นี้ คือคำว่า "น้ำ" ซึ่งหมายถึงน้องของแม่ คำภาษาจีนทั้งสองคำนี้มีความแตกต่างกันในเรื่ององค์ประกอบเพศ กล่าวคือ "เคาตู้" หมายถึงน้องของแม่ที่เป็นเพศชาย ส่วน "ฮี้" หมายถึงน้องของแม่ที่เป็นเพศหญิง ในขณะที่คำว่า "น้ำ" ของภาษาไทยไม่มีองค์ประกอบทางด้านเพศเข้ามาเกี่ยวข้อง (จิราภรณ์ อินทราไลย เป็นผู้ให้สัมภาษณ์, พรทิพย์ ไฉแสง เป็นผู้สัมภาษณ์, ที่ 293/34 อำเภอบางรัก จังหวัดกรุงเทพมหานคร เมื่อวันที่ 19 กรกฎาคม พ.ศ.2532) ฉะนั้นการวิเคราะห์องค์ประกอบทางภาษาจะทำให้เรามองเห็นความแตกต่างทางวัฒนธรรมที่มีอยู่ในแต่ละสังคม ดังตัวอย่างที่กล่าวมา ลัทธิฐานได้ว่า ในสังคมจีนให้ความสำคัญในการแบ่งแยกเพศหญิงและชาย ส่วนในสังคมไทยไม่ถือเป็นเรื่องสำคัญ

อมรา ประสิทธิ์รัฐสินธุ์ (2529 : 42-43) ศึกษารวบรวมข้อสังเกตและทฤษฎีเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างภาษาและวัฒนธรรม ดังนี้ นักมานุษยวิทยา เช่น Greenberg (1977 : 74) ถือว่า ภาษาเป็นวัฒนธรรมประเภทหนึ่งหรือเป็นส่วนหนึ่งของวัฒนธรรม ความสัมพันธ์อันใกล้ชิดของสิ่งทั้งสองมีผู้กล่าวถึงอยู่เสมอ Greenberg (1976) แสดงให้เห็นว่า ภาษาศาสตร์และชาติพันธุ์วิทยาว่าเป็น "ศาสตร์แห่งวัฒนธรรม" และกล่าวว่าภาษาศาสตร์ก็เป็นส่วนหนึ่งของศาสตร์แห่งวัฒนธรรม เพราะภาษาเป็นสิ่งที่รวมอยู่ในขนบธรรมเนียมและประเพณีหลาย ๆ อย่างที่มนุษย์ถ่ายทอดกันทางสังคม

กรีนเบิร์ก (Greenberg. 1977 : 74) ยังได้กล่าวอีกด้วยว่า เราจะเข้าใจภาษาและวัฒนธรรมได้ด้วยวิธีเดียวกัน คือ ดูที่ความแตกต่างและคล้ายคลึงกันของมวลมนุษย์

ในโลก ถ้าเรามองที่ความคล้ายคลึงกัน เราจะเห็นภาษาและวัฒนธรรมที่เป็นสมบัติทั่วไปของมนุษย์ไม่เฉพาะเจาะจง มีความคล้ายคลึงกันที่เป็นสากลลักษณะ ภาษาามีโครงสร้างบางอย่างที่เป็นสากล ส่วนวัฒนธรรมก็มีสิ่งที่เป็นสากล เช่น ทุกสังคมมีครอบครัวเป็นหน่วยหลักสำหรับขัดเกลาเด็ก ทุกสังคมมีระบบความสัมพันธ์เพื่อผลิตและแลกเปลี่ยนสิ่งของ และทุกสังคมมีขีดจำกัดความประพฤติในรูปของขนบธรรมเนียมและกฎหมาย เป็นต้น ในอีกมุมหนึ่ง ถ้าเรามองที่ความแตกต่างกันของมนุษย์ เราจะเห็นความหมายของภาษาและวัฒนธรรมในแง่ที่เป็นสมบัติเฉพาะของกลุ่มในสังคมหรือชุมชนหนึ่งโดยเฉพาะซึ่งต่างจากภาษาและวัฒนธรรมของสังคมหรือชุมชนอื่น ยกตัวอย่างในเรื่องความคล้ายคลึงกันและแตกต่างกันของความสัมพันธ์ระหว่างภาษาและวัฒนธรรม เช่น วัฒนธรรมจีนในวันตรุษจีน เมื่อสิ้นสุดพิธีไหว้แล้ว ผู้ใหญ่ในครอบครัวก็จะเอาเงินหรือสิ่งของให้แก่บุตรหลานของตนตามควรแก่ฐานะการให้เงินนี้เรียกว่า "แต๊ะเอีย" แปลว่าเงินกันถุงประจำปี "เงินกันถุง" ตามวัฒนธรรมจีนนี้มีความคล้ายคลึงกับ "เงินขวัญถุง" ตามวัฒนธรรมไทย หากแต่ทั้ง 2 วัฒนธรรมมีความแตกต่างกันในเรื่องจุดประสงค์และการให้ที่ต่างวาระกัน กล่าวคือ ความมุ่งหมายเดิมของเงินแต๊ะเอียนั้นอยู่ที่ว่าผู้ใหญ่ต้องการให้เด็กมีเงินมีทอง จึงให้เงินทุกปี ถ้าเป็นลูกหลานเล็ก ๆ ก็จะไปใส่กระดาษแดงที่เรียกว่า "อั่งเปา" สอดใส่ในกระเป๋ที่เอี๊ยมตรงหน้าท้อง และเงินแต๊ะเอียนี้ถ้าเก็บไว้ทุก ๆ ปี ตั้งแต่ยังเด็กเล็กอยู่จนถึงโตเป็นผู้ใหญ่ก็คงพอเป็นทุนรอนตั้งตัวได้ทีเดียว ที่แรกเงินแต๊ะเอียให้กันเฉพาะลูกหลานในครอบครัวเท่านั้น ภายหลังเงินแต๊ะเอียได้แผ่มาถึงลูกจ้างที่อยู่ในบริษัทห้างร้านด้วยจนในที่สุดเงินแต๊ะเอียเลยกลายสภาพจากเงินกันถุงเป็นเงินรางวัลประจำปีแบบเงินพิเศษโบนัสของฝรั่งไป (ประยูร อนันทวงศ์. 2525 : 20)

ส่วนเงินขวัญถุงตามวัฒนธรรมไทยนั้นแต่เดิมเป็นการให้เพื่อเป็นการอวยพรให้โชคในด้านการดำเนินธุรกิจการค้าให้มีความเจริญรุ่งเรือง แต่ในปัจจุบันเป็นการให้เพื่อจุดประสงค์ด้านอื่นด้วย เป็นต้นว่าให้เป็นของขวัญที่ระลึกในวันแต่งงาน งานบวช ญาติผู้ใหญ่ให้ลูกหลาน แต่ก็ยังไม่ถึงจุดประสงค์เดิมเสียทีเดียว ยังคงถือว่า "เงินขวัญถุง" เป็นเครื่องนำโชคเพื่อให้ผู้ที่มีไว้ครอบครองมีฐานะการเงินร่ำรวยขึ้น หรือที่เรียกว่า เงินต่อเงินนั่นเอง

ผลงานที่มีชื่อที่สุดในการเชื่อมโยงภาษาให้สัมพันธ์กับวัฒนธรรมก็คือ สมมติฐานซาเปียร์-วอร์ฟ (The Sapir-Whorf Hypothesis) โดยนักภาษาศาสตร์ชาวอเมริกัน ได้แก่ Edward Sapir และ Benjamin Lee Whorf ซึ่งเป็นผู้ตั้งสมมติฐานนี้ สมมติฐานนี้เน้นความสำคัญของภาษาอย่างยิ่ง ใจความโดยย่อของสมมติฐานนี้คือ ภาษามีอิทธิพลต่อ

การนึกคิด การมองโลก และการเข้าใจสิ่งแวดล้อมของผู้พูดภาษา ดังนั้นผู้ที่พูดภาษาต่างกัน ก็ย่อมคิด มองโลก และเข้าใจสิ่งแวดล้อมต่างกันมาก หรืออีกนัยหนึ่งก็คือภาพของปรากฏการณ์ และเหตุการณ์ต่าง ๆ ในโลกจะปรากฏต่อหน้าคนทั้งหลายต่างกันมากหรือน้อยย่อมขึ้นอยู่กับ การที่ เขาเหล่านั้นพูดภาษาที่ต่างกันหรือคล้ายกัน (อมรา ประสิทธิ์รัฐสินธุ์. 2522 : 20) สมมติฐานนี้ได้สร้างการโต้แย้งขึ้นอย่างมากในหมู่นักภาษาศาสตร์ชาติพันธุ์ (ethnolinguists) นักปรัชญา และนักภาษาศาสตร์ จิตวิทยา มีหลายท่านได้พยายามศึกษาและทดลองเพื่อพิสูจน์สมมติฐานดังกล่าว หรืออีกนัยหนึ่งเพื่อหาข้อสรุปว่าเห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วย กับประเด็นที่ว่าภาษาเป็นตัวกำหนดหรือหล่อหลอมวัฒนธรรมและความนึกคิดของมนุษย์ ตั้งแต่เวลานั้นมาจนถึงปัจจุบันก็ยังมิได้มีข้อสรุปเป็นเอกฉันท์ กล่าวคือผลการศึกษาและทดลองต่างๆ ออกมาเป็น 3 ทางคือ (อมรา ประสิทธิ์รัฐสินธุ์. 2529 : 43)

1. ที่สนับสนุนสมมติฐานวอร์ฟ คือภาษาเป็นตัวกำหนดความนึกคิดและการมองโลกของผู้พูด
2. ที่ไม่สนับสนุนสมมติฐานวอร์ฟ
3. ที่แสดงว่าทั้งภาษาและวัฒนธรรมมีอิทธิพลซึ่งกันและกัน

ยกตัวอย่างเช่นการนำเอากฎเกณฑ์ทางธรรมชาติมาใช้เป็นภาษาในการเปรียบเทียบกับชีวิตมนุษย์ ดังคำกลอนเชียมซี "ตำราทายว่ายาก ต้องปลัดพรากนำบประสบสม เช่นว่าวน้อยขาดลอยไปตามลม ใครนิยมไม่ได้สนใจหมาย ตำราทายว่าพ่ายเรือทวนน้ำยิ่งลอยล้ายังไกลไปไม่ได้ ถ้าคลาดแคล้วแจวจ้ำกระหน้าไป ก็เหนื่อยใจเจียนชีวิตจะขาดรอน" กฎเกณฑ์ธรรมชาติที่ว่าคือการพัดของกระแสลม และการไหลของกระแสน้ำถูกนำมาเปรียบเทียบกับชีวิตมนุษย์คือ เกิดการปลัดพรากเหมือนกับว่าที่ปลิวไปตามลม และชีวิตจะลำบากและเหนื่อยใจเหมือนกับกำลังพายเรือทวนกระแสน้ำ สรุปได้ว่ามนุษย์รู้จักใช้ภาษาในการเปรียบเทียบโดยนำเอาโลกทัศน์ของมนุษย์เองเข้ามาเปรียบเทียบกับชีวิตความเป็นอยู่ในปัจจุบัน ด้วยเหตุนี้จึงทำให้มนุษย์ใช้โลกทัศน์ของตนเองเป็นตัวกำหนดในการสร้างภาษาขึ้นมาเพื่อใช้เปรียบเทียบ ในขณะที่เดียวกันเมื่อโลกทัศน์ของมนุษย์มีการเปลี่ยนแปลงเกิดขึ้น มนุษย์ก็จะมีการสร้างคำหรือประโยคใหม่ ๆ เกิดขึ้นอยู่ตลอดเวลา

บทบาทของการพยากรณ์ในสังคม

วิสัยของมนุษย์ประการหนึ่งคือความต้องการอยากรู้เหตุการณ์ล่วงหน้าซึ่งมีทั้งเหตุการณ์ที่เป็นเรื่องเกี่ยวกับตนเองและเกี่ยวกับผู้อื่น ทั้งนี้เนื่องจากเหตุผลหลายประการด้วยกัน

เป็นต้นว่า รู้เหตุการณ์ล่วงหน้าเพื่อให้เกิดความสบายใจ รู้เพื่อใช้ประกอบการตัดสินใจ รู้เพื่อเพิ่มความระมัดระวัง เป็นต้น กิจกรรมของมนุษย์ที่กระทำเพื่อให้เกิดผลดังกล่าวมีหลายวิธีด้วยกัน เช่น การดูหมอดู การดูลายมือ ทำนายโชคชะตาราศี การเสี่ยงเข็มชี การดูตามตำราโหราศาสตร์ การเสี่ยงทาย เป็นต้น สังคมไทยก็เช่นเดียวกัน เนื่องจากชาวไทยนับถือพุทธศาสนา จากงานวิจัยของโมลส์ (Mole. 1968) พบว่าความเชื่อในหลักและคำสอนของพระพุทธศาสนามีบทบาทมากในการกำหนดรูปแบบพฤติกรรมของคนไทย การเชื่อในเรื่องกฎแห่งกรรมทำให้คนเชื่อว่า ทำดีได้ดี ทำชั่วได้ชั่ว เชื่อว่าการทำบุญในชาตินี้จะทำให้ได้รับผลตอบแทนในชาติหน้า ด้วยเหตุนี้จึงทำให้มีความเชื่อเรื่องบุญ-กรรม และโชคกลางอยู่มาก ดังจะเห็นได้จากสถานที่ที่สำคัญทางพุทธศาสนาจะมีหมอดูอยู่มาก และสิ่งที่จะขาดไม่ได้คือการเสี่ยงเข็มชี

ในบรรดาชาติต่าง ๆ ที่เชื่อถือผีสิงเทวดา มีชนชาติจีนรวมอยู่ด้วย และชาวจีนก็ได้มีการจัดสร้างศาลเจ้าสำหรับกิจการดังกล่าวขึ้นเช่นเดียวกัน และในระยะแรก ๆ ของการมีศาลเจ้า ลัทธิพื้นฐานว่าคงจะต้องมีผู้รู้ประจำศาล เพื่อทำหน้าที่แนะนำในทางปฏิบัติหรือประกอบพิธีกรรมให้แก่ผู้ที่เข้าไปกราบไหว้ หรืออาจสำคัญถึงขนาดทำหน้าที่เป็นผู้แทนในการติดต่อกับเทพเจ้าผู้ศักดิ์สิทธิ์ สามารถให้คำอธิบายและพยากรณ์เหตุการณ์ต่าง ๆ ให้แก่ผู้มีศรัทธาด้วย ต่อมาผู้รู้ประจำศาลเจ้าคงจะค่อย ๆ หดความสำคัญไป คงอาจเป็นเพราะขาดผู้มีภูมิปัญญาดังเช่นสมัยก่อน ๆ ก็เป็นได้ จึงเหลือเพียงเจ้าหน้าที่เล่นอแนวิธีเช่นบูชาและดูแลความเรียบร้อยของศาลเจ้าเท่านั้น ด้วยเหตุนี้ระยะหลังผู้ที่เข้าไปกราบไหว้เพื่อยึดศาลเป็นที่พึ่งทางใจจึงต้องติดต่อลือลากับเทพเจ้าโดยตรง แต่การติดต่อด้วยถ้อยคำธรรมดาพ้นวิสัยที่จะกระทำได้ จึงต้องอาศัยแรงใจคือการตั้งจิตอธิษฐานให้เทพเจ้าช่วยเหลือในสิ่งที่ตนปรารถนา ซึ่งในขั้นแรกอาจเสี่ยงทายหรือกำหนดเอาสิ่งหนึ่งสิ่งใดเป็นเครื่องกำหนด-หมายความว่า ถ้าตนโชคดีขอให้ประสบสิ่งนั้น โชคไม่ดีหรือไม่มีโชคก็อย่าได้ประสบ หรือปรากฏสิ่งตรงข้ามให้เห็นแทน

ครั้นต่อมาคิดได้ว่าการกำหนดเอาสิ่งหนึ่งสิ่งใดเป็นเครื่องกำหนดไม่สู้ประจักษ์ชัดและรวดเร็วทันใจเท่าที่ควร จึงได้คิดเครื่องเสี่ยงทายขึ้นแทนโดยการหาวัสดุที่มีอยู่และหาง่ายมาประดิษฐ์ขึ้น ไม้ไผ่มีอยู่ทั่วไปในประเทศจีน จึงถูกนำมาตัด ผ่า แล้วเหลาเป็นซีกบาง ๆ ลั่นยาวพอควร แล้วเอาสีเขียนเครื่องหมายเป็นตัวอักษรหรือตัวเลขตรงปลายไม้ที่เหลาจำนวนหลายอันบรรจุในกระบอกรวมกันนั้นก็ทำคำทำนายทั้งโชคดีและโชคร้ายมีจำนวนเท่ากับจำนวนไม้เหลานั้น และกำหนดเป็นเครื่องหมายว่าคำทำนายอันใดตรงกับไม้เหลาอันใด เวลาจะเสี่ยงทายก็อธิษฐานและเขย่ากระบอกรวมไม้เหลาจนกระทั่งมีไม้

เหลาอันหนึ่งอันใดหล่นลงมา (ถ้าหล่นพร้อมกันมาหลายอันต้องเก็บเข้ารวมในกระบอกแล้ว เขย่าใหม่) ตรงจุดกับคำทำนายก็จะได้คำตอบซึ่งถือว่าเป็นคำพยากรณ์จากเทพเจ้าหรือสิ่งศักดิ์สิทธิ์ที่เคารพบูชา เครื่องเสี่ยงทายดังกล่าวนี้คือ ไม้ตีสำหรับเสี่ยงเซียมซีนั่นเอง

คำว่า "เซียมซี" นี้มีผู้สันนิษฐานว่าเป็นคำซึ่งเพี้ยนมาจากคำว่า "เซียนซือ" ซึ่งหมายถึงผู้ศักดิ์สิทธิ์หรือผู้ทรงอิทธิฤทธิ์และความสามารถพิเศษเหนือมนุษย์ธรรมดาที่สามารถจะให้ดีให้ร้ายแก่บุคคลทั้งหลายได้ แต่บางก็ว่าคำ "เซียมซี" มาจากคำว่า "เซียม" แปลว่า ไม้ตีเสี่ยงทาย กับคำว่า "ซี" แปลว่า โคลงกลอน แปลเอาความได้ว่า สลากบอกละเสี่ยงทายจากไม้ตีที่พิมพ์เป็นคำกลอนนั่นเอง (ประยูร อนันทวงศ์. 2525 : 33-35)

ในประเทศไทยก็เชื่อว่ามีเซียมซีมานานแล้วเช่นกัน ทั้งนี้ถ้าถือว่าเมื่อมีชาวจีนเดินทางเข้าสู่เมืองไทยเมื่อใดก็จะมีกาตั้งศาลเจ้าขึ้นเมื่อนั้น ขณะเดียวกันก็มีพิธีเสี่ยงเซียมซีเป็นของคู่กันด้วย ในขณะที่เรายังมิได้ทำการค้นประวัติความเป็นมาของเซียมซีในประเทศไทยอย่างละเอียดถี่ หากเราจะยึดถือเอาศาลเจ้าลิ้มโกเหินฮิว ในจังหวัดปัตตานีที่สร้างขึ้นเมื่อ ค.ศ. 1573 เป็นหลักฐานยืนยัน ย่อมจะกำหนดได้ว่าพิธีเสี่ยงเซียมซีในประเทศไทยจะต้องมีมานานไม่ต่ำกว่า 400 ปีขึ้นไป

สำหรับเซียมซีที่มีเรื่องราวเป็นหลักฐานเกิดขึ้นสมัยพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวรัชกาลที่ 5 กล่าวคือเมื่อประมาณกลางรัชสมัยดังกล่าวได้มีการเสี่ยงเซียมซีที่วัดกัลยาณมิตร ธนบุรี โดยในครั้งนั้นได้มีผู้รู้หรือเจ้าการได้จัดให้มีการเสี่ยงเซียมซี ซึ่งมีใบพยากรณ์เป็นภาษาไทยขึ้นก่อน ครั้นแล้วภายหลังได้มีบุคคลผู้สนใจและรู้ทั้งภาษาไทยและภาษาจีนที่ดีผู้หนึ่งได้ริเริ่มแปลเซียมซีภาษาจีนนั้นเป็นภาษาไทย บุคคลผู้นั้นชื่อว่า นายเปลี่ยน แซ่ล่ง ต่อมาใช้นามสกุล "สงแสงเติม"

ในขั้นแรกที่นายเปลี่ยนแปลจากภาษาจีนเป็นภาษาไทยนั้นได้พิมพ์ถวายเป็นวัด ต่อมาเมื่อทราบข่าวทางวัดจำหน่ายแก่ผู้มาเสี่ยงเซียมซี จึงได้เขียนไว้บนกระຈกไล่ ตามลำดับว่า ซ้าปออง (คำว่าซ้าปออง หมายถึงเจ้าปู่ผู้วิเศษหรือผู้ศักดิ์สิทธิ์ 3 องค์) ที่ 1 ที่ 2 ที่ 3 ฯลฯ จนครบคำพยากรณ์ที่มีอยู่ 28 หมายเลข เพื่อผู้ที่ยากจนจะได้ไม่ต้องเสียทรัพย์คือเมื่อเสี่ยงแล้วได้หมายเลขใดจะได้ไปอ่านตามแผ่นกระຈกที่เขียนไว้ โดยคำทำนายมักจะเป็นคำกลอนที่ไพเราะ มีการเปรียบเทียบบอย่างคมคาย

ปัจจุบันการเสี่ยงเซียมซียังได้รับความนิยมจากคนจีนและคนไทยอยู่ทั่วไป นอกจากตามศาลเจ้าแล้ว ตามวัดจีนวัดไทยเกือบทุกแห่งมักจะมีเซียมซีไว้ล่อใจให้ผู้เข้าไปสร้างบุญสร้างกุศลได้ทำการเสี่ยงเซียมซีด้วย (ประยูร อนันทวงศ์. 2525 : 35-40) การเสี่ยงเซียมซีนี้เป็นเรื่องของความเชื่อ ฉะนั้น คนบางส่วนอาจเห็นเป็นเรื่องเหลวไหลไร้สาระ

แต่ในขณะที่เดียวกันก็มีคนอีกส่วนหนึ่งที่เชื่อถืออย่างมาก กล่าวกันว่าเชียมซีที่ทำนายแม่นยำมาก คือ เชียมซีที่ศาลเจ้าพ่อหลักเมืองในกรุงเทพมหานคร ศาลสมเด็จพระนเรศวรที่พิษณุโลก และโบสถ์วัดหลวงพ่อโสธร เป็นต้น (ประมวล สุวรรณศรี เหนียวรัตน์ อติชาตนาทนัท และ ภัทรกานต์ ผ่านภูเกิด. ม.ป.ป. : 391)

รูปแบบของใบเชียมซี

1. รูปแบบของใบเชียมซีใช้กระดาษรูปสี่เหลี่ยมผืนผ้าส่วนใหญ่มี 2 ขนาดคือ 10x13.5 เซนติเมตร และ 10x16.5 เซนติเมตร แต่ละแผ่นจะมีหมายเลขกำกับให้ตรงกับหมายเลขบนตัว

2. ลักษณะคำประพันธ์จะมี 2 แบบคือ ร้อยแก้ว และร้อยกรอง ร้อยกรองที่นำเสนอนั้นจะใช้กลอนสุภาพ ซึ่งมีแผนผังบังคับเพื่อให้เกิดความคล้องจอง ดังนี้

0 0 0 0 0 0 0 0	(ลำดับ)	0 0 0 0 0 0 0 0	(รับ)
0 0 0 0 0 0 0 0	(รอง)	0 0 0 0 0 0 0 0	(ส่ง)
0 0 0 0 0 0 0 0		0 0 0 0 0 0 0 0	
0 0 0 0 0 0 0 0		0 0 0 0 0 0 0 0	

----- แสดงตำแหน่งของสัมผัสบังคับหรือไม่บังคับก็ได้

_____ แสดงตำแหน่งของสัมผัสบังคับ

3. ภาษาที่ใช้มี 2 ลักษณะคือ มีการใช้ภาษาไทยเพียงภาษาเดียว และใช้ภาษาไทยควบคู่ไปกับภาษาจีนซึ่งมี 2 รูปแบบคือ ภาษาจีนอยู่ตอนล่างด้านหน้าของเชียมซี และภาษาจีนอยู่ด้านหลังของใบเชียมซี

ตัวอย่างใบเชียมซี

1. ร้อยแก้ว

วัดมังกรกมลาวาส เบอร์ 1

จะได้ลาภแก้วแหวนเงินทอง ผ่าผ่องสรรพลึงสมประสงค์ และบุตรภรรยาคู่
สร้างตั้งใจหมาย ถ้ามีฉะนั้นจะได้สัตว์ 4 เท้า 2 เท้า ถ้าเป็นความชนะแล

2. ร้อยกรอง

วัดสุทัศน์เทพวราราม ใบที่ 1

ใบที่หนึ่งพยากรณ์สุนทรเลลย

ด้วยคุณคุณสร้างปางก่อนเคย

ท่านมีถิ่นฐานบ้านพำนัก

ทั้งข้าทาสทนต์ลิ้นคฤงคาร

จะน้อมนำให้เสวยและเบิกบาน

และยศศักดิ์สิ่งหอมพร้อมสมาน

ทุกทีวารสุขนี้ไม่มีคลาย

เปรียบเทียบเป็นเช่นพญาราชสีห์

ซึ่งล้วนมีบริวารนั้นมากมาย

คอยพิทักษ์รักษาล้อมอยู่รอบกาย

จะมีवासสุขซาบอาบทรงเอยฯ

ดังได้กล่าวแล้วว่าภาษาและวัฒนธรรมมีความสัมพันธ์กันอย่างมากโดยเมื่อจะทำการศึกษาวรรณกรรมก็ต้องใช้ภาษาเป็นตัวกลางในการศึกษา ในขณะที่เดียวกันการศึกษาก็ทำให้มองเห็นวัฒนธรรมของเจ้าของภาษาที่แทรกอยู่ในภาษานั้น ๆ ได้ เช่น การศึกษาโลกทัศน์เกี่ยวกับวัฒนธรรมจากหลักศิลาจารึกพ่อขุนรามคำแหงมหาราช (ปัญญา บริสุทธิ. 2523 : 57-58) กล่าวถึงขนบธรรมเนียมประเพณี ความว่า

"เมื่อออกพรรษา กรานกฐินเดือนหนึ่งจึงแล้ว เมื่อกรานกฐิน มีพนมเบญจ มีพนมหมาก มีพนมดอกไม้ มีหมอนนั่งหมอนนอน บริวารกฐิน โดยทานแล้ว ปีนลับปีนไปสวดอุทิศกฐินถึงอรุณกฐิน เมื่อจกเข้ามาเวียงเรียงกันแต่อรุณกฐิน เท้าหัวหลานดั่งบ่วงคล้อง? ด้วยเสียงพาทย์เสียงพิณเสียงเลื้อยเสียงขับ ใครจักมักเล่น เล่นใคร จักมักหัว หัว ใครจักมักเลื้อน เลื้อน เมืองสุโขทัยนี้มีสี่ปากประตูหลวง เทียนทอง คนเลียดกันเข้าดูท่านเผาเทียนเล่นไฟ เมืองสุโขทัยนี้มีดังจักแตก"

ผลการวิจัยสรุปว่าศิลาจารึกของพ่อขุนรามคำแหงมหาราชได้แสดงให้เห็นขนบธรรมเนียมประเพณีของคนสุโขทัยว่าคนไทยเป็นคนรักความสนุกสนาน ดำเนินชีวิตอย่างง่าย ๆ และด้วยนิสัยเช่นนี้เอง คนไทยจึงแทรกการละเล่นเข้าไปในพิธีกรรมทางพุทธศาสนา เช่นเมื่อถวายกฐินแล้วก็มีการฉลองด้วยการขับร้อง เล่นดนตรี จุดไฟเผาเทียนสนุกสนานต่าง ๆ แสดงให้เห็นว่า ความสนุกสนานของคนไทยนั้นอาจจะแสดงออกได้ในทุกโอกาสแม้ในพิธีกรรมทางศาสนา

เอกสารเกี่ยวกับหลักอรรถศาสตร์

ทฤษฎีการสื่อความหมาย

การศึกษาเรื่องความหมายเป็นการศึกษาเรื่องความรู้ในภาษา (Linguistic competence) ของเจ้าของภาษา ซึ่งนำไปสู่คำถามที่ว่า "อะไรทำให้เรารู้ความหมายของภาษา" (What is it to know the meaning of a word, a sentence, etc.?) มากกว่าที่จะถามว่า "อะไรคือความหมาย" (What is meaning?) ผู้ที่พูดภาษาจะสามารถพูดภาษาได้อย่างถูกต้องสื่อความหมายได้ นอกจากจะต้องมีความรู้ในภาษาในฐานะเจ้าของภาษาแล้ว ยังต้องมีความรู้ภาษาในเรื่องความหมาย (semantic competence) อีกด้วย (Leech. 1981 : 4)

ลีช (Leech. 1981 : 8-23) จำแนก "ความหมาย" ออกเป็น 7 ชนิด ดังนี้

1. ความหมายตามระบบของภาษา (Conceptual Meaning, Denotation or Cognitive Meaning) หมายถึง การแสดงความหมายโดยตรงตามเนื้อหาภาษาที่ปรากฏอยู่ เช่น เนื้อหาในใบเขียนซีที่กล่าวถึงการได้ลาภว่า "จะได้ลาภแก้วแหวนเงินทอง ผ่าผ่องสรรพสิ่งสมประสงค์"

2. ความหมายแฝง (Connotative Meaning) หมายถึง การแสดงถึงความหมายของภาษาที่นอกเหนือไปจากตัวภาษาที่ปรากฏอยู่ ความหมายนี้จะไม่นแน่นอน (unstable) ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับวัฒนธรรม ช่วงเวลา และประสบการณ์ของแต่ละบุคคล เช่น เนื้อหาในใบเขียนซีที่กล่าวถึงการได้รับอันตรายว่า "อย่าเดินกลางคืนเลือดจะตกยางจะออกร้ายนักแล"

3. ความหมายทางสังคม (Social Meaning) หมายถึง ภาษาที่มีความหมายตามสภาพของสังคมที่มีการใช้ภาษานั้นอยู่ และการปรากฏความหมายตามหน้าที่ภาษา (illocutionary force) เช่น เนื้อหาภาษาในใบเขียนซีที่กล่าวถึงการได้ลาภของจีนโดยกล่าวเปรียบเทียบกับสัตว์ที่ชาวจีนเคารพบูชาคือ มังกร "ใบที่เก่าเคঁความอุปมา ตัวมังกรชาติสุดได้หลุดถอน ประเสริฐสรรพกลับร่างเป็นมังกร มันจะจรพาลาภจงทราบดี"

ส่วนเนื้อหาภาษาในใบเขียนซีที่กล่าวถึงการได้ลาภของไทยโดยการกล่าวเทียบกับนางในวรรณคดี "ตามตำราว่าฤาษี ทำนาที่กลางป่าพนาสันต์ ได้ผอบพบสิดาวิลา-วรรณ แ่น้ำคัลญลภคปรากฏใจ"

4. ความหมายที่ใช้แสดงความรู้สึก (Affective Meaning) หมายถึง ความหมายของภาษาที่ผู้สื่อต้องการแสดงความรู้สึกต่อผู้รับสาร เช่น เนื้อหาภาษาในใบเขียนซีที่กล่าวถึงความทุกข์ "เลขที่ 14 นี้หน้าท่านว่าขาน นิมนต์สารต้องเชือดจนเลือดไหล ทนติดกรูจนลุสตาไป ปีนีเจ็บไข้ระกำทรวง อันความยากหรือก็ยากอยู่ในอก ปานจะยกเมรุไทรไลสหลวง ต่อปีหน้าจึงจะเบาที่เคร้าทรวง จะข้ามห้วงทุกข์ร้อนผ่นล้าราญ"

5. ความหมายสะท้อน (Reflected Meaning) หมายถึง การแสดงถึงความหมายอีกความหมายหนึ่งในคำๆ เดียวกัน เช่น เนื้อหาภาษาในใบเขียนซีที่กล่าวถึงความทุกข์ตอนหนึ่งว่า "นิมนต์สารต้องเชือดจนเลือดไหล" การใช้คำในประโยคนี้นี้ แสดงให้เห็นถึงความเจ็บปวด ความสูญเสีย ความทรมานซึ่งเป็นความทุกข์ทั้งสิ้น

6. ความหมายปรากฏร่วม (Collocative Meaning) หมายถึง การแสดงถึงความหมายที่มีการปรากฏร่วมกันในคำหนึ่ง ๆ เช่น เนื้อหาภาษาในใบเขียนซีที่กล่าวถึงลาภมีความหมายที่ปรากฏร่วมกัน 4 ความหมาย ดังนี้

1. ลาภที่เป็นวัตถุ ได้แก่ แก้วแหวนเงินทอง ผ่าผ่อง ของใช้สอย ทรัพย์สินสมบัติ

2. ลากที่เป็นสิ่งมีชีวิต และสิ่งมีชีวิตเป็นผู้นำลากมาให้ ได้แก่ พระ ผู้เฒ่า ลัตร์ 4 เท้า ลัตร์ 2 เท้า เข้าทาส หญิงแม่เจ้าแม่นาง ผู้ให้ เนื้อคู่
3. ลากที่เป็นนามธรรม ได้แก่ ยศถาบรรดาศักดิ์ ความฝัน ความสุข
4. ลากที่ระบุไม่แน่ชัด ได้แก่ สรรพสิ่ง ลากสกาล

7. ความหมายแก่น (Thematic Meaning) หมายถึง ความหมายจากการจัดระบบภาษาในเรื่องการเรียงลำดับข้อความ จุดสำคัญของเรื่อง และการเน้นใจความสำคัญของเรื่อง ทั้งนี้ประโยคอาจมีความหมายแตกต่างกันหากมีการเรียงประโยคต่างกัน เช่น เนื้อหาภาษาในใบเขียนชี้แสดงถึงความหมายแก่นคือความไม่สำเร็จ ดังนี้ "เลขที่ 4 ตำรา ทายว่ายาก ต้องพลัดพรากนานพบประสบ เช่นว่าน้อยขาดลอยไปตามลม ใครนิมไม่ได้ สมใจหมาย ตำราทายว่านายเรือทวนน้ำ ยิ่งลอยล้ายิ่งไกลไปไม่ได้ ถ้าคลาดแคล้วแจวจ้ำ กระหน้าไป ก็เหนื่อยใจเจียนชีวิตจะขาดรอน"

การวิเคราะห์องค์ประกอบทางความหมายของภาษา (Componential Analysis)

วอร์ด (Wardhaugh. 1977 : 163) ให้ความหมาย "การวิเคราะห์องค์ประกอบทางความหมายของภาษา" (Componential Analysis) ว่า "เป็นความพยายามในการค้นหาหน่วยต่าง ๆ ของความหมายจริงจากคำหรือกลุ่มคำต่าง ๆ ที่จัดไว้เป็นระบบ" เช่น ระบบคำเรียกญาติ (kinship system) ระบบคำสรรพนาม (pronoun system) คำเรียกสี (color term) และระบบคำเรียกชื่อยาพื้นบ้าน (system of folk medicine) เป็นต้น การศึกษาความหมายด้วยวิธีนี้ทำให้เราทราบว่า ผู้พูดเลือกใช้ภาษาหรือคำศัพท์ต่าง ๆ อย่างไร เพื่อที่จะแสดงถึงความหมายจริงที่ผู้พูดต้องการสื่อ เช่นในระบบคำเรียกญาติซึ่งมีคำมากมาย ทั้งนี้เพราะมีตัวแปรหลายอย่าง เช่น เพศ อายุ และการลำดับญาติ เป็นต้น ยกตัวอย่างคำ "aunt" ซึ่งมีความหมาย 4 ประการคือ father's sister, mother's sister, father's brother's wife, mother's brother's wife อย่างไรก็ตามความหมายของคำเรียกญาติทั้งหมดนี้ไม่มีความสำคัญมากนักในภาษาอังกฤษ ทั้งนี้เพราะโครงสร้างของครอบครัวเป็นแบบครอบครัวเดี่ยว (nuclear family) มากกว่าครอบครัวขยาย (extended family)

นักภาษาศาสตร์หลายท่าน (Kempson. 1977 : 18) ให้ความหมาย "การวิเคราะห์องค์ประกอบทางความหมายของภาษา" ว่า "เป็นความสัมพันธ์ระหว่างคำต่าง ๆ อย่างเป็นระบบโดยแสดงให้เห็นในรูปของสัญลักษณ์ (markers) "เช่น "spinster"

มีสัญลักษณ์ในการวิเคราะห์องค์ประกอบ ดังนี้ [FEMALE], [NEVER MARRIED], [ADULT], [HUMAN] ซึ่งรูปแบบการวิเคราะห์เหล่านี้ นักภาษาศาสตร์จะเป็นผู้ใช้ในการวิเคราะห์คำเรียกญาติ แต่ก็จะมีปัญหาในการวิเคราะห์ความแตกต่างของคำบางคู่ เช่น "mother" และ "aunt" เพราะมีสัญลักษณ์ในการวิเคราะห์องค์ประกอบทางความหมายเหมือนกันคือ [FEMALE], [PARENT OF], [CHILD OF] ส่วนคำที่เห็นความแตกต่างกันอย่างชัดเจนคือ "murder" และ "kill" ดังนี้ kill : [CAUSATION], [DEATH] murder : [INTENTION], [CAUSATION], [DEATH] การวิเคราะห์องค์ประกอบทางความหมายของคำนี้มีการใช้ลักษณะประจำคำ (binary features) ในการวิเคราะห์ ดังนี้

spinster : -[MALE] + [HUMAN] + [ADULT] - [MARRIED]

bachelor : +[MALE] + [HUMAN] + [ADULT] - [MARRIED]

wife : -[MALE] + [HUMAN] + [ADULT] + [MARRIED]

(Kempson. 1977 : 88)

อุดม วโรตม์ลิขิตต์ (2530 : 179-180) กำหนดลักษณะประจำคำ (features) ว่า ใช้เครื่องหมายบวก (+) แทนลักษณะที่ปรากฏ และเครื่องหมายลบ (-) แทนลักษณะที่ไม่ใช่สิ่งนั้น เช่น
 (+ มีชีวิต) ใช้แทนสิ่งมีชีวิต เช่น นก แมว
 (- มีชีวิต) เช่น โต๊ะ แก้ว ไม้ ประตู่

นก	นก	สันติภาพ	สันติภาพ
	(+ นาม)		(+ นาม)
	(+ สามัญ)		(+ สามัญ)
	(+ รูป)		(- รูป)
	(+ มีชีวิต)		(- มีชีวิต)
	(- มนุษย์)		(- ลักษณะ)
	(+ ลักษณะ)		
	(+ ตัว)		

โบลิงเจอร์ (Bolinger. 1975 : 207) ยกตัวอย่างกลุ่มคำเรื่อง การปรุงอาหารที่มีปรากฏร่วมของความหมายและมีการใช้ลักษณะประจำคำ ดังนี้

	Non-fatliquid	Fat	Direct Heat	Vigorous Action	other relevant parameters			collocates with	
					Kind of Utensil	Special Ingredient	Additional Special Purpose	Liquids	Solids
roast	-	-	+					-	+
shirr	-	-	-	-	+small dish			-	+
scallop	-	-	-		+shell	+cream sauce		-	+
brown	-						+brown surface	-	+

คำย่อทางอรรถศาสตร์

แซพแมน (Chapman. 1977 : 17-24) ได้ปรับปรุงคำย่อทางอรรถศาสตร์ของ Roget แบ่งออกเป็น 8 class ดังนี้

CLASS ONE ABSTRACT RELATIONS

I. EXISTENCE

- A. Being in the Abstract
- B. Being in the Concrete
- C. Formal Existence
- D. Modal Existence

II. RELATION

- A. Absolute Relation
- B. Partial Relation
- C. Correspondence of Relation

III. QUANTITY

- A. Simple Quantity
- B. Comparative Quantity
- C. Conjunctive Quantity
- D. Wholeness

IV. ORDER

- A. Order in General
- B. Consecutive Order
- C. Collective Order
- D. Distributive Order
- E. Conformity to Rule

V. NUMBER

- A. Number in General
- B. Determinate Number
- C. Indeterminate Number

VI. TIME

- A. Absolute Time
- B. Relative Time
- C. Time with Reference to Age
- D. Time with Reference to Season
- E. Recurrent Time

VII. CHANGE

VIII. EVENT

IX. CAUSATION

X. POWER

- A. Power in General

- B. Power in operation
- C. Indirect Power
- D. Combination of Forces

CLASS TWO : SPACE

- I. SPACE IN GENERAL
 - A. Abstract Space
 - B. Specific Space
 - C. Relative Space
 - D. Existence in Space
- II. DIMENSIONS
 - A. General Dimensions
 - B. Linear Dimensions
 - C. External and Inter Dimensions
- III. STRUCTURE : FORM
 - A. General Form
 - B. Special Form
 - C. Superficial Form
- IV. MOTION
 - A. Motion in general
 - B. Change of Place
 - C. Motion Conjoined with Force
 - D. Motion with Reference to Direction

CLASS THREE : PHYSICS

- I. PHYSICS
- II. HEAT
- III. LIGHT
- IV. ELECTRICITY AND ELECTRONICS
- V. MECHANICS
- VI. PHYSICAL PROPERTIES
- VII. COLOR

CLASS FOUR : MATTER

I. MATTER IN GENERAL

II. INORGANIC MATTER

A. Mineral Kingdom

B. Soil

C. Liquids

D. Vapors

III. ORGANIC MATTER

A. Animal and Vegetable Kingdom

B. Vitality

C. Vegetable Life

D. Animal Life

E. Mankind

F. Male and Female

CLASS FIVE : SENSATION

I. SENSATION IN GENERAL

II. TOUCH

III. TASTE

IV. SMELL

V. SIGHT

VI. HEARING

A. Perception of Sound

B. Sound

C. Specific Sounds

D. Unmusical Sounds

E. Musical Sounds

CLASS SIX : INTELLECT

I. INTELLECTUAL FACULTIES AND PROCESSES

A. Faculties

B. Comprehension

C. Functions of the Mind

D. Reasoning Processes

E. Considerstion

F. Assessment

G. Conclusion

H. Theory

I. Belief

J. Grounds for Belief

K. Qualifications

L. Conformity to Fact

M. Acceptance

II. STATES OF MIND

A. Mental Attitudes

B. Creative Thought

C. Recollection

D. Anticipation

III. COMMUNICATION OF IDEAS

A. Nature of Ideas Communicated

B. Models of Communication

C. Education

D. Indication

E. Representation

F. Arts of Design

G. Language

H. Grammar

I. Style ; Mode of Expression

J. Spoken Language

K. Written Language

L. Linguistic Representation

M. Uncommunicativeness ; Secrecy

N. Falsehood

CLASS SEVEN : VOLITION

I. VOLITION IN GENERAL

- A. Will
- B. Resolution ; Determination
- C. Irresolution ; Caprice
- D. Evasion
- E. Inclination
- F. Choice
- G. Custom
- H. Motive
- I. Purpose
- J. Ways and Means
- K. Use

II. CONDITIONS

- A. Adaptation to Ends
- B. Wholesomeness
- C. Healt
- D. Physical Progress
- E. Security

III. VOLUNTARY ACTION

- A. Action
- B. Exertion : Endeavor
- C. Preparation
- D. Accomplishment
- E. Adroitness
- F. Conduct

IV. AUTHORITY : CONTROL

- A. Prerogative
- B. Politics and Government
- C. Direction
- D. Directions

- E. Constraint
- F. Restraint
- G. Unrestraint
- H. Subjugation
- I. Compliance
- J. Pledge
- K. Proposal
- L. Consent
- M. Commission
- V. SUPPORT AND OPPOSITION
 - A. Support
 - B. Opposition
 - C. Concord
 - D. Contention
 - E. Peace
 - F. Mid - course
- VI. POSSESSIVE RELATIONS
 - A. Possession
 - B. Sharing
 - C. Transfer of Property
 - D. Appropriation
 - E. Interchange of property
 - F. Monetary Relations

CLASS EIGHT : AFFECTIONS

- I. PERSONAL AFFECTIONS
 - A. Emotion
 - B. Excitability
 - C. Pleasure and Pleasurableness
 - D. Anticipative Emotion
 - E. Concern

F. Discriminative Affections

G. Pride

H. Esteem

I. Contemplative Emotions

II. SYMPATHETIC AFFECTIONS

A. Social Relations

B. Social Affections

C. Civility

D. Benevolence

E. Sympathy

F. Gratefulness

G. Ill Humor

H. Selfish Resentment

I. Reprisal

III. MORALITY

A. Morals

B. Moral Obligation

C. Moral Sentiments

D. Moral Conditions

E. Moral Practice

F. Moral Observance

IV. RELIGION

A. Supernatural Beings

B. Supernatural Regions

C. Religious Beliefs

D. Religious Quality

E. Religious Sentiments

F. Religious Practice

G. Supernaturalism

M. Churchdom

ความสัมพันธ์ระหว่างภาษาและวัฒนธรรมในใบเขียนขี้

การศึกษาภาษาและวัฒนธรรมที่ปรากฏในคำทำนายในใบเขียนขี้วัดไทยและวัดจีน ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาจากเนื้อหาภาษาคำทำนายในใบเขียนขี้วัดไทยและวัดจีน เพื่อศึกษาวัฒนธรรมที่เป็น ค่านิยม ความเชื่อ และคตินิยมปรัชญาที่แทรกอยู่ในเนื้อหาภาษาคำทำนายในใบเขียนขี้โดยแบ่งการศึกษาออกเป็น 4 ขั้นตอนดังนี้

- ก. เนื้อหาคำทำนายในใบเขียนขี้วัดไทยและวัดจีน
- ข. ภาษาที่ปรากฏในใบเขียนขี้วัดไทยและวัดจีน
- ค. วัฒนธรรมที่ปรากฏในใบเขียนขี้วัดไทยและวัดจีน
- ง. เปรียบเทียบความสัมพันธ์ระหว่างภาษาและวัฒนธรรมในใบเขียนขี้วัดไทยและวัดจีน

ก. เนื้อหาคำทำนายในใบเขียนขี้วัดไทยและวัดจีน

การศึกษาในขั้นตอนนี้ผู้วิจัยจะทำการศึกษาเนื้อหาคำทำนายในหัวข้อที่ซ้ำกันของใบเขียนขี้วัดไทยและวัดจีน จากใบเขียนขี้ที่รวบรวมมาได้จากวัดไทยเป็นจำนวน 209 ใบ และจากวัดจีนได้เป็นจำนวน 214 ใบ สามารถสรุปถึงหัวข้อที่ปรากฏซ้ำกันได้ 14 หัวข้อ คือ ลากยศ ชะตา เนื้อคู่ เจ็บไข้ คดีความ คำสอน ของทาย อันตราย ความสำเร็จ/ไม่สำเร็จ บุตร ผู้อุปถัมภ์/พินพา อาชีพ/การงาน มิตร และการเดินทาง ดังตารางแสดงค่าจำนวนและร้อยละดังนี้

ตาราง 1 หัวข้อคำทำนายในใบเขียนชีวิตไทย จำนวนจากใบเขียนชีวิตไทย จำนวน 209 ใบ

หัวข้อ	จำนวน	ร้อยละ (%)
1. ลากยศ	170	81.33
2. ชะตา	163	77.99
3. เนื้อคู่	140	66.98
4. เจ็บไข้	103	49.28
5. คดีความ	83	39.71
6. คำสอน	81	38.75
7. ของหาย	62	29.66
8. อันตราย	41	19.61
9. ความสำเร็จ/ไม่สำเร็จ	41	19.61
10. บุตร	35	16.74
11. ผู้อุปถัมภ์/พึ่งพา	31	14.83
12. อาชีพ/การงาน	28	13.39
13. มิตร	23	11.00
14. การเดินทาง	11	5.26

ตาราง 2 หัวข้อคำทำนายในใบเขียนชีวิตจีน จำนวนจากใบเขียนชีวิตจีน จำนวน 214 ใบ

หัวข้อ	จำนวน	ร้อยละ (%)
1. ลากยศ	164	76.63
2. ชะตา	101	47.19
3. เนื้อคู่	95	44.39

ตาราง 2 (ต่อ)

หัวข้อ	จำนวน	ร้อยละ (%)
4. เจ็บไข้	67	31.30
5. คำสอน	58	27.10
6. คติความ	50	23.36
7. การเดินทาง	49	22.89
8. อาชีพ/การงาน	48	22.42
9. อันตราย	36	16.82
10. ความสำเร็จ/ไม่สำเร็จ	28	13.08
11. บุตร	24	11.21
12. ผู้อุปถัมภ์/พึ่งพา	14	6.54
13. การสูญเสีย/ของหาย	11	5.14
14. มิตร	3	1.40

จากหัวข้อคำทำนายที่ปรากฏซ้ำกันในใบเขียนชีวิตไทยและวัดจีน 14 หัวข้อนี้ ผู้วิจัยจะศึกษาเปรียบเทียบเนื้อหาคำทำนายที่ปรากฏร่วมกันในใบเขียนชีวิตไทยและวัดจีนทีละหัวข้อ ผลการศึกษาปรากฏดังนี้

1. लग्न

เนื้อหาคำทำนายในหัวข้อ "लग्न" ที่ปรากฏในใบเขียนชีวิตไทยและวัดจีน มีดังนี้

1.1 เนื้อหาคำทำนายหัวข้อ "लग्न" ในใบเขียนชีวิตไทย

จากข้อมูลพบว่าเนื้อหาคำทำนายระบุถึง ประเภทของलग्न ลักษณะของलग्नที่ได้ การได้/ไม่ได้लग्न สาเหตุของการได้/ไม่ได้लग्न ปริมาณของलग्न ระยะเวลาที่จะได้लग्न แหล่งของलग्न วิธีทำให้มีलग्न และคำสอนเรื่องलग्न ดังรายละเอียดต่อไปนี้

1.1.1 ประเภทของलग จากการวิเคราะห์สรุปได้ว่าประเภทของलगนี้ระบุถึงलगที่เป็นรูปธรรมชนิดสิ่งมีชีวิต ได้แก่ ข้าทาส ชนิดสิ่งไม่มีชีวิต ได้แก่ บ้านทรัพย์สินเงินทองและของใช้สอย และलगที่เป็นนามธรรม ได้แก่ อำนาจวาสนา เกียรติและยศถาบรรดาศักดิ์ ดังตัวอย่างต่อไปนี้

- ท่านมีถิ่นฐานบ้านพำนัก และยศศักดิ์สิ่งหอมพร้อมสมาน
ทั้งข้าทาสทรัพย์สินสงคราม ทุกทิวารสขนี้ไม่มีคลาย
- จะได้लगเงินทองของใช้สอย
- ใบที่สิบหกกว่าเลิศประเสริฐนัก จะมีศักดิ์อำนาจวาสนา

1.1.2 ลักษณะของलग จากการวิเคราะห์สรุปได้ว่าลักษณะของलगที่ได้ี้ระบุถึงลักษณะของलगที่ดี และไม่ดี ดังตัวอย่างต่อไปนี้

- ถามหาलगก็ดีเป็นที่หนึ่ง
- लगที่หมายมุ่งมีไม่ดีเอ๋ย

1.1.3 การได้/ไม่ได้लग จากการวิเคราะห์สรุปได้ว่าการได้/ไม่ได้लगนี้ระบุถึงการได้लग การไม่ได้लग และความยากลำบากในการแสวงหาलग ดังตัวอย่างต่อไปนี้

- ถามหาलगก็ได้เหมือนใจนึก
- ถามหาलगนั้นไซ้ว่าไม่มี
- ถามหาलगได้ยากลำบากกาย

1.1.4 สาเหตุของการได้/ไม่ได้लग จากการวิเคราะห์สรุปได้ว่าสาเหตุการได้/ไม่ได้लगนี้ระบุถึงสาเหตุการได้लग ได้แก่ โชคดี ถูกหวย และมีผู้นำมาให้ และสาเหตุของการไม่ได้लग ได้แก่ ชะตาตก และกรรมเก่า ดังตัวอย่างต่อไปนี้

- ใบที่สิบหกตกกรรมทานผล
บันดาลตลอดสนองคล่องหนักหนา
เคยลำบากยากไร้แต่ไรมา
สิ้นเวลาคลายเชิญเย็นฤทัย
สบโลกโชคมาัญญาช่วย
เคยจนหายกลายเป็นรวยนับไม่ไหว
เป็นสมหวังโชคดีมีชัยรวยใหญ่เอ๋ย
- จะถูกหวยรวยทรัพย์สินนับมากล้น
- มีผู้นำलगมาให้แต่ยุ่งเหยิง

- ถึงเวลาพระตาตกทางยศลาภ

- ถ้ามถึงลาภเต็มที่ไม่มีมา

ด้วยพระตาเคราะห์กรรมแต่ก่อนกาล

1.1.5 ปริมาณของลาภที่ได้ จากการวิเคราะห์สรุปได้ว่าปริมาณของลาภนี้ระบุถึงมีมากมาย มีพอประมาณ และมีเล็กน้อย ดังตัวอย่างต่อไปนี้

- ถ้ามถึงลาภมีมากมายหลายประเภท

- ถ้ามหาลาภในนี้พอมีอยู่

- ถ้ามหาลาภเงินทองของดีๆ ทายว่ามีเล็กน้อยไม่มากนัก

1.1.6 ระยะเวลาที่จะได้ลาภ จากการวิเคราะห์สรุปได้ว่าระยะเวลาที่ได้ลาภนี้ระบุถึง ระยะเวลาที่ระบุแน่นอน ได้แก่ ภายใน 3 เดือน และในปลายเดือนนี้ และระยะเวลาที่ระบุไม่แน่นอน ได้แก่ จะได้ช้า และได้ในเร็ววัน ดังตัวอย่างต่อไปนี้

- ลาภหรือคู่ส่นแน่ไม่แซ่เขื่อน

ในสามเดือนนี้ไซ้ไรไม่คลาดคลา

- ถ้ามหาลาภก็จะได้ตอนปลายเดือน

- หรือหมายถ้ามหาลาภไม่หยาบคำ

ว่าช้าๆคงจะสมอารมณ์นึก

- ถ้าถ้ามหาลาภว่าได้ในเร็ววัน

1.1.7 แหล่งของลาภ จากการวิเคราะห์สรุปได้ว่าแหล่งของลาภนี้ระบุถึง ทิคุตร และทิศทักษิณประจิม ดังตัวอย่างต่อไปนี้

- ทิศที่มีโชคลาภคืออุตร

- คิดไปหาลาภผลด้วยกลใด ทิศทักษิณประจิมริมวิถี

ว่าไปดีมาดีเป็นศรีใส

1.1.8 วิธีทำให้มีลาภ จากการวิเคราะห์สรุปได้ว่าวิธีทำให้มีลาภนี้ระบุถึง ให้สะเดาะเคราะห์ ไหว้พระ เคารพพ่อแม่ ทำกรรมดี และมีความหมั่นเพียร ดังตัวอย่างต่อไปนี้

- ลาภไม่มาวาสนาไม่ขึ้นฝันไม่ร่วน

ให้บูชาพระเคราะห์สะเดาะร้าย

ถามบรรยายพรหมศาสตร์ปราชญ์ประดิษฐ์

บูชาพระรัตนตรัยเจ้าเข้าเส้นเป็นชีวิต

พรหมลิขิตจะบันดาลท่านสุขา

ลากชื่อเสียงเกียรติคุณจะหนุนมา

เพราะชาติาดีเด่นเป็นพื้นดี

- ให้มันไหววอนน้อมนบเคารพนับ

พระตรัยรัตนบิดามารดรสูงศักดิ์แผ้ววงศา

เขื่อนจะเปิดลากจะลอยน้ำไหลมา

พรหมเมตตาเปิดทางให้เลิศลอยเอย

- ตัวท่านนี้มีพร้อมทุกสิ่งสรรพ แต่ต้องอับหนทางว่างวิถี

เมื่อที่จอตมิทำฐานะดี ทางวิถีลอยละลือเหมือนปลิวลม

เกียรติศักดิ์ชื่อก้องขจรฟุ้ง ทุกผู้มุ่งยกขอป้อนใหญ่

ลากเลื่อนลอยมากพันล้นทวี

แต่ว่าตัวต้องทำอุปถัมภ์ตนก่อน

ให้ดีพร้อมวิชาศาสตร์สรรพศิลป์

งานที่ทำการที่สร้างในทางดี

นบไตรรัตนไม่วิบัติรเบญจศีล

ชื่อจะก้องเกียรติจะงามเป็นอาฉิน

ทั่วทุกถิ่นจะบูชาศาสนาดี

- ถามถึงลากจะได้ลากเพราะความหมั่น

1.1.9 คำสอนเรื่องลาก จากการวิเคราะห์สรุปได้ว่าคำสอนเรื่องลากนี้ระบุถึง ให้อำนาจในของของตน ดังตัวอย่างต่อไปนี้

- จงพอใจในแต่ของของตน ลากยศล้นเหลือหลายก็จะมี

1.2 เนื้อหาคำทำนายหัวข้อ "ลากยศ" ในใบเขียนชีวิตจีน

จากข้อมูลพบว่าเนื้อหาคำทำนายระบุถึง ประเภทของลาก ลักษณะของลากที่ได้ การได้/ไม่ได้ลาก สาเหตุการได้ลาก ปริมาณของลาก ระยะเวลาที่ได้ลาก แหล่งของลาก และคำสอนเรื่องลาก ดังรายละเอียดต่อไปนี้

1.2.1 ประเภทของลาก จากการวิเคราะห์สรุปได้ว่าประเภทของลากนี้ระบุถึงลากที่เป็นรูปธรรมชนิดสิ่งมีชีวิต ได้แก่ ข้าทาส และสัตว์ 4 เท้า 2 เท้า ชนิดสิ่งไม่มีชีวิต ได้แก่ แก้วแหวนเงินทอง ผ้าผ่อน และของใช้สอย และลากที่เป็นนามธรรม ได้แก่ ยศถาบรรดาศักดิ์ และเกียรติยศชื่อเสียง ดังตัวอย่างต่อไปนี้

- จะได้ลากแก้วแหวนเงินทองผ้าผ่อนสมประสงค์

จะได้สัตว์ 4 เท้า 2 เท้า

ทั้งยศถาบรรดาศักดิ์สรรพสิ่งบริบูรณ์

- จะได้ศถาบรรดาศักดิ์ จะได้สรรพสิ่ง
ลากจะบริบูรณ์ด้วยทรัพย์สินสมบัติ
เครื่องใช้สอยท่าทางหงาย
- เกียรติยศชื่อเสียงจะได้รับมากมาย

1.2.2 ลักษณะของลาก จากการวิเคราะห์สรุปได้ว่าลักษณะของลาก ที่ได้นี้ระบุถึงลากไม่ดี และเกียรติชื่อเสียงไม่ดี ดังตัวอย่างต่อไปนี้

- ข้อสุดท้ายลากไม่ดีเท่านี้เอง
- หาเกียรติและชื่อเสียงไม่ค่อยดี

1.2.3 การได้/ไม่ได้ลาก จากการวิเคราะห์สรุปได้ว่าการได้/ไม่ได้ลากนี้ระบุถึงการได้ลากและเกียรติ การไม่ได้ลากและเกียรติ และความยากลำบากในการแสวงหาลาก ดังตัวอย่างต่อไปนี้

- หรือจะคิดได้ลากก็สมหมาย
- แสวงหาเกียรติมีแต่ทางสำเร็จ
- ถามหาลากนั้นว่าไม่มี
- การแสวงหาเกียรติไม่สำเร็จ

1.2.4 สาเหตุการได้ลาก จากการวิเคราะห์สรุปได้ว่าสาเหตุการได้ลากนี้ระบุถึง มีผู้ให้ ได้ลากเพราะความฝัน เพราะความเพียร กุศลที่ทำไว้ส่งผลให้ได้ ลาก และชนะการแข่งขันด้านการหาเกียรติยศชื่อเสียง ดังตัวอย่างต่อไปนี้

- ใบที่สิบสี่นี้ท่านทายว่า
มิช้ามีน่านนี้ท่านจะมีโชคอันมหาศาล
ซึ่งจุติมาโดยอาคันตุกะผู้แปลกหน้า
- จะได้ลากเพราะความฝัน
ผ้าผ่อนของใช้สอยสรรพสิ่งไม่เห็นคเหน้อย
- จะได้ลากยศสรรพรสบริบูรณ์เพราะความเพียร
- ใบที่แปดนี้ท่านว่าดูตามจิตต์คิดสมมาคน
กุศลผลบุญใดที่ละสมไว้
ซึ่งเปี่ยมด้วยเมตตาปราณีแล้วไซ้
ท่านว่าจะได้รับตอบสนองด้วยลากยศ
- การแข่งขันหาเกียรติและชื่อเสียงจะเป็นฝ่ายชนะ

1.2.5 ปริมาณของลาก จากการวิเคราะห์สรุปได้ว่าปริมาณของ ลากนี้ระบุถึงมีมาก มีปานกลาง และมีน้อย ดังตัวอย่างต่อไปนี้

- ใบที่สิบเจ็ดนี้ท่านขอทนายว่า ถ้าจะเปรียบแล้วใบรำลวงยศ วาลนาก็จะเปรียบได้ด้วยมหาสมุทรอันไพศาล
- จะได้ลากได้ยศก็ปานกลาง
- แต่ลากผลนั้นน้อย นานๆ จึงจะได้ทีหนึ่ง

1.2.6 ระยะเวลาที่ได้ลาก จากการวิเคราะห์สรุปได้ว่าระยะเวลาที่ได้ลากนี้ระบุถึง การไม่ระบุเวลานั่นเอง ได้แก่ มาเป็นระยะ และมาเร็ว ดังตัวอย่างต่อไปนี้

- ใบที่สิบหกนี้ท่านว่าเงินทองจะหลั่งไหลมา เป็นระยะอันคงที่ตามกาลเทศา
- ถ้ามถึงลากจะมาเร็ววันเอ๋ย

1.2.7 แหล่งของลาก จากการวิเคราะห์สรุปได้ว่าแหล่งของลากนี้ระบุถึงอยู่ที่ทางเดิน และอยู่หลายแห่ง ดังตัวอย่างต่อไปนี้

- จะได้ลากโดยทางเดิน
- ลากจะหลั่งไหลมาหลายสถาน

1.2.8 คำสอนเรื่องลาก จากการวิเคราะห์สรุปได้ว่าคำสอนเรื่องลากนี้ระบุถึง อส่าโลกมาก และหลีกเลี่ยงการหาเงินด้วยวิธีทุจริต ดังตัวอย่างต่อไปนี้

- หาเงินทองอส่าโลกมากมักได้
- พยายามหลีกเลี่ยงจากการหาเงินในทางที่ไม่เป็นมงคล

จากการวิเคราะห์เนื้อคำทำนายหัวข้อ "ลางยศ" สรุปได้ว่า ใบเขียนชีวิตไทยและวัดจีนมีเนื้อหาทำนายในเรื่องต่อไปนี้เหมือนกัน

- ประเภทของลากที่เป็นรูปธรรมชนิดสิ่งมีชีวิต ได้แก่ ข้าทาส ชนิดสิ่งไม่มีชีวิต ได้แก่ เงินทอง ของใช้สอย และลากที่เป็นนามธรรม ได้แก่ เกียรติ และยศถาบรรดาศักดิ์
- ลักษณะของลากที่ได้ ได้แก่ ลากที่ไม่ดี
- การได้/ไม่ได้ลากโดยระบุถึง การได้ลาก การไม่ได้ลาก และความยากลำบากในการแสวงหาลาก

- สาเหตุของการได้ลากโดยระบุถึง มีผู้นำลามาให้
- ปริมาณของลาก โดยระบุถึง มีมากมาย มีปานกลาง และมีน้อย

ใบเขียนชีวิตไทยและวัดจีนมีเนื้อหาทำนายในเรื่องต่อไปนี้ต่างกัน

- ประเภทของลากที่เป็นรูปธรรมชนิดสิ่งมีชีวิตที่ปรากฏในใบเขียนวัดจีน ได้แก่

สัตว์ 4 เท้า 2 เท้า

- ประเภทของลากที่เป็นรูปธรรมชนิดสิ่งไม่มีชีวิตที่ปรากฏในใบเชิยมชีวิตไทย ได้แก่ บ้าน และที่ปรากฏในใบเชิยมชีวิตจีน ได้แก่ ฝ่าผอน
- ประเภทของลากที่เป็นนามธรรมที่ปรากฏในใบเชิยมชีวิตไทย ได้แก่ อำนาจวาสนา
- ลักษณะของลากที่ได้ที่ปรากฏในใบเชิยมชีวิตไทย ได้แก่ ลักษณะของลากที่ดี และที่ปรากฏในใบเชิยมชีวิตจีน ได้แก่ เกียรติชื่อเสียงไม่ดี
- การได้/ไม่ได้ลากที่ปรากฏในใบเชิยมชีวิตจีน ได้แก่ การได้ และไม่ได้ เกียรติ
- สาเหตุของการได้ลากที่ปรากฏในใบเชิยมชีวิตไทย ได้แก่ มีโชคดี และถูกหวย และที่ปรากฏในใบเชิยมชีวิตจีน ได้แก่ ได้ลากเพราะความฝัน ความเพียร บุญกุศลที่ทำไว้ และชนะการแข่งขันด้านเกียรติชื่อเสียง
- สาเหตุของการไม่ได้ลากที่ปรากฏในใบเชิยมชีวิตไทย ได้แก่ เป็นเพราะชะตาตก และเพราะกรรมเก่า
- ระยะเวลาที่ได้ลากที่ปรากฏในใบเชิยมชีวิตไทย ได้แก่ 3 เดือน ปลายเดือน ข้า และไม้ข้า และที่ปรากฏในใบเชิยมชีวิตจีน ได้แก่ มาเป็นระยะ และมาเร็ว
- แหล่งของลาก ที่ปรากฏในใบเชิยมชีวิตไทย ได้แก่ กิศอุดร และกิศักกนิณ-ประจิม และที่ปรากฏในใบเชิยมชีวิตจีน ได้แก่ อยู่ทางเดิน และอยู่หลายแห่ง
- วิธีทำให้มีลากที่ปรากฏในใบเชิยมชีวิตไทย ได้แก่ ให้ละเดาะเคราะห์ ให้ไหว้พระและพ่อแม่ ให้ทำกรรมดี ให้ใช้ความเพียร และตนเองเป็นผู้ทำให้มีลาก
- คำสอนเรื่องลากที่ปรากฏในใบเชิยมชีวิตไทย ได้แก่ ให้อภัยในของของตน และที่ปรากฏในใบเชิยมชีวิตจีน ได้แก่ อย่าโลภมาก และหลีกเลี่ยงการหาเงินด้วยวิธีทุจริต

2 ชะตา

เนื้อหาคำทำนายในหัวข้อ "ชะตา" ที่ปรากฏในใบเชิยมชีวิตไทยและวัดจีน มีดังนี้

2.1 เนื้อหาคำทำนายหัวข้อ "ชะตา" ในใบเชิยมวัดไทย

จากข้อมูลพบว่าเนื้อหาคำทำนายระบุถึง การมีความสุข การมีความทุกข์ การมีความสุขและทุกข์คละกัน และเกณฑ์ชะตา ดังรายละเอียดต่อไปนี้

2.1.1 การมีความสุข จากการวิเคราะห์สรุปได้ว่าการมีความสุขนี้ ระบุถึงผู้ที่ได้รับความสุข ได้แก่ ครอบครัว ตนเอง และบุคคลอื่น สาเหตุของการมีความสุข

ได้แก่ ปฏิบัติตามหลักพุทธศาสนา มีคนรักใคร่ มีเงินจับจ่าย มีที่อยู่อาศัย และมีโชคติ ระยะ
เวลาของการมีความสุขในปัจจุบัน ได้แก่ ทุกคืนวัน ตลอดปี และในอนาคต ได้แก่ ปลายปี
ชีวิตบั้นปลาย ลักษณะของความสุขที่ได้รับ ได้แก่ ความสุขทางกายและใจ และระดับของ
ความสุขที่ได้รับ ดังตัวอย่างต่อไปนี้

2.1.1.1 ผู้ที่ได้รับความสุข

- จะได้รับสุขดีไม่มีสอง
ญาติกาสามัคคีมีปรองดอง
ทั้งครอบครัวทั่วหน้าล้วนผาสุก
ไม่มีทุกข์เบียดเบียนอยู่เหลือหลาย
- ใบที่เจ็ดแผ่ผลให้ตนสุข
- โชคริไลใบนี้ที่สิบห้า
ไม่เลือกหาหญิงชายบรรดาสาธ
ว่าเลิศล้วนควรคิดจิตขึ้นบาน
เกษมศานต์โดยไวใบดีเอย

2.1.1.2 สาเหตุของการมีความสุข ดังตัวอย่างต่อไปนี้

- อนิจจังทุกขังอนัตตา
ตั้งใจพิจารณาลักษณะสาม
เพียงเล็กน้อยแม้ค่อยแลเห็นตาม
จะพบความสุขใจสืบไปเอย
- ใครเลี้ยงได้ใบนี้ดีเหลือแสน
จะมีคนรักใคร่เป็นสุขศรี
- เหมือนมีแม่มีพ่อพะอหัท
ทั้งเงินทองย่อมจักสมปรารถนา
- โชคชะตานับว่าพอเป็นไป
มีที่อยู่อาศัยเป็นสุขศรี
- โชคชะตารุ่งสิ้นทุกข์เป็นสุข

2.1.1.3 ระยะเวลาของการมีความสุข ดังตัวอย่างต่อไปนี้

- แม้ผู้ใดขอได้ก็ใบนี้
ว่าแสนดีแสนสมเป็นแสน
คงอยู่เย็นเป็นสุขทุกคืนวัน
เกษมสันต์แสนสมอารมณ์หมาย

- ใบนี่ใครเสี่ยงได้ทายว่าดี
ตลอดปีมีแต่สุขทุกไม่เป็น
- มักจะได้แต่ร้าย ๆ ในต้นปี
ต่อไปหลายปีจึงจะดีหมดเรื่องทุกข์
- ถึงแก่ตัวจะดีขึ้นยังยืนาน
เกษมศานต์สุขสวัสดิ์นิพนธ์ เออ

2.1.1.4 ลักษณะของความสุขที่ได้รับ ดังตัวอย่างต่อไปนี้

- ซาตาดีนีกระไร สุขทั้งกายทั้งใจสบายเออ

2.1.1.5 ระดับของความสุขที่ได้รับ ดังตัวอย่างต่อไปนี้

- ใบนี่แปดขึ้นแจ่มแสดงเรื่อง
พอเป็นเครื่องคิดคตศาสนา
สุขที่รับนับว่าพร่องรองลงมา
ไม่แรงกล้าสุขได้ก็ไม่ดี
- จะบริบูรณ์สุขไม่ทุกข์ร้อน

2.1.2 การมีความสุข จากการวิเคราะห์สรุปได้ว่าการมีความสุข
ทุกข์นี้ระบุถึง ผู้ที่มีความทุกข์ ได้แก่ ตนเอง สาเหตุของการมีความสุข ได้แก่ สาเหตุ
จากกรรม การกระทำของตนเอง การงาน จากที่อยู่อาศัย และผู้หญิง ระยะเวลาของการ
มีความสุข ได้แก่ ในปีนี้ ลักษณะของความสุขที่ได้รับ ได้แก่ ทุกข์ทางกายและใจ คำเตือน
เรื่องจะมีความสุข และแนวทางแก้ไขเพื่อให้พ้นทุกข์ ได้แก่ การสะเดาะเคราะห์ ดัง
ตัวอย่างต่อไปนี้

2.1.2.1 ผู้ที่มีความทุกข์ ดังตัวอย่างต่อไปนี้

- แต่ตัวนี้เคืองขุนอยู่ขุนวาย

2.1.2.2 สาเหตุของการมีความสุข ดังตัวอย่างต่อไปนี้

- ที่สิบเจ็ดมีกรรมมาตามติด
จะทำกิจเคืองขุนดูขุนหัน
กลับหาร้ายใส่ตัวชั่วสำคัญ
คิดหมายมั่นว่าดีกลับมีทรม
- ตนเองที่ก่อกรรมทำตนเออ

- แต่ที่ว่าส่วนตนกังวลมี
ดูให้วุ่นวุ่นเคืองเรื่องภาระ
จีปาณะจุกจิกลุสหลิกหนี
อย่าหมกมุ่นเกินไปจะไม่ดี
- หมายเลข 2 ครองทุกข์สุขพินาศ
ต้องนิราศแรมร้างห่างสถาน
ต้องจากญาติมิตรสหายและวงศ์วาน
ทั้งกันดารทรัพย์สินสิ้นเงินทอง
- ทุกข์ยิ่งมากไม่มีใครสุขสนุกสนาน
หญิงหน้าวอลจะกวนมาก่อการ
อย่าสมานหยุดยิ่งระวังเอย

2.1.2.3 ระยะเวลาของการมีความทุกข์ ดังตัวอย่าง

ต่อไปนี้

- ในปิ่นนี้มีแต่ตรอมระกำใจ
- 2.1.2.4 ลักษณะของความทุกข์ที่ได้รับ ดังตัวอย่างต่อไปนี้
 - ใบที่สามความว่าไม่ผาลูก
จะได้ทุกข์ร้อนใจดังไฟผลาญ
ประกอบกิจจิตขุ่นวุ่นรำคาญ
กลับป่วยการโทษระคนผลไม่มี
จะกินนอนไม่อึดหน้าแสนลำบาก
ถึงคราวยากยามระเหี่ยต้องเสียศรี
- 2.1.2.5 คำเตือนเรื่องจะมีความทุกข์ ดังตัวอย่างต่อไปนี้
 - อย่าจรรจากพรากที่จะมีทุกข์
เวลาสุขอย่าไปไกลเคหา
 - ระวังคนจะข่มเหงไม่เกรงใจ
- 2.1.2.6 แนวทางแก้ไขให้พ้นทุกข์ ดังตัวอย่างต่อไปนี้
 - เร่งทำบุญสุนทรทานหมั่นอบรม
ผลจะสมข่มร้ายให้หายเอย
 - สละทรัพย์สินบุราณระนอนนี้
จะกลับร้ายกลายเป็นดีภายหลังหน้าเอย

- ต่อชีวิตแต่ปล่อยให้สลดใจ

2.1.3 การมีความสุขและทุกข์คละกัน จากการวิเคราะห์สรุปได้ว่า การมีความสุขและทุกข์คละกันนี้ระบุถึง การมีทั้งความสุขและความทุกข์ ดังตัวอย่างต่อไปนี้

- ได้ใบนี้ทั้งดีและทั้งร้าย ตามคำทายปะปนและคนกลัว
ชั่วกับดีทุกข์สุขคละกันไว้ มีคราวชั่วคราวดีที่สำคัญ

2.1.4 เกณฑ์ชะตา จากการวิเคราะห์สรุปได้ว่าเกณฑ์ชะตานี้ระบุถึง ระดับของเกณฑ์ชะตา ได้แก่ ดี ปานกลาง และชะตาตก ดังตัวอย่างต่อไปนี้

- ใบที่หกขอทายทำนายว่า โชคชะตาของท่านกำลังขลัง
ตามตำราว่าโฉลกโชคท่านดี
- ใบที่สิบแปดโชคชาตาว่าปานกลาง
พอมิทางช่วยตัวไม่มีวามอง
- หมายเลข 3 ตามตำราชะตาตก
เหมือนเห็นครกขึ้นเนินบนเนินเขา

2.2 เนื้อหาคำทำนายหัวข้อ "ชะตา ในใบเขียนชีวิตจีน

จากข้อมูลพบว่าเนื้อหาคำทำนายระบุถึง การมีความสุข การมีความทุกข์ การมีความสุขและทุกข์คละกัน และเกณฑ์ชะตา ดังรายละเอียดต่อไปนี้

2.2.1 การมีความสุข จากการวิเคราะห์สรุปได้ว่าการมีความสุขนี้ระบุถึง ผู้ที่ได้รับความสุข ได้แก่ บุคคลในครอบครัว ผู้เฒ่า สาเหตุของการมีความสุข ได้แก่ การทำใจให้มีสมาธิ มีคนรักใคร่ มีบุญวาสนาดี และได้กลับบ้าน ระยะเวลาของการมีความสุข ได้แก่ ทุกเวลา ลักษณะของความสุขที่ได้รับ ได้แก่ ความสุขทางกายและใจ ระดับของความสุขที่ได้รับ ได้แก่ มาก และคำสอนเพื่อให้ได้รับความสุข ได้แก่ ให้หมั่นเพียร ดังตัวอย่างต่อไปนี้

2.2.1.1 ผู้ที่ได้รับความสุข ดังตัวอย่างต่อไปนี้

- ครอบครัวก็มีสุขสดชื่นไม่มีทุกข์
อยู่กันครบถ้วนทั่วทุกตัวตน
- ท่านผู้เฒ่านั้นแล้วจะแจ่มใส

2.2.1.2 สาเหตุของการมีความสุข ดังตัวอย่างต่อไปนี้

- จงทำจิตต์ให้นิ่งไว้
สิ่งทีปรารถนาก็จะหลั่งไหลมาเหลือคณานับ
เมื่อเป็นดังนั้นแล้วไซร์ก็สมสุขสดชื่น
- ใบที่ห้านำภิมขขึ้นขมนัก
ผู้คนต่างรักสมัครสมาน
อากาศโล่งโปร่งใสใจเบิกบาน
ยามวิกาลสุขสนิทนิตราธรรม์
- อันใบที่ยี่สิบห้าล่างเกด
ก็เพราะเหตุที่มีบุญวาสนา
ทำงานเบาแต่สบายในวิญญาน์
ได้ทรัพย์มาเหลือใช้ไม่น้อยเลย
- ผู้อยู่ไกลจะกลับบ้านไม่นานวัน
ได้สรวลสันต์ปรีดีเปรมอิมเอมใจ

2.2.1.3 ระยะเวลาของการมีความสุข ดังตัวอย่างต่อไปนี้

- จะได้รับความสุขทุกข์เมื่อคืนีกแล

2.2.1.4 ลักษณะของความสุขที่ได้รับ ดังตัวอย่างต่อไปนี้

- ใบที่เจ็ดอ้างลมผ่านอากาศ
นำประหลาดทางใต้ร้อนจนอ่อนจิต
ส่วนทางเหนือหนาวเย็นอยู่เป็นนิจ
แต่ที่นี้สุขจิตอบอุ่นกาย

2.2.1.5 ระดับของความสุขที่ได้รับ ดังตัวอย่างต่อไปนี้

- จะมีสุขมาก

2.2.1.6 คำสอนเพื่อให้ได้รับความสุข ดังตัวอย่างต่อไปนี้

- ในตอนเช้าพอฤเลาค่อยเป็นสุข
พอดกเย็นเป็นทุกข์ต้องหมองไหม้
พึงขยันหมั่นเพียรเสมอไว้
คงจะได้สุขบ้างดังหวังเอช

2.2.2 การมีความสุขทุกข์ จากการวิเคราะห์สรุปได้ว่าการมีความสุขทุกข์
นี้ระบุดึง สาเหตุของการมีความสุขทุกข์ ได้แก่ กรรมสนอง และจากบ้าน และแนวทางแก้ไข
เพื่อให้พ้นทุกข์ ได้แก่ การละเตาะเคราะห์ ดังตัวอย่างต่อไปนี้

2.2.2.1 สาเหตุของการมีความทุกข์ ดังตัวอย่างต่อไปนี้

- ใบที่หกรู้ท่านว่าทุกข์จิตต์ทุกข์ใจไม่ผาลูก
เป็นลิขิตแห่งกรรมที่สร้างไว้
จะหลีกเลี่ยงเสียก็จนใจ
จำอดทนไปก่อนเถิด
ฟ้าดินย่อมไม่สิ้นความปราณี
- อันใบที่สี่สิบแปดใบนี้ไซ้
ต้องห่างไกลถิ่นฐานบ้านนักษะ
หลายสิบปีห่างเหินเน้นซ้ำ
คงจะเปลี่ยนวิญญานน่าเศร้าใจ

2.2.2.2 แนวทางแก้ไขเพื่อให้พ้นทุกข์ ดังตัวอย่างต่อไปนี้

- ขอจงได้คิดทำบุญด้วยจิตต์คิดเมตตาเกิด
สิ่งร้ายอาจกลับกลายเป็นดีได้แล
- ต้องเสดาะเคราะห์ด้วยน้ำมนต์ 2-3 ชั่ง
อุทิศถวายแก่พระพุทธรูป
แล้วจึงจะเกิดมงคลตลอดไปเทอญ
- หมั่นทำบุญครอบครวัจรับรับ

2.2.3 การมีความสุขและทุกข์คละกัน จากการวิเคราะห์สรุปได้ว่า
การมีความสุขและทุกข์คละกันนี้ระบุถึง มีความสุขและทุกข์ในบางขณะ ดังตัวอย่างต่อไปนี้

- มีสุขบ้างทุกข์บ้างบางขณะ ไม่ลดละความเพียรไม่เหินหัน

2.2.4 เกณฑ์ชะตา จากการวิเคราะห์สรุปได้ว่า เกณฑ์ชะตานี้ระบุ
ถึง ระดับของเกณฑ์ชะตา ได้แก่ ดี ปานกลาง ไม่ดี และมีขึ้นมีลง และผู้กำหนดเกณฑ์ชะตา
ได้แก่ พระเจ้า ดังตัวอย่างต่อไปนี้

2.2.4.1 ระดับของเกณฑ์ชะตา ดังตัวอย่างต่อไปนี้

- ทำยใบนี้ทายว่าดีแน่แท้ทุกประการสมดังที่
ทายเอย
- ทำยนี้ขอทายว่าทุกสิ่งปานกลางเอย
- ทำยนี้ขอทายว่าบัดนี้ชะตาไม่สู้ดีเอย
- ใบที่สี่สิบเจ็ดอันมหาสมุทรที่ไพศาล
เรือเดินอยู่กลางอาจใครงเครงได้ฉันใด
ชีวิตก็ประหนึ่งนั้นไซ้

2.2.4.2 ผู้กำหนดเกณฑ์ชะตา ดังตัวอย่างต่อไปนี้

- ใบที่สามสิบแปดดังท่านว่าไว้
 ยากดีมีจนก็สุดแล้วแต่
พระเจ้าท่านได้ลิขิตเอาไว้แล้ว
 ยากนักที่ปฤชณเยี่ยงเราจะฝัน

จากการวิเคราะห์เนื้อหาคำทำนายหัวข้อ “ชะตา” สรุปได้ว่าใบเชิยมชีวิตไทย และวัดจีนมีเนื้อหาคำทำนายในเรื่องต่อไปนี้เหมือนกัน

- ผู้ที่ได้รับความสุข ได้แก่ บุคคลในครอบครัว
- สาเหตุของการได้รับความสุข ได้แก่ มีคนรักใคร่
- ระยะเวลาของการมีความสุข ได้แก่ ทุกเมื่อ ทุกเวลา
- ลักษณะของความสุขที่ได้รับ ได้แก่ ความสุขทางกายและใจ
- ระดับของความสุขที่ได้รับ ได้แก่ ได้รับความสุขมาก
- สาเหตุของการมีความสุข ได้แก่ สาเหตุจากกรรมเก่า และจากการจาก

บ้านที่อยู่อาศัย

- แนวทางแก้ไขเพื่อให้พ้นทุกข์ ได้แก่ การละเตาะเคราะห์
- การมีความสุขและทุกข์คละกัน ได้แก่ การมีความสุขและทุกข์ปนกัน
- ระดับของเกณฑ์ชะตา ได้แก่ เกณฑ์ชะตาดี และปานกลาง

ใบเชิยมชีวิตไทยและวัดจีนมีเนื้อหาคำทำนายในเรื่องต่อไปนี้ต่างกัน

- ผู้ที่ได้รับความสุขที่ปรากฏในใบเชิยมชีวิตไทย ได้แก่ ตนเอง และบุคคลอื่น และที่ปรากฏในใบเชิยมชีวิตจีน ได้แก่ ผู้เฒ่า

- สาเหตุของการมีความสุขที่ปรากฏในใบเชิยมชีวิตไทย ได้แก่ มีเงินจับจ่าย มีที่อยู่อาศัย และมีโชคดี และที่ปรากฏในใบเชิยมชีวิตจีน ได้แก่ มีบุญวาสนาดี และได้กลับบ้าน

- ระยะเวลาของการมีความสุขที่ปรากฏในใบเชิยมชีวิตไทย ได้แก่ จะมีความสุขในอนาคต

- ระดับของความสุขที่ได้รับที่ปรากฏในใบเชิยมชีวิตไทย ได้แก่ มีความสุขน้อยลง

- คำสอนเพื่อให้ได้รับความสุขที่ปรากฏในใบเชิยมชีวิตจีน ได้แก่ ให้หมั่นเพียร
- ผู้ที่มีความทุกข์ที่ปรากฏในใบเชิยมชีวิตไทย ได้แก่ ตนเอง

- สาเหตุของการมีความทุกข์ที่ปรากฏในใบเขียนชีวิตไทย ได้แก่ สาเหตุจากการกระทำตนเอง จากการงาน และจากผู้หญิง
- ระยะเวลาของการมีความทุกข์ที่ปรากฏในใบเขียนชีวิตไทย ได้แก่ ได้รับความทุกข์ในปีนี้
- ลักษณะของความทุกข์ที่ได้รับที่ปรากฏในใบเขียนชีวิตไทย ได้แก่ ความทุกข์ทางกายและใจ
- คำเตือนเรื่องจะมีความทุกข์ที่ปรากฏในใบเขียนชีวิตไทย ได้แก่ ออกจากบ้าน และระวังคนรังแก
- ระดับของเกณฑ์ชะตาที่ปรากฏในใบเขียนชีวิตไทย ได้แก่ ชะตาดก และที่ปรากฏในใบเขียนชีวิตจีน ได้แก่ ชะตาไม่ดี และมีขึ้นมิลง และผู้กำหนดเกณฑ์ชะตา ได้แก่ พระเจ้า

3. เนื้อคู่

เนื้อหาคำทำนายในหัวข้อ "เนื้อคู่" ที่ปรากฏในใบเขียนชีวิตไทยและวัดจีน มีดังนี้

3.1 เนื้อหาคำทำนายหัวข้อ "เนื้อคู่" ในใบเขียนชีวิตไทย

จากข้อมูลพบว่าเนื้อหาคำทำนายระบุถึง การได้/ไม่ได้คู่ ลักษณะของเนื้อคู่ แหล่งที่อยู่ของเนื้อคู่ การใช้ชีวิตคู่ สาเหตุของการไม่ได้คู่ และคำสอนเรื่องการมีคู่ ดังรายละเอียดต่อไปนี้

3.1.1 การได้/ไม่ได้คู่ จากการวิเคราะห์สรุปได้ว่าการได้/ไม่ได้คู่นี้ระบุถึง การได้คู่ การไม่ได้คู่ และได้คู่แต่ต้องอาศัยเวลา ดังตัวอย่างต่อไปนี้

- ถามถึงคู่ว่าได้ชมสมหทัย
- ถามถึงคู่รู้จบไม่สมหมาย
- ถามเนื้อคู่ร่วมภิรมย์รัก ว่าตินักสุขเปรมเกษมสันต์
แต่ข้าหน่อชได้ชมสมใจครัน

3.1.2 ลักษณะของเนื้อคู่ จากการวิเคราะห์สรุปได้ว่าลักษณะของเนื้อคู่นี้ระบุถึงลักษณะที่ดี ได้แก่ ลักษณะดี ความประพฤติดี รูปลักษณะดี มีความเหมาะสมด้านศักดิ์ศรี มีสติปัญญาดี และมีจิตใจดี และลักษณะที่ไม่ดี ได้แก่ ลักษณะไม่ดี ความประพฤติไม่ดี และนำความทุกข์มาให้ ดังตัวอย่างต่อไปนี้

3.1.2.1 ลักษณะเนื้อคู่ที่ดี ดังตัวอย่างต่อไปนี้

- ถามคู่ชมว่าดีเป็นศรีสม

- ถามหาความสุขเป็นได้แน่
ประเสริฐแท้ที่ไม่เสียเรื่องเมียผัว
- เนื้อคู่เป็นคนสวยรวยความดี
- ทั้งคู่ครองเคียงนักตรัสรักดีศรี
- จะได้คู่เคียงที่มีปัญญา
- อันเนื้อคู่เป็นคนดีใจมีบุญ
จะค้าจวนกันและกันนี้รันดร์เออ

3.1.2.2 ลักษณะเนื้อคู่ที่ไม่ดี ดังตัวอย่างต่อไปนี้

- ถามยอดชู้คุณไม่ค่อยดี
- ถามหาคู่ระหวังคู่จะล่อลวง
- อันเนื้อคู่หาได้ไม่เข้าที
จะจวนเราเข้าที่ในรภพ

3.1.3 แหล่งที่อยู่ของเนื้อคู่ จากการวิเคราะห์สรุปได้ว่าแหล่งที่อยู่ของเนื้อคู่นี้ระบุถึงอยู่ต่างถิ่น และอยู่ไม่ห่างกัน ดังตัวอย่างต่อไปนี้

- ยังไม่พบความรักจักพบแน่ เนื้อคู่แท้ที่อยู่ห่างต่างถิ่นที่
- ถามถึงคู่อยู่ไม่ห่างมีทางได้ รอคอยไว้สักพักเพื่อศักดิ์ศรี

3.1.4 การใช้ชีวิตคู่ จากการวิเคราะห์สรุปได้ว่าการใช้ชีวิตคู่นี้ระบุถึง ชีวิตคู่ที่ราบรื่น และไม่ราบรื่น ดังตัวอย่างต่อไปนี้

- คู่ชีวิตดีกระไรใครจะเหมือน จะครองคู่อยู่กันไม่ผันแปร
ไม่บิดเบือนความจริงทุกสิ่งอัน
- ถามถึงคู่อยู่กันไม่ง่ายตาย

3.1.5 สาเหตุของการไม่ได้คู่ จากการวิเคราะห์สรุปได้ว่าสาเหตุของการไม่ได้คู่นี้ระบุถึง อยู่ไกลกัน รักคนมีเจ้าของ พุดไม่เก่ง และไม่สมศักดิ์ศรี ดังตัวอย่างต่อไปนี้

- แม้ถามหาเนื้อคู่ว่าอยู่ไกล ยังมีได้เหมือนจิตต้องคิดขาม
- ใบที่ 3 เชื้อดอย่าหมายเลขราชนี้
เพราะมาสินนั้นเขามีทั้งเจ้าของ
จะเด็ดดมให้สมนึกต้องตรึงตรอง
น้ำกลั้วหมองใจตนเป็นมลทิน
- เรื่องเนื้อคู่นั้นหนาจะบอกให้ ยังไม่ได้เพราะปากไม่ฉมิง

- ถ้ามถึงคู่ไกลห่างทางศักดิ์ศรี

3.1.6 คำสอนเรื่องการมีคู่ จากการวิเคราะห์สรุปได้ว่าคำสอนเรื่องการมีคู่นี้ระบุถึง ให้ใช้ความดีผูกใจ ดังตัวอย่างต่อไปนี้

- สมานสมัครักใคร่ผู้ใดอยู่ ผู้นั้นมาเคียงคู่ไม่ห่างเหิน
ใช้ความดีผูกใจให้เพติดเพสิด จะไม่เดินพังกันแหม่มนเอย

3.2 เนื้อหาคำทำนายหัวข้อ "เนื้อคู่" ในใบเชิยมชีวิตจีน

จากข้อมูลพบว่าเนื้อหาคำทำนายระบุถึง การได้/ไม่ได้คู่ ลักษณะของเนื้อคู่ แหล่งที่อยู่ของเนื้อคู่ การใช้ชีวิตคู่ สาเหตุการไม่ได้คู่ และคำสอนเรื่องการมีคู่ ดังรายละเอียดต่อไปนี้

3.2.1 การได้/ไม่ได้คู่ จากการวิเคราะห์สรุปได้ว่าการได้/ไม่ได้คู่นี้ระบุถึง การได้คู่ การไม่ได้คู่ และได้คู่แต่ต้องอาศัยเวลา ดังตัวอย่างต่อไปนี้

- จะได้คู่
- ใบนี้ถ้ามถึงคู่ยังไม่
- ถ้ามถึงคู่มีแหม่มช้วน

3.2.2 ลักษณะของเนื้อคู่ จากการวิเคราะห์สรุปได้ว่าลักษณะของเนื้อคู่นี้ระบุถึงลักษณะที่ดี ได้แก่ มีทรัพย์สิน และคู่ที่น่าพึงพอใจ และลักษณะที่ไม่ดี ได้แก่ นำความทุกข์มาให้ ดังตัวอย่างต่อไปนี้

- จะได้คู่ที่มีทรัพย์สินดีนักแล
- จะได้คู่ที่พอใจ
- ทั้งเนื้อคู่หาได้ไม่เข้าที่ จะจูงเราเข้าที่รกพง

3.2.3 แหล่งที่อยู่ของเนื้อคู่ จากการวิเคราะห์สรุปได้ว่าแหล่งที่อยู่ของเนื้อคู่นี้ระบุถึง อยู่ไม่ไกล และอยู่ไกล ดังตัวอย่างต่อไปนี้

- เนื้อคู่อยู่ไม่ไกล
- เนื้อคู่อยู่ไกล

3.2.4 การใช้ชีวิตคู่ จากการวิเคราะห์สรุปได้ว่าการใช้ชีวิตคู่นี้ระบุถึง อยู่ยั่งยืน ไม่ราบรื่น และอยู่จนมีบุตรด้วยกัน ดังตัวอย่างต่อไปนี้

- จะได้คู่อยู่กินด้วยกาลนานเป็นมหาอุดม
อายุจะยืนนานด้วยกันจนเกิดบุตรหลาน
- เนื้อคู่ไม่เหมือนใจหมามักเกิดทุกข์เถียงกัน
อยู่ด้วยกันรักกันแต่ต้นมือภายหลังจะจากกันแล

3.2.5 สาเหตุของการไม่ได้คู่ จากการวิเคราะห์สรุปได้ว่าสาเหตุของการไม่ได้คู่นี้ระบุถึง มีอุปสรรค ดังตัวอย่างต่อไปนี้

- การหาคู่มีอุปสรรคมาก

3.2.6 คำสอนเรื่องการมีคู่ จากการวิเคราะห์สรุปได้ว่าคำสอนเรื่องการมีคู่นี้ระบุถึง ให้คู่ให้ดีกว่า ให้บริหารจัดการ และให้หมั่นติดต่อ ดังตัวอย่างต่อไปนี้

- การหาคู่ครองควรคู่ให้ดี และสืบเสาะก่อน
- การหาคู่ครองต้องบริหารจัดการ
- ด้านความรักต้องหมั่นติดต่อจึงจะได้ผล

จากการวิเคราะห์เนื้อหาคำทำนายหัวข้อ “เนื้อคู่” สรุปได้ว่าใบเชิยมชีวิตไทยและวัดจีนมีเนื้อหาคำทำนายในเรื่องต่อไปนี้เหมือนกัน

- การได้/ไม่ได้คู่ โดยระบุถึง การได้คู่ การไม่ได้คู่ และได้คู่แต่ต้องอาศัยเวลา

- ลักษณะที่ไม่ดีของเนื้อคู่ ได้แก่ นำความทุกข์มาให้

- การใช้ชีวิตคู่ ได้แก่ ชีวิตคู่ที่ไม่ราบรื่น

ใบเชิยมชีวิตไทยและวัดจีนมีเนื้อหาคำทำนายในเรื่องต่อไปนี้ต่างกัน

- ลักษณะที่ดี ของเนื้อคู่ที่ปรากฏในใบเชิยมชีวิตไทย ได้แก่ มีลักษณะดี มีความประพฤติดี มีรูปลักษณ์ดี มีความเหมาะสมด้านศักดิ์ศรี มีสติปัญญา และมีจิตใจดี และที่ปรากฏในใบเชิยมชีวิตจีน ได้แก่ เนื้อคู่ที่มีทรัพย์สิน และที่น่าพึงพอใจ

- ลักษณะที่ไม่ดีของเนื้อคู่ที่ปรากฏในใบเชิยมชีวิตไทย ได้แก่ ลักษณะไม่ดี และความประพฤติไม่ดี

- แหล่งที่อยู่ของเนื้อคู่ที่ปรากฏในใบเชิยมชีวิตไทย ได้แก่ อยู่ต่างถิ่น และอยู่ไม่ห่างกัน และที่ปรากฏในใบเชิยมชีวิตจีน ได้แก่ อยู่ไม่ไกล และอยู่ไกล

- การใช้ชีวิตคู่ที่ปรากฏในใบเชิยมชีวิตไทย ได้แก่ ชีวิตคู่ที่ราบรื่น และที่ปรากฏในใบเชิยมชีวิตจีน ได้แก่ ชีวิตคู่ที่ยั่งยืน และมีบุตรด้วยกัน

- สาเหตุของการไม่ได้คู่ที่ปรากฏในใบเชิยมชีวิตไทย ได้แก่ อยู่ห่างไกล รักคนมีเจ้าของ พุดไม่เก่ง และไม่สมศักดิ์ศรี และที่ปรากฏในใบเชิยมชีวิตจีน ได้แก่ มีอุปสรรค

- คำสอนเรื่องการมีคู่ที่ปรากฏในใบเชิยมชีวิตไทย ได้แก่ ให้ใช้ความสติปัญญา และที่ปรากฏในใบเชิยมชีวิตจีน ได้แก่ ให้ศึกษาคู่ให้ดีเสียก่อน ให้บริหารจัดการ และให้หมั่นติดต่อ

4. เจ็บไข้

เนื้อหาคำทำนายในหัวข้อ "เจ็บไข้" ที่ปรากฏในใบเชียมชีวิตไทยและวัดจีน มีดังนี้

4.1 เนื้อหาคำทำนายหัวข้อ "เจ็บไข้" ในใบเชียมชีวิตไทย

จากข้อมูลพบว่าเนื้อหาคำทำนายระบุถึง การหาย/ไม่หายเจ็บไข้ อาการของไข้ สาเหตุของความเจ็บไข้ ช่วงเวลาไม่สบาย และคำเตือนเรื่องการรักษา ดังรายละเอียดต่อไปนี้

4.1.1 การหาย/ไม่หายเจ็บไข้ จากการวิเคราะห์สรุปได้ว่าการหาย/ไม่หายเจ็บไข้ระบุถึง การหายไข้ ได้แก่ หายดี และระยะเวลาในการหายไข้ มีโอกาสหาย ไม่หาย ทุเลา หายยาก และอาการทรงกับทรุด ดังตัวอย่างต่อไปนี้

- แม่นยำการเจ็บไข้ว่าหายดี
- ถามเจ็บไข้หาสนั่นมีทันนาน
- ถามถึงไข้ชุลขลักช้าวันหาย
- ถามโรคหรือพอมิทางหายเอะ
- ถามคนไข้ว่าไม่ตายหายนะยัง
- พอประทั่งอยู่รอดไม่ปลอดภัย
- ถามโรคว่าเบาทุเลาแน่
- ถามคนเจ็บหายยากลำบากกาย
- ถามอาการป่วยไข้ว่าไม่ดี
- อาการมีทรงกับทรุดสุดเสียยา

4.1.2 อาการของไข้ จากการวิเคราะห์สรุปได้ว่าอาการของไข้ระบุถึง อาการรุนแรง และอาการไม่รุนแรง ดังตัวอย่างต่อไปนี้

- ถามคนไข้แน่นักจักเต็มที
- ถามทุกข์โคกโรคภัยไม่ร้ายดอง

4.1.3 สาเหตุของความเจ็บไข้ จากการวิเคราะห์สรุปได้ว่าสาเหตุของความเจ็บไข้ระบุถึง โดนน้ำค้าง ดังตัวอย่างต่อไปนี้

- ต้องน้ำค้างเย็นน้ำโรคา

4.1.4 ช่วงเวลาไม่สบาย จากการวิเคราะห์สรุปได้ว่าช่วงเวลาไม่สบายนี้ระบุถึง ไม่สบายในฤดูนี้ ดังตัวอย่างต่อไปนี้

- ฤดูนี้มีแต่ไม่สบาย

4.1.5 คำเตือนเรื่องการรักษา จากการวิเคราะห์สรุปได้ว่าคำเตือนเรื่องการรักษานี้ระบุถึง ให้ระวังอย่ารีบรักษาเกินไป ดังตัวอย่างต่อไปนี้

- ถ้ามถึงไขข้อจงได้เร่งระวัง อย่าตึงตังรักษาจะวางวาย

4.2 เนื้อหาคำทำนายหัวข้อ “เจ็บไข” ในใบเขียนชีวิตจีน

จากข้อมูลพบว่าเนื้อหาคำทำนายระบุถึง การหาย/ไม่หายเจ็บไข สาเหตุของความเจ็บไข การเจ็บ/ไม่เจ็บไข วิธีแก้การเจ็บไข และคำเตือนให้ระวังการเจ็บไข ดังรายละเอียดต่อไปนี้

4.2.1 การหาย/ไม่หายเจ็บไข จากการวิเคราะห์สรุปได้ว่าการหาย/ไม่หายเจ็บไขนี้ระบุถึง การหายไข ได้แก่ หายไข ระยะเวลาในการหายไข และความยากง่ายในการหายไข ไม่ค่อยรอดและทุเลา ดังตัวอย่างต่อไปนี้

- ความเจ็บไขจะหายขาด
- ถ้าเจ็บไขจะหายวันหายคืน
- ถ้าเจ็บไขจะหายช้า
- ถ้าเจ็บปวดหายง่าย
- ปวดไขหายยาก
- การเจ็บไขมักจะไม่ค่อยรอด
- ทั้งเจ็บไขจะได้ทุเลาก็ใจหนัก

4.2.2 สาเหตุของความเจ็บไข จากการวิเคราะห์สรุปได้ว่าสาเหตุของความเจ็บไขนี้ระบุถึง มีผู้ทำให้เจ็บไข ดังตัวอย่างต่อไปนี้

- จะมีผู้ให้โทษเจ็บไข

4.2.3 การเจ็บ/ไม่เจ็บไข จากการวิเคราะห์สรุปได้ว่าการเจ็บ/ไม่เจ็บไขนี้ระบุถึง จะมีความปวดเจ็บ และไม่เจ็บไข ดังตัวอย่างต่อไปนี้

- จะยังเกิดความปวดเจ็บ
- อันทุกข์โศกโรคภัยทั้งหลายนั้น
- ไม่มีวันกล้ำกรายท่านได้เลย

4.2.4 วิธีแก้การเจ็บไข จากการวิเคราะห์สรุปได้ว่าวิธีแก้การเจ็บไขนี้ระบุถึง ให้หมอรักษา และให้หมั่นทำบุญ ดังตัวอย่างต่อไปนี้

- ถ้าปวดให้หมอรักษา
- ถ้าเจ็บให้หมั่นทำบุญ

4.2.5 คำเตือนให้ระวังการเจ็บไข จากการวิเคราะห์สรุปได้ว่า

คำเตือนให้ระวังการเจ็บไข้ที่ระบู่ถึง ให้ระวังเชียวเงา และเตือนคนสูงอายุและเด็กให้ระวังการเจ็บไข้ ดังตัวอย่างต่อไปนี้

- - ให้ระวังเชียวเงาจะเจ็บป่วยไม่สบาย
- การเจ็บไข้จะหายเร็ว แต่ผู้สูงอายุต้องระวัง
- ถ้ามีเด็กในบ้านให้ระวังโรคผิวดาด

จากการวิเคราะห์เนื้อหาทำนายหัวข้อ "เจ็บไข้" สรุปได้ว่า ใบเชิยมชีวิตไทยและวัดจีนมีเนื้อหาทำนายในเรื่องต่อไปนี้เหมือนกัน

- การหายไข้โดยระบู่ถึง หายไข้ ระยะเวลาในการหายไข้ ได้แก่ หายเร็ว และหายช้า และทุเลา

ใบเชิยมชีวิตไทยและวัดจีนมีเนื้อหาทำนายในเรื่องต่อไปนี้ต่างกัน

- การหาย/ไม่หายเจ็บไข้ที่ปรากฏในใบเชิยมชีวิตไทย ได้แก่ มีโอกาสหายไม่หาย หายยาก และอาการทรงกับทรุด และที่ปรากฏในใบเชิยมชีวิตจีน ได้แก่ ความยากง่ายในการหายไข้ และไม่ค่อยรอด

- อาการของไข้ที่ปรากฏในใบเชิยมชีวิตไทย ได้แก่ อาการรุนแรง และไม่รุนแรง

- สาเหตุของความเจ็บไข้ที่ปรากฏในใบเชิยมชีวิตไทย ได้แก่ โคนน้ำค้างทำให้ไม่สบาย และที่ปรากฏในใบเชิยมชีวิตจีน ได้แก่ มีผู้ทำให้เจ็บไข้

- ช่วงเวลาไม่สบายที่ปรากฏใน ใบเชิยมชีวิตไทย ได้แก่ ฤดูนี้จะไม่สบาย

- การเจ็บ/ไม่เจ็บไข้ที่ปรากฏในใบเชิยมชีวิตจีน ได้แก่ การเจ็บไข้ และการไม่เจ็บไข้

- วิธีแก้การเจ็บไข้ที่ปรากฏในใบเชิยมชีวิตจีน ได้แก่ ให้หมอรักษา และให้หมั่นทำบุญ

- คำเตือนเรื่องการรักษาที่ปรากฏในใบเชิยมชีวิตไทย ได้แก่ อย่ารีบร้อนเกินไป และที่ปรากฏในใบเชิยมชีวิตจีน ได้แก่ ให้ระวังเชียวเงา และเตือนคนสูงอายุและเด็กให้ระวังความเจ็บไข้

5. คติความ

เนื้อหาทำนายในหัวข้อ "คติความ" ที่ปรากฏในใบเชิยมชีวิตไทยและวัดจีนมีดังนี้

5.1 เนื้อหาคำทำนายหัวข้อ "คติความ ในใบเชิยมชีวิตไทย

จากข้อมูลพบว่าเนื้อหาคำทำนายระบุถึง ผลของคติ การลู่คติ สาเหตุของการมีคติความ และประเภทของคติ ดังรายละเอียดต่อไปนี้

5.1.1 ผลของคติ จากการวิเคราะห์สรุปได้ว่าผลของคตินี้ระบุถึงการชนะคติ สาเหตุที่ทำให้ชนะคติ ได้แก่ ชะตาดี สะเดาะเคราะห์ มีผู้ช่วยแก้ไข โชคความจริง และมีหลักฐาน การแพ้คติ ได้แก่ แพ้คติ สาเหตุที่แพ้คติ และแนะนำให้หนี ผลไม่ลู่คติ ผลออกมาดี ผลออกมาเสมอตัว และผลออกมากำกวม ดังตัวอย่างต่อไปนี้

- ถ้าเป็นความทายว่าจะชนะเขา
- ถ้าต่อสู้ในคติความมีชัยชนะได้
เพราะว่าชะตาดี
- แต่ถ้ามเป็นความกันที่มั่นหมาย
คงชนะเหมือนคำที่ทำนาย
ต้องถวายน้ำมันเท่านั้นเออ
- ถ้าความหนักก็จงรบให้เหมาะสม
จะมีผู้แก้ไขช่วยเหลือไว้เอง
- ถ้ามเรื่องความตามตำราว่าชนะ
ถือลู่จะมุลคติเป็นมีหวัง
- ถ้ามเรื่องความตามตำราว่าชนะ
เพราะว่าทะเลิงคติมีหลักฐาน
- มั่นเป็นความแน่ยับยับไฉน
- แม้เป็นความแพ้ความกรรมบันดาล
- ถ้ามถึงเรื่องเป็นความน่าขามเช็ด
ยากสำเร็จอย่าเสี่ยงควรเสี่ยงหนี
- ถ้ามเป็นความนั้นไชรไม่ลู่
- แต่เป็นความนั้นพ้นข้อที่ชั่ว
- ถ้ามถึงความมีผู้ช่วยให้รวบรื่น
กลับคงคืนเสมอตัวไม่ชั่วเออ
- อันระบิลเป็นความกำกวมเออ

5.1.2 การลู่คติ จากการวิเคราะห์สรุปได้ว่าการลู่คตินี้ระบุถึง ลู่ยาก ลู่ได้ และเป็นต่อ ดังตัวอย่างต่อไปนี้

- เป็นความนี้สู้ยากลำบากเออ
- แต่ถามเรื่องเป็นความไม่คร้ามกัน คงผ่อนผันสู้ได้เป็นไรมี
- อันเรื่องความนั้นเป็นต่อข้อสุนทร

5.1.3 สาเหตุของการมีคติความ จากการวิเคราะห์สรุปได้ว่า สาเหตุของการมีคติความนี้ระบุถึงมีสาเหตุจากความเลินเล่อ และเพราะผู้หญิง ดังตัวอย่างต่อไปนี้

- เพราะเลินเล่อตนจะถูกชิงถ้อยความ
- จะเกิดความด้วยหญิงยิ่งรำคาญ

5.1.4 ประเภทของคติ จากการวิเคราะห์สรุปได้ว่าประเภทของ คตินี้ระบุถึง คติอาญา ดังตัวอย่างต่อไปนี้

- ข่ายชาติริความอาญาจะมาเยือน

5.2 เนื้อหาคำทำนายหัวข้อ “คติความ” ในใบเชิยมชีวิตจีน

จากข้อมูลพบว่าเนื้อหาคำทำนายระบุถึง การเกิดคติความ/การพัน โทษ ผลของคติ การสู้คดี สาเหตุของการมีคติความ และคำสอนเกี่ยวกับการเกิดคติความ ดังรายละเอียดต่อไปนี้

5.2.1 การเกิดคติความ/การพันโทษ จากการวิเคราะห์สรุปได้ว่า การเกิดคติความ/การพันโทษนี้ระบุถึง เกิดคติความ และพันโทษ ดังตัวอย่างต่อไปนี้

- จะมีภัยอันตรายถึงขึ้นโรงศาล
- ถ้าต้องโทษจะพันโทษทุกข์ภัยอันตราย

5.2.2 ผลของคติ จากการวิเคราะห์สรุปได้ว่าผลของคตินี้ระบุถึง ชนะคดี สาเหตุที่ทำให้ชนะคดี ได้แก่ มีผู้ช่วยเหลือ และต้องจ่ายเงินบ้าง และแพ้คดี ดังตัวอย่างต่อไปนี้

- ถ้าเป็นความจะชนะ
- เป็นความมีผู้ใหญ่คอยช่วยเหลือ
- เป็นความต้องเสียเงินบ้างจึงจะมีทางชนะ
- เป็นความมีแต่ทางแพ้

5.2.3 การสู้คดี จากการวิเคราะห์สรุปได้ว่า การสู้คตินี้ระบุถึง เสียเปรียบ ได้เปรียบ และมีทางประนีประนอม ดังตัวอย่างต่อไปนี้

- เป็นความมีแต่ทางเสียเปรียบ
- เป็นความมีแต่ทางได้เปรียบ

- เป็นความมีทางประนีประนอมได้

5.2.4 สาเหตุของการมีคตိความ จากการวิเคราะห์สรุปได้ว่า สาเหตุของการมีคติความนี้ระบุนถึง เพราะชู้เมีย ดังตัวอย่างต่อไปนี้

- จะถูกฟ้องหาเพราะชู้เมีย

5.2.5 คำสอนเกี่ยวกับการเกิดคติความ จากการวิเคราะห์สรุปได้ว่าคำสอนเกี่ยวกับคติความนี้ระบุนถึง ให้หลีกเลี่ยงการเป็นความ และอย่าสู้ความ ดังตัวอย่างต่อไปนี้

- หลีกเลี่ยงการเป็นความ
- ถ้ามีความขออย่าให้สู้เอง

จากการวิเคราะห์เนื้อหาคำทำนายหัวข้อ "คติความ" สรุปได้ว่าใบเชิยมชีวิตไทย และวัดจีนมีเนื้อหาคำทำนายในเรื่องต่อไปนี้เหมือนกัน

- ผลของคติโดยระบุนถึง การชนะคติ สาเหตุที่ทำให้ชนะคติ ได้แก่ มีผู้ช่วยเหลือ และการแก้คติ

- การสู้คติโดยระบุนถึง การเป็นต่อหรือได้เปรียบในคติความ

ใบเชิยมชีวิตไทยและวัดจีนมีเนื้อหาคำทำนายในเรื่องต่อไปนี้ต่างกัน

- การเกิดคติความ/พันโทษที่ปรากฏในใบเชิยมชีวิตจีน ได้แก่ เกิดคติความ และพันโทษ

- สาเหตุที่ทำให้ชนะคติที่ปรากฏในใบเชิยมชีวิตไทย ได้แก่ ชะตาดี สะเดาเคราะห์ พุดความจริง และที่ปรากฏในใบเชิยมชีวิตจีน ได้แก่ ต้องเสียเงินจึงชนะ

- การแก้คติที่ปรากฏในใบเชิยมชีวิตไทย ได้แก่ สาเหตุที่ทำให้แก้คติ และแนะนำให้หนี

- การสู้คติที่ปรากฏในใบเชิยมชีวิตไทย ได้แก่ สู้ยาก และสู้ได้ และที่ปรากฏในใบเชิยมชีวิตจีน ได้แก่ เสียเปรียบ และมีทางประนีประนอม

- สาเหตุของการมีคติความที่ปรากฏในใบเชิยมชีวิตไทย ได้แก่ เพราะความเลินเล่อ และเพราะผู้หญิง และที่ปรากฏในใบเชิยมชีวิตจีน ได้แก่ เพราะชู้เมีย

- ประเภทของคติที่ปรากฏในใบเชิยมชีวิตไทย ได้แก่ คติอาญา

- คำสอนเกี่ยวกับการเกิดคติความ ได้แก่ ให้หลีกเลี่ยงการเป็นความ และอย่าสู้ความ

6. คำสอน

เนื้อหาคำทำนายในหัวข้อ "คำสอน" ที่ปรากฏในใบเขียนชีวิตไทยและวัดจีน มีดังนี้

6.1 เนื้อหาคำทำนายหัวข้อ "คำสอน" ในใบเขียนชีวิตไทย

จากข้อมูลพบว่าเนื้อหาคำทำนายระบุถึง คำสอนว่าควรทำ และคำเตือนว่าไม่ควรทำ ดังรายละเอียดต่อไปนี้

6.1.1 ควรทำ จากการวิเคราะห์สรุปได้ว่าคำสอนว่าควรทำนี้ระบุการพูดจา ได้แก่ ให้สงบปากคำ การดำเนินชีวิต ได้แก่ อย่าให้พลาดพลั้ง การดำเนินชีวิตด้านการทำงาน และดำเนินชีวิตโดยยึดหลักธรรม การปฏิบัติตน ได้แก่ เคารพผู้ใหญ่ คบคนให้ดูหน้า ให้ชื่อล้นยศ มีความร่วมมือ ให้กตัญญูอย่าท้อแท้ และฟังคำสอนสั่ง และการพิจารณาเรื่องต่าง ๆ ได้แก่ ให้ตรึกตรอง ให้ใช้ปัญญา และมีความยับยั้งชั่งใจ ดังตัวอย่างต่อไปนี้

6.1.1.1 การพูดจา ดังตัวอย่างต่อไปนี้

- จงประหยัควาจาอย่าสาธารณ

6.1.1.2 การดำเนินชีวิต ดังตัวอย่างต่อไปนี้

- จงประคองตนไว้อย่าให้พลั้ง
ดวงจิตตั้งหวังสมานสามัคคี
- ประกอบกิจสุจริตสิ่งเป็นนิสัยเอย
- จะทำกิจการใดให้ตรองตรึก
จงเร่งนึกตามทางอย่างวิถี
ปรึกษาญาติผู้ใหญ่ให้จงดี
คงจะมีความสุขสำราญใจ
- จงอุทิศสัจตั้งหน้าหมั่นพากัน
- ใบ 13 งดงามด้วยความคิด
ใจมีธรรมสุจริตสว่างไสว
กายวาจาจึงงดงามตามกันไป
เป็นกุศลยิ่งใหญ่มากเจ้าตัว....
ผิสงเทาตาหาต้องกลัว
คุ้มครองทั่วด้วยเคารพคุณความดี
ประพฤติดุธรรมยิ่งกว่าเก่ายิ่งเข้าที่
จะได้มีตาเห็นธรรมเลิศล้ำเอย

- ตามตำราโบราณหลายฉบับ
ท่านบังคับเตือนไว้ไม่ให้ເຢື່ອ
ว่าเมื่อใดชะตาดีอย่าระเรีง
หมั่นเกลี้ยงนุกทานทุกวันไป
- อันความโลภความโกรธและความหลง
พยายามวางลงบ้างดีกว่า
- ความเดือดร้อนทุกข์ยากมากเพียงใด
เมตตาแผ่ออกไปให้ยังเห็น
- เร่งเชื่อกกรรมที่ทำได้เป็นที่อิง
- อย่ามัวเมาเฝ้าหลงงงชีวิต
จะเร่งคิดธรรมดามังปราคัย
การดับเกิดคู่กันทุกชั้นวัย
เหมือนผลไม้ปลูกไว้ไม่ได้กิน
- ดวงแผ่นดินเลื่องลือปลื้มจากชั่ว
จงยึดมั่นมั่นศีลธรรมพระลัทธิมา

6.1.1.3 การปฏิบัติตน ดังตัวอย่างต่อไปนี้

- เร่งนอนบ่นเคารพอยู่ที่ผู้ใหญ่
คอยตามไปใช้พินิจกิจวิธ
- จะคบคนดูหน้าอย่าเบาใจ
- ที่ขี้สืบลอกกลับความนับถือ
ไม่ลัศย์ชื่อแท้จริงในสิ่งสารี
ถ้ามันคงตรงสิ้นในวิญญาน์
จะมีท่าสมหวังเหมือนดังใจ
- จะทำการสิ่งใดพร้อมใจกัน
- ใบที่ 5 แม้ว่าใครเลียงได้
จงสำรวมใจกายถือศีลลัศย์
ผู้มีคุณทำคุณมาสารพัด
อย่าตระบัดพระคุณท่านจงกตัญญู...
- ใบที่สิบแลสิบสิบแล้วความหวัง
จะเพิ่มพูนพลังให้ใจมั่น

อย่าท้อแท้แม้ยากลำบากครั้น

อรุณนั้นเริ่มแล้วทอแสงทอง

ชั่วเจ็ดที่ดีเจ็ดหนทุกคนผ่าน

สุขหรือทุกข์อยู่ไม่นานสิ้นทั้งสอง

- ได้ใบนี้จะให้ดีเชื่อนะสอน

กราบพระขอให้ท่านนำทำแต่ดี

ที่เคราะห์ร้ายจะคลี่คลายเป็นไม่หนัก

คือแม้มีจะเบียดเบียนทุกกาลเอ๋ย

6.1.1.4 การพิจารณาเรื่องต่าง ๆ ดังตัวอย่างต่อไปนี้

- จงยังหยุดตรึกตรองงานองการ

ข้า ๆ หน้อยคงสมอารมณ์ปอง

- พระพุทธรูปทรงสอนให้ใช้ความคิด

ใช้ปัญญาพิจารณาเพื่อสอบสวน

มีกสิณจิตตเหมือนติดตรวน

แก้ไขด้วยมือนั้นอันตราย

- ยิ่งหมกมุ่นครุ่นคิดไม่เข้าที่

ถ้าสับสนเหตุไม่ตึงยิ่งใจ

6.1.2 ไม่ควรทำ จากการวิเคราะห์สรุปได้ว่าคำเตือนว่าไม่ควร
ทำนี้ระบุถึง การพูดจา ได้แก่ ไม่ควรโวยวายและโต้เถียง การทำสิ่งหนึ่งสิ่งใด ได้แก่ อย่า
โลภมาก อย่าอวดหาญ อย่ารีบร้อน อย่าประมาท อย่าใจเบา และอย่าทะนงตน การ
แสดงความคิด ได้แก่ อย่าคิดมาก และอย่าคิดรวนเร และการแสดงความรู้สึก ได้แก่
อย่าอาฆาต ดังตัวอย่างต่อไปนี้

6.1.2.1 การพูดจา ดังตัวอย่างต่อไปนี้

- ต้องเจริญสมาธิดำริควร

อย่ารีบด่วนโวยวายจะอายุคน

- ใครเขาจะจงจิตคิดตำว่า

นิ่งดีกว่าอย่าต่อแย้งข้อขาน

จะเกิดเรื่องร้อนทำถึงรำคาญ

6.1.2.2 การทำสิ่งหนึ่งสิ่งใด ดังตัวอย่างต่อไปนี้

- อย่าโลภมากอยากได้ของเขามา

- อันกิจการสิ่งใดทั้งใหญ่เล็ก
อย่าโอ้อวดก่อตัวให้เสียศรี
- ประตูปิดคิดยังจงฟังก่อน
อย่ารีบร้อนคอยที่ให้มีท่า
จะมีหวังสมเหตุเจตนา
- ขอเตือนที่อย่าประมาทจะพลาดเอช
- จะทำการสิ่งใดอย่าใจเบา
อย่ามัวเมาลุ่มหลงจระวัง
- อย่าทะนงเราจะเกลียดเร้งระวัง

6.1.2.3 การแสดงความคิด ดังตัวอย่างต่อไปนี้

- ไม่ควรคิดเกินเหตุเหตุไม่พอ
- จะทำการสิ่งใดให้แน่นแน
อย่าผันแปรรวนเรคิดเหิน
อย่าใจเร็วด่วนได้จะตาชพลัน
ทุกสิ่งอันเชื่อผู้ใหญ่เอาไว้ดี

6.1.2.4 การแสดงความรู้สึก ดังตัวอย่างต่อไปนี้

- ใบ 22 ควรต้องไม่ลืมว่า
รักษาหัวใจให้ถูกเผา
ความอาฆาตพยาบาทในใจเรา
อย่าทำเขาให้ร้อนก่อนเราเอช

6.2 เนื้อหาคำทำนายหัวข้อ "คำสอน" ในใบเข็มชีวิตจีน

จากข้อมูลพบว่าเนื้อหาคำทำนายระบุถึงคำสอนว่าควรทำ และคำเตือนว่าไม่ควรทำ ดังรายละเอียดต่อไปนี้

6.2.1 ควรทำ จากการวิเคราะห์สรุปได้ว่าคำสอนว่าควรทำนี้ระบุถึง การพูดจา ได้แก่ ให้สงวนคำพูด การดำเนินชีวิต ได้แก่ การดำเนินชีวิตด้านการทำงาน และการดำเนินชีวิตโดยยึดหลักธรรม การปฏิบัติตน ได้แก่ คบเพื่อนดูให้ดี ให้มีความซื่อสัตย์สุจริต ให้ถ่อมตน ให้รู้จักพอ ให้มีความมานะอดทน และทำใจให้เบิกบาน และการพิจารณาเรื่องต่าง ๆ ได้แก่ ให้ใช้ปัญญา และใช้ความสุขุมเลือกเย็น ดังตัวอย่างต่อไปนี้

6.2.1.1 การพูดจา ดังตัวอย่างต่อไปนี้

- อันทุกสิ่งไม่ให้เกิดก่อขึ้น
ควรสงวนปากคำไว้ให้ดี

6.2.1.2 การดำเนินชีวิต ดังตัวอย่างต่อไปนี้

- จงขยันหมั่นเพียรอย่าดูดาย
อย่าทอดลอยโดยง่ายมั่งมีทันทำ
ประกอบกิจน้อยใหญ่ได้ครบถ้วน
การงานล้วนน่านิยมศุภคัมภีร์
- อันใบนี้ชี้ทิศสวัสดิ์ ขอให้มีคุณธรรมนำพา
- จงตั้งหน้ากระทำความดีไว้
กุศลบุญก็จะช่วยคำจุนไว้อย่างปลอดภัย
- ท่านเอยจงอย่าคิดสิ่งใดให้มากเลย
ชีวิตอยู่ภายใต้ลิขิตกรรมซึ่งหลีกเลี่ยงไม่ได้เลย
จงอยู่อย่างธรรมดาเถิด
ความสุขก็จะตามมาภายหลังเอย
- ใบที่แปดพยายามกระทำกิจ
ด้วยดวงจิตแน่วแน่มิแปรผัน
สมาธิมีคุณล้ำสิ่งสำคัญ
พึงเจริญทุกวันตลอดไป
- ใบที่สี่นี้ท่านว่าหากจิตต์คิดทำการกุศลผลบุญแล้ว
ไม่จำต้องมากหรือทุกสิ่งทีหมายไว้จะมา

6.2.1.3 การปฏิบัติตน ดังตัวอย่างต่อไปนี้

- ใบที่สี่สิบห้าจะคบผู้ใดไซ้
ก็จงวินิจฉัยพิจารณาให้ถี่ถ้วน
อย่าได้ลืมหินซึ่งความรอบคอบประจักษ์กาย
ประหนึ่งจะดูดาวให้แจ่มกระจ่างไซ้
ก็ให้ดูยามราตรีกาลฉับไฉ
การคบเพื่อนก็จงดูริยวาจาให้ถี่ถ้วนนั้น
- ใบสิบสองมองซึ่งถึงดวงจิต
อันที่อัสติสุจริตไม่เคลือบแฝง
ฝ่าฝืนชนพินิตายได้สำแดง
เจตจำนงโศดเด่นเป็นมั่นคง

- ใบที่หกลกขึ้นมาพรรณาไว้
ปลาทองไขว์แปลงกายให้ผิควง
เป็นมังกรแกร่งกล้าอ่าองค์
โดยจำนงสอนไว้ให้ถ่อมตน
- แต่ขอตกเตือนไว้ให้ตระหนัก
ต้องรู้จักความพอขอเจลย
- ใบที่ห้าสิบเจ็ดนี้ท่านว่า
จักจำต้องทำใจให้แข็งแกร่ง
อย่าส่อท้อทุกสิ่งต้องเผชิญ
มานะอดทนไปเถอจะเกิดผล
- จงรู้จักทำใจให้เบิกบาน

6.2.1.4 การพิจารณาเรื่องต่าง ๆ ดังตัวอย่างต่อไปนี้

- เรื่องทุกสิ่งไขว์จงใช้สมอง
และสติสัมปชัญญะอันรอบคอบเกิด
ก็จะได้รับแต่ความสุขดังสมประสงค์เอย
- ใบที่สิบห้านี้ท่านว่าป็นหนึ่งแห่งกิจ
ประดุจกระดานหมากรุกอันร้อนรน
จงกระทำกิจมั่นด้วยใจอันเือกเย็นเกิด

6.2.2 ไม่ควรทำ จากการวิเคราะห์สรุปได้ว่าคำเตือนว่าไม่ควร
ทำนี้ระบุถึง การเชื่อฟังคำพูด ได้แก่ อย่าเชื่อคนง่าย และอย่าฟังคนสอพลอ การทำสิ่ง
หนึ่งสิ่งใด ได้แก่ อย่าทุจริต อย่าประมาท อย่าโลภ และอย่าทำเหมือนที่ผ่านมา การดำ-
เนินชีวิต ได้แก่ อย่าเอาธุระผู้อื่นมาเป็นของตน และการแสดงความคิด ได้แก่ อย่าคิดมาก
ดังตัวอย่างต่อไปนี้

6.2.2.1 การเชื่อฟังคำพูด ดังตัวอย่างต่อไปนี้

- การทิ้งปวงให้เกรงระมัด อย่าเชื่อคนง่าย
- ใบที่สิบนี้ท่านว่า
อย่าได้ฟังคำนิทาของคณสอพลอ
เพราะผลดีไม่ได้รับแต่กลับทำให้เสียการ

6.2.2.2 การทำสิ่งหนึ่งหนึ่งสิ่งใด ดังตัวอย่างต่อไปนี้

- อย่าได้คิดการทุจริตเป็นสิ่งดี

- อย่าประมาทระวังไว้ทั้งใจกาย
- อย่าเห็นแก่ลาภจะเสียของรัก
- ขออย่าได้นำสิ่งที่ผ่านมาแล้วในอดีตมาคร่ำ-
คิดและกระทำซ้ำ
จงทำจิตต์ให้ผ่องใส
คิดแต่การชूरະเมื่อจะทำ
จะเป็นผลบุญที่ช่วยคำจุนไว้ได้

6.2.2.3 การดำเนินชีวิต ดังตัวอย่างต่อไปนี้

- อย่าเอาชूरະของผู้อื่นมาเป็นชूरະ
ร้ายนั้นจะได้กลับเป็นดีแล

6.2.2.4 การแสดงความคิด ดังตัวอย่างต่อไปนี้

- จงหยุดตามที่คิดไว้อย่าได้คิดมาก
จะเปลืองสมองเสื่อมเสียทุกทางไม่มีติ

จากการวิเคราะห์เนื้อหาคำทำนายหัวข้อ "คำสอน" สรุปได้ว่า ใบเขียนชีวิตไทย และวัดจีนมีเนื้อหาคำทำนายในเรื่องต่อไปนี้เหมือนกัน

- คำสอนว่าควรทำในเรื่องของการพูดจา ได้แก่ การสงบปากคำ การดำเนินชีวิตด้านการทำงาน ได้แก่ ให้มีความขยันหมั่นเพียร ดำเนินชีวิตโดยยึดหลักธรรม ได้แก่ ให้ทำคุณทานการกุศล การปฏิบัติตน ได้แก่ การคบคนให้ศึกษาคุณได้ดี และให้ความซื่อสัตย์ และการพิจารณาเรื่องต่าง ๆ ได้แก่ ใช้สติปัญญา

- คำเตือนว่าไม่ควรทำในเรื่องของ การทำสิ่งหนึ่งสิ่งใด ได้แก่ อย่าประมาท และอย่าโลภ และการแสดงความคิด ได้แก่ อย่าคิดมาก

ใบเขียนชีวิตไทยและวัดจีนมีเนื้อหาคำทำนายในเรื่องต่อไปนี้ต่างกัน

- คำสอนว่าควรทำในเรื่องของการดำเนินชีวิตที่ปรากฏในใบเขียนชีวิตไทย โดยระบุถึง การดำเนินชีวิตอย่าให้พลาดพลั้ง การดำเนินชีวิตด้านการทำงาน ได้แก่ ทำงานสุจริต และปรักขางานกับผู้ใหญ่ และการดำเนินชีวิตโดยยึดหลักธรรม ได้แก่ ปฏิบัติธรรม ละความโลภโกรธหลง ผ่เมตตา เชื่อเรื่องกรรม เข้าใจการเกิดแก่เจ็บตาย และรักษาคณให้พ้นอันตราย และที่ปรากฏในใบเขียนชีวิตจีน ได้แก่ การมีคุณธรรม ทำความดี เข้าใจเรื่องชีวิตเป็นไปตามลิขิตกรรม และทำสมาธิ

- คำสอนว่าควรทำในเรื่องของ การปฏิบัติตนที่ปรากฏในใบเขียนชีวิตไทย

โดยระบุถึง การเคารพผู้ใหญ่ การมีความร่วมมือในการทำงาน มีความกตัญญู อย่าท้อแท้ และฟังคำสั่งสอนสั่ง และที่ปรากฏในใบเขียนชีวิตจีน ได้แก่ ให้ถ่อมตน รู้จักพอ มีความมานะอดทน และทำใจให้เบิกบาน

- คำสอนว่าควรทำในเรื่องของ การพิจารณาเรื่องต่าง ๆ ที่ปรากฏในใบเขียนชีวิตไทย โดยระบุถึง ให้ตรึกตรอง และมีความขยันยังขังใจ และที่ปรากฏในใบเขียนชีวิตจีน ได้แก่ ให้ใช้ความสุ่มเสี่ยง

- คำเตือนว่าไม่ควรทำในเรื่องของ การพูดจาที่ปรากฏในใบเขียนชีวิตไทย ได้แก่ ไม่ควรโอ้อวดและต่อล้อต่อเถียง

- คำเตือนว่าไม่ควรทำในเรื่องของ การเชื่อฟังคำพูดที่ปรากฏในใบเขียนชีวิตจีน ได้แก่ อย่าเชื่อคนง่าย และอย่าฟังคนสอพลอ

- คำเตือนว่าไม่ควรทำในเรื่องของ การทำสิ่งหนึ่งสิ่งใดที่ปรากฏในใบเขียนชีวิตไทย ได้แก่ อย่าอวดหาญ อย่าริบร้อน อย่าใจเบา และอย่าทะนงตน และที่ปรากฏในใบเขียนชีวิตจีน ได้แก่ อย่าทูลจริต และอย่าทำเหมือนที่ผ่านมา

- คำเตือนว่าไม่ควรทำในเรื่องของ การดำเนินชีวิตที่ปรากฏในใบเขียนชีวิตจีน ได้แก่ อย่าเอาฐานะของผู้อื่นมาเป็นฐานะ

- คำเตือนว่าไม่ควรทำในเรื่องของ การแสดงความคิดที่ปรากฏในใบเขียนชีวิตไทย ได้แก่ อย่าคิดรวนเร

- คำเตือนว่าไม่ควรทำในเรื่องของ การแสดงความรู้สึกที่ปรากฏในใบเขียนชีวิตไทย ได้แก่ อย่าอวด

7. ของหาย

เนื้อหาคำทำนายในหัวข้อ “ของหาย” ที่ปรากฏในใบเขียนชีวิตไทยและวัดจีน มีดังนี้

7.1 เนื้อหาคำทำนายหัวข้อ “ของหาย ในใบเขียนชีวิตไทย

จากข้อมูลพบว่าเนื้อหาคำทำนายระบุถึง การได้/ไม่ได้คืน ความยาก-ง่ายในการหาให้พบ ขนาดของที่หาย และความรู้สึกเมื่อของหาย ดังรายละเอียดต่อไปนี้

7.1.1 การได้/ไม่ได้คืน จากการวิเคราะห์สรุปได้ว่าการได้/ไม่ได้คืนนี้ระบุถึง สิ่งที่ได้คืน ได้แก่ สิ่งของ เงินทอง พี่น้อง และคนที่หนีไป ระยะเวลาที่ได้คืน ได้แก่ ช้า และเร็ว และสิ่งที่ไม่ได้คืน ได้แก่ สิ่งของ และคน ดังตัวอย่างต่อไปนี้

7.1.1.1 สิ่งที่ได้คืน ดังตัวอย่างต่อไปนี้

- จะถามถึงเงินทองของที่หาย
ขอทำนายว่าจะพบได้ครบสิ้น
- ถามคนไหนของที่หายจะได้กลับ
- 7.1.1.2 ระยะเวลาที่ได้คืน ดังตัวอย่างต่อไปนี้
 - ส่วนของหายนั้นช้า ๆจะมาเคย
 - ถามของหายว่าจะได้ในเร็ววัน
- 7.1.1.3 สิ่งที่ไม่ได้คืน ดังตัวอย่างต่อไปนี้
 - ของที่หายคนที่หายไม่มีมา

7.1.2 ความยาก-ง่ายในการหาให้พบ จากการวิเคราะห์สรุปได้
ว่าความยาก-ง่ายในการหาให้พบนี้ระบุถึง จะหายาก ดังตัวอย่างต่อไปนี้

- ถามของหายหายากลำบากตน

7.1.3 ขนาดของที่หาย จากการวิเคราะห์สรุปได้ว่าขนาดของที่
หายนี้ระบุถึง ของขนาดเล็ก ดังตัวอย่างต่อไปนี้

- อุบัติเหตุใหญ่ใหญ่ไม่มีแน่ จะมีก็เพียงแต่ของเล็กหาย

7.1.4 ความรู้สึกเมื่อของหาย จากการวิเคราะห์สรุปได้ว่าความ
รู้สึกเมื่อของหายนี้ระบุถึง ความรู้สึกเป็นทุกข์ ดังตัวอย่างต่อไปนี้

- อสุติของที่หายให้เคืองช่น คุ้มวุ่นวายใจไปทุกส่วน

7.2 เนื้อหาคำทำนายหัวข้อ "การสูญเสีย/ของหาย" ในใบเขียนชีวิตจีน
จากข้อมูลพบว่าเนื้อหาคำทำนายระบุถึง สิ่งที่สูญเสีย และการได้/ไม่
ได้คืน ดังรายละเอียดต่อไปนี้

7.2.1 สิ่งที่สูญเสีย จากการวิเคราะห์สรุปได้ว่าสิ่งทีสูญเสียนี้ระบุ
ถึง ทรัพย์สินและของรัก ดังตัวอย่างต่อไปนี้

- มีจะนั้นจะเสียทรัพย์สินเสียของรัก

7.2.2 การได้/ไม่ได้คืน จากการวิเคราะห์สรุปได้ว่าการได้/ไม่
ได้คืนนี้ระบุถึง การได้สิ่งที่หายไปคืนมา และไม่ได้คืน ดังตัวอย่างต่อไปนี้

- ของที่หายจะได้คืนกลับขึ้นบาน
- สิ่งที่หายนั้นจะไม่ได้กลับคืนเคย

จากการวิเคราะห์เนื้อหาคำทำนายหัวข้อ "ของหาย" สรุปได้ว่าใบเขียนชีวิตไทย
และวัดจีนมีเนื้อหาคำทำนายในเรื่องต่อไปนี้เหมือนกัน

- การได้/ไม่ได้คืน โดยระบุถึงสิ่งที่ได้คืน ได้แก่ สิ่งของ และสิ่งที่ไม่ได้คืน ได้แก่ สิ่งของ

ใบเชิยมชีวิตไทยและวัดจีนมีเนื้อหาคำทำนายในเรื่องต่อไปนี้ต่างกัน

- สิ่งสูญเสียนี่ปรากฏในใบเชิยมชีวิตจีน ได้แก่ ทรัพย์สินและของรัก
- สิ่งที่ได้คืนที่ปรากฏในใบเชิยมชีวิตไทย ได้แก่ เงินทอง พี่น้อง และคนที่หนีไป
- ระยะเวลาที่ได้คืนที่ปรากฏในใบเชิยมชีวิตไทย ได้แก่ ชั่ว และเร็ว
- สิ่งที่ไม่ได้คืนที่ปรากฏในใบเชิยมชีวิตไทย ได้แก่ สิ่งของ และคน
- ความยาก-ง่ายในการหาให้พบที่ปรากฏในใบเชิยมชีวิตไทย ได้แก่ หายาก
- ขนาดของสิ่งของที่หายที่ปรากฏในใบเชิยมชีวิตไทย ได้แก่ ของขนาดเล็ก
- ความรู้สึกเมื่อของหายที่ปรากฏในใบเชิยมชีวิตไทย ได้แก่ ความรู้สึกเป็นทุกข์

8. อันตราย

เนื้อหาคำทำนายในหัวข้อ "อันตราย" ที่ปรากฏในใบเชิยมชีวิตไทยและวัดจีน มีดังนี้

8.1 เนื้อหาคำทำนายหัวข้อ "อันตราย" ในใบเชิยมชีวิตไทย

จากข้อมูลพบว่าเนื้อหาคำทำนายระบุถึง การมีอันตราย และการไม่มีอันตราย ดังรายละเอียดต่อไปนี้

8.1.1 การมีอันตราย จากการวิเคราะห์สรุปได้ว่าการมีอันตรายนี้ ระบุถึง สาเหตุของการมีอันตราย ได้แก่ สาเหตุจากศัตรู ผู้ใกล้ชิด และสาเหตุจากคำพูดของคน และคำเตือนให้ระวังอันตราย ได้แก่ ระวังตัว ระวังเรื่องการเดิน ระวังศัตรู และระวังเพื่อนสนิท ดังตัวอย่างต่อไปนี้

8.1.1.1 สาเหตุของอันตราย ดังตัวอย่างต่อไปนี้

- ปัจจัยมิตระคิดร้ายไม่มีดี
- พวกญาติมิตรคิดเป็นภัยอย่าไว้วาง
- เหตุทั้งหลายมักจะเนื่องด้วยปากคน

8.1.1.2 คำเตือนให้ระวังอันตราย ดังตัวอย่างต่อไปนี้

- ระวังตนภัยจะมีมาพิทา
- อย่าคำเนินเดินหน้าท่านว่าร้าย
- เราต้องหมายตามหลังระวังหนี
- จงระวังศัตรูจะทำร้าย

- จงระวังเพื่อนสนิทคิดคดเอ้ย

8.1.2 การไม่มีอันตราย จากการวิเคราะห์สรุปได้ว่าการไม่มีอันตรายนี้ระบุถึง คลาดแคล้วจากอันตราย คัทรูทำร้ายไม่ได้ คัทรูพินาศ คัทรูไม่กล้าทำอันตราย และคัทรูไม่คิดร้าย ดังตัวอย่างต่อไปนี้

- จะคลาดแคล้วภัยพาลทุกสิ่งอัน
- ถามคัทรูมันไม่จู่มาทำได้
- อีกทั้งพวกคัทรูคู่อาฆาต ก็พินาศเลิกสั้มความขมขื่น
ต้องฟ่ายแพ้ล้มจมล้มทั้งยืน เราชิริน เรืองเกษมสุดเปรมปรี
- ถามคัทรูมันไม่กล้ามาราวี
- ดีแต่พวกเหล่าอันธพาล ไม่รุกรานจงจิตคิดร้ายเอ้ย

8.2 เนื้อหาคำทำนายหัวข้อ "อันตราย" ในใบเขียนชีวิตจีน

จากข้อมูลพบว่าเนื้อหาคำทำนายระบุถึง การมีความเดือดร้อนและอันตราย และการไม่มีอันตราย ดังรายละเอียดต่อไปนี้

8.2.1 การมีความเดือดร้อนและอันตราย จากการวิเคราะห์สามารถสรุปได้ว่าการมีความเดือดร้อนและอันตรายนี้ระบุถึง สาเหตุของความเดือดร้อน ได้แก่ สาเหตุจากผู้อื่น จากภัยความ จากลาภยศ จากความสรรพลึง และจากคัทรู คำเตือนให้ระวังอันตราย ได้แก่ ระวังเหตุที่จะทำให้เกิดอันตราย และอย่าประมาท และลักษณะของอันตราย ได้แก่ เลือดตกยางออก ดังตัวอย่างต่อไปนี้

8.2.1.1 สาเหตุของความเดือดร้อน ดังตัวอย่างต่อไปนี้

- จะได้รับความร้อนใจเพราะผู้อื่น
- จะได้เดือดร้อนด้วยภัยความให้เกรงจงมาก
- จะร้อนใจด้วยลาภยศ
- จะบังเกิดความสรรพลึงให้ร้อนใจ
- จะต้องอันตราย คัทรูทำร้ายด้วยหอกดาบ

8.2.1.2 คำเตือนให้ระวังอันตราย ดังตัวอย่างต่อไปนี้

- จงระวังเหตุที่ควรอันตรายจึงจะไม่ต้อง
- ทำยนี้ขอแนะว่า
อย่าประมาทนั้นจะเป็นสิ่งดียิ่งเป็นแน่แท้เอ้ย

8.2.1.3 ลักษณะของอันตราย ดังตัวอย่างต่อไปนี้

- เลือดจะตกยางจะออก

8.2.2 การไม่มีอันตราย จากการวิเคราะห์สามารถสรุปได้ว่าการไม่มีอันตรายนี้ระบุถึง ไม่มีอันตราย และสาเหตุที่ไม่มีอันตราย ได้แก่ มีผู้ใหญ่ป้องกัน ดังตัวอย่างต่อไปนี้

- ไม่มีโทษภัยอันตราย
- มักขอใบจากผู้ใหญ่ป้องกันอันตราย

จากการวิเคราะห์เนื้อหาคำทำนายหัวข้อ "อันตราย" สรุปได้ว่าใบเขียนชีวิตจีนมีเนื้อหาคำทำนายในเรื่องต่อไปนี้เหมือนกัน

- การมีอันตรายในเรื่องของสาเหตุของอันตราย ได้แก่ สาเหตุจากศัตรู
- การไม่มีอันตราย ได้แก่ ปลอดภัยจากอันตราย

ใบเขียนชีวิตไทยและชีวิตจีนมีเนื้อหาคำทำนายในเรื่องต่อไปนี้ต่างกัน

- การมีอันตรายในเรื่องของสาเหตุของอันตรายที่ปรากฏในใบเขียนชีวิตไทย ได้แก่ สาเหตุจากคนใกล้ชิด และสาเหตุจากคำพูดของคน และที่ปรากฏในใบเขียนชีวิตจีน ได้แก่ สาเหตุจากผู้อื่น จากถ้อยความ จากลาภยศ และจากความสรวลสิ่ง

- คำเตือนให้ระวังอันตรายที่ปรากฏในใบเขียนชีวิตไทย ได้แก่ ระวังตัว ระวังเรื่องการเดิน ระวังศัตรู และระวังเพื่อนสนิท และที่ปรากฏในใบเขียนชีวิตจีน ได้แก่ ระวังเหตุที่จะทำให้เกิดอันตราย และเตือนว่าอย่าประมาท

- ลักษณะของอันตรายที่ปรากฏในใบเขียนชีวิตจีน ได้แก่ เลือดตกยางออก

- การไม่มีอันตรายที่ปรากฏในใบเขียนชีวิตไทย ได้แก่ ศัตรูทำร้ายไม่ได้ ศัตรูพินาศ ศัตรูไม่กล้าทำอันตราย และศัตรูไม่คิดร้าย และที่ปรากฏในใบเขียนชีวิตจีนโดยระบุถึงสาเหตุที่ไม่มีอันตราย ได้แก่ มีผู้ใหญ่ป้องกัน

9. ความสำเร็จและความไม่สำเร็จ

เนื้อหาคำทำนายในหัวข้อ "ความสำเร็จและความไม่สำเร็จ" ที่ปรากฏในใบเขียนชีวิตไทยและชีวิตจีน มีดังนี้

9.1 เนื้อหาคำทำนายหัวข้อ "ความสำเร็จและความไม่สำเร็จ" ในใบเขียนชีวิตไทย

จากข้อมูลพบว่าเนื้อหาคำทำนายระบุถึง ความสำเร็จ และความไม่สำเร็จ ดังรายละเอียดต่อไปนี้

9.1.1 ความสำเร็จ จากการวิเคราะห์สรุปได้ว่าความสำเร็จนี้ระบุ

ถึง สิ่งที่ทำสำเร็จ ได้แก่ สิ่งที่เกิด สิ่งที่ทำ กิจกรรม ทุกสิ่ง และการศึกษา ระยะเวลา
แห่งความสำเร็จ ได้แก่ ช้า และเร็ว และวิธีที่ทำให้ประสบความสำเร็จ ได้แก่ ปรึกษา
ผู้ใหญ่ ดังตัวอย่างต่อไปนี้

9.1.1.1 สิ่งที่ทำสำเร็จ ดังตัวอย่างต่อไปนี้

- สิ่งที่คิดบ้างเป็นเป็นเสร็จสม
- ทำสิ่งหนึ่งสิ่งใดคงได้สม
- ถามถึงการทำงานที่ทำจะสำเร็จ
- ทุกสิ่งสำเร็จสำเร็จสำเร็จ
- การศึกษายากง่ายสำเร็จผล

9.1.1.2 ระยะเวลาแห่งความสำเร็จ ดังตัวอย่างต่อไปนี้

- หมายสิ่งใดที่ในจิตต์คิดจะทำ
ว่าคงสำเร็จการประมาณมี
แต่ช้า ๆ จึงจะสมอารมณ์พอใจ
- จะสำเร็จเสร็จพลงไม่ทันจิต
แม้รีบคิดแต่เชื่อนไม่เหมือนหมาย

9.1.1.3 วิธีทำให้ประสบความสำเร็จ ดังตัวอย่างต่อไปนี้

- จงแจ้งเรื่องทุกสิ่งแต่จริงมา
เข้าปรึกษาผู้ใหญ่ให้แนะนำ
นั้นแหละจัดสมจินตนาหวัง

9.1.2 ความไม่สำเร็จ จากการวิเคราะห์สรุปได้ว่าความไม่สำเร็จ
นี้ระบุถึง สิ่งที่ทำไม่สำเร็จ ได้แก่ สิ่งที่เกิด และสิ่งที่ทำ และสาเหตุของความไม่สำเร็จ
ได้แก่ ยังไม่ถึงเวลา ดังตัวอย่างต่อไปนี้

9.1.2.1 สิ่งที่ทำไม่สำเร็จ ดังตัวอย่างต่อไปนี้

- คิดสิ่งใดไม่สำเร็จเจตนา
- เห็นป่วยการทำอะไรไม่มีดี

9.1.2.2 สาเหตุของความไม่สำเร็จ ดังตัวอย่างต่อไปนี้

- จำไว้ว่าถ้าเวลายังไม่ถึง
ก็อย่าพึงหวังอะไรให้เกิดผล

9.2 เนื้อหาคำทำนาย "ความสำเร็จและความไม่สำเร็จ" ในใบเขียนสี

วัดจีน

จากข้อมูลพบว่าเนื้อหาคำทำนายระบุถึง ความสำเร็จ และความไม่สำเร็จ ดังรายละเอียดต่อไปนี้

9.2.1. ความสำเร็จ จากการวิเคราะห์สรุปได้ว่าความสำเร็จนี้ ระบุถึง สิ่งที่ทำสำเร็จ ได้แก่ ทุกสิ่ง สิ่งที่เกิดขึ้น และสิ่งที่ทำ ระยะเวลาแห่งความสำเร็จ ได้แก่ ในไม่ช้านี้ และเมื่อถึงเวลา และวิธีที่ทำให้ประสบผลสำเร็จ ได้แก่ มีความหมั่นเพียร บุญกุศลเต็มส่งผลให้ได้รับความสำเร็จ อย่าทำเกินตัว ทำความดี และมีความร่วมมือกัน ดังตัวอย่างต่อไปนี้

9.2.1.1 สิ่งที่ทำสำเร็จ ดังตัวอย่างต่อไปนี้

- สรรพลิงสมหมายสมประสงค์ดีนักแล
- จะคิดการสิ่งใดก็สำเร็จ
- ประสบผลสำเร็จทุกประการที่ไผ่ผืน
- สำเร็จอยู่ที่ทำ ถ้าทำอะไรมีแต่ทางสำเร็จ

9.2.1.2 ระยะเวลาแห่งความสำเร็จ ดังตัวอย่างต่อไปนี้

- มีจำต้องชวนขายอื่นอีกแล้ว
- เพราะกาลข้างหน้ามีขึ้น
- ทุกสิ่งไซ้ก็จะสมประสงค์ดังที่ใจปรารถนา
- ถึงกาลแล้วไซ้ก็จะได้รับทุกสิ่งสมความตั้งใจ

9.2.1.3 วิธีที่ทำให้ประสบความสำเร็จ ดังตัวอย่างต่อไปนี้

- สรรพการอาศัยความหมั่นเพียรจึงจะได้ดี
- ใบที่ฟ้าสิบสองนี้ทำนว่า
- ด้วยบุญกุศลที่ทำไว้
- จงได้ดลบันดาลรับความสมหมาย
- เรื่องที่เกิดขึ้นจะสำเร็จทุกประการ
- หากคิดการใดสูงเกินตัว
- ก็อาจประสบความล้มเหลวได้
- ดังที่ว่าอย่าไผ่สูงจนเกินศักดิ์
- จงกระทำตนเรื้อย ๆ ดังที่เคยกระทำ
- สิ่งที่คิดไว้จะสมความปรารถนา
- ทุกสิ่งต้องสะสมไว้แต่ความดี
- สิ่งที่หวังไว้จะไปเสียที่ไหนเลย

- สามัคคีไว้เกิดสิ่งประสงค์จะสมหวังได้ในมิช้า

9.2.2 ความไม่สำเร็จ จากการวิเคราะห์สรุปได้ว่าความไม่สำเร็จนี้ระบุนถึง การไม่ประสบผลสำเร็จ สิ่งที่ไม่สำเร็จ ได้แก่ สิ่งหนึ่งสิ่งใด และสรรพสิ่ง และสาเหตุของความไม่สำเร็จ ได้แก่ สาเหตุจากคน โศกษะตาดัด และมีอุปสรรค ดังตัวอย่างต่อไปนี้

9.2.2.1 การไม่ประสบผลสำเร็จ ดังตัวอย่างต่อไปนี้

- ใบที่สืบลีสินนี้ท่านว่า

แม้จะขอสิ่งใดดลมาช่วย

ก็หามิได้ประสบผลตั้งใจนึกได้

9.2.2.2 สิ่งที่ไม่สำเร็จ ดังตัวอย่างต่อไปนี้

- จะทำการสิ่งหนึ่งสิ่งใดไม่สมประสงค์

- จะทำการสรรพสิ่งไม่สมประสงค์

9.2.2.3 สาเหตุของความไม่สำเร็จ ดังตัวอย่างต่อไปนี้

- อย่าได้พำเณียรขอทางเลข

แม้ใกล้จะสำเร็จสมประสงค์

ก็ขัดด้วยคนสอพลอ

คอยทำลายทุกสิ่งไซ้ไรไม่มีดี

- ใบที่สามสิบหกนี้ท่านว่า

ทุกสิ่งทีคิดจะทำจะไม่ประสบผลสำเร็จได้

เปรียบประดุจอยู่ในมหาสมุทรอันเคว้งคว้าง

ย่อมมองหาเห็นฝั่งไม่ได้

ทั้งนี้เพราะขัดด้วยโศกษะตา

ยังไม่ปลอดโปร่งและแจ่มใส

- จะติดตามพระลามเจ้าท่านก็ย่อมไม่สมหวัง

ประหนึ่งเรือได้แล่นเกยทรายหาด

ย่อมจักเดินไม่ได้แน่แท้ด้วยประการนี้

จากการวิเคราะห์เนื้อหาคำทำนายหัวข้อ "ความสำเร็จและความไม่สำเร็จ" สรุปได้ว่าใบเขียมชีวิตไทยและวัดจีน มีเนื้อหาคำทำนายในเรื่องต่อไปนี้เหมือนกัน

- ความสำเร็จโดยระบุนถึงสิ่งที่สำเร็จ ได้แก่ ทุกสิ่ง สิ่งทีคิด และสิ่งที่ทำ และระยะเวลาแห่งความสำเร็จ ได้แก่ สำเร็จเร็ว

ใบเชิยมชิวัดไทยและวัดจีนมีเนื้อหาคำทำนายในเรื่องต่อไปนี้ต่างกัน

- ความสำเร็จโดยระบุถึงสิ่งที่ทำสำเร็จที่ปรากฏในใบเชิยมชิวัดไทย ได้แก่ กิจการงาน และการศึกษา
- ความสำเร็จโดยระบุถึงระยะเวลาแห่งความสำเร็จที่ปรากฏในใบเชิยมชิวัดไทย ได้แก่ สำเร็จช้า และที่ปรากฏในใบเชิยมชิวัดจีน ได้แก่ จะสำเร็จเมื่อถึงเวลา
- ความสำเร็จโดยระบุถึงวิธีที่ทำให้ประสบความสำเร็จที่ปรากฏในใบเชิยมชิวัดไทย ได้แก่ ปรึกษาผู้ใหญ่ และที่ปรากฏในใบเชิยมชิวัดจีน ได้แก่ ความหมั่นเพียร ด้วยบุญกุศลเต็ม อย่างทำเกินตัว ทำความดี และมีความร่วมมือ
- ความสำเร็จโดยระบุถึงสิ่งที่ทำไม่สำเร็จที่ปรากฏในใบเชิยมชิวัดไทย ได้แก่ สิ่งที่เกิด และสิ่งที่ทำ และที่ปรากฏในใบเชิยมชิวัดจีน ได้แก่ สิ่งหนึ่งสิ่งใด และสรรพสิ่ง
- ความสำเร็จโดยระบุถึงสาเหตุของความไม่สำเร็จที่ปรากฏในใบเชิยมชิวัดไทย ได้แก่ ยังไม่ถึงเวลา และที่ปรากฏในใบเชิยมชิวัดจีน ได้แก่ สาเหตุจากคน โชคชะตาขีด และมีอุปสรรค

10. บุตร

เนื้อหาคำทำนายในหัวข้อ "บุตร" ที่ปรากฏในใบเชิยมชิวัดไทยและวัดจีน มีดังนี้

10.1 เนื้อหาคำทำนายหัวข้อ "บุตร" ในใบเชิยมชิวัดไทย

จากข้อมูลพบว่าเนื้อหาคำทำนายระบุถึง การได้บุตร และการไม่ได้บุตร ดังรายละเอียดต่อไปนี้

10.1.1 การได้บุตร จากการวิเคราะห์สรุปได้ว่าการได้บุตรนี้ ระบุถึง เพศของบุตร ได้แก่ ชาย และหญิง ลักษณะของบุตร ได้แก่ การให้พ่อแม่พึงพาอาศัย บุตรที่ประเสริฐ และบุตรที่ถูกใจพ่อแม่ ดังตัวอย่างต่อไปนี้

10.1.1.1 เพศของบุตร ดังตัวอย่างต่อไปนี้

- ในอุทรบุตรเป็นชายคำทายเออ
- ส่วนว่าบุตรในครรภ์นั้นเป็นหญิง

10.1.1.2 ลักษณะของบุตร ดังตัวอย่างต่อไปนี้

- ถ้ามถึงบุตรที่พึงอาศัย
ตอบได้ว่าเสร็จสมอารมณ์หวัง
- ลูกหญิงชายยากหมายได้พึงพา

- ถ้ามถึงบุตรจะได้บุตรประเสริฐศรี
- ถ้าหวังลูกได้ลูกที่ถูกจิต

10.1.2 การไม่ได้บุตร จากการวิเคราะห์สรุปได้ว่าการไม่ได้บุตรระบถึง ไม่ได้บุตร และสาเหตุที่ยังไม่ได้บุตร ได้แก่ ยังไม่เกิด ดังตัวอย่างต่อไปนี้

- ถ้ามหาคู่บุตรไชรยังไม่มี
- ถ้ามเรื่องบุตรสุดชีวิตยังไม่เกิด

รอหนอยเกิดจะพบบุตรสุดสงสาร

10.2 เนื้อหาคำทำนายหัวข้อ "บุตร" ในใบเชิยมชีวิตจีน..

จากข้อมูลพบว่าเนื้อหาคำทำนายระบุถึงการได้บุตร ได้แก่ ได้บุตรเพศของบุตร ได้แก่ ชาย และหญิง ลักษณะของบุตร ได้แก่ เลี้ยงยาก และฉลาดรักดี วิธีทำให้ได้บุตร ได้แก่ ผลิตุญที่ทำได้ และขอผู้อื่นหรือบนบานศาลกล่าว และระยะเวลาที่จะได้บุตร ได้แก่ ไม่ช้า และเร็ว ๆ นี้ ดังตัวอย่างต่อไปนี้

10.2.1 ได้บุตร ดังตัวอย่างต่อไปนี้

- จะได้บุตรสุดรักสมประสงค์

10.2.2 เพศของบุตร ดังตัวอย่างต่อไปนี้

- บุตรในครรภ์เป็นชายสมศักดิ์ศรี

10.2.3 ลักษณะของบุตร ดังตัวอย่างต่อไปนี้

- มีบุตรเลี้ยงยาก
- บุตรในครรภ์เป็นชายสมศักดิ์ศรี

เฉลียวฉลาดรู้หลักอีกรักดี

10.2.4 วิธีทำให้ได้บุตร ดังตัวอย่างต่อไปนี้

- กุศลผลบุญใดที่สะสมไว้ซึ่งเปี่ยมด้วยความเมตตา
ปรานีแล้วไซ้ ท่านว่าจะได้รับตอบสนองด้วย
ลาภ ยศ และบุตร
- ถ้าไม่มีลูกก็จะไปขอกับผู้อื่น หรือบนบานศาลกล่าว

10.2.5 ระยะเวลาที่จะได้บุตร

- ถ้ามถึงบุตรมีช้าแล
- ท่านว่าถ้ามถึงบุตรจะได้แน่เร็ว ๆ นี้

จากการวิเคราะห์เนื้อหาคำทำนายหัวข้อ "บุตร" สรุปได้ว่าใบเชิยมชีวิตไทยและวัดจีนมีเนื้อหาคำทำนายในเรื่องต่อไปนี้เหมือนกัน

- การได้บุตรโดยระบุนถึงเพศของบุตร ได้แก่ ชาย และหญิง
ใบเชิยมชีวิตไทยและวัดจีนมีเนื้อหาคำทำนายในเรื่องต่อไปนี้ต่างกัน
- การได้บุตรโดยระบุนถึงลักษณะของบุตรที่ปรากฏในใบเชิยมชีวิตไทย ได้แก่ การที่พ่อแม่ผิงพาอาศัยได้ และไม่ได้ บุตรที่ประเสริฐ และบุตรที่ถูกใจพ่อแม่ และที่ปรากฏในใบเชิยมชีวิตจีน ได้แก่ บุตรเลี้ยงยาก และบุตรที่ฉลาดและรักดี
- การได้บุตรโดยระบุนถึงวิธีทำให้ได้บุตรที่ปรากฏในใบเชิยมชีวิตจีน ได้แก่ ผลบุญที่ทำไว้ตอบสนองให้ได้บุตร และขอผู้อื่นหรือบนบานศาลกล่าว
- การได้บุตรโดยระบุนถึงระยะเวลาที่จะได้บุตรที่ปรากฏในใบเชิยมชีวิตจีน ได้แก่ ในไม่ช้า และในเร็ว ๆ นี้
- การได้บุตรโดยระบุนถึงไม่ได้บุตร และสาเหตุที่ไม่ได้บุตรที่ปรากฏในใบเชิยมชีวิตไทย ได้แก่ บุตรยังไม่เกิด

11. ผู้อุปถัมภ์/ผิงพา

เนื้อหาคำทำนายในหัวข้อ "ผู้อุปถัมภ์/ผิงพา" ที่ปรากฏในใบเชิยมชีวิตไทยและวัดจีน มีดังนี้

11.1 เนื้อหาคำทำนายหัวข้อ "ผู้อุปถัมภ์/ผิงพา" ในใบเชิยมชีวิตไทย จากข้อมูลพบว่าเนื้อหาคำทำนายระบุนถึง การมีผู้อุปถัมภ์ และการไม่มีผู้อุปถัมภ์ ดังรายละเอียดต่อไปนี้

11.1.1 การมีผู้อุปถัมภ์ จากการวิเคราะห์สรุปได้ว่าการมีผู้อุปถัมภ์นี้ระบุนถึง ผู้ที่เป็นผู้อุปถัมภ์ ได้แก่ ผู้ใหญ่ ญาติมิตร ผู้หญิง และคนใกล้ชิด ลักษณะของผู้อุปถัมภ์ ได้แก่ มีเมตตา รูปลักษณ์ดี มีธรรม และมีความมั่นคง และการได้พบผู้อุปถัมภ์ดังตัวอย่างต่อไปนี้

11.1.1.1 ผู้อุปถัมภ์ ดังตัวอย่างต่อไปนี้

- มีผู้ใหญ่เป็นผู้อุปถัมภ์
จะแนะนำความสุจริตใจหมาย
- งามญาติมิตรคิดเชื่อว่าเหลือชื่อ
ประดุจคือแขนขาได้อาศัย
- เป็นบุตรจะได้ผิงซึ่งนารี
- คนใกล้ชิดจะช่วยเหลือด้วยนิลมัย

11.1.1.2 ลักษณะของผู้อุปถัมภ์ ดังตัวอย่างต่อไปนี้

- จะได้ยลผู้ซบอุปถัมภ์
เขาเมตตาอารีมีประจำ
จะแนะนำชักจูงพยุงตัว
- คงได้พบซบอุปถัมภ์
ทั้งคมขำดีนัก เป็นคักดีศรี
- ท่านผู้มีธรรมจึงพึงได้เอย
- แต่คนซบอุปถัมภ์นั้นมั่นคง

11.1.1.3 ได้พบผู้อุปถัมภ์ ดังตัวอย่างต่อไปนี้

- จะได้ผู้อุปถัมภ์ช่วยเหลือ

11.1.2 การไม่มีผู้อุปถัมภ์ จากการวิเคราะห์สรุปได้ว่าการไม่มีผู้อุปถัมภ์นี้ระบุดัง ไม่มีผู้อุปถัมภ์ มีน้อย ผันไปว่ามี อยู่ไกลกัน และเขาต้องอยู่คนเดียว ดังตัวอย่างต่อไปนี้

- ถามถึงหมายพึงใครว่าไม่มี
- ที่พึงถอยน้อยนักจักกลยนิ
- ว่าจะมีคนซบอุปถัมภ์
เหมือนถ้อยคำพาที่คนที่ฝัน
เวลาตื่นหายไรร้อนใจครัน
ให้ปวดปั่นเปล่า ๆ ไม่เข้าการ
- เราห่างคนที่จะพึงพา
- ขาดาท่านอยู่คนเดียวน่าเปลี่ยวจิต
จะหวังคิดที่พึงอย่าพึงหมาย

11.2 เนื้อหาคำทำนายหัวข้อ "ผู้อุปถัมภ์/พึงพา" ในใบเขียนชีวิตจีน

จากข้อมูลพบว่า เนื้อหาคำทำนายระบุถึง การมีผู้อุปถัมภ์ ได้แก่ บุคคลที่เป็นผู้อุปถัมภ์ คือ ผู้ใหญ่ ผู้สูงอายุหรือผู้มีบรรดาศักดิ์ พระ ผู้อุปถัมภ์ และผู้มีบุญ และลักษณะของผู้อุปถัมภ์ ได้แก่ เป็นผู้มั่งร้น และใจบุญ ดังตัวอย่างต่อไปนี้

11.2.1 ผู้อุปถัมภ์ ดังตัวอย่างต่อไปนี้

- จะมีผู้ใหญ่เป็นที่พึ่ง
- จะได้พึ่งผู้สูงอายุหรือผู้มีบรรดาศักดิ์
- อุตสาห์บากหน้าเข้าหาพระ ขอเดชพระพุทฺธเป็นที่พึ่ง
- จะมีผู้อุปถัมภ์อุ้มชูดูแล

- จะได้พบผู้มีบุญมาช่วยอุดหนุนให้จนลุล่วงหมาย
- 11.2.2 ลักษณะของผู้อุปถัมภ์ ดังตัวอย่างต่อไปนี้
 - จะได้ที่พึ่งให้ลาภยศสมประสงค์ตั้งใจหมายแล
 - จะได้ผู้มีบุญมาช่วยค้ำจุนท่านนี้ดีแน่นอน

จากการวิเคราะห์เนื้อหาคำทำนายหัวข้อ "ผู้อุปถัมภ์/พึ่งพา" สรุปได้ว่าใบเขียนชีวัดไทยและวัดจีนมีเนื้อหาคำทำนายในเรื่องต่อไปนี้เหมือนกัน

- การมีผู้อุปถัมภ์โดยระบุถึงผู้อุปถัมภ์ ได้แก่ ผู้ใหญ่
 - ใบเขียนชีวัดไทยและวัดจีนมีเนื้อหาคำทำนายในเรื่องต่อไปนี้ต่างกัน
 - การมีผู้อุปถัมภ์โดยระบุถึงผู้อุปถัมภ์ที่ปรากฏในใบเขียนชีวัดไทย ได้แก่ ญาติมิตร ผู้หญิง และคนใกล้ชิด และที่ปรากฏในใบเขียนชีวัดจีน ได้แก่ ผู้สูงอายุหรือผู้มีบรรดาศักดิ์ พระ ผู้อุปถัมภ์ และผู้มีบุญ
 - การมีผู้อุปถัมภ์โดยระบุถึงลักษณะของผู้อุปถัมภ์ที่ปรากฏในใบเขียนชีวัดไทย ได้แก่ มีเมตตาอารี รูปลักษณะดี มีธรรม และมีความมั่นคง และที่ปรากฏในใบเขียนชีวัดจีน ได้แก่ มีทรัพย์สิน และใญ่บุญ
 - การมีผู้อุปถัมภ์โดยระบุถึงได้พบผู้อุปถัมภ์ที่ปรากฏในใบเขียนชีวัดไทย
 - การไม่มีผู้อุปถัมภ์ที่ปรากฏในใบเขียนชีวัดไทย ได้แก่ ไม่มีผู้อุปถัมภ์ มีน้อย
- ผ่านไปว่ามี อยู่ใกล้กัน และเขาจะต้องอยู่คนเดียว

12. อาชีพ/การงาน

เนื้อหาคำทำนายในหัวข้อ "อาชีพ/การงาน" ที่ปรากฏในใบเขียนชีวัดไทยและวัดจีน มีดังนี้

12.1 เนื้อหาคำทำนายหัวข้อ "อาชีพ/การงาน" ในใบเขียนชีวัดไทย

จากข้อมูลพบว่าเนื้อหาคำทำนายระบุถึง ประเภทของอาชีพ ลักษณะของงาน ได้งานและได้เงินใช้ และค่าเดือนเรื่องการทำงาน ดังรายละเอียดต่อไปนี้

12.1.1 ประเภทของอาชีพ จากการวิเคราะห์สรุปได้ว่าประเภทของอาชีพนี้ระบุถึง อาชีพค้าขาย ได้แก่ มีกำไร และการค้าเสียหาย งานอาสา เกษตรกร ได้แก่ ผลิตผลเสียหาย และได้ผลดี เป็นลูกน้อง ได้แก่ เจ้านายเมตตา และเจ้านายตำหนิ และเป็นข้าราชการ ดังตัวอย่างต่อไปนี้

- ถ้าค้าขายยอดดีมีกำไร

- งานการใดประกอบก็จิตระวัง
จะทำสวนไร่นาหรือค้าขาย
ก็เสียสยได้ไม่สมอารมณ์หวัง
- ทำการงานด้านอาสาทายว่าเหมาะ
- จะทำสวนทำนาสารพัด
ไม่ซ้องขัดผลก็ได้ไม่ยากเย็น
- กิจการหน้าที่ก็มีโทษ
นายไม่โปรดยังตำหนิติเตียนใหญ่
- ผู้ใหญ่จะปราณีเรื่องการงาน
- ราชการงานเมืองเฟื่องฟูมาก

12.1.2 ลักษณะของงาน จากการวิเคราะห์สรุปได้ว่าลักษณะของงานนี้ระบุดึง มีความมั่นคงก้าวหน้า และมีความเหนื่อยยากตรากตรำ ดังตัวอย่างต่อไปนี้

- ถามเรื่องงานนั้นหนาว่ายั่งยืน
- งานทวิเหนื่อยยากตรากตรำเอช

12.1.3 การได้งานได้เงินใช้ ดังตัวอย่างต่อไปนี้

- มีงานทำมีเงินใช้เป็นไรมี

12.1.4 ค่าเดือนเรื่องการทำงาน ดังตัวอย่างต่อไปนี้

- ถามถึงงานหาหากอย่าอยากเปลี่ยน

12.2 เนื้อหาคำทำนายหัวข้อ "อาชีพ/การงาน" ในใบเชิยมชีวิตจีน

จากข้อมูลพบว่าเนื้อหาคำทำนายระบุดึง ประเภทของอาชีพ ลักษณะของงาน ผลของงาน และค่าเดือนเรื่องการทำงาน ดังรายละเอียดต่อไปนี้

12.2.1 ประเภทของอาชีพ จากการวิเคราะห์สรุปได้ว่าประเภทของอาชีพนี้ระบุดึง การค้าขาย ได้แก่ ผลการค้าขาย ระยะเวลาทำการค้าขาย และค่าเดือนในการประกอบอาชีพค้าขาย และการทำธุรกิจ ได้แก่ ล้มเหลว และรุ่งเรือง ดังตัวอย่างต่อไปนี้

12.2.1.1 การค้าขาย ดังตัวอย่างต่อไปนี้

- การค้ากำไรงาม
- ทำการค้าไม่ได้กำไร
- การค้าขายต้นปีจะเริ่มดี
- การค้าขายปีนี้เริ่มได้ผลงาม

- การค้าขายเดือน 8 ล่วงแล้วจึงจะได้ผล
- การค้าขายอย่าให้วิธีเสีย
- ทำการค้าขายอย่าหวังผลกำไรให้มาก

12.2.1.2 ทำธุรกิจ ดังตัวอย่างต่อไปนี้

- ถามถึงธุรกิจแล้วไซ้
ก็อย่าได้กระทำเลยระยะนี้
มีอาจได้รับผลแต่กลับได้พบแต่ความ-
อัปราชัยแน่แท้เออ
- กิจการงานรุ่งเรืองเฟื่องกำไร
ไม่เว้นวายเปี่ยมปรีดาปราโมทย์เออ

12.2.2 ลักษณะของงาน จากการวิเคราะห์สรุปได้ว่าลักษณะของงานนี้ระบุดึง มีความมั่นคงก้าวหน้า และมีการแข่งขัน ดังตัวอย่างต่อไปนี้

- โชคดีมากมีโอกาสและทางก้าวหน้าสูง
- การแข่งขันในตำแหน่งหน้าที่ทางเกียรติมักเสียเปรียบ
มากกว่าดี

12.2.3 ผลของงาน จากการวิเคราะห์สรุปได้ว่าผลของงานนี้ระบุดึง ได้ผล ได้ครึ่งเสียครึ่ง และไม่ค่อยได้ผล ดังตัวอย่างต่อไปนี้

- ทำมาหากินได้ผลดี
- ทำมาหากินมักได้ครึ่งเสียครึ่ง
- ทำมาหากินไม่ค่อยได้ผล

12.2.4 ค่าเดือนเรื่องการทำงาน ดังตัวอย่างต่อไปนี้

- การงานอย่ารีบร้อน

จากการวิเคราะห์เนื้อหาคำทำนายหัวข้อ "อาชีพ/การงาน" สรุปได้ว่าใบเชิมนชีวัดไทยและวัดจีนมีเนื้อหาคำทำนายในเรื่องต่อไปนี้เหมือนกัน

- ประเภทของอาชีพโดยระบุดึงอาชีพค้าขาย ได้แก่ ได้ผลกำไรดี
- ลักษณะของงาน ได้แก่ มีความมั่นคงก้าวหน้า

ใบเชิมนชีวัดไทยและวัดจีนมีเนื้อหาคำทำนายในเรื่องต่อไปนี้ต่างกัน

- ประเภทของอาชีพโดยระบุดึงอาชีพค้าขายที่ปรากฏในใบเชิมนชีวัดไทย ได้แก่ ผลการค้าเสียหาย และที่ปรากฏในใบเชิมนชีวัดจีน ได้แก่ การค้าขายไม่ได้ผล และยังระบุดึง ระยะเวลาทำการค้า และค่าเดือนในการประกอบอาชีพค้าขาย

- ประเภทของอาชีพที่ปรากฏในใบเชิยมชีวิตไทย ได้แก่ งานอาสา เกษตรกร เป็นลูกน้อง และเป็นข้าราชการ และที่ปรากฏในใบเชิยมชีวิตจีน ได้แก่ อาชีพธุรกิจ
- ลักษณะของงานที่ปรากฏในใบเชิยมชีวิตไทย ได้แก่ มีความเหนื่อยยาก ตรากตรำ และที่ปรากฏในใบเชิยมชีวิตจีน ได้แก่ งานมีการแข่งขัน
- การได้งานได้เงินใช้ซึ่งปรากฏในใบเชิยมชีวิตไทย
- ผลของงานที่ปรากฏในใบเชิยมชีวิตจีน ได้แก่ ได้ผล ได้ครึ่งเสียครึ่ง และไม่คอยได้ผล
- คำเตือนเรื่องการทำงานที่ปรากฏในใบเชิยมชีวิตไทย ได้แก่ งานหายาก อย่าเปลี่ยน และที่ปรากฏในใบเชิยมชีวิตจีน ได้แก่ การงานอย่ารีบร้อน

13. มิตร

เนื้อหาคำทำนายในหัวข้อ "มิตร" ที่ปรากฏในใบเชิยมชีวิตไทยและวัดจีน มีดังนี้

13.1 เนื้อหาคำทำนายหัวข้อ "มิตร" ในใบเชิยมชีวิตไทย

จากข้อมูลพบว่าเนื้อหาคำทำนายระบุถึง ลักษณะของมิตร ประเภทของเพื่อน ความสัมพันธ์ และการหาเพื่อน ดังรายละเอียดต่อไปนี้

13.1.1 ลักษณะของมิตร จากการวิเคราะห์สรุปได้ว่าลักษณะของมิตรนี้ระบุถึง มิตรไม่มุ่งร้าย ไว้ใจได้ และมีน้ำใจ ดังตัวอย่างต่อไปนี้

- ทั้งหมดผู้คนที่สนิทมิตรสหาย ส่วนมุ่งจิตคิดดีไม่มีร้าย
- ถามถึงมิตรจะได้มิตรไว้ใจได้
- ถามถึงเพื่อนท่านอารีย์มีน้ำใจ

13.1.2 ประเภทของมิตร จากการวิเคราะห์สรุปได้ว่าประเภทของเพื่อนนี้ระบุถึง เพื่อนกิน ปัจจุบันมิตร และเพื่อนลมศักดิ์ศรี ดังตัวอย่างต่อไปนี้

- แต่เพื่อนกินมากมายหลายคน
- ถึงได้มิตรเราไม่คิดว่าเขาดี
- มีเพื่อนฝูงสมาคมลมศักดิ์ศรี

13.1.3 ความสัมพันธ์ จากการวิเคราะห์สรุปได้ว่าความสัมพันธ์นี้ระบุถึง กลับมาคืนดีกัน แยกแยก สัมพันธ์ดี และเห็นห่าง ดังตัวอย่างต่อไปนี้

- มิตรที่โกรธโหดเห็นทำมันดี จะมาถึงเคหาไม่ช้าวัน
- ถามถึงมิตรมักจะแตกต้องคอยฝัน

- ถ้ามถึงความผูกมิตรสนิท
- ถ้ามถึงมิตรเคยสนิทจะห่างเหิน

13.1.4 การหาเพื่อน จากการวิเคราะห์สรุปได้ว่าการหาเพื่อนนี้ระบไปถึง การหาเพื่อนได้ และหาเพื่อนไม่ได้ ดังตัวอย่างต่อไปนี้

- ที่คิดการหามิตรลมหคิดเอย
- แต่แร้นแค้นเพื่อนแท้เหมือนไม่มี

13.2 เนื้อหาคำทำนายหัวข้อ "มิตร" ในใบเขียนชีวิตจีน

จากข้อมูลพบว่าเนื้อหาคำทำนายระบไปถึง ความสัมพันธ์ และการหาเพื่อน ดังรายละเอียดต่อไปนี้

13.2.1 ความสัมพันธ์ จากการวิเคราะห์สรุปได้ว่าความสัมพันธ์นี้ระบไปถึง การตกลงเป็นเพื่อนกัน และการเข้าใจกันดี ดังตัวอย่างต่อไปนี้

- อันมังกรกับเสือได้ตกลง
สังสรรค์กันมั่นคงเป็นเพื่อนตาย
เปิดสุรารินร่ำด้วยน้ำจิต
คือน้ำมิตรผูกพันมั่นหมาย
จะก้าวหน้าต่อไปไม่เคลื่อนคลาย
จะหลีกพ้นอันตรายทั้งหลายเอย
- ภูเขาสูงและน้ำไหลในความคิด
ผู้เป็นมิตรย่อมรู้เห็นเป็นมั่นมั่ง
เสียงเพลงขิมซึ่งใจได้แสงจันทร์
มิตรมั่นอยู่ไกลกันพลันได้ยิน

13.2.2 การหาเพื่อน จากการวิเคราะห์สรุปได้ว่าการหาเพื่อนนี้ระบไปถึง การได้เพื่อนใหม่ ดังตัวอย่างต่อไปนี้

- ได้พบเพื่อนแปลกใหม่ได้คบกัน
ได้สขสันต์สนิทสนมกลมเกลียวเอย

จากการวิเคราะห์เนื้อหาคำทำนายหัวข้อ "มิตร" สรุปได้ว่าใบเขียนชีวิตไทยและวัดจีนมีเนื้อหาคำทำนายในเรื่องต่อไปนี้เหมือนกัน

- การหาเพื่อนใหม่ โดยระบไปถึง หาเพื่อนได้
- ใบเขียนชีวิตไทยและวัดจีน มีเนื้อหาคำทำนายในเรื่องต่อไปนี้ต่างกัน

- ลักษณะของมิตรที่ปรากฏในใบเขียนชีวิตไทย ได้แก่ มิตรไม่มุ่งร้าย ไว้ใจได้ และมีน้ำใจ
- ประเภทของเพื่อนที่ปรากฏในใบเขียนชีวิตไทย ได้แก่ เพื่อนกิน บัณฑิตมิตร และเพื่อนสมศักดิ์ศรี
- ความสัมพันธ์ที่ปรากฏในใบเขียนชีวิตไทย ได้แก่ การกลับมาคืนดีกัน แยก-แยก สัมพันธ์ดี และเห็นห่าง และที่ปรากฏในใบเขียนชีวิตจีน ได้แก่ การตกลงเป็นเพื่อนกัน และเข้าใจกัน
- การหาเพื่อนใหม่ที่ปรากฏในใบเขียนชีวิตไทย ได้แก่ หาเพื่อนไม่ได้

14. การเดินทาง

เนื้อหาคำทำนายในหัวข้อ "การเดินทาง" ที่ปรากฏในใบเขียนชีวิตไทยและวัดจีน มีดังนี้

14.1 เนื้อหาคำทำนายหัวข้อ "การเดินทาง" ในใบเขียนชีวิตไทย

จากข้อมูลพบว่าเนื้อหาคำทำนายระบุถึง ทิศทางของการเดินทาง เวลาในการเดินทาง ความสะดวกสบายและอันตรายในการเดินทาง และการเดินทางย้ายถิ่นฐาน ดังรายละเอียดต่อไปนี้

14.1.1 ทิศทางของการเดินทาง จากการวิเคราะห์สรุปได้ว่า ทิศทางของการเดินทางนี้ระบุถึง ทิศทักษิณ ประจิม ดังตัวอย่างต่อไปนี้

- แม่นถามการไปมาจะคลาไคล
ท่านบอกไว้ตามคำที่ทำนาย
ทิศทักษิณทิศประจิมริมวิถี
หนทางนี้ควรท่านจะผันผาย

14.1.2 เวลาในการเดินทาง จากการวิเคราะห์สรุปได้ว่า เวลาในการเดินทางนี้ระบุถึง เวลาไม่นาน ดังตัวอย่างต่อไปนี้

- หวังเดินทางไปไกลก็ไม่นาน

14.1.3 ความสะดวกสบายและอันตรายในการเดินทาง จากการวิเคราะห์สรุปได้ว่าความสะดวกสบายและอันตรายในการเดินทางนี้ระบุถึงมีความสะดวกสบาย ไม่มีความสะดวกสบาย มีอันตราย และไม่มีอันตราย ดังตัวอย่างต่อไปนี้

- ไปทางไกลจะได้ความสบาย

- จะเดินทางข้ามขึ้นต้องขึ้นล้ม
ทั้งเพื่อนเปราะและเลอะตามเป็นหนักหนา
- ถ้ามทจรทางไกลเคราะห์ร้ายเออ
- แม้ทางไกลที่จรไปหลายวัน
ปราศจากสรรพภัยไม่พา

14.1.4 การเดินทางย้ายถิ่นฐาน จากการวิเคราะห์สรุปได้ว่า การเดินทางย้ายถิ่นฐานนี้ระบุถึง มีคนนับถือ ดังตัวอย่างต่อไปนี้

- จะสู่ถิ่นฐานใดไม่ตกอับ คนจะนับหน้าน้อมพร้อมคักคัศรี

14.2 เนื้อหาคำทำนายหัวข้อ "การเดินทาง" ในใบเขียนชีวิตจีน

จากข้อมูลพบว่าเนื้อหาคำทำนายระบุถึง ทิศทางและระยะทาง เวลาในการเดินทาง ลักษณะของการเดินทาง และคำเตือนห้ามเดินทาง ดังรายละเอียดต่อไปนี้

14.2.1 ทิศทางและระยะทาง จากการวิเคราะห์สรุปได้ว่าทิศทางและระยะทางนี้ระบุถึง ทิศใต้ และหลายหมื่นลี้ ดังตัวอย่างต่อไปนี้

- อันใบที่ยี่สิบเจ็ดใบนี้ไซ้
ล่องลงใต้สู่แดนเลิศประเสริฐศรี
คือเมืองพุทธสุดยอดแห่งความดี
เลี้ยงชีวิที่มีอาชีพที่ควรกัน
- ใบสิบเจ็ดกระเห็ดไปหลายหมื่นลี้

14.2.2 เวลาในการเดินทาง จากการวิเคราะห์สรุปได้ว่าเวลาในการเดินทางนี้ระบุถึง ทุกเวลา และเดือน 9 เป็นต้นไป ดังตัวอย่างต่อไปนี้

- เดินทางดีทุกเวลา
- เดินทางไกลเดือน 9 เป็นต้นไปดี

14.2.3 ลักษณะของการเดินทาง จากการวิเคราะห์สรุปได้ว่าลักษณะของการเดินทางนี้ระบุถึง ความราบรื่น ความประสบผล เดินทางไกลไม่ดี เดินทางไกลมีความสุข และความปลอดภัยในการเดินทาง ดังตัวอย่างต่อไปนี้

- การเดินทางราบรื่นมีผู้ช่วยเหลือตลอดทาง
- จะคิดไปสู่สารทิศใด ก็จะต้องด้วยอุปสรรคไม่ราบรื่น
- การเดินทางไกลจะได้ผลกลับมา
- เดินทางไกลไม่ได้ผล

- เดินทางไกลไม่ดี
- เดินทางไกลมีความสุข
- การเดินทางไกลปลอดภัย
- เดินทางไกลไม่ปลอดภัย

14.2.4 คำเตือนห้ามเดินทาง จากการวิเคราะห์สรุปได้ว่าคำเตือนห้ามเดินทางนี้ระบุถึง การห้ามเดินทาง ดังตัวอย่างต่อไปนี้

- ยิ่งเดินทางแล้วไ้รู้ทำงานว่าอย่าเลยเที่ยวทำงานเลย

จากการวิเคราะห์เนื้อหาคำทำนายหัวข้อ "การเดินทาง" สรุปได้ว่า ใบเชิยมชีวัดไทยและวัดจีนมีเนื้อหาคำทำนายในเรื่องต่อไปนี้เหมือนกัน

- ทิศทางของการเดินทาง ได้แก่ ทิศใต้
- ความปลอดภัยในการเดินทาง ได้แก่ เดินทางปลอดภัย และไม่ปลอดภัย

ใบเชิยมชีวัดไทยและวัดจีนมีเนื้อหาคำทำนายในเรื่องต่อไปนี้ต่างกัน

- ทิศทางของการเดินทางที่ปรากฏในใบเชิยมชีวัดไทย ได้แก่ ทิศประจิม และระยะทางในการเดินทางที่ปรากฏในใบเชิยมชีวัดจีน ได้แก่ หลายหมื่นลี้
- เวลาในการเดินทางที่ปรากฏในใบเชิยมชีวัดไทย ได้แก่ เวลาไม่นาน และที่ปรากฏในใบเชิยมชีวัดจีน ได้แก่ เดินทางดีทุกเวลา และเดือน 9 เป็นต้นไปจะดี
- ความสะดวกสบายในการเดินทางที่ปรากฏในใบเชิยมชีวัดไทย ได้แก่ ความสะดวกสบายและไม่สะดวกสบายในการเดินทาง
- ลักษณะของการเดินทางที่ปรากฏในใบเชิยมชีวัดจีน ได้แก่ ความราบรื่นและไม่ราบรื่น ความประสบผลและไม่ประสบผล เดินทางไกลไม่ดี และเดินทางไกลมีความสุข
- การเดินทางย้ายถิ่นฐานที่ปรากฏในใบเชิยมชีวัดไทย ได้แก่ มีคนนับถือ
- คำเตือนห้ามเดินทาง ที่ปรากฏในใบเชิยมชีวัดจีน ได้แก่ การห้ามเดินทาง

ข. ภาษาที่ปรากฏในใบเชิยมชีวัดไทยและวัดจีน

การวิเคราะห์ภาษาที่ปรากฏในใบเชิยมชีวัดไทยและวัดจีน ผู้วิจัยอาศัยหลักการจำแนกความหมายของ Peter M. Roget (1977) ในหนังสือ Roget's International Thesaurus โดยศึกษาเปรียบเทียบห้วงข้อภาษาคำทำนายที่ปรากฏซ้ำกันในใบเชิยมชีวัดไทยและวัดจีน ดังตารางแสดงความหมายของห้วงข้อภาษาคำทำนายในใบเชิยมชีวัดไทยและวัดจีน ดังนี้

ตาราง 3 ความหมายของหัวข้อคำทำนายที่ปรากฏในใบเขียนชีวิตไทย

หัวข้อ (Topics)	ความหมาย (Meanings)	Sub-sub-class	Sub-Class	Class
1. ลาภยศ	728.1 prosperity	D. Accomplishment.	III. Voluntary Action	7
2. ชะตา	640.2 destiny	F. Choice	I. Volition in General	7
3. เน้นคู่	933 marriage	B. Social Affections	II. Sympathetic Affections	8
4. เจ็บไข้	686.52 sick	C. Health	II. Conditions	7
5. คดีความ	1004.1 lawsuit.	F. Moral Observance	III. Morality	8
6. คำสอน	562 instruction	C. Education	III. Communication of Ideas	6
7. ทองหาย	812 loss	A. Possession	VI. Possessive Relations	7
8. กันดาร	675.3 harm	A. Adaptation to Ends	II. Conditions	7
9. ความสำเร็จ/ไม่สำเร็จ	724 successfulness 725.1 unsuccessfulness	D. Accomplishment.	III. Voluntary Action	7
10. เฒ่า	125.3 child	C. Time with Reference to Age	VI. Time	1
11. ผู้ยกย่อง/นินทา	787.9 supporter	A. Support.	V. Support. and Opposition	7
12. คำพิพ/การงาน	656.6 vocation	I. Purpose	I. Volition in General	7
13. มิตร	928 friend	B. Social Affections	II. Sympathetic Affections	8
14. การเดินทาง	273.2 travel	B. Change of Place	IV. Motion	2

ตาราง 4 ความหมายของหัวข้อภาษาคำทำนวณที่ปรากฏในไวยากรณ์ที่วัด

หัวข้อ (Topics)	ความหมาย (Meanings)	Sub-sub-class	Sub-Class	Class
1. ลมยศ	728.1 prosperity	D. Accomplishment.	III. Voluntary Action	7
2. ฟ้าดา	640.2 destiny	F. Choice	I. Volition in General	7
3. เนคค	933 marriage	B. Social Affections	II. Sympathetic Affections	8
4. เจ้ไ้	686.52 sick	C. Health	II. Conditions	7
5. คำสอน	562 instruction	C. Education	III. Communication of Ideas	6
6. คดีความ	1004.1 lawsuit.	F. Moral Observance	III. Morality	8
7. การเดินทาง	273.2 travel	B. Change of Place	IV. Motion	2
8. กากิพ/การงาน	656.6 vocation	I. Purpose	I. Volition in General	7
9. กันตราช	675.3 harm	A. Adaptation to Ends	II. Conditions	7
10. ความสำเร็จ/ไม่สำเร็จ	724 successfulness 725.1 unsuccessfulness	D. Accomplishment.	III. Voluntary Action	7
11. เตร	125.3 child	C. Time with Reference to Age	VI. Time	1
12. ผู้ค้ค้มภ/พ้งพา	787.9 supporter	A. Support.	V. Support. and Opposition	7
13. การสูญเสีย/ทลงทาค	812 loss	A. Possession	VI. Possessive Relations	7
14. มิตร	928 friend	B. Social Affections	II. Sympathetic Affections	8

จากการตารางแสดงความหมายของหัวข้อภาษาคำทำนายที่ปรากฏในใบเขียนชีวิตไทยและวัดจีนทั้ง 14 หัวข้อนี้ ผู้วิจัยจัดเรียงลำดับหัวข้อคำทำนายตามจำนวนข้อมูลภาษาคำทำนายที่ปรากฏอยู่ในแต่ละหัวข้อของใบเขียนชีวิตไทยและวัดจีนจากมากไปหาน้อย ผลปรากฏว่าในหัวข้อคำทำนายลำดับที่ 1-4 จะมีหัวข้อคำทำนายที่เหมือนกันในใบเขียนชีวิตไทยและวัดจีน ได้แก่ หัวข้อ ลากยศ ชะตา เนื้อคู่ และเจ็บไข้ ตามลำดับ ส่วนลำดับที่ 5-14 จะมีหัวข้อคำทำนายที่ต่างกันใบเขียนชีวิตไทยและวัดจีน ได้แก่ หัวข้อ คดีความ คำสอน ของหาย อันตราย ความสำเร็จ/ไม่สำเร็จ บุตร ผู้อุปถัมภ์/ผิงพา อาชีพ/การงาน มิตร และการเดินทาง และเมื่อทำการศึกษาหาความหมายหัวข้อภาษาคำทำนายที่ปรากฏในใบเขียนชีวิตไทยและวัดจีนทั้ง 14 หัวข้อนี้แล้ว ปรากฏว่า หัวข้อภาษาคำทำนายทั้ง 14 หัวข้อนี้มีความหมายเหมือนกันในใบเขียนชีวิตไทยและวัดจีน

ผลการศึกษาภาษาที่ปรากฏในใบเขียนชีวิตไทยและวัดจีนปรากฏผลดังนี้

1. ลากยศ (Prosperity)

จากข้อมูลภาษาคำทำนายหัวข้อ “ลากยศ” ที่ปรากฏในใบเขียนชีวิตไทยและวัดจีนมีการระบุถึง ประเภทของลาก ลักษณะของลากที่ได้ การได้/ไม่ได้ลาก สาเหตุของการได้/ไม่ได้ลาก ปริมาณของลาก ระยะเวลาที่ได้ลาก แหล่งของลาก คำสอนเรื่องลาก และวิธีทำให้มีลาก ซึ่งปรากฏภาษาที่ใช้ในแต่ละหัวข้อย่อยเหล่านี้ ดังรายละเอียดต่อไปนี้

1.1 ประเภทของลาก

- ภาษาที่ใช้แสดงประเภทของลากที่ปรากฏในใบเขียนชีวิตไทยระบุถึงลากที่เป็นรูปธรรมชนิดสิ่งมีชีวิต ชนิดสิ่งไม่มีชีวิต และลากที่เป็นนามธรรม ปรากฏภาษาที่ใช้ดังต่อไปนี้

ข้าทาส ทวันษ์สิน เงินทอง บ้าน ของใช้สอย ของขวัญ ยศถาบรรดาศักดิ์ อำนาจวาสนา เกียรติ และชื่อเสียง

- ภาษาที่ใช้แสดงประเภทของลากที่ปรากฏในใบเขียนชีวิตจีนระบุถึงลากที่เป็นรูปธรรม ชนิดสิ่งมีชีวิต ชนิดสิ่งไม่มีชีวิต และลากที่เป็นนามธรรม ปรากฏภาษาที่ใช้ดังต่อไปนี้

ข้าทาส สัตว์ 4 เท้า 2 เท้า แก้วแหวนเงินทอง ผ้านุ่ง ของใช้สอย ทวันษ์สมบัติ ยศถาบรรดาศักดิ์ เกียรติยศชื่อเสียง และลากยศสรรเสริญ

1.2 ลักษณะของลากที่ได้

- ภาษาที่ใช้แสดงลักษณะของลากที่ได้ที่ปรากฏในใบเขียนชีวิตไทยระบุถึง ลากที่มีลักษณะดี และลากที่มีลักษณะไม่ดี ปรากฏภาษาที่ใช้ดังต่อไปนี้

ดี ดีงาม แสนเลิศ ประเสริฐศรี วิเศษศรี ไม่ดี ไม่สู้ดี และทุกขลาก

- ภาษาที่ใช้แสดงลักษณะของลากที่ได้ที่ปรากฏในใบเขียนชีวิตจีนระบุถึง ลากที่มีลักษณะไม่ดี และเกียรติชื่อเสียงไม่ดี ปรากฏภาษาที่ใช้ดังต่อไปนี้

ไม่ดี ไม่สู้ดี ทุกขลาก ไม่ค่อยดี และไม่มผลดีนัก

1.3 การได้/ไม่ได้ลาก

- ภาษาที่ใช้แสดงการได้/ไม่ได้ลากที่ปรากฏในใบเขียนชีวิตไทยระบุถึง การได้ลาก ไม่ได้ลาก และความยากลำบากในการแสวงหาลาก ปรากฏภาษาที่ใช้ดังต่อไปนี้

ได้ดี มีคลัง สมหวัง คงมี สมอารมณ์ปอง บังเกิด สมจิตคิดประสงค์ พานพบประสบสม สัมฤทธิสมหวังที่ตั้งไว้ ไม่มีขาด ไม่สำเร็จสมหวัง ไม่ได้ชม เหลวเลือน กันดาร ไม่มีทางจะได้สม ไม่มีหวัง ขัดลาก ยิ่ง ไม่มีแน่ ผิดเคื่อง ได้ยากลำบากใจ ต้องหน้าแห้งจะได้ ชิมริมเป็นผี หายาก และยากลำบากยิ่ง

- ภาษาที่ใช้แสดงการได้/ไม่ได้ลากที่ปรากฏในใบเขียนชีวิตจีนระบุถึง การได้ลาก การไม่ได้ลาก และความยากลำบากในการแสวงหาลาก ปรากฏภาษาที่ใช้ดังต่อไปนี้

ได้ลาก มีลาก มีแน่ สมใจดังที่หมาย ได้คลัง ได้ผล จะลอยมาเอง ได้ตามสมควร ได้อย่างน่าพอใจ มีแต่ทางสำเร็จ ประสบผลดี ไม่สู้จะมี ยังไม่มี มักผิดหวัง ไม่มีเลย ไม่มีทางได้รับ ไม่ค่อยมี ไม่ค่อยสำเร็จ ขัดข้อง หายาก ค่อนข้างยาก และได้ยากมาก

1.4 สาเหตุของการได้/ไม่ได้ลาก

- ภาษาที่ใช้แสดงสาเหตุของการได้/ไม่ได้ลากที่ปรากฏในใบเขียนชีวิตไทยระบุถึง สาเหตุของการได้ลาก และสาเหตุของการไม่ได้ลาก ปรากฏภาษาที่ใช้ดังต่อไปนี้

เป็นลมหวังโชคดีมีชัยรวยใหญ่เอย ถูกหวยรวยทรัพย์นับมากล้าน มีผู้นำลามาให้ ชะตาขาด มีเคราะห์ โชคยังไม่ช่วยอำนวยผล ชะตาตก กรรมตามสนอง และชะตาเคราะห์ กรรมแต่ก่อนกาล

- ภาษาที่ใช้แสดงสาเหตุของการได้/ไม่ได้ลากที่ปรากฏในใบเขียนชีวิตจีนระบุถึง สาเหตุการได้ลาก ปรากฏภาษาที่ใช้ดังต่อไปนี้

มีผู้ให้ เพราะความฝัน เพราะความเพียร กุศลผลบุญที่สะสมไว้ และชนะการ
แข่งขันด้านเกียรติยศ

1.5 ปริมาณของลาภ

- ภาษาที่ใช้แสดงปริมาณของลาภที่ปรากฏในใบเขียนชีวิตไทยระบุถึง
ปริมาณมาก ปริมาณพอประมาณ และปริมาณน้อย ปรากฏภาษาที่ใช้ดังต่อไปนี้

มากมี ยิ่งทวีขึ้นทุกวัน มากมาย เมืองนอง อุดมดี มากมายหลายประการ มีอยู่บ้าง
พอมีอยู่ มีบ้าง มีน้อย มีเล็กน้อย และไม่มาก

- ภาษาที่ใช้แสดงปริมาณของลาภที่ปรากฏในใบเขียนชีวิตจีนระบุถึง
ปริมาณมาก ปริมาณปานกลาง และปริมาณน้อย ปรากฏภาษาที่ใช้ดังต่อไปนี้

เปรียบได้ด้วยมหาสมุทรอันไพศาล มากมาย ปานกลาง น้อย และไม่มาก

1.6 ระยะเวลาที่ได้ลาภ

- ภาษาที่ใช้แสดงระยะเวลาที่ได้ลาภที่ปรากฏในใบเขียนชีวิตไทยระบุ
ถึง เวลาที่แน่นอน และเวลาที่ไม่แน่นอน ปรากฏภาษาที่ใช้ดังต่อไปนี้

ในสามเดือน ปลายเดือน ช้าๆ ค่อยๆ มีมา อีกหน่อยจะได้ผล ได้ในเร็ววัน ได้
มาข้างหน้า และจะตามมาไม่ช้า

- ภาษาที่ใช้แสดงระยะเวลาที่ได้ลาภที่ปรากฏในใบเขียนชีวิตจีนระบุ
ถึง เวลาที่ไม่แน่นอน ปรากฏภาษาที่ใช้ดังต่อไปนี้

เป็นระยะอันคงที่ ในเร็ววันนี้ และมีช้า

1.7 แหล่งของลาภ

- ภาษาที่ใช้แสดงถึงแหล่งของลาภที่ปรากฏในใบเขียนชีวิตไทยระบุ
ถึง ทิศทาง ปรากฏภาษาที่ใช้ดังต่อไปนี้

ทิศทักษิณประจิม และทิศอุดร

- ภาษาที่ใช้แสดงถึงแหล่งของลาภที่ปรากฏในใบเขียนชีวิตจีนระบุ
ถึง แหล่ง ปรากฏภาษาที่ใช้ดังต่อไปนี้

ทางเดิน และหลายสถาน

1.8 คำสอนเรื่องลาภ

- ภาษาที่ใช้แสดงถึงคำสอนเรื่องลาภที่ปรากฏในใบเขียนชีวิตไทย
ระบุถึง ให้มีความพอใจ ปรากฏภาษาที่ใช้คือ พอใจในของของตน

- ภาษาที่ใช้แสดงถึงคำสอนเรื่องลาภที่ปรากฏในใบเขียนชีวิตจีน
ระบุถึง หลีกเลี่ยงการหาเงินด้วยวิธีไม่ถูกต้อง ปรากฏภาษาที่ใช้คือ หลีกเลี่ยงจากการหา
เงินในทางที่ไม่เป็นมงคล

1.9 วิธีทำให้มีลาภ

- ภาษาที่ใช้แสดงถึงวิธีทำให้มีลาภที่ปรากฏในใบเขียนชีวิตไทยระบุถึง มีความหมั่น ใ้วพระและพ่อแม่ ทำความดี และตนเองกระทำให้มีลาภ ปรากฏภาษาที่ใช้ดังต่อไปนี้

ความหมั่น หมั่นใ้ววอนน้อมนบเคารพนับพระตริยรัตนบิดามารดรสูงศักดิ์แผ้วางงานที่ทำการกรรมที่สร้างในทางดี นบไตรรัตนไม่วิบัติเบญจศีล ตนกระทำไม่กำเกิ่น บูชาพระเคราะห์ละเดาะร้าย และตนกระทำจักนำมา

2. ชะตา (Destiny)

จากข้อมูลภาษาคำทำนายหัวข้อ "ชะตา" ที่ปรากฏในใบเขียนชีวิตไทยและวัดจีนมีการระบุถึง การมีความสุข การมีความทุกข์ การมีความสุขและทุกข์คละกัน และเกณฑ์ชะตา ซึ่งปรากฏภาษาที่ใช้ในแต่ละหัวข้อย่อยเหล่านี้ ดังรายละเอียดต่อไปนี้

2.1 การมีความสุข

- ภาษาที่ใช้แสดงถึงการมีความสุขที่ปรากฏในใบเขียนชีวิตไทยระบุถึง ผู้ที่ได้รับความสุข สาเหตุของการมีความสุข ระยะเวลาของการมีความสุข ลักษณะของความสุขที่ได้รับ และระดับของความสุขที่ได้รับ ปรากฏภาษาที่ได้ดังต่อไปนี้

ครอบครั้ว ญาติกา ญาติวงศ์พงศา ผัวเมีย ญาติมิตรพวักพ้อง ตนเอง ไม่เลือกว่าหญิงชาย ฤคฤคสร้างปางก่อนเคยจะน้อมนำให้เสวยและเบิกบาน มีทำบุญทำทานการกุศลแผ้วเมตตารอบตนทุกเข้าคำจะเป็นสุขร่มเย็นเป็นประจำ ผลกรรมดีให้คุณหนุนนำตนจะสุขพ้นเหมือนทนายทำนายเอช จะมีคนรักใคร่เป็นสุขศรี มีที่อยู่อาศัยเป็นสุขศรี โชคชะตารุ่งสิ้นทุกข์เป็นสุขี ทุกคืนวัน ทุกวันทุกเวลา ตลอดปี ไปภายหน้า ต่อไป ตอนปลาย ปลายปี ภายหลังปีหน้า ชีวิตนั้นปลาย อนาคต แก่ตัว ไม่ช้า ตั้งแต่นี้ สุขสนุกสบายกายวิญญูณ สุขทั้งกายทั้งใจ สดใสสุขสมอารมณ์เอช สุขฤทัยใจเบิกบาน สุขที่รับนับว่าพร่องรองลงมา และสมบูรณ์สุข

- ภาษาที่ใช้แสดงถึงการมีความสุขที่ปรากฏในใบเขียนชีวิตจีนระบุถึง ผู้ที่ได้รับความสุข สาเหตุของการมีความสุข ระยะเวลาของการมีความสุข ลักษณะของความสุขที่ได้รับ ระดับของความสุขที่ได้รับ และคำสอนเพื่อให้ได้รับความสุข ปรากฏภาษาที่ใช้ดังต่อไปนี้

ครอบครั้ว น้องพี่ ผู้เฒ่า ประพตติด้วยดีธรรม ผู้คนต่างรักสมัคสมาน มีบุญวาสนา ผู้อยู่ไกลจะกลับบ้านไม่นานวันได้สรวลลันต์ บริดีเปรมอิมเอมใจ ทุกเมื่อ ทุกคำคืน ทุกคืนวัน สุขจิตอุนกาย สุขกายสุขใจ อย่างประเสริฐ มาก และพึงขยันหมั่นเพียรเสมอไว้

2.2 การมีความทุกข์

- ภาษาที่ใช้แสดงถึงการมีความทุกข์ที่ปรากฏในใบเขียนชีวิตไทยระบุถึง ผู้ที่ได้รับความทุกข์ สาเหตุของการมีความทุกข์ ระยะเวลาของการมีความทุกข์ ลักษณะของความทุกข์ที่ได้รับ คำเตือนเรื่องจะมีความทุกข์ และแนวทางแก้ไขเพื่อให้พ้นทุกข์ ปรากฏภาษาที่ใช้ดังต่อไปนี้

ตนเอง สุดแท้แต่บุญกรรม มีกรรมมาตามติด มีกรรมเก่ามารอนราน หลงมัวเมารักเขาเราจะพัง เป็นคนชวยรายตัดหา ตนเองที่ก่อกรรมทำตน ดูให้วุ่นวุ่นเคื่องเรื่องภาระ จิปาถะจุกจิกสุดหลึกหนี งานเงินทองหาลำบากยากนักหนา ต้องนิราศแรมร้างห่างสถาน ต้องจากญาติมิตรสหายและวงศ์วาน ทั้งกันดารทรมานสิ้นสิ้นเงินทอง หึงหน้าवलจะกวนมาก่อการ ในบิณี้ ทุกข์ร้อนใจดังไฟผลาญ จิตขุ่นวุ่นรำคาญ ดวงชีวิตทุกข์หนักแทบจักวาย แค้นคับอกใจให้ขัดเขิน อย่าจรรจากพรากที่จะมีทุกข์ จงตั้งใจไว้ทำข้าข้าก่อนจึงจะผ่อนให้เบา บรรเทาหาย ระวังคนจะข่มเหงไม่เกรงใจ กรรมเก่าดีมีนำไปตามเพรงแต่ต้องเกรงกรรมใหม่ไว้เหมือนกัน ต้องละเดาะห์ด้วยน้ำมัน ทำบุญให้ทาน อุทิศสัพพะบุญกุศล สละทรัพย์บูชาพระนอน หมั่นกราบไหว้บาปกรรมที่กำเกิน ทำบุญบิณฑองพระไสยา อย่าเบียดเบียนฆ่าสัตว์ตัดกุศล ญูให้ทำน้ำให้กรวดหมั่นสวดมนต์ เข้าวัดพบพระละอวย ปล่อยนกลปล่อยปลา แผ่เมตตา ถือศีลฟังธรรมละอวย และทำดี

- ภาษาที่ใช้แสดงถึงการมีความทุกข์ที่ปรากฏในใบเขียนชีวิตจีนระบุถึง สาเหตุของการมีความทุกข์ และแนวทางแก้ไขเพื่อให้พ้นทุกข์ ปรากฏภาษาที่ใช้ดังต่อไปนี้

เป็นลิขิตแห่งกรรมที่สร้างไว้ ต้องห่างไกลถิ่นฐานนานนักหนา ทำกุศลและบุญทาน เลเดาะเคราะห์ด้วยน้ำมันมนต์ 2-3 ชั่ง และเติมน้ำมันเพื่อช่วยชูประทีปช่วง

2.3 การมีความสุขและทุกข์คละกัน

- ภาษาที่ใช้แสดงถึงการมีความสุขและทุกข์คละกันที่ปรากฏในใบเขียนชีวิตไทย ปรากฏภาษาที่ใช้ดังต่อไปนี้

ประเดี๋ยวลุขประเดี๋ยวลุขขลุใจครอง ชั่วกับดีทุกข์สุขคลุกกันนัว มีคราวชั่วคราวดีที่สำคัญ มีแต่เรื่องทั้งขุ่นเคื่องเรื่องรองและผ่องใส มีโคกเคร้าเคล้ำสุขและทุกข์ใน และดวงหทัยเริ่งรื่นชื่นอร่า

- ภาษาที่ใช้แสดงถึงการมีความสุขและทุกข์คละกันที่ปรากฏในใบเขียนชีวิตจีน ปรากฏภาษาที่ใช้คือ มีสุขบ้างทุกข์บ้างบางขณะ

2.4 เกณฑ์ชะตา

- ภาษาที่ใช้แสดงถึงเกณฑ์ชะตาที่ปรากฏในใบเขียนชีวิตไทยระบุถึง

เกณฑ์ชะตาดี เกณฑ์ชะตาปานกลาง และเกณฑ์ชะตาตก ปรากฏภาษาที่ใช้ดังต่อไปนี้

โชคดี ชะตาดี โชคชะตากำลังขลัง หมดราหูลู่ราศี มีโชคลาภวาสนา ปานกลาง ดีและชั่ว โชคและเคราะห์ มีขณิมาติชั่ว ประเดี๋ยวดีประเดี๋ยวชั่ว อับโชค ชะตาตก และ ตกอับ

- ภาษาที่ใช้แสดงถึงเกณฑ์ชะตาที่ปรากฏในใบเชียมชีวิตจีนระบุถึง เกณฑ์ชะตาดี เกณฑ์ชะตาปานกลาง เกณฑ์ชะตาไม่ดี และเกณฑ์ชะตามีขึ้นมีลง ปรากฏภาษาที่ใช้ดังต่อไปนี้

ดีแน่ ดีมาก กำลังดีขึ้น ปานกลาง ไม่สู้ดี ค่อนข้างร้าย ไม่ค่อยดี อุปสรรค มหา-
สมุทรรักที่ไพลลเรื่อเดินอยู่กลางอาจใคร่ใคร่ได้ฉันทใจชีวิตก็ประหนึ่งนั้นไซ้

3. เนื้อคู่ (Marriage)

จากข้อมูลภาษาคำทำนายหัวข้อ "เนื้อคู่" ที่ปรากฏในใบเชียมชีวิตไทยและ
วัดจีนมีการระบุถึง การได้/ไม่ได้คู่ ลักษณะของเนื้อคู่ แหล่งที่อยู่ของเนื้อคู่ การใช้ชีวิตคู่
สาเหตุของการไม่ได้คู่ และคำสอนเรื่องการมีคู่ ซึ่งปรากฏภาษาที่ใช้ในแต่ละหัวข้อย่อ
เหล่านี้ ดังรายละเอียดต่อไปนี้

3.1 การได้/ไม่ได้คู่

- ภาษาที่ใช้แสดงถึงการได้/ไม่ได้คู่ที่ปรากฏในใบเชียมชีวิตไทยระบุ
ถึง การได้คู่ การไม่ได้คู่ และการได้คู่แต่ต้องอาศัยเวลา ปรากฏภาษาที่ใช้ดังต่อไปนี้

ได้เซยขึ้นชมสมประสงค์ ได้ชม ได้พบ ได้สมปอง แสนสมอารมณ์หมาย สมจิตสมรัก
สมศักดิ์ศรี ไม่คลาดคลาต้องได้เหมือนใจปอง หาได้สมใจ ได้ขีดมิตรสมร ได้คู่ ได้กันแน่ๆ
ไม่สมหมาย ไม่สมอารมณ์ตน ยังไม่มี ยิ่งคลาดเห็นห่างทางวิถี ไม่เป็นผล อย่าคิดจะผิตหวัง
ยังมีได้สมจินตนา ไม่ได้กันทันทีที่อวรณ์ ยังไม่ได้กันในวันนี้ นานๆ จึงจะพบประสบพิภพ
ในสามเดือนนี้ไซ้ไซ้ไม่คลาดคลา ช้าหน่อยได้ชมสมใจครั้น ยังมีได้กันในทันที ได้ในเร็ววัน
รออยู่ก่อน ไม่นานวัน ภายหลังสมใจครั้น ยังมีได้กันในทันที ได้ในเร็ววัน รออยู่ก่อน ไม่
นานวัน ภายหลัง ปลายปี วันหน้า อีกไม่ช้า และอาจเป็นตอนกลางระหว่างปี

- ภาษาที่ใช้แสดงถึงการได้/ไม่ได้คู่ที่ปรากฏในใบเชียมชีวิตจีนระบุ
ถึง การได้คู่ การไม่ได้คู่ และการได้คู่แต่ต้องอาศัยเวลา ปรากฏภาษาที่ใช้ดังต่อไปนี้

ได้คู่ มีแน่ สมใจนึก สมประสงค์ สมหวัง ประสบผลสำเร็จ ยังมีสมหวัง ยังไม่มี
มักผิตหวัง ไม่ค่อยสำเร็จผล ไม่ค่อยสำเร็จ ไม่ช้า ได้ในเร็ววัน และใช้เวลาจึงสำเร็จ

3.2 ลักษณะของเนื้อคู่

- ภาษาที่ใช้แสดงถึงลักษณะของเนื้อคู่ที่ปรากฏในใบเชียมชีวิตไทย

ระบุถึง ลักษณะของเนื้อคู่ที่ดี และลักษณะของเนื้อคู่ที่ไม่ดี ปรากฏภาษาที่ใช้ดังต่อไปนี้

สุดประเสริฐดีแสนเป็นแก่นสาร ดีเป็นศรีสม ประเสริฐแท้ไม่เสียเรื่องเมียผัว
เป็นคนสวยรวยความดี ส้มคักดีศรี มีปัญญา เป็นคนดีใจมีบุญ เป็นผู้อาริเมตตา ไม่สู้ดี
ร้ายนัก แลนร้ายกาจส่วนเสียเรื่องเมียผัว ะราน ล่อลวง มีแต่ร้ายร้อนใจให้รำคาญ
จูงเราเข้าที่ในรกพง ร้ายนักเลื่อมคักดีศรี และคู่ชีวิตเคียงบ่าจะวันวาย

- ภาษาที่ใช้แสดงถึงลักษณะของเนื้อคู่ที่ปรากฏในใบเขียนชีวิตจีนระบุถึง ลักษณะของเนื้อคู่ที่ดี และลักษณะของเนื้อคู่ที่ไม่ดี ปรากฏภาษาที่ใช้ดังต่อไปนี้

มิตรพริ้ง น้าพอใจ และจะจูงเราเข้าที่รกพง

3.3 แหล่งที่อยู่ของเนื้อคู่

- ภาษาที่ใช้แสดงถึงแหล่งที่อยู่ของเนื้อคู่ที่ปรากฏในใบเขียนชีวิตไทยระบุถึง แหล่งที่อยู่ ปรากฏภาษาที่ใช้ดังต่อไปนี้

อยู่ห่างต่างถิ่นที่ เหมือนอยู่คนละแดน และยังขาดเห็นห่างทางวิถี

- ภาษาที่ใช้แสดงถึงแหล่งที่อยู่ของเนื้อคู่ที่ปรากฏในใบเขียนชีวิตจีนระบุถึง ระยะทาง ปรากฏภาษาที่ใช้ดังต่อไปนี้

ไกล และไม่ไกล

3.4 การใช้ชีวิตคู่

- ภาษาที่ใช้แสดงถึงการใช้ชีวิตคู่ที่ปรากฏในใบเขียนชีวิตไทยระบุถึง ชีวิตคู่ที่ราบรื่น และชีวิตคู่ที่ไม่ราบรื่น ปรากฏภาษาที่ใช้ดังต่อไปนี้

อยู่กันยังฮีน สุขเกษมเปรมปรีดี ร่วมรักสมัคครสมาน ครองคู่อยู่กันไม่พินเือน อยู่
กินไม่ง่ายตาย ได้แล้วจากพรากพลัดพลัดกันหนี และแม้ได้กันก็ต้องยากลำบากจึง

- ภาษาที่ใช้แสดงถึงการใช้ชีวิตคู่ที่ปรากฏในใบเขียนชีวิตจีนระบุถึง ชีวิตคู่ที่ราบรื่น และชีวิตคู่ที่ไม่ราบรื่น ปรากฏภาษาที่ใช้ดังต่อไปนี้

อยู่ด้วยกันประเสริฐนัก อายุจะยืนนานด้วยกันจนเกิดบุตรหลาน อยู่กินด้วยกาลนาน
ไม่แคล้วจากกัน จะเกิดทุ้มเถียงกัน มีปากเสียงไม่ปรองดอง ไม่ลงรอยกันได้กันแล้วต้องหย่า
และถูกคู่ครองตัดสวาท

3.5 สาเหตุการไม่ได้คู่

- ภาษาที่ใช้แสดงถึงสาเหตุการไม่ได้คู่ที่ปรากฏในใบเขียนชีวิตไทยระบุถึง อยู่ไกล รักคนมีเจ้าของ หุดไม่เก่ง และไม่สมคักดีศรี ปรากฏภาษาที่ใช้ดังต่อไปนี้

อยู่ไกลไม่ได้กัน มาลีนันเขามีชิงเจ้าของ ปากไม่ฉม้าง และอยู่ไกลห่างทางคักดีศรี

- ภาษาที่ใช้แสดงถึงสาเหตุการไม่ได้คู่ที่ปรากฏในใบเขียนชีวิตจีนปรากฏภาษาที่ใช้คือ มีอุปสรรคมาก

3.6 คำสอนเรื่องการมีคู่

- ภาษาที่ใช้แสดงถึง คำสอนเรื่องการมีคู่ที่ปรากฏในใบเขียนชีวิตไทย ปรากฏภาษาที่ใช้คือ ใช้ความดีผูกใจ
- ภาษาที่ใช้แสดงถึง คำสอนเรื่องการมีคู่ที่ปรากฏในใบเขียนชีวิตจีน ปรากฏภาษาที่ใช้คือ คู่ให้ดีและสืบสืบก่อน ต้องรีบจัดการ และต้องหมั่นติดต่อ

4. เจ็บไข้ (Sick)

จากข้อมูลภาษาคำทำนายหัวข้อ "เจ็บไข้" ที่ปรากฏในใบเขียนชีวิตไทยและวัดจีนมีการระบุถึงการหาย/ไม่หายเจ็บไข้ สาเหตุของความเจ็บไข้ อาการของไข้ ช่วงเวลาไม่สบาย การเจ็บ/ไม่เจ็บไข้ วิธีแก้การเจ็บไข้ คำเตือนเรื่องการรักษา และคำเตือนเรื่องให้ระวังการเจ็บไข้ ซึ่งปรากฏภาษาที่ใช้ในแต่ละหัวข้อย่อยเหล่านี้ ดังรายละเอียดต่อไปนี้

4.1 การหาย/ไม่หายเจ็บไข้

- ภาษาที่ใช้แสดงถึงการหาย/ไม่หายเจ็บไข้ที่ปรากฏในใบเขียนชีวิตไทยระบุถึง การหายไข้ มีโอกาสหาย ทุกเวลา หายยาก และทรงกับทรุด ปรากฏภาษาที่ใช้ดังต่อไปนี้

หายดี หายหมด หายดังปลิดทิ้ง หายแน่ หายวันหายคืน หายพลันมีทันนาน หายเร็ว ข้าววันหาย มีโอกาสหาย พอประทังอยู่รอดไม่ปลอดภัย ทุกเวลา ได้คลาย หายยาก และทรงกับทรุด

- ภาษาที่ใช้แสดงถึงการหาย/ไม่หายเจ็บไข้ที่ปรากฏในใบเขียนชีวิตจีนระบุถึง หายไข้ ไม่ค่อยรอด และทุกเวลา ปรากฏภาษาที่ใช้ดังต่อไปนี้

มีแต่ทางหาย หายขาด หายวันหายคืน หายไปในไม่ช้า หายช้า หายง่าย หายยาก ไม่ค่อยรอด และทุกเวลา

4.2 สาเหตุของความเจ็บไข้

- ภาษาที่ใช้แสดงถึงสาเหตุของความเจ็บไข้ที่ปรากฏในใบเขียนชีวิตไทย ปรากฏภาษาที่ใช้คือ ต้องน้ำค้างเย็นฉ่ำน้ำโรค

- ภาษาที่ใช้แสดงถึงสาเหตุของความเจ็บไข้ที่ปรากฏในใบเขียนชีวิตจีน ปรากฏภาษาที่ใช้คือ มีผู้ให้โทษเจ็บไข้

4.3 อาการของไข้

- ภาษาที่ใช้แสดงถึงอาการของไข้ที่ปรากฏในใบเขียนชีวิตไทยระบุ

ถึง อาการรุนแรง และอาการไม่รุนแรง ปรากฏภาษาที่ใช้ดังต่อไปนี้

ร้ายกาจ หนัก ร้ายอยู่ จักเต็มที ได้ทุกข์ลำบากนัก ไม่ร้ายดอก ไม่หนัก และไม่มาก

4.4 ช่วงเวลาไม่สบาย

- ภาษาที่ใช้แสดงถึงช่วงเวลาไม่สบายที่ปรากฏในใบเขียนชีวิตไทย ปรากฏภาษาที่ใช้คือ ปีน

4.5 การเจ็บ/ไม่เจ็บไข้

- ภาษาที่ใช้แสดงถึงการเจ็บ/ไม่เจ็บไข้ที่ปรากฏในใบเขียนชีวิตจีน ระบุถึง การเจ็บไข้ และการไม่เจ็บไข้ ปรากฏภาษาที่ใช้ดังต่อไปนี้

เจ็บไข้ได้ความรอนใจ ป่วยเจ็บ และไม่มียันกล้ากราย

4.6 วิธีแก้การเจ็บไข้

- ภาษาที่ใช้แสดงถึงวิธีแก้การเจ็บไข้ที่ปรากฏในใบเขียนชีวิตจีน ปรากฏภาษาที่ใช้คือ ให้หมอรักษา และให้หมั่นทำบุญ

4.7 คำเตือนเรื่องการรักษา

- ภาษาที่ใช้แสดงถึงคำเตือนเรื่องการรักษาที่ปรากฏในใบเขียนชีวิตไทย ปรากฏภาษาที่ใช้คือ อย่ารีบรักษาเกินไป

4.8 คำเตือนเรื่องให้ระวังการเจ็บไข้

- ภาษาที่ใช้แสดงถึงคำเตือนเรื่องให้ระวังการเจ็บไข้ที่ปรากฏในใบเขียนชีวิตจีน ปรากฏภาษาที่ใช้คือ ให้ระวังเขี้ยวเงา คนสูงอายุมักไม่ค่อยรอด และเด็กในบ้านให้ระวังโรคผีตาย

5. คดีความ (Lawsuit)

จากข้อมูลภาษาคำทำนายหัวข้อ "คดีความ" ที่ปรากฏในใบเขียนชีวิตไทย และวัดจีน มีการระบุถึง การเกิดคดีความและพินโทษ ผลของคดี การสู่คดี สาเหตุของการมีคดีความ ประเภทของคดี และคำสอนเกี่ยวกับการเกิดคดีความ ซึ่งปรากฏภาษาที่ใช้ในแต่ละหัวข้อย่อยเหล่านี้ ดังรายละเอียดต่อไปนี้

5.1 การเกิดคดีความและพินโทษ

- ภาษาที่ใช้แสดงถึงการเกิดคดีความและพินโทษที่ปรากฏในใบเขียนชีวิตจีน ปรากฏภาษาที่ใช้คือ เกิดคดีความ และพินโทษ

5.2 ผลของคดี

- ภาษาที่ใช้แสดงถึงผลของคติที่ปรากฏในใบเขียนชีวิตไทยระบุถึงสาเหตุที่ทำให้ชนะคติ การแพ้คติ การชนะคติ ผลไม่สู้ดี ผลออกมาดี ผลเสมอตัว และผลก้ำกึ่ง ปรากฏภาษาที่ใช้ดังต่อไปนี้

ชนะตาดี ถวายน้ำมัน มีผู้สู้แก่ พุดความจริง มีหลักฐาน เลียทำ แพ้แน่นอน แพ้ความกรรมบันดาล ให้คิดอ่านหนีแน่จะแพ้เขา มีชัย ไม่แพ้ ชนะแน่ มีทางชนะ ไม่สู้ดี ตี เสมอตัว และก้ำกึ่ง

- ภาษาที่ใช้แสดงถึงผลของคติที่ปรากฏในใบเขียนชีวิตจีนระบุถึง การชนะคติ สาเหตุที่ทำให้ชนะคติ และแพ้คติ ปรากฏภาษาที่ใช้ดังต่อไปนี้

ชนะความ มีแต่ทางชนะ ไม่มีแพ้ ชนะแน่ มีผู้ช่วยเหลือ เสียเงินบ้างจึงชนะ มีแต่ทางแพ้ ไม่ได้ผล และอาจจะแพ้

5.3 การสู้คดี

- ภาษาที่ใช้แสดงถึงการสู้คดีที่ปรากฏในใบเขียนชีวิตไทยระบุถึง สู้ ยาก สู้ได้ และเป็นต่อ ปรากฏภาษาที่ใช้ดังต่อไปนี้

สู้ยากลำบากเอ๋ย สู้ยากลำบากกาย สู้ยากลำบากใจ คงจะสู้ได้ พอละสู้ คงผ่อน- ผันสู้เขาได้ และเป็นต่อ

- ภาษาที่ใช้แสดงถึงการสู้คดีที่ปรากฏในใบเขียนชีวิตจีนระบุถึง เสียเปรียบ ได้เปรียบ และมีทางประนีประนอม ปรากฏภาษาที่ใช้ดังต่อไปนี้

มีแต่ทางเสียเปรียบ มีแต่ทางได้เปรียบ และมีทางประนีประนอมได้

5.4 สาเหตุของการมีคดีความ

- ภาษาที่ใช้แสดงถึงสาเหตุของการมีคดีความที่ปรากฏในใบเขียนชีวิตไทย ปรากฏภาษาที่ใช้คือ เพราะเงินเลื้อ และเพราะผู้หญิง

- ภาษาที่ใช้แสดงถึงสาเหตุของการมีคดีความที่ปรากฏในใบเขียนชีวิตจีน ปรากฏภาษาที่ใช้คือ เพราะชู้เมีย

5.5 ประเภทของคดี

- ภาษาที่ใช้แสดงถึงประเภทของคดีที่ปรากฏในใบเขียนชีวิตไทย ปรากฏภาษาที่ใช้คือ คดีอาญา

5.6 คำสอนเกี่ยวกับการเกิดคดีความ

- ภาษาที่ใช้แสดงถึงคำสอนเกี่ยวกับการเกิดคดีความที่ปรากฏในใบเขียนชีวิตจีน ปรากฏภาษาที่ใช้คือ พยายามหลีกเลี่ยงการเป็นความ และอย่าสู้ความ

6. คำสอน (Instruction)

จากข้อมูลภาษาคำทำนายหัวข้อ “คำสอน” ที่ปรากฏในใบเขียนชีวิตไทยและวัดจีนมีการระบุถึง คำสอนว่าควรทำ และคำเตือนว่าไม่ควรทำ ซึ่งปรากฏภาษาที่ใช้ในแต่ละหัวข้อย่อยเหล่านี้ ดังรายละเอียดต่อไปนี้

6.1 ควรทำ

- ภาษาที่ใช้แสดงถึงคำสอนว่าควรทำที่ปรากฏในใบเขียนชีวิตไทยระบุถึง การพูดจา การดำเนินชีวิต การปฏิบัติตน และการพิจารณาเรื่องต่าง ๆ ปรากฏภาษาที่ใช้ดังต่อไปนี้

สงบปากกายใจ จงประหัดวาจา วาจาดีเป็นศรีแก่ตัวตน รักเกลียดใครระวังใจกายวาจา ความสุภาพอ่อนโยนเป็นมงคล กริยาพาทินีสำคัญ นิ่งให้ดีเป็นศรีสวญแก่ตัวตน แม้พาทีไพเราะพอรอดไป ถ้าวุ่นวายพูดมากยากนานเออ จงประคองตนไว้อย่าให้หลังประกอบกิจสุจริตยิ่งเป็นนิศย์เออ หาผู้ใหญ่ชี้แจงแกลงกิจ จงอุตสาห์ตั้งหน้าหมั่นหาเกินแรง เชื้อกรรมทำดีเป็นที่อิง จงยึดมั่นขันติธรรมพระลัมมา แผ่เมตตาปรารภนาดีให้กว้าง ทำดีเร่งอบนบเคารพอยู่ที่ผู้ใหญ่ จะคบคนคุดหน้าอย่าเบาใจ จะทำการสิ่งใดพร้อมใจกัน ผู้มีคุณทำคุณมาสารพัดอย่าตระบัดพระคุณท่านจงกตัญญู อย่าท้อแท้แม้ยากลำบากครัน ควรจะฟังธรรมคำทำนาย สถาบันศาสนาจงอาทร อย่าทำความเดือดร้อนให้วัดวา จงยังหยุดตริกตรองทำนองการ ใช้ปัญญาประกอบกรรมให้บำคม และจงยับยั้งซึ่งใจเสียให้ดี

- ภาษาที่ใช้แสดงถึงคำสอนว่าควรทำที่ปรากฏในใบเขียนชีวิตจีนระบุถึง การพูดจา การดำเนินชีวิต การปฏิบัติตน และการพิจารณาเรื่องต่าง ๆ ปรากฏภาษาที่ใช้ดังต่อไปนี้

ให้สงวนคำพูด จงขยันหมั่นเพียรอย่าคุดตาย อย่าท้อถอยโดยง่ายมุ่งมั่นทำ ประกอบกิจน้อยใหญ่ให้ครบถ้วน ทำความดี ให้มีคุณธรรมนำขึ้น การคบเพื่อนก็จะดูกริยาวาจาให้ถี่ถ้วน อันชื่อลัศย์สุจริตไม่เคลือบแฝง ให้ถ่อมตน ต้องรู้จักความพอ มานะอดทนไปเกิดจะเกิดผล จงรู้จักทำให้เบิกบาน จงอุตสาห์มานะจะสำเร็จ จงใช้สมองและสติปัญญาอันรอบคอบเกิดก็จะได้รับความสุขดังสมประสงค์ และจงกระทำกิจมันด้วยใจอันเือกเย็นเกิด

6.2 ไม่ควรทำ

- ภาษาที่ใช้แสดงถึงคำเตือนว่าไม่ควรทำที่ปรากฏในใบเขียนชีวิตไทยระบุถึง การพูดจา การทำสิ่งหนึ่งสิ่งใด การแสดงความคิด และการแสดงความรู้สึก ปรากฏภาษาที่ใช้ดังต่อไปนี้

อย่ารีบด่วนไวยวายจะอายคน เร่งสั่งวรอย่าพูดจาบ้าระห่ำ อย่าโลภมาก อย่าอวด

หาญ อย่ารีบร้อน อย่าประมาท อย่าใจเบา อย่าทะนงตน อย่าคิดมาก อย่าคิดรวนเร และอย่าอวด

- ภาษาที่ใช้แสดงถึงคำเตือนว่าไม่ควรทำที่ปรากฏในใบเขียนชีวิตจากระบุถึง การเชื่อฟังคำพูด การทำสิ่งหนึ่งสิ่งใด การดำเนินชีวิต และการแสดงความคิด ปรากฏภาษาที่ใช้ดังต่อไปนี้

อย่าเชื่อคนง่าย อย่าฟังคำคนสอพลอ อย่าทูลจริต อย่าประมาท อย่าโลภ อย่าทำเหมือนที่ผ่านมา อย่าเอาธุระของผู้อื่นมาเป็นธุระของตน และอย่าคิดมาก

7. ของหาย (Loss)

จากข้อมูลภาษาคำทำนายหัวข้อ "ของหาย" ที่ปรากฏในใบเขียนชีวิตไทยและวัดจีนมีการระบุถึง สิ่งสูญเสีย การได้/ไม่ได้คืน ความยาก-ง่ายในการหาให้พบ ขนาดของที่หาย และความรู้สึกเมื่อของหาย ซึ่งปรากฏภาษาที่ใช้ในแต่ละหัวข้อย่อยเหล่านี้ ดังรายละเอียดต่อไปนี้

7.1 สิ่งสูญเสีย

- ภาษาที่ใช้แสดงถึงสิ่งสูญเสียที่ปรากฏในใบเขียนชีวิตจีน ปรากฏภาษาที่ใช้คือ ทรัพย์สิน และของรัก

7.2 การได้/ไม่ได้คืน

- ภาษาที่ใช้แสดงถึงการได้/ไม่ได้คืนที่ปรากฏในใบเขียนชีวิตไทยระบุถึง สิ่งที่ได้คืน ระยะเวลาที่ได้คืน และสิ่งที่ไม่ได้คืน ปรากฏภาษาที่ใช้ดังต่อไปนี้

สิ่งของ เงินทอง พี่น้อง คนที่หนีไป เร้ว ชั่ว และสิ่งของที่หาย

- ภาษาที่ใช้แสดงถึงการได้/ไม่ได้คืนที่ปรากฏในใบเขียนชีวิตจีนระบุถึง การได้คืน และการไม่ได้คืน ปรากฏภาษาที่ใช้ดังต่อไปนี้

ได้กลับคืนขึ้นบาน ได้คืนมาค่าสมบุญ ไม่ได้กลับคืน และไม่ประสบพบ

7.3 ความยาก-ง่ายในการหาให้พบ

- ภาษาที่ใช้แสดงถึงความยาก-ง่ายในการหาให้พบที่ปรากฏในใบเขียนชีวิตไทยระบุถึง หายาก ปรากฏภาษาที่ใช้ดังต่อไปนี้

ยากจะพบ และหายากลำบากตน

7.4 ขนาดของสิ่งของที่หาย

- ภาษาที่ใช้แสดงถึงขนาดของสิ่งของที่หายที่ปรากฏในใบเขียนชีวิตไทย ปรากฏภาษาที่ใช้คือ ของเล็ก

7.5 ความรู้สึกเมื่อของหาย

- ภาษาที่ใช้แสดงถึงความรู้สึกเมื่อของหายที่ปรากฏในใบเขียนชีวิตไทย ปรากฏภาษาที่ใช้คือ คมื่นวุ่นวายใจไปทุกส่วน

8. อันตราย (Harm)

จากข้อมูลภาษาคำทำนายหัวข้อ "อันตราย" ที่ปรากฏในใบเขียนชีวิตไทยและวัดจีนมีการระบุถึง การมีความเดือดร้อนและอันตราย และการไม่มีอันตราย ซึ่งปรากฏภาษาที่ใช้ในแต่ละหัวข้อย่อยเหล่านี้ ดังรายละเอียดต่อไปนี้

8.1 มีความเดือดร้อนและอันตราย

- ภาษาที่ใช้แสดงถึงการมีความเดือดร้อนและอันตรายที่ปรากฏในใบเขียนชีวิตไทยระบุถึง สาเหตุของอันตรายจากคน สาเหตุจากคำพูดของคน และคำเตือนให้ระวังอันตราย ปรากฏภาษาที่ใช้ดังต่อไปนี้

คนปองร้าย คนพาล บัจจามิตร คัตรุร้าย ผู้ใกล้ชิดมิตรสหาย ญาติมิตร เนื่องด้วยปากคน ระวังตัว ระวังกาย ระวังตน ระวังศัตรู และระวังเพื่อนสนิทคิดคด

- ภาษาที่ใช้แสดงถึงการมีความเดือดร้อนและอันตรายที่ปรากฏในใบเขียนชีวิตจีนระบุถึง สาเหตุความเดือดร้อนอันตรายจากคน สาเหตุจากคำพูด สาเหตุจากลาภยศ สาเหตุจากความร้อนใจ สาเหตุจากศัตรู คำเตือนให้ระวังอันตราย และลักษณะของอันตราย ปรากฏภาษาที่ใช้ดังต่อไปนี้

ผู้สูงอายุให้โทษ ผู้อื่น สตรีเป็นศัตรู ถ้อยความ เลียงพูดเรื่องคู่ทุกข์ ลาภยศ ความร้อนใจ สรรพสิ่ง ของที่รักกลับเป็นศัตรู ศัตรูทำร้ายด้วยพอกดาบ จงระวังเหตุที่ควรอันตราย จงระมัดระวังตัว จงระมัดเหตุที่ควรอันตราย จงระวังภัยเล่นหา อย่าประมาท และเลือดจะตกยางจะออก

8.2 ไม่มีอันตราย

- ภาษาที่ใช้แสดงถึงการไม่มีอันตรายที่ปรากฏในใบเขียนชีวิตไทยระบุถึง การไม่มีอันตราย ปรากฏภาษาที่ใช้ดังต่อไปนี้

คลาดแคล้วภัยพาลทุกสิ่งอัน ไม่พบภัยนิบัติขัดหมองสี ศัตรูมันไม่จู่มาทำได้ ศัตรูหมู่ร้ายจะเปิดเปิง ศัตรูไม่กล้ามาราวี พวกเหล่าอันธพาลไม่รุกรานจงจิตคิดร้าย คู่วิาทจะกลับตีผิดวิสัย ศัตรูบัจจามิตรกลับคิดรัก ศัตรูคู่ล่างจะห่างเหิน และศัตรูร้ายกลายเป็นมิตรสนิทมัน

- ภาษาที่ใช้แสดงถึงการไม่มีอันตรายที่ปรากฏในใบเขียนชีวิตจีนระบุ

ถึง การไม่มีอันตราย ปรากฏภาษาที่ใช้ดังต่อไปนี้

พันโทษภัยอันตราย ไม่มีโทษภัยอันตราย สรรพสิ่งอันตรายก็ผ่านพ้นไปได้อย่างปลอดภัย คัดรู้จะคิดร้ายมิได้ แม้มีผู้คิดให้ร้ายกลับเป็นดี และท่านผู้ใหญ่ป้องกันอันตราย

9. ความสำเร็จ/ไม่สำเร็จ (Successfulness/Unsuccessfulness)

จากข้อมูลภาษาคำทำนายหัวข้อ "ความสำเร็จ/ไม่สำเร็จ" ที่ปรากฏในใบเชิยมชีวิตไทยและวัดจีนมีการระบุถึง ความสำเร็จ และความไม่สำเร็จ ซึ่งปรากฏภาษาที่ใช้ในแต่ละหัวข้อย่อยเหล่านี้ ดังรายละเอียดต่อไปนี้

9.1 ความสำเร็จ

- ภาษาที่ใช้แสดงถึงความสำเร็จที่ปรากฏในใบเชิยมชีวิตไทยระบุถึง สิ่งที่ทำสำเร็จ ระยะเวลาแห่งความสำเร็จ และวิธีที่ทำให้ประสบความสำเร็จ ปรากฏภาษาที่ใช้ดังต่อไปนี้

สิ่งที่คิด สิ่งที่ทำ กิจการงาน ทุกสิ่ง การศึกษา ชำ เร็ว และปรึกษาผู้ใหญ่

- ภาษาที่ใช้แสดงถึงความสำเร็จที่ปรากฏในใบเชิยมชีวิตจีนระบุถึง สิ่งที่ทำสำเร็จ ระยะเวลาแห่งความสำเร็จ และวิธีที่ทำให้ประสบความสำเร็จ ปรากฏภาษาที่ใช้ดังต่อไปนี้

ทุกสิ่ง สิ่งที่ดี สิ่งที่ทำ ไม่ช้านี้ เมื่อถึงเวลา ความหมั่น บุญกุศลเดิม อย่าทำเกินตัว ทำความดี และมีความร่วมมือ

9.2 ความไม่สำเร็จ

- ภาษาที่ใช้แสดงถึงความไม่สำเร็จที่ปรากฏในใบเชิยมชีวิตไทยระบุถึง สิ่งที่ทำไม่สำเร็จ และสาเหตุของความไม่สำเร็จ ปรากฏภาษาที่ใช้ดังต่อไปนี้

สิ่งที่คิด สิ่งที่ทำ และยังไม่ถึงเวลา

- ภาษาที่ใช้แสดงถึงความไม่สำเร็จที่ปรากฏในใบเชิยมชีวิตจีนระบุถึง สิ่งที่ทำไม่สำเร็จ และสาเหตุของความไม่สำเร็จ ปรากฏภาษาที่ใช้ดังต่อไปนี้

มักประสบความสำเร็จผิดหวัง สิ่งหนึ่งสิ่งใด สรรพสิ่ง ขัดด้วยคนสอพลอคอยทำลายทุกสิ่ง ขัดด้วยโชคชะตา และยอมไม่ล้มหวังประหนึ่งเรือได้แล่นเกยชายหาดย่อมจึกเดินไม่ได้

10. บุตร (Child)

จากข้อมูลภาษาคำทำนายหัวข้อ "บุตร" ที่ปรากฏในใบเชิยมชีวิตไทยและวัดจีนมีการระบุถึง การได้บุตร และการไม่ได้บุตร ซึ่งปรากฏภาษาที่ใช้ในแต่ละหัวข้อย่อย

เหล่านี้ ดังรายละเอียดต่อไปนี้

10.1 การได้บุตร

- ภาษาที่ใช้แสดงถึงการได้บุตรที่ปรากฏในใบเขียนชีวิตไทยระบุถึงเพศของบุตร และลักษณะของบุตร ปรากฏภาษาที่ใช้ดังต่อไปนี้

เพศชาย เพศหญิง บุตรที่พึงอาศัย ยากหมายได้พึงพา บุตรอันเลิศ บุตรประเสริฐศรี และลูกที่ถูกจิต

- ภาษาที่ใช้แสดงถึงการได้บุตรที่ปรากฏในใบเขียนชีวิตจีนระบุถึงการได้บุตร เพศของบุตร ลักษณะของบุตร วิธีทำให้ได้บุตร และระยะเวลาที่จะได้บุตร ปรากฏภาษาที่ใช้ดังต่อไปนี้

จะเกิดบุตร จะมีบุตร จะได้บุตร เพศชาย เพศหญิง เลี้ยงยาก ฉลาดและรักดี ผลบุญที่ทำไว้ตอบสนองให้ได้บุตร ขอผู้อื่นหรือบนบานศาลกล่าว ได้บุตรในไม่ช้า และเร็วๆนี้

10.2 การไม่ได้บุตร

- ภาษาที่ใช้แสดงถึงการไม่ได้บุตรที่ปรากฏในใบเขียนชีวิตไทย ปรากฏภาษาที่ใช้คือ ไม่มี ไม่ได้ และบุตรยังไม่เกิด

11. ผู้อุปถัมภ์/พึงพา (Supporter)

จากข้อมูลภาษาคำทำนายหัวข้อ "ผู้อุปถัมภ์/พึงพา" ที่ปรากฏในใบเขียนชีวิตไทยและวัดจีนมีการระบุถึง การมีผู้อุปถัมภ์ และการไม่มีผู้อุปถัมภ์ ซึ่งปรากฏภาษาที่ใช้ในแต่ละหัวข้อย่อยเหล่านี้ ดังรายละเอียดต่อไปนี้

11.1 การมีผู้อุปถัมภ์

- ภาษาที่ใช้แสดงถึงการมีผู้อุปถัมภ์ที่ปรากฏในใบเขียนชีวิตไทยระบุถึงผู้อุปถัมภ์ ลักษณะของผู้อุปถัมภ์ และได้พบผู้อุปถัมภ์ ปรากฏภาษาที่ใช้ดังต่อไปนี้

ผู้ใหญ่ ญาติมิตร ผู้หญิง คนใกล้ชิด มีเมตตาอารี รูปลักษณ์ดี มีธรรม มีความมั่นคง มีคนอุปถัมภ์ และมีที่พึ่งพาที่อยู่อาศัย

- ภาษาที่ใช้แสดงถึงการมีผู้อุปถัมภ์ที่ปรากฏในใบเขียนชีวิตจีนระบุถึงผู้อุปถัมภ์ และลักษณะของผู้อุปถัมภ์ ปรากฏภาษาที่ใช้ดังต่อไปนี้

ผู้ใหญ่ ผู้สูงอายุหรือผู้มีบรรดาศักดิ์ พระ ผู้อุปถัมภ์ ผู้มีบุญ มีทรัพย์สิน และใจบุญ

11.2 การไม่มีผู้อุปถัมภ์

- ภาษาที่ใช้แสดงถึงการไม่มีผู้อุปถัมภ์ที่ปรากฏในใบเขียนชีวิตไทยระบุถึงการไม่มีผู้อุปถัมภ์ และสาเหตุที่ไม่มีผู้อุปถัมภ์ ปรากฏภาษาที่ใช้ดังต่อไปนี้

ไม่มี ที่นั่งถอยน้อยนัก ห่างคนซึ่งจะนั่งพา และชะตาท่านอยู่คนเดียวน่าเปลี่ยวจิต จะหวังคิดที่พึ่งอย่าพึ่งหมาย

12. อาชีพ/การงาน (Vocation)

จากข้อมูลภาษาคำทำนายหัวข้อ "อาชีพ/การงาน" ที่ปรากฏในใบเขียนชีวิตไทยและวัดจีนมีการระบุถึง ประเภทของอาชีพ ลักษณะของงาน ได้งานได้เงิน ผลของงาน และคำเตือนเรื่องการทำงาน ซึ่งปรากฏภาษาที่ใช้ในแต่ละหัวข้อย่อเหล่านี้ ดังรายละเอียดต่อไปนี้

12.1 ประเภทของอาชีพ

- ภาษาที่ใช้แสดงถึงประเภทของอาชีพที่ปรากฏในใบเขียนชีวิตไทย ปรากฏภาษาที่ใช้ดังต่อไปนี้

ค้าขาย งานอาสา เกษตรกร เป็นลูกน้อง และข้าราชการ

- ภาษาที่ใช้แสดงถึงประเภทของอาชีพที่ปรากฏในใบเขียนชีวิตจีน ปรากฏภาษาที่ใช้ดังต่อไปนี้

ค้าขาย และทำธุรกิจ

12.2 ลักษณะของงาน

- ภาษาที่ใช้แสดงถึงลักษณะของงานที่ปรากฏในใบเขียนชีวิตไทย ระบุถึง มั่นคงก้าวหน้า และเหนื่อยยาก ปรากฏภาษาที่ใช้ดังต่อไปนี้

ตำแหน่งใหญ่ที่หวังไว้จะได้ลม เจริญดี ยั่งยืน และเหนื่อยยากตรากตรำ

- ภาษาที่ใช้แสดงถึงลักษณะของงานที่ปรากฏในใบเขียนชีวิตจีน ระบุถึง มั่นคงก้าวหน้า และเสียเปรียบ ปรากฏภาษาที่ใช้ดังต่อไปนี้

ราบรื่น เป็นหลักเป็นฐาน ความเหน็ดเหนื่อยเมื่อล้าในภารกิจจะนำสู่ชีวิตที่สูงส่ง โชคดีมากมีโอกาสและทางก้าวหน้าสูงขึ้น และการแข่งขันในตำแหน่งหน้าที่หาเกียรติมักเสียเปรียบมากกว่าดี

12.3 ได้งานได้เงิน

- ภาษาที่ใช้แสดงถึงการได้งานได้เงินที่ปรากฏในใบเขียนชีวิตไทย ปรากฏภาษาที่ใช้ดังต่อไปนี้

มีงานทำมีเงินใช้ ได้งานได้เงินเกินคาดคิด งานจะดีเงินจะได้ และหน้าที่การงาน พบพานทาง

12.4 ผลของงาน

- ภาษาที่ใช้แสดงถึงผลของงานที่ปรากฏในใบเขียนชีวิตไทย
ปรากฏภาษาที่ใช้ดังต่อไปนี้

ได้ผลดี ได้ผลบ้าง ได้ครึ่งเสียครึ่ง และไม่ค่อยได้ผล

12.5 คำเตือนเรื่องการทำงาน

- ภาษาที่ใช้แสดงถึงคำเตือนเรื่องการทำงานที่ปรากฏในใบเขียนชีวิตไทย ปรากฏภาษาที่ใช้คือ งานหายากอย่าอยากเปลี่ยน

- ภาษาที่ใช้แสดงถึงคำเตือนเรื่องการทำงานที่ปรากฏในใบเขียนชีวิตจีน ปรากฏภาษาที่ใช้คือ การงานอย่ารีบร้อน

13. มิตร (Friend)

จากข้อมูลภาษาคำทำนายหัวข้อ "มิตร" ที่ปรากฏในใบเขียนชีวิตไทยและชีวิตจีนมีการระบุถึง ลักษณะของมิตร ประเภทของเพื่อน ความสัมพันธ์กัน และการหาเพื่อน ซึ่งปรากฏภาษาที่ใช้ในแต่ละหัวข้อย่อยเหล่านี้ ดังรายละเอียดต่อไปนี้

13.1 ลักษณะของมิตร

- ภาษาที่ใช้แสดงถึงลักษณะของมิตรที่ปรากฏในใบเขียนชีวิตไทย
ปรากฏภาษาที่ใช้ดังต่อไปนี้

ไม่มั่งร่ำรวย ไว้วางใจได้ และมีน้ำใจ

13.2 ประเภทของเพื่อน

- ภาษาที่ใช้แสดงถึงประเภทของเพื่อนที่ปรากฏในใบเขียนชีวิตไทย ปรากฏภาษาที่ใช้ดังต่อไปนี้

เพื่อนกิน ปัจจุบันมิตร และเพื่อนสมศักดิ์ศรี

13.3 ความสัมพันธ์

- ภาษาที่ใช้แสดงถึงความสัมพันธ์ที่ปรากฏในใบเขียนชีวิตไทยระบุถึง กลับคืนดีกัน แยกแยก สัมพันธ์ดี และห่างเหิน ปรากฏภาษาที่ใช้ดังต่อไปนี้

กลับคืนดีกัน ผิดพ้องหมองจิตต์ แยกแยก หักหาญ แยกร้าง ผูกมิตรสนิท รักสนิท จิตจางทำร้ายเลือน คิดห่างหาทางหลบ และห่างเหิน

- ภาษาที่ใช้แสดงถึงความสัมพันธ์ที่ปรากฏในใบเขียนชีวิตจีนระบุถึง ความสัมพันธ์ดี และเข้าใจกัน ปรากฏภาษาที่ใช้ดังต่อไปนี้

สังสรรค์กันมั่นคงเป็นเพื่อนตาย และผู้เป็นมิตรย่อมรู้เห็นเป็นแน่นมั่น

13.4 การหาเพื่อน

- ภาษาที่ใช้แสดงถึงการหาเพื่อนที่ปรากฏในใบเขียนชีวิตไทยระบุถึง หาเพื่อนได้ และหาเพื่อนไม่ได้ ปรากฏภาษาที่ใช้ดังต่อไปนี้

ที่คิดการหามิตรลมหคิดเอย แร้นแค้นเพื่อนแท้เหมือนไม่มี และเพื่อนฝูงยังไม่พบประสบตา

- ภาษาที่ใช้แสดงถึงการหาเพื่อนที่ปรากฏในใบเขียนชีวิตจีนระบุถึง หาเพื่อนได้ ปรากฏภาษาที่ใช้ดังต่อไปนี้

ได้พบเพื่อนแปลกใหม่ได้คบกันได้สุขสันต์สนิทสนมกลมเกลียว

14. การเดินทาง (Travel)

จากข้อมูลภาษาคำทำนายหัวข้อ "การเดินทาง" ที่ปรากฏในใบเขียนชีวิตไทยและวัดจีนมีการระบุถึง ทิศทางและระยะทาง เวลาในการเดินทาง ความสะดวกสบาย และอันตรายในการเดินทาง ลักษณะของการเดินทาง การเดินทางย้ายถิ่นฐาน และค่าเดือนห้ามเดินทาง ซึ่งปรากฏภาษาที่ใช้ในแต่ละหัวข้อย่อยเหล่านี้ ดังรายละเอียดต่อไปนี้

14.1 ทิศทางและระยะทาง

- ภาษาที่ใช้แสดงถึงทิศทางที่ปรากฏในใบเขียนชีวิตไทย ปรากฏภาษาที่ใช้คือ ทิศทักษิณประจิม

- ภาษาที่ใช้แสดงถึงทิศทางที่ปรากฏในใบเขียนชีวิตจีน ปรากฏภาษาที่ใช้คือ ทิศใต้ และหลายหมื่นลี้

14.2 เวลาในการเดินทาง

- ภาษาที่ใช้แสดงถึงเวลาในการเดินทางที่ปรากฏในใบเขียนชีวิตไทย ปรากฏภาษาที่ใช้คือ ไม่นาน

- ภาษาที่ใช้แสดงถึงเวลาในการเดินทางที่ปรากฏในใบเขียนชีวิตจีน ปรากฏภาษาที่ใช้คือ ทุกเวลา และเดือน 9 เป็นต้นไป

14.3 ความสะดวกสบายและอันตรายในการเดินทาง

- ภาษาที่ใช้แสดงถึงความสะดวกสบายและอันตรายในการเดินทางที่ปรากฏในใบเขียนชีวิตไทยระบุถึง มีความสะดวกสบาย ไม่มีความสะดวกสบาย มีอันตราย และไม่มีอันตราย ปรากฏภาษาที่ใช้ดังต่อไปนี้

ได้ความสบาย ไม่มีลำบาก จะเดินทางซุ่มขึ้นต้องสิ้นลัมทั้งเปื้อนเปราะเลอะตม เป็นหนักหนา เคราะห์ร้าย และปราศจากสรรพภัยไม่มีทา

14.4 ลักษณะของการเดินทาง

- ภาษาที่ใช้แสดงถึงลักษณะของการเดินทางที่ปรากฏในใบเขียนชืวัดไทยระบุถึง ความราบรื่น ความสำเร็จ ความสบาย และความปลอดภัย ปรากฏภาษาที่ใช้ดังต่อไปนี้

ราบรื่น ชัดช้องด้วยอุปสรรคไม่ราบรื่น ได้ผลดี ไม่ได้ผล ไม่ดี มีความสุขสบาย ปลอดภัย และไม่ปลอดภัย

14.5 การเดินทางย้ายถิ่นฐาน

- ภาษาที่ใช้แสดงถึงการเดินทางย้ายถิ่นฐานที่ปรากฏในใบเขียนชืวัดไทย ปรากฏภาษาที่ใช้คือ "จะสู่ถิ่นฐานใด "

14.6 คำเตือนห้ามเดินทาง

- ภาษาที่ใช้แสดงถึงคำเตือนห้ามเดินทางที่ปรากฏในใบเขียนชืวัดจีน ปรากฏภาษาที่ใช้คือ อย่าเดินทาง อย่าได้กล้ากราบ และอยู่บ้านดีกว่า

ค. วัฒนธรรมที่ปรากฏในใบเขียนชืวัดไทยและวัดจีน

วัฒนธรรมที่ปรากฏในใบเขียนชืหมายถึง ค่านิยม ความเชื่อ และคตินิยมปรัชญาที่ปรากฏในเนื้อหาภาษาคำทำนายในใบเขียนชื

การศึกษาในขั้นตอนนี้ ผู้วิจัยจะศึกษาโดยเปรียบเทียบจากจำนวนและร้อยละของเนื้อหาคำทำนายที่ปรากฏซ้ำกันในใบเขียนชืวัดไทยและวัดจีนที่ละหัวข้อ

ตาราง 5 เปรียบเทียบหัวข้อคำทำนายในใบเขียนชีวิตไทยและวัดจีน

ลำดับที่	ไทย (209 ใบ)			ลำดับที่	จีน (214 ใบ)		
	หัวข้อ	จำนวน	ร้อยละ		หัวข้อ	จำนวน	ร้อยละ
1	ลาภยศ	170	81.33	1	ลาภยศ	164	76.63
2	ชะตา	163	77.99	2	ชะตา	101	47.19
3	เนื้อคู่	140	66.98	3	เนื้อคู่	25	44.39
4	เจ็บไข้	103	49.28	4	เจ็บไข้	67	31.30
5	คติความ	83	39.71	5	คำสอน	58	27.10
6	คำสอน	81	38.75	6	คติความ	50	23.36
7	ของหาย	62	29.66	7	การเดินทาง	49	22.89
8	อันตราย	41	19.61	8	อาชีพ/การงาน	48	22.42
9	ความสำเร็จ/ไม่สำเร็จ	41	19.61	9	อันตราย	36	16.82
10	บุตร	35	16.74	10	ความสำเร็จ/ไม่สำเร็จ	28	13.08
11	ผู้อุปถัมภ์/พึ่งพา	31	14.83	11	บุตร	24	11.21
12	อาชีพ/การงาน	28	13.39	12	ผู้อุปถัมภ์/พึ่งพา	14	6.54
13	มิตร	23	11.00	13	การสูญเสีย/ของหาย	11	5.14
14	การเดินทาง	11	5.26	14	มิตร	3	1.40

จากตารางข้อสรุปได้ว่า ลำดับที่ 1-4 คือ ลาภยศ ชะตา เนื้อคู่ และเจ็บไข้ มีการเรียงลำดับตามจำนวนเนื้อหาภาษาคำทำนายเหมือนกันในวัดไทยและวัดจีน ตั้งแต่ลำดับที่ 5-14 คือ คติความ คำสอน ของหาย อันตราย ความสำเร็จ/ไม่สำเร็จ บุตร ผู้อุปถัมภ์/พึ่งพา อาชีพ/การงาน มิตร และการเดินทาง มีการเรียงลำดับตามจำนวนเนื้อหาภาษาคำทำนายที่ต่างกันในวัดไทยและวัดจีน จากข้อมูลนี้สามารถสรุปได้ว่าใบเขียนชีวิตไทยและวัดจีน

ให้ความสำคัญเท่ากันในทุก 4 หัวข้อนี้ โดยให้ความสำคัญเนื้อหาภาษาคำทำนายที่เป็นเรื่อง
ลางคมมากที่สุด เรื่องชะตาเป็นอันดับสอง เนื้อคู่เป็นอันดับสาม และเจ็บไข้เป็นอันดับสี่

ส่วนหัวข้อคติความ ไบเชียมชีวิตไทยให้ความสำคัญเป็นอันดับ 5 ไบเชียมชีวิตจีน
ให้ความสำคัญเป็นอันดับ 6

หัวข้อคำสอน ไบเชียมชีวิตไทยให้ความสำคัญเป็นอันดับ 6 ไบเชียมชีวิตจีนให้ความสำคัญ
เป็นอันดับ 5

หัวข้อของหาย ไบเชียมชีวิตไทยให้ความสำคัญเป็นอันดับ 7 ไบเชียมชีวิตจีนให้
ความสำคัญเป็นอันดับ 13

หัวข้ออันตราย ไบเชียมชีวิตไทยให้ความสำคัญเป็นอันดับ 8 ไบเชียมชีวิตจีนให้
ความสำคัญเป็นอันดับ 9

หัวข้อความสำเร็จ/ไม่สำเร็จ ไบเชียมชีวิตไทยให้ความสำคัญเป็นอันดับ 9 ไบ
เชียมชีวิตจีนให้ความสำคัญเป็นอันดับ 10

หัวข้อบุตร ไบเชียมชีวิตไทยให้ความสำคัญเป็นอันดับ 10 ไบเชียมชีวิตจีนให้ความ
สำคัญเป็นอันดับ 11

หัวข้อผู้อุปถัมภ์/พึ่งพา ไบเชียมชีวิตไทยให้ความสำคัญเป็นอันดับ 11 ไบเชียมชีวิต
จีนให้ความสำคัญเป็นอันดับ 12

หัวข้ออาชีพ/การงาน ไบเชียมชีวิตไทยให้ความสำคัญเป็นอันดับ 12 ไบเชียมชีวิต
จีนให้ความสำคัญเป็นอันดับ 8

หัวข้อมิตร ไบเชียมชีวิตไทยให้ความสำคัญเป็นอันดับ 13 ไบเชียมชีวิตจีนให้ความ
สำคัญเป็นอันดับ 14

หัวข้อการเดินทาง ไบเชียมชีวิตไทยให้ความสำคัญเป็นอันดับ 14 ไบเชียมชีวิตจีนให้
ความสำคัญเป็นอันดับ 7

นอกจากความสำคัญที่สามารถศึกษาได้จากจำนวนไบเชียมชีแล้ว เมื่อพิจารณาค่า
ร้อยละของไบเชียมชีวิตไทยและวัดจีน พบว่าไบเชียมชีวิตไทยให้ความสำคัญหัวข้อลางค
ชะตา เนื้อคู่ เจ็บไข้ คติความ คำสอน ของหาย อันตราย ความสำเร็จ/ไม่สำเร็จ
บุตร ผู้อุปถัมภ์/พึ่งพา และมิตร มากกว่าไบเชียมชีวิตจีน ส่วนหัวข้อ อาชีพ/การงาน และ
การเดินทาง ไบเชียมชีวิตจีนให้ความสำคัญมากกว่าไบเชียมชีวิตไทย

จากความสำคัญของหัวข้อภาษาคำทำนายที่ปรากฏในไบเชียมชีวิตไทยและวัดจีน
สามารถทำการศึกษาต่อไปยังค่านิยม ความเชื่อ และคติธรรมปรัชญาที่ปรากฏในไบเชียมชี
ชีวิตไทยและวัดจีนได้ดังนี้

การศึกษาค่านิยม ความเชื่อและคตินิยมปรัชญาที่แทรกอยู่ในเนื้อหาภาษาคำทำนายในใบเขียนชีวิตไทยและวัดจีน ผู้วิจัยจะทำการศึกษาโดยเปรียบเทียบหัวข้อย่อยของภาษาคำทำนายที่ปรากฏในแต่ละหัวข้อ พร้อมศึกษาระดับความสำคัญของค่านิยม ความเชื่อ และคตินิยมปรัชญาจากค่าจำนวนและร้อยละที่ปรากฏอยู่ในเนื้อหาภาษาคำทำนาย

ตาราง 6 เปรียบเทียบหัวข้อคำถาม : ผลงาน

ลำดับที่	ไทย			ลำดับที่	จีน		
	หัวข้อ	จำนวน	ร้อยละ		หัวข้อ	จำนวน	ร้อยละ
1	<u>ผลงาน</u> ก. <u>ประเภทผลงาน</u> 1. <u>รวม</u> 1.1 <u>สิ่งมีชีวิต</u> - ทำทาส สัตว์ 4 เท้า 1.2 <u>สิ่งไม่มีชีวิต</u> - แก้วแหวนเงินทอง ทองคำใส่สร้อย 2. <u>นามกรรม</u> - คำนำจวงสนา เกียรติ ศตภาพเรดาคัด ท. <u>ลักษณะผลงานที่ได้</u> 1. <u>ดี</u> 2. <u>ไม่ดี, ททลาง</u> ค. <u>การได้/ไม่ได้</u> 1. <u>ได้</u> 2. <u>ไม่ได้</u> 3. <u>ความยากง่ายในการหา</u>	170	81.33	1	<u>ผลงาน</u> ก. <u>ประเภทผลงาน</u> 1. <u>รวม</u> 1.1 <u>สิ่งมีชีวิต</u> - ทำทาส สัตว์ 4 เท้า 1.2 <u>สิ่งไม่มีชีวิต</u> - แก้วแหวนเงินทอง ทองคำใส่สร้อย 2. <u>นามกรรม</u> - ศตภาพเรดาคัด เกียรติ ท. <u>ลักษณะผลงานที่ได้</u> 1. <u>ดี</u> 2. <u>ไม่ดี</u> ค. <u>การได้/ไม่ได้</u> 1. <u>ได้</u> 1.1 <u>ได้</u> 1.2 <u>ได้</u>	164	76.63
		1	0.58			18	10.97
		13	7.64			31	18.90
		16	9.41			20	12.19
		17	10			5	3.04
		11	6.47			4	2.43
		32	18.82			18	10.97
		14	8.23			9	5.48
		15	8.82				

ตาราง 6 (ต่อ)

ลำดับที่	ไทย			ลำดับที่	จีน		
	หัวข้อ	หัวข้อ	ร้อยละ		หัวข้อ	จำนวน	ร้อยละ
1	<u>ลำดับที่</u> ฉ. <u>ระยะเวลาที่ได้ लाभ</u> 1. 3 เดือน 2. 1 ปี 3. 2 ปี 4. 3 ปี ข. <u>แหล่งของ लाभ</u> 1. ภาครัฐ 2. องค์กร ค. <u>วิธีทำกำไร</u> 1. ขายสินค้า 2. ให้บริการ 3. ทำการ 4. ให้บริการ 5. ขายสินค้า ด. <u>ต้นทุน</u> - ค่าใช้จ่าย	หัวข้อ 1. ระยะเวลาที่ได้ लाभ 2. 1 ปี 3. 2 ปี 4. 3 ปี ข. <u>แหล่งของ लाभ</u> 1. ภาครัฐ 2. องค์กร ค. <u>วิธีทำกำไร</u> 1. ขายสินค้า 2. ให้บริการ 3. ทำการ 4. ให้บริการ 5. ขายสินค้า ด. <u>ต้นทุน</u> - ค่าใช้จ่าย	ร้อยละ 81.33 0.58 0.58 2.94 1.76 2.94 0.58 0.58 0.58 0.58 0.58	1	หัวข้อ ฉ. <u>ระยะเวลาที่ได้ लाभ</u> 1. 1 ปี 2. 2 ปี ข. <u>แหล่งของ लाभ</u> 1. ภาครัฐ 2. องค์กร ค. <u>วิธีทำกำไร</u> 1. ขายสินค้า 2. ให้บริการ ด. <u>ต้นทุน</u> - ค่าใช้จ่าย	จำนวน 164 1 4 1 1 1 1	ร้อยละ 76.63 0.60 2.43 0.60 0.60

จากตารางการเปรียบเทียบหัวข้อย่อยของภาษาคำทำนายในหัวข้อ "लग्न" ปรากฏ ค่านิยม ความเชื่อ และคติธรรมปรัชญา ดังนี้

1.1 ค่านิยม ความเชื่อ และคติธรรมปรัชญาในใบเชิยมชีวิตไทย

ก. ค่านิยม

ค่านิยมที่ปรากฏในใบเชิยมชีวิตไทย ได้แก่ค่านิยมดังต่อไปนี้

1. ค่านิยมความมั่งมี ค่านิยมความมั่งมีนี้ ปรากฏอยู่ในหัวข้อย่อย ดังนี้

1.1 ประเภทของलग्न ได้แก่ लग्नที่เป็นรูปธรรมและนามธรรม เช่น ข้าทาส บ้าน ทรัพย์สินเงินทอง ของใช้สอย อำนาจวาสนา เกียรติ และยศถาบรรดาศักดิ์ ปรากฏจำนวนทั้งสิ้น 30 ใบ คิดเป็นร้อยละ 17.64

1.2 การได้लग्न ปรากฏจำนวนทั้งสิ้น 32 ใบ คิดเป็นร้อยละ 18.82

1.3 ปริมาณของलग्न ได้แก่ लग्नที่มีปริมาณมาก มีพอประมาณ และเล็กน้อย ปรากฏจำนวนทั้งสิ้น 19 ใบ คิดเป็นร้อยละ 11.17

2. ค่านิยมวัตถุ ค่านิยมวัตถุนี้ปรากฏอยู่ในหัวข้อย่อย ดังนี้

- ประเภทของलग्न ได้แก่ लग्नที่เป็นรูปธรรม ประเภทสิ่งไม่มีชีวิต เช่น บ้าน ทรัพย์สินเงินทอง และของใช้สอย ปรากฏจำนวนทั้งสิ้น 13 ใบ คิดเป็นร้อยละ 7.64

3. ค่านิยมความมีอำนาจ ค่านิยมความมีอำนาจนี้ปรากฏอยู่ในหัวข้อย่อย ดังนี้

- ประเภทของलग्न ได้แก่ लग्नที่เป็นนามธรรม เช่น อำนาจวาสนา เกียรติ และยศถาบรรดาศักดิ์ ปรากฏจำนวนทั้งสิ้น 16 ใบ คิดเป็นร้อยละ 9.41

4. ค่านิยมการได้รับสิ่งดีในชีวิต ค่านิยมการได้รับสิ่งดีในชีวิตนี้ปรากฏอยู่ในหัวข้อย่อย ดังนี้

- ลักษณะของलग्न ได้แก่ ลักษณะलग्नที่ดี ปรากฏจำนวนทั้งสิ้น 17 ใบ คิดเป็นร้อยละ 10

5. ค่านิยมการยึดถือเวลา ค่านิยมการยึดถือเวลานี้ปรากฏอยู่ในหัวข้อย่อย ดังนี้

- ระยะเวลาการได้लग्न ได้แก่ 3 เดือน ปลายเดือน ข้าและไม่ข้า ปรากฏจำนวนทั้งสิ้น 10 ใบ คิดเป็นร้อยละ 5.88

ข. ความเชื่อ

ความเชื่อที่ปรากฏอยู่ในใบเชิยมชีวิตไทย ได้แก่ความเชื่อดังต่อไปนี้

1. ความเชื่อทางพุทธศาสนา ความเชื่อทางพุทธศาสนาปรากฏอยู่ในหัวข้อย่อย ดังนี้

1.1 วิธีทำให้มีลาภ ได้แก่ ให้ไหว้พระและพ่อแม่ และทำกรรมดี ปรากฏจำนวนทั้งสิ้น 3 ใบ คิดเป็นร้อยละ 1.76

1.2 สาเหตุของการไม่ได้ลาภ ได้แก่ เพราะกรรมเก่า ปรากฏจำนวนทั้งสิ้น 2 ใบ คิดเป็นร้อยละ 1.17

2. ความเชื่อทางโหราศาสตร์ ความเชื่อทางโหราศาสตร์ปรากฏอยู่ในหัวข้อย่อย ดังนี้

2.1 สาเหตุการได้และไม่ได้ลาภ ได้แก่ มีโชคติด ถูกหวย และชะตาตก ปรากฏจำนวนทั้งสิ้น 6 ใบ คิดเป็นร้อยละ 3.52

2.2 แหล่งของลาภ ได้แก่ ทิศทักษิณ ประจิม และอุดร ปรากฏจำนวนทั้งสิ้น 6 ใบ คิดเป็นร้อยละ 3.52

3. ความเชื่อทางไสยศาสตร์ ความเชื่อทางไสยศาสตร์ปรากฏอยู่ในหัวข้อย่อย ดังนี้

- วิธีทำให้มีลาภ ได้แก่ การสะเดาะเคราะห์ ปรากฏจำนวนทั้งสิ้น 1 ใบ คิดเป็นร้อยละ 0.58

ค. คติธรรมและปรัชญา

คติธรรมและปรัชญาที่ปรากฏอยู่ในใบเชิยมชีวิตไทย ได้แก่ คติธรรมและปรัชญาดังต่อไปนี้

- คติธรรมที่เป็นคำสอน คติธรรมที่เป็นคำสอนนี้ ปรากฏอยู่ในหัวข้อย่อยดังนี้

- คำสอนเกี่ยวกับเรื่องลาภ ได้แก่ ให้พอใจในของของตน ปรากฏจำนวนทั้งสิ้น 1 ใบ คิดเป็นร้อยละ 0.58

- วิธีทำให้มีลาภ ได้แก่ ให้ใช้ความเพียร ปรากฏจำนวนทั้งสิ้น 1 ใบ คิดเป็นร้อยละ 0.58

1.2 ค่านิยม ความเชื่อ และคตินิยมปรัชญาในใบเขียนชีวิตจีน

ก. ค่านิยม

ค่านิยมที่ปรากฏในใบเขียนชีวิตจีน ได้แก่ค่านิยมดังต่อไปนี้

1. ค่านิยมความมั่งมี ค่านิยมความมั่งมีนี้ปรากฏอยู่ในหัวข้อย่อย ดังนี้

1.1 ประเภทของलग ได้แก่लगที่เป็นรูปธรรมและนาม-
ธรรม เช่น ข้าทาส ลัทธิ 4 เท้า 2 เท้า แก้วแหวนเงินทอง ผ้าผ่อน ของใช้สอย เกียรติ
และยศถาบรรดาศักดิ์ ปรากฏจำนวนทั้งสิ้น 69 ใบ คิดเป็นร้อยละ 42.07

1.2 การได้लग ได้แก่ การได้ทั้งलगที่เป็นทรัพย์สินและ
เกียรติ ปรากฏจำนวนทั้งสิ้น 27 ใบ คิดเป็นร้อยละ 16.46

1.3 ปริมาณของलग ได้แก่ लगมีปริมาณมาก ปานกลาง
และน้อย ปรากฏจำนวนทั้งสิ้น 6 ใบ คิดเป็นร้อยละ 3.65

2. ค่านิยมวัตถุ ค่านิยมวัตถุนี้ปรากฏอยู่ในหัวข้อย่อย ดังนี้

- ประเภทของलग ได้แก่लगที่เป็นรูปธรรม ประเภทสิ่ง
ไม่มีชีวิต เช่น ลัทธิ 4 เท้า 2 เท้า แก้วแหวนเงินทอง ผ้าผ่อน และของใช้สอย ปรากฏ
จำนวนทั้งสิ้น 31 ใบ คิดเป็นร้อยละ 18.90

3. ค่านิยมความมีอำนาจ ค่านิยมความมีอำนาจนี้ปรากฏอยู่ใน
หัวข้อย่อย ดังนี้

3.1 ประเภทของलग ได้แก่ लगที่เป็นนามธรรม เช่น
ยศถาบรรดาศักดิ์ และเกียรติ ปรากฏจำนวนทั้งสิ้น 20 ใบ คิดเป็นร้อยละ 12.19

3.2 การได้เกียรติ ได้แก่ การระบุว่าการได้เกียรติ
ปรากฏจำนวนทั้งสิ้น 9 ใบ คิดเป็นร้อยละ 5.48

4. ค่านิยมการยึดถือเวลา ค่านิยมการยึดถือเวลานี้ปรากฏอยู่
ในหัวข้อย่อย ดังนี้

- ระยะเวลาการได้लग ได้แก่ लगมีมาเป็นระยะ และ
มาเร็ว ปรากฏจำนวนทั้งสิ้น 5 ใบ คิดเป็นร้อยละ 3.04

5. ค่านิยมการชนะการประสบความสำเร็จ ค่านิยมการประสบ
ความสำเร็จนี้มีปรากฏในหัวข้อย่อย ดังนี้

- สาเหตุการได้ลาภ ได้แก่ สาเหตุจากการชนะการแข่งขัน
ด้านเกียรติยศ ปรากฏจำนวนทั้งสิ้น 3 ใบ คิดเป็นร้อยละ 1.82

ข. ความเชื่อ

ความเชื่อที่ปรากฏอยู่ในใบเขียนชีวิตจีน ได้แก่ ความเชื่อดัง
ต่อไปนี้

1. ความเชื่อทางพุทธศาสนา ความเชื่อทางพุทธศาสนานี้ปรากฏ
อยู่ในหัวข้อย่อย ดังนี้

- สาเหตุของการได้ลาภ ได้แก่ เพราะบุคคลที่ทำไว้ได้
รับการตอบสนองด้วยลาภ ปรากฏจำนวนทั้งสิ้น 2 ใบ คิดเป็นร้อยละ 1.21

2. ความเชื่อทางโหราศาสตร์ ความเชื่อทางโหราศาสตร์นี้
ปรากฏอยู่ในหัวข้อย่อย ดังนี้

2.1 สาเหตุของการได้ลาภ ได้แก่ เพราะความฝัน
ปรากฏจำนวนทั้งสิ้น 1 ใบ คิดเป็นร้อยละ 0.60

2.2 แหล่งของลาภ ได้แก่ อยู่ที่ทางเดิน และอยู่หลาย
แห่ง ปรากฏจำนวนทั้งสิ้น 2 ใบ คิดเป็นร้อยละ 1.21

ค. คติธรรมและปรัชญา

คติธรรมและปรัชญาที่ปรากฏอยู่ในใบเขียนชีวิตจีน ได้แก่ คติ-
ธรรมและปรัชญาดังต่อไปนี้

- คติธรรมที่เป็นคำเตือน คติธรรมที่เป็นคำเตือนนี้ ปรากฏอยู่ใน
หัวข้อย่อย ดังนี้

- คำเตือนเกี่ยวกับเรื่องลาภ ได้แก่ อย่าโลภมาก และหลีกเลี่ยง
การหาลาภโดยวิธีทุจริต ปรากฏจำนวนทั้งสิ้น 2 ใบ คิดเป็นร้อยละ 1.21

จากการวิเคราะห์สามารถสรุปได้ว่า

ค่านิยม

ค่านิยมที่ปรากฏในใบเขียนชีวิตไทย ได้แก่ ค่านิยมความมั่งมี ค่านิยมวัตถุ ค่านิยม
ความมีอำนาจ ค่านิยมการได้รับสิ่งดีในชีวิต และค่านิยมการยึดถือเวลา

ค่านิยมที่ปรากฏในใบเขียนชีวิตจีน ได้แก่ ค่านิยมความมั่งมี ค่านิยมวัตถุ ค่านิยม
ความมีอำนาจ ค่านิยมการยึดถือเวลา และค่านิยมการชนะการประลองความสำเร็จ

จะเห็นได้ว่าใบเขียนชีวิตไทยและวัดจีนให้ความสำคัญกับค่านิยมความมั่งมี ค่านิยม

วัตถุ ค่านิยมความมีอำนาจ และค่านิยมการยึดถือเวลาเหมือนกัน นอกจากนี้ใบเชิยมชิวัดไทยยังให้ความสำคัญกับค่านิยมการได้รับสิ่งดีในชีวิต ส่วนใบเชิยมชิวัดจีนให้ความสำคัญกับค่านิยมการประสบความสำเร็จ

จากค่าร้อยละที่ปรากฏสามารถสรุประดับความสำคัญของค่านิยมในใบเชิยมชิวัดไทยและวัดจีนได้ดังนี้

1. ใบเชิยมชิวัดจีนให้ความสำคัญกับค่านิยมความมั่งมีมากกว่าใบเชิยมชิวัดไทยคิดเป็นร้อยละ 62.18 ต่อ 47.63
2. ใบเชิยมชิวัดจีนให้ความสำคัญกับค่านิยมวัตถุมากกว่าใบเชิยมชิวัดไทย คิดเป็นร้อยละ 18.90 ต่อ 7.64
3. ใบเชิยมชิวัดจีนให้ความสำคัญกับค่านิยมความมีอำนาจมากกว่าใบเชิยมชิวัดไทย คิดเป็นร้อยละ 17.67 ต่อ 9.41
4. ใบเชิยมชิวัดจีนให้ความสำคัญกับค่านิยมการยึดถือเวลาน้อยกว่าใบเชิยมชิวัดไทย คิดเป็นร้อยละ 3.04 ต่อ 5.88
5. ใบเชิยมชิวัดจีนให้ความสำคัญกับค่านิยมการประสบความสำเร็จ คิดเป็นร้อยละ 1.82
6. ใบเชิยมชิวัดไทยให้ความสำคัญกับค่านิยมการได้รับสิ่งดีในชีวิต คิดเป็นร้อยละ 10

ความเชื่อ

ความเชื่อที่ปรากฏในใบเชิยมชิวัดไทยได้แก่ ความเชื่อทางพุทธศาสนาเรื่องทำความดี ความเชื่อเรื่องกฎแห่งกรรม ความเชื่อเรื่องโชคชะตา ความเชื่อเรื่องตำแหน่งทิศทาง และความเชื่อเรื่องการสะเดาะเคราะห์เพื่อทำให้มีลาภ

ความเชื่อที่ปรากฏในใบเชิยมชิวัดจีน ได้แก่ ความเชื่อทางพุทธศาสนาเรื่องทำบุญกุศล ความเชื่อเรื่องโลคลาง ความฝัน และความเชื่อเรื่องตำแหน่งทิศทาง

จะเห็นว่าใบเชิยมชิวัดไทยและวัดจีนให้ความสำคัญกับความเชื่อทางพุทธศาสนาในเรื่องการทำในสิ่งดี และความเชื่อเรื่องตำแหน่งทิศทางเหมือนกัน ในส่วนที่ต่างกันคือใบเชิยมชิวัดไทยให้ความสำคัญในเรื่องความเชื่อเรื่องกฎแห่งกรรม ความเชื่อเรื่องโชคชะตา และความเชื่อเรื่องการสะเดาะเคราะห์ และใบเชิยมชิวัดจีนให้ความสำคัญในเรื่องความเชื่อเรื่องโชคลาง ความฝัน

จากค่าร้อยละที่ปรากฏสามารถสรุประดับความสำคัญของความเชื่อในใบเชิยมชิวัดไทยและวัดจีนได้ดังนี้

1. ใบเชิยมชิวัดไทยให้ความสำคัญกับความเชื่อทางพุทธศาสนาในเรื่องการทำสิ่งดีมากกว่าใบเชิยมชิวัดจีน คิดเป็นร้อยละ 1.76 ต่อ 1.21

2. ไบเชียมชีวัดไทยให้ความสำคัญกับความเชื่อเรื่องตำแหน่งทิศทางมากกว่าไบเชียมชีวัดจีน คิดเป็นร้อยละ 3.52 ต่อ 1.21
3. ไบเชียมชีวัดไทยให้ความสำคัญกับความเชื่อเรื่องกฎแห่งกรรม คิดเป็นร้อยละ 1.17
4. ไบเชียมชีวัดไทยให้ความสำคัญกับความเชื่อเรื่องโชคชะตา คิดเป็นร้อยละ 3.52
5. ไบเชียมชีวัดไทยให้ความสำคัญกับความเชื่อเรื่องการสะเดาะเคราะห์ คิดเป็นร้อยละ 0.58
6. ไบเชียมชีวัดจีนให้ความสำคัญกับความเชื่อเรื่องโชคลาง ความฝัน คิดเป็นร้อยละ 0.60

คติธรรมและปรัชญา

คติธรรมและปรัชญาที่ปรากฏในไบเชียมชีวัดไทย ได้แก่ คติธรรมที่เป็นคำสอน คติธรรมและปรัชญาที่ปรากฏในไบเชียมชีวัดจีน ได้แก่ คติธรรมที่เป็นคำเตือน จะเห็นได้ว่าไบเชียมชีวัดไทยและวัดจีนให้ความสำคัญกับคติธรรมที่เป็นคำสอนและคำเตือน จากค่าร้อยละที่ปรากฏสามารถสรุประดับความสำคัญได้ดังนี้ ไบเชียมชีวัดไทยและวัดจีนให้ความสำคัญกับคติธรรมที่เป็นคำสอนและคำเตือนในระดับใกล้เคียงกันคือ 1.16 และ 1.21

ตาราง 7 เปรียบเทียบหัวข้อคำถาม : สะดว

ลำดับที่	ไทย			ลำดับที่	จีน		
	หัวข้อ	จำนวน	ร้อยละ		หัวข้อ	จำนวน	ร้อยละ
2	ก. การมีความสุข 1. ผู้ที่ได้รับความสุข 1.1 ครอบครัว 1.2 ตนเอง 1.3 ครอบครัว 2. สาเหตุของการมีความสุข 2.1 ปฏิบัติตามหลักพุทธศาสนา 2.2 มีคนรักใคร่ 2.3 มีเงินใช้จ่าย 2.4 มีที่อยู่อาศัย 2.5 มีโชคดี 3. ระยะเวลาของการมีความสุข 3.1 ปัจจุบัน 3.2 อนาคต 4. ลักษณะความสุขที่ได้รับ - ทางกายและใจ	163	77.99	2	ก. การมีความสุข 1. ผู้ที่ได้รับความสุข 1.1 ครอบครัว 1.2 ผู้เฒ่า 2. สาเหตุของการมีความสุข 2.1 ปฏิบัติตามหลักพุทธศาสนา 2.2 มีคนรักใคร่ 2.3 มีญาติพี่น้อง 2.4 ได้กินอิ่ม 3. ระยะเวลาของการมีความสุข - ทุกเมื่อ ทุกเวลา 4. ลักษณะความสุขที่ได้รับ - ทางกายและใจ	101	47.19
		10	6.13			8	7.92
		1	0.61			1	0.99
		2	1.22				
		10	6.13			2	1.98
		1	0.61			1	0.99
		1	0.61			2	1.98
		1	0.61			3	2.97
		2	1.22				
		11	6.74			4	2.45
		19	11.65				
		17	10.42			3	2.97

ตาราง 7 (ต่อ)

ลำดับที่	ไทย			ลำดับที่	จีน		
	หัวข้อ	จำนวน	ร้อยละ		หัวข้อ	จำนวน	ร้อยละ
2	พะต๋า	163	77.99	2	พะต๋า	101	47.19
	5. ระดับของความสุขที่ได้รู้				5. ระดับของความสุขที่ได้รู้		
	5.1 น้อยลง	1	0.61		- มาก	2	1.98
	5.2 มาก	2	1.22		6. คำสอนเพื่อให้ได้รับความสุข		
					- ให้มันแพร่	1	0.99
	ท. การมีความทุกข์				ท. <u>การมีความทุกข์</u>		
	1. ผู้ที่มีความทุกข์						
	- ตบแต่ง	1	0.61				
	2. สาเหตุของการมีความทุกข์				1. สาเหตุของการมีความทุกข์		
	2.1 จากกรรม	3	1.84		1.1 กรรมสนอง	1	0.99
	2.2 จากการทำทลงตนเอง	5	3.06		1.2 จากกัน	1	0.99
	2.3 จากภาระงาน	2	1.22				
	2.4 จากการศึกษาที่ลุ่มล่าช้า	1	0.61				
	2.5 จากผู้หญิง	1	0.61				
	2.6 จากความฝัน	2	1.22				
	3. ระยะเวลาของการมีความทุกข์						
	- ที่นี้	1	0.61				

ตาราง 7 (ต่อ)

ลำดับที่	ไทย			ลำดับที่	จีน		
	หัวข้อ	จำนวน	ร้อยละ		หัวข้อ	จำนวน	ร้อยละ
2	<u>ตะดา</u> 4. ลักษณะของความพร้อมทั้งที่ ได้รับ - ทางกายและใจ 5. คำเตือนเรื่องจะมีความพร้อมทั้งที่ 6. แนวทางการแก้ไขให้เด็กให้ทั้งทั้งที่ - การสะเดาะเคราะห์ ค. การมีความสุขและทุกข์ด้วยกัน ง. <u>เกณฑ์ตะดา</u> - ระดับของเกณฑ์ตะดา 1. ดี 2. ปานกลาง 3. ตก	163 3 4 37 4 10 5 5	77.99 1.84 2.45 22.69 2.45 6.13 3.68 3.06	2	<u>ตะดา</u> 2. แนวทางแก้ไขให้เด็กให้ทั้งทั้งที่ - การสะเดาะเคราะห์ ค. การมีความสุขและทุกข์ด้วยกัน ง. <u>เกณฑ์ตะดา</u> 1. ระดับของเกณฑ์ตะดา 1.1 ดี 1.2 ปานกลาง 1.3 ไม่ดี 1.4 มีทั้งมีลง 2. ผู้กำหนดเกณฑ์ตะดา - พระเจ้า	101 8 1 29 12 19 2 1	47.19 7.92 0.99 28.71 11.88 18.81 1.98 0.99

จากตารางเปรียบเทียบหัวข้อย่อยของภาษาคำทำนายหัวข้อ "ชะตา" ปรากฏ
ค่านิยม ความเชื่อ และคตินิยม ปรากฏ ดังนี้

2.1 ค่านิยม ความเชื่อ และคตินิยมปรากฏในใบเขียนชีวิตไทย

ก. ค่านิยม

ค่านิยมที่ปรากฏในใบเขียนชีวิตไทย ได้แก่ ค่านิยมดังต่อไปนี้

1. ค่านิยมความสนุกสนานในชีวิต ค่านิยมความสนุกสนานในชีวิตนี้
ปรากฏในหัวข้อย่อย ดังนี้

1.1 ผู้ที่ได้รับความสุข ได้แก่ ครอบครัว ตนเอง และ
บุคคลอื่น ปรากฏจำนวนทั้งสิ้น 13 ใบ คิดเป็นร้อยละ 7.97

1.2 สาเหตุของการได้รับความสุข ได้แก่ มีคนรักใคร่
มีเงินใช้จ่ายและมีที่อยู่อาศัย ปรากฏจำนวนทั้งสิ้น 3 ใบ คิดเป็นร้อยละ 1.84

1.3 ลักษณะของความสุขที่ได้รับ ได้แก่ ความสุขทางกาย
และทางใจ ปรากฏจำนวนทั้งสิ้น 17 ใบ คิดเป็นร้อยละ 10.42

1.4 ระดับของความสุขที่ได้รับ ได้แก่ น้อย และมาก
ปรากฏจำนวนทั้งสิ้น 3 ใบ คิดเป็นร้อยละ 1.84

2. ค่านิยมการยึดถือเวลา ค่านิยมการยึดถือเวลานี้ปรากฏใน
หัวข้อย่อย ดังนี้

- ระยะเวลาของการมีความสุข ได้แก่ ในปัจจุบันและ
อนาคต ปรากฏจำนวนทั้งสิ้น 30 ใบ คิดเป็นร้อยละ 18.4

ข. ความเชื่อ

ความเชื่อที่ปรากฏอยู่ในใบเขียนชีวิตไทย ได้แก่ ความเชื่อดัง
ต่อไปนี้

1. ความเชื่อทางพุทธศาสนา ความเชื่อทางพุทธศาสนานี้
ปรากฏในหัวข้อย่อย ดังนี้

1.1 สาเหตุของการได้รับความสุข ได้แก่ ปฏิบัติตาม
หลักพุทธศาสนา ปรากฏจำนวนทั้งสิ้น 10 ใบ คิดเป็นร้อยละ 6.13

1.2 สาเหตุของการได้รับความทุกข์ ได้แก่ จากกรรม
เก่า ปรากฏจำนวนทั้งสิ้น 3 ใบ คิดเป็นร้อยละ 1.84

2. ความเชื่อทางโหราศาสตร์ ความเชื่อทางโหราศาสตร์นี้
ปรากฏในหัวข้อย่อย ดังนี้

2.1 สาเหตุของการได้รับความสุข ได้แก่ มิใช่คดี ปรากฏจำนวนทั้งสิ้น 2 ใบ คิดเป็นร้อยละ 1.22

2.2 เกณฑ์ชะตา ได้แก่ ชะตาดี ชะตาปานกลาง และมีสุขกับทุกข์สลับกัน ปรากฏจำนวนทั้งสิ้น 20 ใบ คิดเป็นร้อยละ 12.26

3. ความเชื่อทางไสยศาสตร์ ความเชื่อทางไสยศาสตร์นี้ปรากฏในหัวข้อย่อย ดังนี้

- แนวทางแก้ไขเพื่อให้พ้นทุกข์ ได้แก่ การสะเดาะเคราะห์ ปรากฏจำนวนทั้งสิ้น 37 ใบ คิดเป็นร้อยละ 22.69

2.2 ค่านิยม ความเชื่อ และคติธรรมปรัชญาในใบเขียนชีวิตจีน

ก. ค่านิยม

ค่านิยมที่ปรากฏในใบเขียนชีวิตจีน ได้แก่ ค่านิยมดังต่อไปนี้

1. ค่านิยมความสุขสบายในชีวิต ค่านิยมความสุขสบายในชีวิตนี้ปรากฏในหัวข้อย่อย ดังนี้

1.1 ผู้ที่ได้รับความสุข ได้แก่ บุคคลในครอบครัว และผู้เฒ่า ปรากฏจำนวนทั้งสิ้น 9 ใบ คิดเป็นร้อยละ 8.91

1.2 สาเหตุของการได้รับความสุข ได้แก่ มีคนรักใคร่ และได้กลับบ้าน ปรากฏจำนวนทั้งสิ้น 4 ใบ คิดเป็นร้อยละ 3.96

1.3 ลักษณะของความสุขที่ได้รับ ได้แก่ ความสุขทางกายและทางใจ ปรากฏจำนวนทั้งสิ้น 3 ใบ คิดเป็นร้อยละ 2.97

1.4 ระดับของความสุขที่ได้รับ ได้แก่ มาก ปรากฏจำนวนทั้งสิ้น 2 ใบ คิดเป็นร้อยละ 1.98

2. ค่านิยมการยึดถือเวลา ค่านิยมการยึดถือเวลานี้ปรากฏในหัวข้อย่อย ดังนี้

- ระยะเวลาของการมีความสุข ได้แก่ ทุกเมื่อ ทุกเวลา ปรากฏจำนวนทั้งสิ้น 4 ใบ คิดเป็นร้อยละ 2.45

ข. ความเชื่อ

ความเชื่อที่ปรากฏในใบเขียนชีวิตจีน ได้แก่ ความเชื่อดังต่อไปนี้

1. ความเชื่อทางพุทธศาสนา ความเชื่อทางพุทธศาสนาปรากฏในหัวข้อย่อย ดังนี้

1.1 สาเหตุของการได้รับความสุข ได้แก่ ปฏิบัติตามหลัก
พุทธศาสนา ปรากฏจำนวนทั้งสิ้น 2 ใบ คิดเป็นร้อยละ 1.98

1.2 สาเหตุของการได้รับความทุกข์ ได้แก่ กรรมตาม
สนอง ปรากฏจำนวน 1 ใบ คิดเป็นร้อยละ 0.99

1.3 ผู้กำหนดเกณฑ์ชะตา ได้แก่ พระเจ้า ปรากฏจำนวน
ทั้งสิ้น 1 ใบ คิดเป็นร้อยละ 0.99

2. ความเชื่อทางโหราศาสตร์ ความเชื่อทางโหราศาสตร์นี้
ปรากฏในหัวข้อย่อย ดังนี้

2.1 สาเหตุของการมีความสุข ได้แก่ มินุญวาสนาดี
ปรากฏจำนวนทั้งสิ้น 2 ใบ คิดเป็นร้อยละ 1.98

2.2 เกณฑ์ชะตา ได้แก่ ชะตาดี ชะตาปานกลาง มีขึ้นมี
ลง และมีสุขกับทุกข์คละกัน ปรากฏจำนวนทั้งสิ้น 44 ใบ คิดเป็นร้อยละ 43.56

3. ความเชื่อทางไสยศาสตร์ ความเชื่อทางไสยศาสตร์ปรากฏ
ในหัวข้อย่อย ดังนี้

- แนวทางการแก้ไขให้พ้นทุกข์ ได้แก่ การละเดาะเคราะห์
ปรากฏจำนวนทั้งสิ้น 8 ใบ คิดเป็นร้อยละ 7.92

ค. คติธรรมและปรัชญา

คติธรรมและปรัชญาในใบเขียนชีวิตจีน ได้แก่ คติธรรมและปรัชญา
ดังต่อไปนี้

1. คำสอนเพื่อให้ได้รับความสุข ได้แก่ ให้อยันหมั่นเพียร
ปรากฏจำนวนทั้งสิ้น 1 ใบ คิดเป็นร้อยละ 0.99

2. คำเตือนเรื่องจะมีความทุกข์ ปรากฏจำนวนทั้งสิ้น 4 ใบ
คิดเป็นร้อยละ 2.45

จากการวิเคราะห์สามารถสรุปได้ว่า

ค่านิยม

ค่านิยมที่ปรากฏในใบเขียนชีวิตไทย ได้แก่ ค่านิยมความสุขสบายในชีวิต และค่านิยมการยึดถือเวลา

ค่านิยมที่ปรากฏในใบเขียนชีวิตจีน ได้แก่ ค่านิยมความสุขสบายในชีวิต และค่านิยมการยึดถือเวลา

จะเห็นว่าไบเชียมชีวิตไทยและวัดจีนให้ความสำคัญกับค่านิยมความสุขสบายในชีวิตและค่านิยมการยึดถือเวลาเหมือนกัน

จากคำร้อยละที่ปรากฏสามารถสรุประดับความสำคัญของค่านิยมในไบเชียมชีวิตไทยและจีนได้ดังนี้

1. ไบเชียมชีวิตไทยให้ความสำคัญกับค่านิยมความสุขสบายในชีวิตมากกว่าไบเชียมชีวิตจีน คิดเป็นร้อยละ 22.07 ต่อ 17.82
2. ไบเชียมชีวิตไทยให้ความสำคัญกับค่านิยมการยึดถือเวลามากกว่าไบเชียมชีวิตจีน คิดเป็นร้อยละ 18.4 ต่อ 2.45

ความเชื่อ

ความเชื่อที่ปรากฏในไบเชียมชีวิตไทยได้แก่ ความเชื่อเรื่องกฎแห่งกรรม เช่น การทำดีได้ดี การทำกุศลจะทำให้ใจมีความสุข กรรมเก่าไม่ดีที่ทำไว้จะส่งผลให้ได้รับความทุกข์ ความเชื่อเรื่องโชคละตา และความเชื่อเรื่องการสะเดาะเคราะห์เพื่อเป็นแนวทางแก้ไขให้พ้นทุกข์

ความเชื่อที่ปรากฏในไบเชียมชีวิตจีนได้แก่ ความเชื่อทางศาสนาพุทธ คือ การยึดหลักปฏิบัติธรรมโดยการทำให้สงบ ความเชื่อเรื่องกฎแห่งกรรมเช่น กรรมไม่ดีที่ทำไว้จะทำให้เกิดทุกข์ ความเชื่อเรื่องโชคละตา และความเชื่อเรื่องการสะเดาะเคราะห์ เพื่อเป็นแนวทางการแก้ไขเพื่อให้พ้นทุกข์

จะเห็นว่าไบเชียมชีวิตไทยและวัดจีนให้ความสำคัญกับความเชื่อทางพุทธศาสนา เรื่องกฎแห่งกรรม ความเชื่อเรื่องโชคละตาว่ามีชะตาดี ชะตาไม่ดี มีทั้งสุขและทุกข์ปนกัน และความเชื่อเรื่องการสะเดาะเคราะห์ เพื่อเป็นแนวทางแก้ไขให้พ้นทุกข์

จากคำร้อยละที่ปรากฏสามารถสรุประดับความสำคัญของความเชื่อในไบเชียมชีวิตไทยและจีนได้ดังนี้

1. ไบเชียมชีวิตไทยให้ความสำคัญกับความเชื่อทางพุทธศาสนาเรื่องการยึดหลักปฏิบัติธรรมมากกว่าไบเชียมชีวิตจีน คิดเป็นร้อยละ 6.13 ต่อ 1.98
2. ไบเชียมชีวิตไทยให้ความสำคัญกับความเชื่อเรื่องกฎแห่งกรรมมากกว่าไบเชียมชีวิตจีน คิดเป็นร้อยละ 1.84 ต่อ 0.99
3. ไบเชียมชีวิตไทยให้ความสำคัญกับความเชื่อเรื่องโชคละตาน้อยกว่าไบเชียมชีวิตจีน คิดเป็นร้อยละ 13.48 ต่อ 45.54
4. ไบเชียมชีวิตไทยให้ความสำคัญกับความเชื่อเรื่องสะเดาะเคราะห์มากกว่าไบเชียมชีวิตจีน คิดเป็นร้อยละ 22.69 ต่อ 7.92

5. ไบเซียมชีวัดจันให้ความสำคัญกับความเชื่อเรื่องพระเจ้าว่าเป็นผู้กำหนดเกณฑ์ชะตา
คิดเป็นร้อยละ 0.99

คติธรรมและปรัชญา

คติธรรมและปรัชญานี้มีปรากฏในเรื่องคำสอน และคำเตือนในไบเซียมชีวัดจัน
เท่านั้น

จากคำร้อยละที่ปรากฏสามารถสรุปได้ว่า ในไบเซียมชีวัดจันให้ความสำคัญในเรื่อง
คำเตือนเรื่องจะมีความทุกข์มากกว่าคำสอนเพื่อให้ได้รับความสุข ได้แก่ ให้มีความขยันหมั่น
เพียร คิดเป็นร้อยละ 2.45 ต่อ 0.99

ตาราง 8 เปรียบเทียบหัวข้อคำถาม : เน้นคู้

ลำดับที่	ไทย			ลำดับที่	จีน		
	หัวข้อ	จำนวน	ร้อยละ		หัวข้อ	จำนวน	ร้อยละ
3	เนื่อคู้			3	เนื่อคู้		
	ก. การได้/ไม่ได้	140	66.98		ก. การได้/ไม่ได้	95	44.39
	1. ได้	43	30.71		1. ได้	34	35.78
	2. ไม่ได้	10	7.14		2. ไม่ได้	21	22.10
	3. ได้แต่ต้องลาตัวเวลา	24	17.14		3. ได้แต่ต้องลาตัวเวลา	11	11.57
	ข. ลักษณะของเนื่อคู้				ข. ลักษณะของเนื่อคู้		
	1. ลักษณะที่ดี				1. ลักษณะที่ดี		
	1.1 ลักษณะดี	10	7.14		1.1 มีทวิษฐ์	2	2.10
	1.2 ความประณีต	2	1.42		1.2 ที่น่าพอใจ	2	2.10
	1.3 มีรูลักษณะ	3	2.14				
	1.4 มีความเหมาะสมด้านลักษณะ	5	3.57				
	1.5 มีสติปัญญา	1	0.71				
	1.6 มีจิตใจดี	2	1.42				
	2. ลักษณะที่ไม่ดี				2. ลักษณะที่ไม่ดี		
	2.1 ลักษณะไม่ดี	7	5		- นำความทุกข์มาให้	1	1.05
	2.2 ความประณีตไม่ดี	4	2.85				
	2.3 นำความทุกข์มาให้	8	5.71				

ตาราง 8 (ต่อ)

ลำดับที่	ไทย		
	หัวข้อ	จำนวน	ร้อยละ
3	ผู้ เนคตู่	140	66.98
	ค. แหล่งที่อยู่ของเนคตู่		
	1. อยู่ด้วยกัน	3	2.14
	2. อยู่ไม่ห่างกัน	1	0.71
	ง. การให้ตัวตู่		
	1. รางเรียน	5	3.57
	2. ไม่รางเรียน	3	2.14
	จ. สาเหตุการไม่ได้ตัว-		
	1. อยู่ไกลกัน	5	3.57
	2. รักคนมีเจ้าของ	1	0.71
	3. นกไม่เก่ง	1	0.71
	4. ไม่สมศักดิ์ศรี	1	0.71
	ฉ. คำสอนเรื่องการมีตัว		
	- ให้ความดีพอใจ	1	0.71

ลำดับที่	จีน		
	หัวข้อ	จำนวน	ร้อยละ
3	ผู้ เนคตู่	95	44.39
	ค. แหล่งที่อยู่ของเนคตู่		
	1. ไม่ไกล	2	2.10
	2. ไกล	2	2.10
	ง. การให้ตัวตู่		
	1. ตั้งถิ่น	6	6.31
	2. ไม่รางเรียน	6	6.31
	3. มีบุตรด้วยกัน	2	2.10
	จ. สาเหตุการไม่ได้ตัว		
	- มีคู่สรวด	2	2.10
	ฉ. คำสอนเรื่องการมีตัว		
	1. ดุให้ดกกัน	1	1.05
	2. รางจัดการ	2	2.10
	3. หมั่นติดต่อก	1	1.05

จากตารางเปรียบเทียบหัวข้อย่อยของภาษาคำทำนายในหัวข้อ "เนื้อคู่" ปรากฏ
ค่านิยม ความเชื่อ และคติธรรมปรัชญา ดังนี้

3.1 ค่านิยม ความเชื่อ และคติธรรมปรัชญาในใบเขียนชีวิตไทย

ก. ค่านิยม

ค่านิยมที่ปรากฏในใบเขียนชีวิตไทยได้แก่ค่านิยมดังต่อไปนี้

1. ค่านิยมการมีคู่ครอง ค่านิยมการมีคู่ครองนี้ปรากฏอยู่ใน
หัวข้อย่อย ดังนี้
 - การได้คู่ ปรากฏจำนวนทั้งสิ้น 43 ใบ คิดเป็นร้อยละ
30.71
2. ค่านิยมการยึดถือเวลา ค่านิยมการยึดถือเวลานี้ ปรากฏ
อยู่ในหัวข้อย่อย ดังนี้
 - การได้คู่แต่ต้องอาศัยเวลา ปรากฏจำนวนทั้งสิ้น 24 ใบ
คิดเป็นร้อยละ 17.14
3. ค่านิยมความสุขสบายในชีวิต ค่านิยมความสุขสบายในชีวิต
นี้ปรากฏอยู่ในหัวข้อย่อย ดังนี้
 - สาเหตุของการได้รับความสุข ได้แก่ การใช้ชีวิตคู่ที่ราบ
รื่น ปรากฏจำนวนทั้งสิ้น 5 ใบ คิดเป็นร้อยละ 3.57
4. ค่านิยมการได้รับสิ่งดีในชีวิต ค่านิยมการได้รับสิ่งดีในชีวิตนี้
ปรากฏอยู่ในหัวข้อย่อย ดังนี้
 - ลักษณะที่ดีของเนื้อคู่ ได้แก่ เนื้อคู่มีลักษณะดี มีความ
ประพฤติดี มีรูปลักษณ์ดี มีความเหมาะสมทางด้านศักดิ์ศรี มีสติปัญญา และมีจิตใจดี ปรากฏ
จำนวนทั้งสิ้น 23 ใบ คิดเป็นร้อยละ 16.42

ข. คติธรรมและปรัชญา

คติธรรมและปรัชญาที่ปรากฏในใบเขียนชีวิตไทย ได้แก่ คติธรรม
และปรัชญา ดังต่อไปนี้

- คำสอนเรื่องการมีคู่ครอง ได้แก่ ให้ใช้ความดีผูกใจ ปรากฏ
จำนวนทั้งสิ้น 1 ใบ คิดเป็นร้อยละ 0.71

3.2 ค่านิยม ความเชื่อ และคติธรรมปรัชญาในใบเขียนชีวิตจีน

ก. ค่านิยม

ค่านิยมที่ปรากฏในใบเขียนชีวิตจีน ได้แก่ ค่านิยม ดังต่อไปนี้

1. คำนิยมการมีคู่ครอง คำนิยมการมีคู่ครองนี้ ปรากฏในหัวข้อ
ย่อย ดังนี้

- การได้คู่ ปรากฏจำนวนทั้งสิ้น 34 ใบ คิดเป็นร้อยละ
35.78

2. คำนิยมการยึดถือเวลา คำนิยมการยึดถือเวลานี้ ปรากฏใน
หัวข้อย่อย ดังนี้

- การได้คู่แต่ต้องอาศัยเวลา ปรากฏจำนวนทั้งสิ้น 11 ใบ
คิดเป็นร้อยละ 11.57

3. คำนิยมความสนุกสนานในชีวิต คำนิยมความสนุกสนานในชีวิตนี้
ปรากฏอยู่ในหัวข้อย่อย ดังนี้

- สาเหตุของการได้รับความสุข ได้แก่ การใช้ชีวิตคู่ที่อยู่
ด้วยกันยั่งยืน และมีบุตรด้วยกัน ปรากฏจำนวนทั้งสิ้น 8 ใบ คิดเป็นร้อยละ 8.42

4. คำนิยมการได้รับสิ่งดีในชีวิต คำนิยมการได้รับสิ่งดีในชีวิตนี้
ปรากฏอยู่ในหัวข้อย่อย ดังนี้

- ลักษณะที่ดีของเนื้อคู่ ได้แก่ มีทรัพย์สิน และคู่ที่น่าพึงพอใจ
ปรากฏจำนวนทั้งสิ้น 4 ใบ คิดเป็นร้อยละ 4.21

บ. คติธรรมและปรัชญา

คติธรรมและปรัชญาที่ปรากฏในใบเขียนชีวิตจีน ได้แก่ คติธรรม
และปรัชญา ดังต่อไปนี้

- คำสอนเรื่องการมีคู่ครอง ได้แก่ ศึกษาด้วยกันให้ดีเสียก่อน รีบ
จัดการรวบรัดเสีย และให้หมั่นติดต่อกัน ปรากฏจำนวนทั้งสิ้น 4 ใบ คิดเป็นร้อยละ 4.21

จากการวิเคราะห์สามารถสรุปได้ว่า

ค่านิยม

ค่านิยมที่ปรากฏในใบเขียนชีวิตไทย ได้แก่ คำนิยมการมีคู่ครอง คำนิยมการ
ยึดถือเวลา คำนิยมความสนุกสนานในชีวิต และค่านิยมการได้รับสิ่งดีในชีวิต

ค่านิยมที่ปรากฏในใบเขียนชีวิตจีน ได้แก่ คำนิยมการมีคู่ครอง คำนิยมการยึด
ถือเวลา คำนิยมความสนุกสนานในชีวิต และค่านิยมการได้รับสิ่งดีในชีวิต

จะเห็นได้ว่า ใบเขียนชีวิตไทยและวัดจีน ให้ความสำคัญกับค่านิยมการมีคู่ครอง
ค่านิยมการยึดถือเวลา คำนิยมความสนุกสนานในชีวิต และค่านิยมการได้รับสิ่งดีในชีวิต
เหมือนกัน

จากค่าร้อยละที่ปรากฏ สามารถสรุประดับความสำคัญของค่านิยมในไบเซียมชีวัดไทยและวัดจีน ได้ดังนี้

1. ไบเซียมชีวัดจีน ให้ความสำคัญกับค่านิยมการมีคู่ครองมากกว่าไบเซียมชีวัดไทย คิดเป็นร้อยละ 35.78 ต่อ 30.71
2. ไบเซียมชีวัดจีน ให้ความสำคัญกับค่านิยมการยึดถือเวลาน้อยกว่าไบเซียมชีวัดไทย คิดเป็นร้อยละ 11.57 ต่อ 17.14
3. ไบเซียมชีวัดจีน ให้ความสำคัญกับค่านิยมความสุขสบายในชีวิตมากกว่าไบเซียมชีวัดไทย คิดเป็นร้อยละ 8.42 ต่อ 3.57
4. ไบเซียมชีวัดจีน ให้ความสำคัญกับค่านิยมการได้รับสิ่งดีในชีวิตน้อยกว่าไบเซียมชีวัดไทย คิดเป็นร้อยละ 4.21 ต่อ 16.42

คติธรรมและปรัชญา

คติธรรมและปรัชญานี้ มีปรากฏในเรื่องคำสอน เรื่องการมีคู่ครอง ซึ่งในไบเซียมชีทั้งวัดไทยและวัดจีน ให้ความสำคัญกับคำสอนเรื่องการมีคู่ครองนี้เหมือนกัน

จากค่าร้อยละที่ปรากฏ สามารถสรุปได้ว่า ในไบเซียมชีวัดจีน ให้ความสำคัญกับเรื่องการมีคู่ครองมากกว่าไบเซียมชีวัดไทย คิดเป็นร้อยละ 4.21 ต่อ 0.71

ตาราง 9 เปรียบเทียบตัวชี้วัดด้านค่าทำนา : เงินได้

ลำดับที่	ไทย			ลำดับที่	จีน		
	หัวข้อ	หัวข้อ	ร้อยละ		หัวข้อ	จำนวน	ร้อยละ
4	เงินได้ ก. การขาย/ไม่ขายเงินได้ 1. หาสได้ 1.1 หาสได้ 1.2 ระยะเวลาก่อนการขายได้ 1.2.1 เร็ว 1.2.2 ช้า 2. มีโอกาส 3. ไม่หา 4. ทุเลา 5. หาสยาก 6. ค่าการทรงกักตุน ข. ค่าการทรงได้ 1. ค่าการรวม 2. ค่าการไม่รวม ค. ค่าการของเงินได้ - ต้นนำค่า	เงินได้ ก. การขาย/ไม่ขายเงินได้ 1. หาสได้ 1.1 หาสได้ 1.2 ระยะเวลาก่อนการขายได้ 1.2.1 เร็ว 1.2.2 ช้า 2. มีโอกาส 3. ไม่หา 4. ทุเลา 5. หาสยาก 6. ค่าการทรงกักตุน ข. ค่าการทรงได้ 1. ค่าการรวม 2. ค่าการไม่รวม ค. ค่าการของเงินได้ - ต้นนำค่า	49.28 51 11 3 5 3 12 2 1 9 3 1	4	หัวข้อ ก. การขาย/ไม่ขายเงินได้ 1. หาสได้ 1.1 หาสได้ 1.2 ระยะเวลาก่อนการขายได้ 1.2.1 เร็ว 1.2.2 ช้า 1.3 ความยากง่ายในการหา 1.3.1 ง่าย 1.3.2 ยาก 2. ไม่ลดทอน 3. ทุเลา ข. ค่าการของเงินได้ - ต้นนำค่า	67 7 10 2 3 1 1 1 1	31.30 10.44 14.92 2.98 4.47 1.49 1.49 1.49 1.49

ตาราง 9 (ต่อ)

ลำดับที่	ไทย			ลำดับที่	จีน		
	หัวข้อ	จำนวน	ร้อยละ		หัวข้อ	จำนวน	ร้อยละ
4	<u>เจ. ไร่</u> <u>ง. ช่วงเวลาไม่สงบ</u> <u>- ฤดู</u>	103	49.28	4	<u>ไร่</u> <u>ด. การเงิน/ไม่เงิน</u> <u>1. เงิน</u> <u>2. ไม่เงิน</u> <u>ง. วิธีการเงิน</u> <u>1. ให้สมัคร</u> <u>2. ให้สมัคร</u> <u>จ. ดำเนินการเงิน</u> <u>1. ระยะสั้น</u> <u>2. เงินคนต่าง ๆ เงิน</u> <u>2.1 เงินคนสงคาม</u> <u>2.2 เงินคน</u>	67	31.30
	<u>จ. ดำเนินการสมัคร</u> <u>- ค่าใช้จ่ายสมัคร</u>	1	0.97			1	1.49
						7	10.44
						1	1.49

จากตารางเปรียบเทียบหัวข้อย่อยของภาษาคำทำนายหัวข้อ "เจ็บไข้" ปรากฏ
ค่านิยม ความเชื่อ และคติธรรมปรัชญา ดังนี้

4.1 ค่านิยม ความเชื่อ คติธรรมปรัชญาในใบเขียนชีวิตไทย

ก. ค่านิยม

ค่านิยมที่ปรากฏในใบเขียนชีวิตไทย ได้แก่ ค่านิยมดังต่อไปนี้

1. ค่านิยมความสุขสบายในชีวิต ค่านิยมความสุขสบายในชีวิต
นี้ ปรากฏในหัวข้อย่อย ดังนี้

1.1 การหายไข้ ได้แก่ หายดี มีโอกาสหาย และทุเลา
ปรากฏจำนวนทั้งสิ้น 68 ใบ คิดเป็นร้อยละ 66.01

1.2 อาการของไข้ ได้แก่ อาการไม่รุนแรง ปรากฏ
จำนวนทั้งสิ้น 3 ใบ คิดเป็นร้อยละ 2.91

2. ค่านิยมการยึดถือเวลา ค่านิยมการยึดถือเวลานี้ ปรากฏ
ในหัวข้อย่อย ดังนี้

2.1 ระยะเวลาในการหายไข้ ได้แก่ หายเร็ว และ
หายช้า ปรากฏจำนวนทั้งสิ้น 14 ใบ คิดเป็นร้อยละ 13.59

2.2 ช่วงเวลาไม่สบาย ได้แก่ ในฤดูนี้ ปรากฏจำนวน
ทั้งสิ้น 1 ใบ คิดเป็นร้อยละ 0.97

ข. คติธรรมและปรัชญา

คติธรรมและปรัชญาในใบเขียนชีวิตไทย ได้แก่ คติธรรมและ
ปรัชญา ดังต่อไปนี้

- คำเตือนเรื่องการรักษา ได้แก่ เตือนว่า อย่ารีบรักษาเกิน
ไปอาจเกิดอันตราย ปรากฏจำนวนทั้งสิ้น 1 ใบ คิดเป็นร้อยละ 0.97

4.2 ค่านิยม ความเชื่อ และคติธรรมปรัชญาในใบเขียนชีวิตจีน

ก. ค่านิยม

ค่านิยมที่ปรากฏในใบเขียนชีวิตจีน ได้แก่ ค่านิยมดังต่อไปนี้

- ค่านิยมความสุขสบายในชีวิต ค่านิยมความสุขสบายในชีวิต
นี้ ปรากฏในหัวข้อย่อย ดังนี้

1. การหายไข้ ได้แก่ หายไข้และทุเลา จำนวนทั้งสิ้น
8 ใบ คิดเป็นร้อยละ 11.94

2. การไม่เจ็บไข้ ปรากฏจำนวนทั้งสิ้น 2 ใบ คิดเป็น
ร้อยละ 2.98

3. วิธีแก้อาการเจ็บไข้ ได้แก่ ให้หมอรักษา ปรากฏ
จำนวนทั้งสิ้น 11 ใบ คิดเป็นร้อยละ 16.41

4. ความยากง่ายในการหายไข้ ได้แก่ หายยาก และ
หายง่าย ปรากฏจำนวนทั้งสิ้น 4 ใบ คิดเป็นร้อยละ 5.97

ข. ความเชื่อ

ความเชื่อที่ปรากฏในใบเขียนชีวิตจีน ได้แก่ ความเชื่อดังต่อไปนี้
- ความเชื่อทางพุทธศาสนา ความเชื่อทางพุทธศาสนานี้ ปรากฏ
ในหัวข้อย่อย ดังนี้

- วิธีแก้การเจ็บไข้ ได้แก่ ให้หมันทาบุญ ปรากฏจำนวนทั้งสิ้น
13 ใบ คิดเป็นร้อยละ 19.40

ค. คติธรรมและปรัชญา

คติธรรมและปรัชญาที่ปรากฏในใบเขียนชีวิตจีน ได้แก่ คติธรรม
และปรัชญา ดังต่อไปนี้

- คำเตือนให้ระวังการเจ็บไข้ ได้แก่ ให้ระวังสิ่งที่จะเป็น
อาวุช ทำให้เกิดความเจ็บไข้ และเตือนคนสูงอายุและเด็กให้ระวังการเจ็บไข้ ปรากฏ
จำนวนทั้งสิ้น 9 ใบ คิดเป็นร้อยละ 13.43

จากการวิเคราะห์สรุปได้ว่า

ค่านิยม

ค่านิยมที่ปรากฏในใบเขียนชีวิตไทย ได้แก่ ค่านิยมความสุขสบายในชีวิต และค่า
นิยมการยึดถือเวลา

ค่านิยมที่ปรากฏในใบเขียนชีวิตจีน ได้แก่ ค่านิยมความสุขสบายในชีวิต

จะเห็นได้ว่า ใบเขียนชีวิตไทยและวัดจีน ให้ความสำคัญกับค่านิยมความสุขสบาย
ในชีวิตเหมือนกัน แต่ใบเขียนชีวิตไทย ยังคงให้ความสำคัญกับค่านิยมการยึดถือเวลาด้วย
ซึ่งใบเขียนชีวิตจีน ไม่ปรากฏมีค่านิยมนี้

จากค่าร้อยละที่ปรากฏสามารถสรุประดับความสำคัญของค่านิยมในใบเขียนชีวิต
ไทยและวัดจีน ได้ดังนี้

1. ใบเขียนชีวิตไทยให้ความสำคัญกับ ค่านิยมความสุขสบายในชีวิตมากกว่าใบเขียนชีวิต
จีน คิดเป็นร้อยละ 68.92 ต่อ 37.3
2. ใบเขียนชีวิตไทยให้ความสำคัญกับค่านิยมการยึดถือเวลา คิดเป็นร้อยละ 14.56

ความเชื่อ

ความเชื่อที่ปรากฏนี้ จะมีปรากฏในใบเขียนชีวิตจีนเท่านั้น ซึ่งได้แก่ ความเชื่อทางพุทธศาสนา โดยการให้หมั่นทำบุญเมื่อมีการเจ็บไข้

จะเห็นได้ว่าใบเขียนชีวิตจีนให้ความสำคัญเรื่องความเชื่อทางพุทธศาสนา คือการให้ทำบุญ เมื่อมีการเจ็บไข้ ซึ่งใบเขียนชีวิตไทยไม่ให้ความสำคัญกับความเชื่อนี้

จากคำร้อยละที่ปรากฏ สามารถสรุปได้ว่า ในใบเขียนชีวิตจีนให้ความสำคัญในเรื่อง ความเชื่อทางพุทธศาสนาโดยการให้หมั่นทำบุญ คิดเป็นร้อยละ 19.40

คติธรรมและปรัชญา

คติธรรมและปรัชญาที่ปรากฏในใบเขียนชีวิตไทย ได้แก่ คำเตือนเรื่องการรักษาว่า ไม่ควรจะรีบรักษา เพราะจะทำให้เกิดอันตรายได้

คติธรรมและปรัชญาที่ปรากฏในใบเขียนชีวิตจีน ได้แก่ คำเตือนให้ระวังการเจ็บไข้ว่า ให้ระวังสิ่งที่จะทำให้เกิดความเจ็บไข้ และเตือนคนสูงอายุและเด็กให้ระวังการเจ็บไข้

จะเห็นได้ว่าใบเขียนชีวิตไทยและวัดจีน ให้ความสำคัญในเรื่องคำเตือน ทั้งนี้เป็นการป้องกันการเจ็บไข้ และการรักษาอาการเจ็บไข้

จากคำร้อยละที่ปรากฏ สามารถสรุประดับความสำคัญคติธรรมและปรัชญาในใบเขียนชีวิตไทยและวัดจีน ได้ดังนี้ ใบเขียนชีวิตจีนให้ความสำคัญเรื่อง คำเตือนเพื่อป้องกันการเกิดเจ็บไข้มากกว่าใบเขียนชีวิตไทยที่ให้ความสำคัญเรื่องคำเตือนในการรักษาเมื่อเกิดอาการเจ็บไข้แล้ว คิดเป็นร้อยละ 13.43 ต่อ 0.97

ตาราง 10 เปรียบเทียบหัวข้อคำถาม : คัดความ

ลำดับที่	ไทย			ลำดับที่	จีน		
	หัวข้อ	จำนวน	ร้อยละ		หัวข้อ	จำนวน	ร้อยละ
5	<u>คัดความ</u>	83	39.71	6	<u>คัดความ</u>	50	23.36
	ก. <u>ผลทดลองคดี</u>				ก. <u>การเกิดคดีความและชั้นโทษ</u>		
	1. <u>ขณะคดี</u>				1. <u>เกิดคดีความ</u>	1	2
	1.1 <u>ขณะคดี</u>				2. <u>ชั้นโทษ</u>	1	2
	1.2 <u>สาเหตุที่ทำให้ขณะคดี</u>				ท. <u>ผลทดลองคดี</u>		
	1.2.1 <u>ขณะคดี</u>	34	40.96		1. <u>ขณะคดี</u>		
	1.2.2 <u>สาเหตุที่ทำให้ขณะคดี</u>				1.1 <u>ขณะคดี</u>	14	28
	1.2.3 <u>สาเหตุโดยเคราะห</u>	1	1.20		1.2 <u>สาเหตุที่ทำให้ขณะคดี</u>		
	1.2.4 <u>มีผู้ร่วมแก้ไข</u>	1	1.20		1.2.1 <u>มีผู้ร่วมหลัก</u>	3	6
	1.2.5 <u>เกิดความจริง</u>	4	4.81		1.2.2 <u>เสียเงิน</u>	1	2
	1.2.6 <u>มีหลักฐาน</u>	2	2.40				
	1.2.7 <u>มีหลักฐาน</u>	1	1.20				
	2. <u>แน่คดี</u>				2. <u>แน่คดี</u>	6	12
	2.1 <u>แน่คดี</u>	8	9.63				
	2.2 <u>สาเหตุที่แน่คดี</u>	1	1.20				
	2.3 <u>แนะนำให้หนี</u>	6	7.22				

ตาราง 10 (ต่อ)

ลำดับที่	ไทย			ลำดับที่	จีน		
	หัวข้อ	หัวข้อ	จำนวน	ร้อยละ	หัวข้อ	จำนวน	ร้อยละ
5	<u>คดีความ</u> 3. ไม่สู้ 4. ผลออกมาดี 5. ผลออกมาเสมอตัว 6. ผลออกมาข้าง 7. การสู้คดี 1. สู้ยาก 2. สู้ได้ 3. เห็นผล 4. สาเหตุของการมีคดีความ 1. ความเลินเล่อ 2. เพราะผู้หนึ่ง 3. ประสิทธิภาพของคดี - คดีอาญา	<u>คดีความ</u> 3. ไม่สู้ 4. ผลออกมาดี 5. ผลออกมาเสมอตัว 6. ผลออกมาข้าง 7. การสู้คดี 1. สู้ยาก 2. สู้ได้ 3. เห็นผล 4. สาเหตุของการมีคดีความ 1. ความเลินเล่อ 2. เพราะผู้หนึ่ง 3. ประสิทธิภาพของคดี - คดีอาญา	83 3 6 1 2 5 4 1 1 1 1	39.71 3.61 7.22 1.20 2.40 6.02 4.81 1.20 1.20 1.20 1.20	<u>คดีความ</u> 1. เลื้ตเงี๊ยะ 2. ได้เงี๊ยะ 3. มีทางระนังระนอม 4. สาเหตุของการมีคดีความ - ที่เงี๊ยะ 5. คำสอนเกี๊ยะเกี๊ยะเกี๊ยะเกี๊ยะเกี๊ยะ 1. หลีกเลื้กการเงี๊ยะ 2. ค่ำสู้คดี	50 3 3 2 1 14 1	23.36 6 6 4 2 28 2

จากตารางเปรียบเทียบหัวข้อย่อยของภาษาคำทำนายหัวข้อ "คติความ" ปรากฏ
ค่านิยม ความเชื่อ และคติธรรมปรัชญา ดังนี้

5.1 ค่านิยม ความเชื่อ และคติธรรมปรัชญาในใบเขียนชีวิตไทย

ก. ค่านิยม

ค่านิยมที่ปรากฏในใบเขียนชีวิตไทย ได้แก่ ค่านิยมดังต่อไปนี้

- ค่านิยมในความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน ค่านิยมความ
ปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินนี้ ปรากฏในหัวข้อย่อยดังนี้

1. ผลของคติ ได้แก่ การชนะคดีและผลออกมาดี ปรากฏ
จำนวนทั้งสิ้น 40 ใบ คิดเป็นร้อยละ 48.19

2. สาเหตุที่ทำให้ชนะคดี ได้แก่ มีผู้ช่วยแก้ไข พุดความ
จริงและมีหลักฐาน ปรากฏจำนวนทั้งสิ้น 7 ใบ คิดเป็นร้อยละ 8.43

3. การสู้คดี ได้แก่ สู้ได้และเป็นต่อ ปรากฏจำนวนทั้งสิ้น
5 ใบ คิดเป็นร้อยละ 6.02

ข. ความเชื่อ

ความเชื่อที่ปรากฏในใบเขียนชีวิตไทย ได้แก่ ความเชื่อดัง
ต่อไปนี้

1. ความเชื่อเรื่องโชคชะตา ความเชื่อเรื่องโชคชะตานี้
ปรากฏในหัวข้อย่อยดังนี้

- สาเหตุที่ทำให้ชนะคดี ได้แก่ เพราะมีชะตาดี ปรากฏ
จำนวนทั้งสิ้น 1 ใบ คิดเป็นร้อยละ 1.20

2. ความเชื่อเรื่องการสะเดาะเคราะห์ ความเชื่อเรื่องการ
สะเดาะเคราะห์นี้ ปรากฏอยู่ในหัวข้อย่อยดังนี้

- สาเหตุที่ทำให้ชนะคดี ได้แก่ การสะเดาะเคราะห์
ปรากฏจำนวนทั้งสิ้น 1 ใบ คิดเป็นร้อยละ 1.20

5.2 ค่านิยม ความเชื่อและคติธรรมปรัชญาในใบเขียนชีวิตจีน

ก. ค่านิยม

ค่านิยมที่ปรากฏในใบเขียนชีวิตจีน ได้แก่ ค่านิยมดังต่อไปนี้

- ค่านิยมความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน ค่านิยมความปลอด-
ภัยในชีวิตและทรัพย์สินนี้ ปรากฏในหัวข้อย่อย ดังนี้

1. การพนันโทษ จำนวน 1 ใบ คิดเป็นร้อยละ 2

2. ผลของคติ ได้แก่ การชนะคติ ปรากฏจำนวนทั้งสิ้น 14 ใบ คิดเป็นร้อยละ 28

3. สาเหตุที่ทำให้ชนะคติ ได้แก่ มีผู้ช่วยเหลือและเสียเงินบ้าง จึงจะชนะ ปรากฏจำนวนทั้งสิ้น 4 ใบ คิดเป็นร้อยละ 8

4. การสู้คดี ได้แก่ การได้เปรียบและมีทางประนีประนอม ปรากฏจำนวนทั้งสิ้น 5 ใบ คิดเป็นร้อยละ 10

ข. คติธรรมและปรัชญา

คติธรรมและปรัชญาที่ปรากฏในใบเขียนชีวิตจีน ได้แก่คติธรรมและปรัชญาดังต่อไปนี้

- คำสอนเกี่ยวกับการเกิดคดีความ ได้แก่ ให้หลีกเลี่ยงการเป็นความและอย่าสู้ความ ปรากฏจำนวนทั้งสิ้น 15 ใบ คิดเป็นร้อยละ 30

จากการวิเคราะห์สามารถสรุปได้ว่า

ค่านิยม

ค่านิยมที่ปรากฏในใบเขียนชีวิตไทย ได้แก่ค่านิยมความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน ค่านิยมที่ปรากฏในใบเขียนชีวิตจีน ได้แก่ค่านิยมความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน จะเห็นได้ว่าใบเขียนชีวิตไทยและวัดจีนให้ความสำคัญกับค่านิยมความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินเหมือนกัน

จากคำร้อยละที่ปรากฏ สามารถสรุประดับความสำคัญของค่านิยมในใบเขียนชีวิตไทยและวัดจีนได้ดังนี้ ใบเขียนชีวิตไทยให้ความสำคัญกับค่านิยมความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินมากกว่าใบเขียนชีวิตจีน คิดเป็นร้อยละ 54.21 ต่อ 48

ความเชื่อ

ความเชื่อนี้มีปรากฏในใบเขียนชีวิตไทยเท่านั้น ซึ่งได้แก่ ความเชื่อเรื่องโชคชะตาและความเชื่อเรื่องการสะเดาะเคราะห์

จะเห็นได้ว่า ใบเขียนชีวิตไทยให้ความสำคัญในเรื่องความเชื่อเรื่องโชคชะตาและความเชื่อเรื่องการสะเดาะเคราะห์ ซึ่งใบเขียนชีวิตจีนไม่ให้ความสำคัญกับความเชื่อทั้งสองนี้

จากคำร้อยละที่ปรากฏสามารถสรุปได้ว่า ในใบเขียนชีวิตไทย ให้ความสำคัญในเรื่อง ความเชื่อเรื่องโชคชะตาและความเชื่อเรื่องการสะเดาะเคราะห์ คิดเป็นร้อยละ 1.20 เท่านั้น

คติธรรมและปรัชญา

คติธรรมและปรัชญานี้มีปรากฏในเรื่องคำสอนในใบเขียนชีวิตจีนเท่านั้น ซึ่งได้แก่คำสอนเกี่ยวกับการเกิดคติความในเรื่อง ให้หลีกเลี่ยงการเป็นความและอย่าสู้ความ

จะเห็นได้ว่า ใบเขียนชีวิตจีนจะให้ความสำคัญเรื่องคำสอนเกี่ยวกับการเกิดคติความ ซึ่งใบเขียนชีวิตไทยไม่ให้ความสำคัญกับเรื่องนี้

จากคำร้อยละที่ปรากฏสรุปได้ว่า ใบเขียนชีวิตจีนให้ความสำคัญในเรื่องคำสอนเกี่ยวกับการเกิดคติความ คิดเป็นร้อยละ 30

ตาราง 11 (ต่อ)

ลำดับที่	ไทย			ลำดับที่	จีน		
	หัวข้อ	จำนวน	ร้อยละ		หัวข้อ	จำนวน	ร้อยละ
6	<u>คำสอน</u>	81	38.75	5	<u>คำสอน</u>	58	27.10
	3. การปฏิบัติตน				3. การปฏิบัติตน		
	3.1 เคารพผู้ใหญ่	1	1.23		3.1 เคารพผู้ใหญ่	1	1.72
	3.2 เคารพให้ตนหน้า	3	3.70		3.2 ที่ลี้ภัยสัตว์	1	1.72
	3.3 ให้ที่ลี้ภัย	1	1.23		3.3 ถ่อมตน	1	1.72
	3.4 มีความร่วมมือ	1	1.23		3.4 รู้จักพล	2	3.44
	3.5 ให้คำปรึกษา	1	1.23		3.5 มานะอดทน	10	17.24
	3.6 ลมฟ้าอากาศ	1	1.23		3.6 ทำใจให้เบิกบาน	1	1.72
	3.7 ฟังคำสอนสั่ง	3	3.70				
	4. การพิจารณาเรื่องต่าง ๆ				4. การพิจารณาเรื่องต่าง ๆ		
	4.1 ให้ตรึกตรอง	4	4.93		4.1 ให้ปัญญา	5	8.62
	4.2 ให้ปัญญา	6	7.40		4.2 ให้ความสุขแก่ทุกคน	4	6.89
	4.3 ยึดมั่นตั้งใจ	3	3.70				
	<u>ไม่ควรรู้</u>				<u>ไม่ควรรู้</u>		
	1. การพูดจา				1. การเพิกเฉยคำพูด		
	- ไหวพริบ ได้เก่ง	3	3.70		1.1 คำนึงถึงคนง่าย	2	3.44
					1.2 คำนึงถึงคนสับสน	2	3.44

ตาราง 11 (ต่อ)

ลำดับที่	ไทย			ลำดับที่	จีน			
	หัวข้อ	จำนวน	ร้อยละ		หัวข้อ	จำนวน	ร้อยละ	
6	<u>คำสอน</u> 2. การทำสิ่งหนึ่งสิ่งใด 2.1 ค่ำโลภมาก 2.2 ค่ำกลัวตัญญู 2.3 ค่ำรักเพื่อน 2.4 ค่ำหยาบมาก 2.5 ค่ำใจเบา 2.6 ค่ำทวนงตน 3. การแสดงความดี 3.1 ค่ำคิดมาก 3.2 ค่ำคิดรวนเร 4. การแสดงความรู้สึก - ค่ำลาขาด	81 3 4 1 2 1 2 1 3 1	38.75 3.70 4.93 1.23 2.46 1.23 2.46 1.23 3.70 1.23		5	<u>คำสอน</u> 2. การทำสิ่งหนึ่งสิ่งใด 2.1 ค่ำทอจริต 2.2 ค่ำหยาบมาก 2.3 ค่ำโลภ 2.4 ค่ำทำเหมือนเพื่อนมา 3. การดำเนิชีวิต - ค่ำเลวๆผู้ล้นมาเกินสระทองตน 4. การแสดงความดี - ค่ำคิดมาก	58 1 2 2 1 3 2	27.10 1.72 3.44 3.44 1.72 5.17 3.44

จากตารางเปรียบเทียบหัวข้อย่อยของภาษาคำทำนายหัวข้อ "คำสอน" ปรากฏ คติธรรมและปรัชญาดังนี้

6.1 คติธรรมและปรัชญาในใบเขียนชีวิตไทย

คติธรรมและปรัชญาในใบเขียนชีวิตไทย ได้แก่ คติธรรมและปรัชญา ดังต่อไปนี้

1. คำสอนในเรื่องควรทำ ได้แก่ สอนปากคำในการพูดจา การดำเนิน ชีวิตในเรื่องอย่าให้พลาดพลั้ง ดำเนินชีวิตในส่วนการงาน ยึดหลักธรรมะ การปฏิบัติตน และการพิจารณาเรื่องต่าง ๆ ดังนี้

1.1 การพูดจาให้สงบปากคำ ปรากฏจำนวนทั้งสิ้น 12 ใบ คิด เป็นร้อยละ 14.81

1.2 การดำเนินชีวิต ในรายละเอียดต่อไปนี้

1.2.1 อย่าให้พลาดพลั้ง ปรากฏจำนวนทั้งสิ้น 2 ใบ คิดเป็นร้อยละ 2.46

1.2.2 การงาน ได้แก่ ให้ทำงานสุจริต ปรึกษาผู้ใหญ่ และขยันหากิน ปรากฏจำนวนทั้งสิ้น 8 ใบ คิดเป็นร้อยละ 9.87

1.2.3 ยึดหลักธรรม ได้แก่ การปฏิบัติธรรม ทำบุญทาน ละเอียดกรทลง แผ่เมตตา เชื่อเรื่องกรรม และรักษาคำมั่นให้พ้นอันตราย ปรากฏจำนวนทั้งสิ้น 14 ใบ คิดเป็นร้อยละ 17.28

1.3 การปฏิบัติตน ได้แก่ เคารพผู้ใหญ่ คบคนให้ดูหน้า ให้ ชื่อสัตย์ มีความร่วมมือให้กตัญญู อย่าท้อแท้ และฟังคำสอนสั่ง ปรากฏจำนวนทั้งสิ้น 11 ใบ คิดเป็น ร้อยละ 13.58

1.4 การพิจารณาเรื่องต่าง ๆ ได้แก่ ให้ไตร่ตรอง ใช้ปัญญา และยับยั้งชั่งใจ ปรากฏจำนวนทั้งสิ้น 13 ใบ คิดเป็นร้อยละ 16.04

2. คำเตือนในเรื่องไม่ควรทำ ได้แก่ ไม่ควรไว้วางใจ โต้เถียงใน เรื่องการพูดจา การทำสิ่งใดสิ่งหนึ่ง การแสดงความคิด และการแสดงความรู้สึก ดังนี้

2.1 การพูดจาไม่ควรไว้วางใจและโต้เถียง ปรากฏจำนวน ทั้งสิ้น 3 ใบ คิดเป็นร้อยละ 3.70

2.2 การทำสิ่งหนึ่งสิ่งใด ได้แก่ อย่าโลภมาก อย่าอวดหาญ อย่ารีบร้อน อย่าประมาท อย่าใจเบา อย่าทะนงตน ปรากฏจำนวนทั้งสิ้น 13 ใบ คิดเป็น ร้อยละ 16.04

2.3 การแสดงความคิด ได้แก่ อย่าคิดมาก และอย่าคิดรวนเร
ปรากฏจำนวนทั้งสิ้น 4 ใบ คิดเป็นร้อยละ 4.93

2.4 การแสดงความรู้สึก ได้แก่ อย่าอาฆาต ปรากฏจำนวน
1 ใบ คิดเป็นร้อยละ 1.23

6.2 คติธรรมและปรัชญาในใบเขียนชีวิตจีน

คติธรรมและปรัชญาในใบเขียนชีวิตจีน ได้แก่ คติธรรมและปรัชญา
ดังต่อไปนี้

1. คำสอนในเรื่องกรรม ได้แก่ สงวนคำพูดจา การดำเนินชีวิต
การปฏิบัติตน และการพิจารณาเรื่องต่างๆ ดังนี้

1.1 การพูดจาให้สงวนคำพูด ปรากฏจำนวนทั้งสิ้น 1 ใบ คิด
เป็นร้อยละ 1.72

1.2 การดำเนินชีวิต ดังรายละเอียดต่อไปนี้

1.2.1 การงาน ให้มีความขยันหมั่นเพียร จำนวน 4
ใบคิดเป็นร้อยละ 6.89

1.2.2 ยึดหลักธรรม ได้แก่ มีคุณธรรม ทำความดี
ชีวิตเป็นไปตามลิขิตกรรม ทำสมาธิ และทำบุญกุศล ปรากฏจำนวนทั้งสิ้น 9 ใบ คิดเป็น
ร้อยละ 15.51

1.2.3 การดำเนินชีวิตกับครอบครัว ได้แก่ ให้อดทน
และให้อยู่กับครอบครัวอย่าเที่ยวเตร่ ปรากฏจำนวนทั้งสิ้น 4 ใบ คิดเป็นร้อยละ 6.89

1.3 การปฏิบัติตน ดังรายละเอียดต่อไปนี้

1.3.1 คนเพื่อนคู่ใจดี จำนวน 1 ใบ คิดเป็นร้อยละ
1.72

1.3.2 ให้ชื่อลัทธิสุจริต จำนวน 1 ใบ คิดเป็นร้อยละ
1.72

1.3.3 ให้ถ่อมตน จำนวน 1 ใบ คิดเป็นร้อยละ 1.72

1.3.4 รู้จักพอ จำนวน 2 ใบ คิดเป็นร้อยละ 3.44

1.3.5 มานะอดทน จำนวน 10 ใบ คิดเป็นร้อยละ
17.24

1.3.6 ทำใจให้เบิกบาน จำนวน 1 ใบ คิดเป็นร้อยละ
1.72

1.4 การพิจารณาเรื่องต่างๆ ดังรายละเอียดต่อไปนี้

1.4.1 ให้ใช้ปัญญา จำนวน 5 ใบ คิดเป็นร้อยละ

8.62

1.4.2 ให้ใช้ความสุขุมเยือกเย็น จำนวน 4 ใบ คิด

เป็นร้อยละ 6.89

2. คำเตือนในเรื่องไม่ควรทำ ได้แก่ การเชื่อฟังคำพูดผู้อื่น การทำ
สิ่งหนึ่งสิ่งใด การดำเนินชีวิต และการแสดงความคิด ดังนี้

2.1 การเชื่อฟังคำพูดผู้อื่น ดังรายละเอียดต่อไปนี้

2.1.1 อย่าเชื่อคนง่าย จำนวน 2 ใบ คิดเป็นร้อยละ

3.44

2.1.2 อย่าฟังคำคนสอพลอ จำนวน 2 ใบ คิดเป็น

ร้อยละ 3.44

2.2 การทำสิ่งหนึ่งสิ่งใด ดังรายละเอียดต่อไปนี้

2.2.1 อย่าทุจริต จำนวน 1 ใบ คิดเป็นร้อยละ 1.72

2.2.2 อย่าประมาท จำนวน 2 ใบ คิดเป็นร้อยละ

3.44

2.2.3 อย่าโลภ จำนวน 2 ใบ คิดเป็นร้อยละ 3.44

2.2.4 อย่าทำเหมือนที่ผ่านมา จำนวน 1 ใบ คิดเป็น

ร้อยละ 1.72

2.3 การดำเนินชีวิต ได้แก่ ในเรื่องการทำงานว่า ไม่ควรเอา
ธุระผู้อื่นมาเป็นธุระของตน ปรากฏจำนวนทั้งสิ้น 3 ใบ คิดเป็นร้อยละ 5.17

2.4 การแสดงความคิด ได้แก่ อย่าคิดมาก จำนวน 2 ใบ
คิดเป็นร้อยละ 3.44

จากการวิเคราะห์สามารถสรุปได้ว่า

คติธรรมปรัชญาในเรื่องคำสอนในใบเขียนชีวิตไทย ได้แก่ คำสอนที่ควรทำในเรื่อง
การพูดจา การดำเนินชีวิต การปฏิบัติตน และการพิจารณาเรื่องต่าง ๆ คำเตือนว่าไม่ควร
ทำในเรื่องการพูดจา การทำสิ่งหนึ่งสิ่งใด การแสดงความคิด และการแสดงความรู้สึก

คติธรรมปรัชญาในเรื่องคำสอนในใบเขียนชีวิตจีน ได้แก่ คำสอนที่ควรทำใน
เรื่องการพูดจา การดำเนินชีวิต การปฏิบัติตน และการพิจารณาเรื่องต่าง ๆ และคำเตือน
ว่าไม่ควรทำในเรื่อง การฟังคำพูดผู้อื่น การทำสิ่งหนึ่งสิ่งใด การดำเนินชีวิต และการ
แสดงความคิดเห็น

จะเห็นได้ว่า ไบเชียมชีวิตไทยและวัดจีนให้ความสำคัญกับคำสอนที่เป็นเรื่องควรทำเหมือนกัน คือ เรื่องการพูดจา การดำเนินชีวิต การปฏิบัติตน และการพิจารณาเรื่องต่างๆ และกับคำเตือนว่าไม่ควรทำ คือ เรื่องการทำให้สิ่งหนึ่งสิ่งใด และการแสดงความคิดเห็น จากคำร้อยละที่ปรากฏสามารถสรุประดับความสำคัญของคตินิยมปรัชญาที่เป็นคำสอนเรื่องควรทำและคำเตือนว่าไม่ควรทำ ได้ดังนี้

คำสอนเรื่องควรทำ

1. ไบเชียมชีวิตไทยให้ความสำคัญกับคำสอนเรื่องการพูดจามากกว่าไบเชียมชีวิตจีน คิดเป็นร้อยละ 14.81 ต่อ 1.72
2. ไบเชียมชีวิตไทยให้ความสำคัญเกี่ยวกับคำสอนเรื่องการดำเนินชีวิตในระดับใกล้เคียงกับไบเชียมชีวิตจีน คิดเป็นร้อยละ 29.61 และ 29.29
3. ไบเชียมชีวิตไทยให้ความสำคัญกับคำสอนเรื่องการปฏิบัติตนน้อยกว่าไบเชียมชีวิตจีน คิดเป็นร้อยละ 13.58 ต่อ 27.56
4. ไบเชียมชีวิตไทยให้ความสำคัญกับคำสอนเรื่องการพิจารณาต่างๆ ในระดับใกล้เคียงกับไบเชียมชีวิตจีน คิดเป็นร้อยละ 15.15 และ 16.04

คำเตือนว่าไม่ควรทำ

1. ไบเชียมชีวิตไทยให้ความสำคัญกับคำเตือนเรื่องการทำสิ่งหนึ่งสิ่งใดมากกว่าไบเชียมชีวิตจีน คิดเป็นร้อยละ 16.04 ต่อ 10.32
2. ไบเชียมชีวิตไทยให้ความสำคัญกับคำเตือนเรื่องการแสดงความคิดเห็นมากกว่าไบเชียมชีวิตจีน คิดเป็นร้อยละ 4.93 ต่อ 3.44
3. ไบเชียมชีวิตไทยให้ความสำคัญกับคำเตือนเรื่องการพูดจา คิดเป็นร้อยละ 3.70
4. ไบเชียมชีวิตไทยให้ความสำคัญกับคำเตือนเรื่องการแสดงความรู้สึก คิดเป็นร้อยละ 1.23
5. ไบเชียมชีวิตจีนให้ความสำคัญกับคำเตือนเรื่องการฟังคำพูดผู้อื่น คิดเป็นร้อยละ 6.88
6. ไบเชียมชีวิตจีนให้ความสำคัญกับคำเตือนเรื่องการดำเนินชีวิต คิดเป็นร้อยละ 5.17

ตาราง 12 เปรียบเทียบหัวข้อคำถาม : ทองหาย

ลำดับที่	ไทย			ลำดับที่	จีน		
	หัวข้อ	จำนวน	ร้อยละ		หัวข้อ	จำนวน	ร้อยละ
7	ทองหาย	62	29.66	13	การสูญเสีย/ทองหาย	11	5.14
	ก. การได้/ไม่ได้เงิน				ก. สิ่งสูญเสียน	6	54.54
	1. ได้เงิน				- ที่รับและหลงรัก	2	18.18
	1.1 สิ่งที่ได้เงิน				ท. การได้/ไม่ได้เงิน		
	1.1.1 สิ่งทอง เงินทอง	21	33.87		1. ได้เงิน		
	1.1.2 พนัน คนอื่น	6	9.67				
	1.2 ระยะเวลาก่อนได้เงิน						
	1.2.1 ฟ้า	3	4.83				
	1.2.2 เร็ว	5	8.06				
	2. ไม่ได้เงิน				2. ไม่ได้เงิน	3	27.27
	- สิ่งที่ไม่ได้เงิน						
	- สิ่งทอง	14	22.58				
	- คน	2	3.22				
	ท. ความยาก-ง่ายในการหาเงิน	9	14.51				
	- หาดยาก						

ตาราง 12 (ต่อ)

ลำดับที่	ไทย			ลำดับที่	จีน		
	หัวข้อ	จำนวน	ร้อยละ		หัวข้อ	จำนวน	ร้อยละ
7	<u>ท่องเที่ยว</u> ด. <u>ขนาดท่องเที่ยว</u> - <u>ขนาดเล็ก</u> ง. <u>ความถี่นักท่องเที่ยว</u> - <u>เป็นปกติ</u>	62 1 1	29.66 1.61 1.61	13	<u>การส่งเสริม/ท่องเที่ยว</u>	11	5.14

จากตารางเปรียบเทียบหัวข้อย่อยของภาษาการทํานายหัวข้อ "ของหาย" ปรากฏ
ค่านิยมดังนี้

7.1 ค่านิยมในใบเชียมชีวิตไทย

ค่านิยมที่ปรากฏในใบเชียมชีวิตไทย ได้แก่ ค่านิยมดังต่อไปนี้

1. ค่านิยมความเป็นเจ้าข้าวเจ้าของ ค่านิยมความเป็นเจ้าข้าวเจ้า
ของนี้ ปรากฏในหัวข้อย่อยดังนี้

1.1 การได้ของหายคืน ได้แก่ สิ่งของและเงินทอง ปรากฏ
จำนวนทั้งสิ้น 21 ใบ คิดเป็นร้อยละ 33.87

1.2 ความยาก-ง่ายในการหาให้พบ ได้แก่ หายาก ปรากฏ
จำนวนทั้งสิ้น 9 ใบ คิดเป็นร้อยละ 14.51

2. ค่านิยมความสุสบายในชีวิต ค่านิยมความสุสบายในชีวิตนี้
ปรากฏในหัวข้อย่อยดังนี้

- ความรู้สึกเมื่อของหาย ได้แก่ จะรู้สึกเป็นทุกข์เมื่อของหาย
จำนวน 1 ใบ คิดเป็นร้อยละ 1.61

3. ค่านิยมวัตถุ ค่านิยมวัตถุนี้ ปรากฏในหัวข้อย่อยดังนี้

- สิ่งที่ได้กลับคืน ได้แก่ สิ่งของ และเงินทอง ปรากฏจำนวน
ทั้งสิ้น 21 ใบ คิดเป็นร้อยละ 33.87

7.2 ค่านิยมในใบเชียมชีวิตจีน

ค่านิยมในใบเชียมชีวิตจีน ได้แก่ ค่านิยมดังต่อไปนี้

1. ค่านิยมความเป็นเจ้าข้าวเจ้าของ ค่านิยมความเป็นเจ้าข้าว
เจ้าของนี้ ปรากฏในหัวข้อย่อยดังนี้

- การได้ของหายคืน จำนวน 2 ใบ คิดเป็นร้อยละ 18.18

2. ค่านิยมวัตถุ ค่านิยมวัตถุนี้ ปรากฏในหัวข้อย่อยดังนี้

- สิ่งที่สูญหายไป ได้แก่ ทรัพย์สินและของรัก ปรากฏจำนวนทั้งสิ้น
6 ใบ คิดเป็นร้อยละ 54.54

จากการวิเคราะห์สามารถสรุปได้ว่า

ค่านิยมที่ปรากฏในใบเชียมชีวิตไทย ได้แก่ ค่านิยมความเป็นเจ้าข้าวเจ้าของ
ค่านิยมความสุสบายในชีวิต และค่านิยมวัตถุ

ค่านิยมที่ปรากฏในใบเชียมชีวิตจีน ได้แก่ ค่านิยมความเป็นเจ้าข้าวเจ้าของ และ
ค่านิยมวัตถุ

จะเห็นได้ว่า ไบเชียมชีวัดไทยและวัดจีนให้ความสำคัญกับค่านิยมความเป็นเจ้าข้าวเจ้าของและค่านิยมวัตถุ นอกจากนี้ไบเชียมชีวัดไทย ยังให้ความสำคัญเรื่อง ค่านิยมความสุขสบายในชีวิตด้วย

จากค่าร้อยละที่ปรากฏ สามารถสรุประดับความสำคัญของค่านิยมในไบเชียมชีวัดไทยและวัดจีนได้ดังนี้

1. ไบเชียมชีวัดไทยให้ความสำคัญกับค่านิยมความเป็นเจ้าข้าวเจ้าของมากกว่าไบเชียมชีวัดจีน คิดเป็นร้อยละ 48.38 ต่อ 18.18
2. ไบเชียมชีวัดไทยให้ความสำคัญกับค่านิยมวัตถุน้อยกว่าไบเชียมชีวัดจีน คิดเป็นร้อยละ 33.87 ต่อ 54.54
3. ไบเชียมชีวัดไทยให้ความสำคัญกับค่านิยมความสุขสบายในชีวิต คิดเป็นร้อยละ 1.61

ตาราง 13 เปรียบเทียบหัวข้อคำทนาย : กันตราช

ลำดับที่	ไทย			ลำดับที่	จีน		
	หัวข้อ	จำนวน	ร้อยละ		หัวข้อ	จำนวน	ร้อยละ
8	<u>กันตราช</u>	41	19.61	9	<u>กันตราช</u>	36	16.82
	ก. <u>มีกันตราช</u>				ก. <u>มีความเดือดร้อนและกันตราช</u>		
	1. สาเหตุของกันตราช				1. สาเหตุของความเดือดร้อน		
	1.1 สาเหตุจากคน				1.1 สาเหตุจากผู้อื่น	3	8.33
	1.1.1 จากตัว	5	12.19		1.2 สาเหตุจากลักษณะ	3	8.33
	1.1.2 จากคนใกล้ชิด	2	4.87		1.3 สาเหตุจากลักษณะ	3	8.33
	1.2 สาเหตุจากด้านตลกของ	1	2.43		1.4 สาเหตุจากความสรวลสิ่ง	2	5.55
					1.5 สาเหตุจากตัว	2	5.55
	2. คำเตือนให้ระวังกันตราช				2. คำเตือนให้ระวังกันตราช		
	2.1 ระวังตัว	6	14.63		2.1 ระวังเหตุที่จะทำให้เกิด	5	13.88
	2.2 ระวังเรื่องการเดิน	1	2.43		กันตราช		
	2.3 ระวังตัว	4	9.75		2.2 ค่ำท่าระมาท	1	2.77
	2.4 ระวังเพื่อนสนิท	2	4.87		3. ลักษณะของกันตราช		
					- เลือดตกทางกล	5	13.88
	<u>ไม่มีกันตราช</u>				<u>ไม่มีกันตราช</u>		
	1. คลาดแคล้วจากกันตราช	2	4.87		1. ไม่มีกันตราช		
	2. ตัดทำร้ายไม่ได้	5	12.19		2. สาเหตุที่ไม่มีกันตราช	11	26.82
	3. ตัดวินาศ	3	7.31		- มีผู้ใหญ่ที่คอยกัน	1	2.77

ตาราง 13 (ต่อ)

ลำดับที่	ไทย			ลำดับที่	จีน		
	หัวข้อ	หัวข้อ	จำนวน	ร้อยละ	หัวข้อ	จำนวน	ร้อยละ
8	<u>อันตราย</u> 4. คัดรูไม่กล้าทำอันตราย 5. คัดรูไม่อดร้าย	<u>อันตราย</u> 4. คัดรูไม่กล้าทำอันตราย 5. คัดรูไม่อดร้าย	41 2 8	19.61 4.87 19.51	<u>อันตราย</u>	36	16.82

จากตารางเปรียบเทียบหัวข้อย่อยของภาษาคำทำนายหัวข้อ “อันตราย” ปรากฏ
ค่านิยมความเชื่อและคตินิยมปรัชญา ดังนี้

8.1 ค่านิยม ความเชื่อ และคตินิยมปรัชญาในใบเขียนชีวิตไทย

ก. ค่านิยม

ค่านิยมที่ปรากฏในใบเขียนชีวิตไทย ได้แก่ ค่านิยมดังต่อไปนี้

- ค่านิยมความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน ค่านิยมความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินนี้ ปรากฏในหัวข้อย่อย ดังนี้

- การไม่มีอันตราย ได้แก่ คลาดแคล้วจากอันตราย ศัตรูทำร้ายไม่ได้ ศัตรูินาค ศัตรูไม่กล้าทำอันตราย และศัตรูไม่คิดร้าย ปรากฏจำนวนทั้งสิ้น 20 ใบ คิดเป็นร้อยละ 48.78

ข. คตินิยมและปรัชญา

คตินิยมและปรัชญาที่ปรากฏในใบเขียนชีวิตไทย ได้แก่ คตินิยมและปรัชญา ดังต่อไปนี้

- คำเตือนให้ระวังอันตราย ได้แก่ ให้ระวังตัว ระวังเรื่องการเดิน ระวังเรื่องศัตรู และระวังเพื่อนสนิท ปรากฏจำนวนทั้งสิ้น 13 ใบ คิดเป็นร้อยละ 31.71

8.2 ค่านิยม ความเชื่อ และคตินิยมปรัชญาในใบเขียนชีวิตจีน

ก. ค่านิยม

ค่านิยมที่ปรากฏในใบเขียนชีวิตจีน ได้แก่ ค่านิยมดังต่อไปนี้

- ค่านิยมความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน ค่านิยมความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินนี้ ปรากฏในหัวข้อย่อย ดังนี้

- การไม่มีอันตราย ได้แก่ ไม่มีอันตราย และมีผู้ใหญ่ป้องกันอันตราย ปรากฏจำนวนทั้งสิ้น 12 ใบ คิดเป็นร้อยละ 33.33

ข. คตินิยมและปรัชญา

คตินิยมและปรัชญาที่ปรากฏในใบเขียนชีวิตจีน ได้แก่ คตินิยมและปรัชญา ดังต่อไปนี้

- คำเตือนให้ระวังอันตราย ได้แก่ ระวังเหตุที่จะทำให้เกิดอันตราย และอย่าประมาท ปรากฏจำนวนทั้งสิ้น 6 ใบ คิดเป็นร้อยละ 16.66

จากการวิเคราะห์สามารถสรุปได้ว่า

ค่านิยม

ค่านิยมที่ปรากฏในใบเขียนชีวิตไทย ได้แก่ค่านิยมความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

ค่านิยมที่ปรากฏในใบเขียนชีวิตจีน ได้แก่ ค่านิยมความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน จะเห็นได้ว่า ใบเขียนชีวิตไทยและวัดจีนให้ความสำคัญกับค่านิยมความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินเหมือนกัน

จากค่าร้อยละที่ปรากฏ สามารถสรุประดับความสำคัญของค่านิยมในใบเขียนชีวิตไทยและวัดจีนได้ดังนี้ ใบเขียนชีวิตไทยให้ความสำคัญกับค่านิยมความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินมากกว่าใบเขียนชีวิตจีน คิดเป็นร้อยละ 48.78 ต่อ 33.33

คติธรรมและปรัชญา

คติธรรมและปรัชญาที่ปรากฏในใบเขียนชีวิตไทย ได้แก่ คำเตือนให้ระวังอันตราย คติธรรมและปรัชญาที่ปรากฏในใบเขียนชีวิตจีน ได้แก่ คำเตือนให้ระวังอันตราย จะเห็นได้ว่า ใบเขียนชีวิตไทยและวัดจีนให้ความสำคัญกับคำเตือนให้ระวังอันตรายเหมือนกัน

จากค่าร้อยละที่ปรากฏ สามารถสรุประดับความสำคัญของคติธรรมและปรัชญาในใบเขียนชีวิตไทยและวัดจีนได้ดังนี้ ใบเขียนชีวิตไทยให้ความสำคัญกับคำเตือนให้ระวังอันตรายมากกว่าใบเขียนชีวิตจีน คิดเป็นร้อยละ 31.70 ต่อ 16.66

ตาราง 14 เปรียบเทียบหัวข้อคำถาม : ความสำเร็จ/ไม่สำเร็จ

ลำดับที่	ไทย			ลำดับที่	จีน		
	หัวข้อ	จำนวน	ร้อยละ		หัวข้อ	จำนวน	ร้อยละ
9	ความสำเร็จ/ไม่สำเร็จ ก. ความสำเร็จ 1. สิ่งที่ทำสำเร็จ 1.1 สิ่งที่ดี 1.2 สิ่งที่ทำ 1.3 กิจกรรมงาน 1.4 ทุกสิ่ง 1.5 การศึกษา 2. ระยะเวลาแห่งความสำเร็จ 2.1 ฟ้า 2.2 เร็ว 3. วิธีการให้ประสบความสำเร็จ - ปรึกษาผู้ใหญ่	41	19.61	10	ความสำเร็จ/ไม่สำเร็จ ก. ความสำเร็จ 1. สิ่งที่ทำสำเร็จ 1.1 ทุกสิ่ง 1.2 สิ่งที่ดี 1.3 สิ่งที่ทำ 2. ระยะเวลาแห่งความสำเร็จ 2.1 ไม่ช้า 2.2 เมื่อถึงเวลา 3. วิธีการให้ประสบความสำเร็จ 3.1 ความมั่นใจ 3.2 ทัศนคติเดิม 3.3 คำนึงถึงตัว 3.4 ทำความดี 3.5 มีความร่วมมือ	28	13.08
		11	26.82			4	14.28
		6	14.63			2	7.14
		7	17.07			5	17.85
		3	7.31				
		1	2.43				
		2	4.87			1	3.57
		1	2.43			2	7.14
		1	2.43			2	7.14
						1	3.57
						1	3.57
						1	3.57
						1	3.57

ตาราง 14 (ต่อ)

ลำดับที่	ไทย			ลำดับที่	จีน		
	หัวข้อ	จำนวน	ร้อยละ		หัวข้อ	จำนวน	ร้อยละ
9	ความสำเร็จ/ไม่สำเร็จ ก. ความไม่สำเร็จ 1. สิ่งที่ไม่สำเร็จ 1.1 สิ่งที่เกิด 1.2 สิ่งที่ทำ 2. สาเหตุความไม่สำเร็จ - ยังไม่ถึงเวลา	41	19.61	10	ความสำเร็จ/ไม่สำเร็จ ก. ความไม่สำเร็จ 1. ไม่ประสบความสำเร็จ 2. สิ่งที่ไม่สำเร็จ 2.1 สิ่งหนึ่งสิ่งใด 2.2 สรรพสิ่ง 3. สาเหตุความไม่สำเร็จ 3.1 สาเหตุจากคน 3.2 ทัศนคติ 3.3 มีอุปสรรค	28	13.08
						2	7.14
		5	12.19			1	3.57
		2	4.87			2	7.14
		2	4.87			1	3.57
						1	3.57
						1	3.57

จากตารางเปรียบเทียบหัวข้อย่อยของภาษาคำทำนายหัวข้อ "ความสำเร็จ/ไม่สำเร็จ" ปรากฏ ค่านิยม ความเชื่อ และคติธรรมปรัชญา ดังนี้

9.1 ค่านิยม ความเชื่อ และคติธรรมปรัชญาในใบเชิยมวัดไทย

ค่านิยม

ค่านิยมที่ปรากฏในใบเชิยมวัดไทย ได้แก่ ค่านิยมดังต่อไปนี้

1. ค่านิยมการประสบความสำเร็จ ค่านิยมการประสบความสำเร็จนี้ปรากฏในหัวข้อย่อย ดังนี้

- สิ่งที่ทำสำเร็จ ได้แก่ สิ่งที่คิด สิ่งที่ทำ กิจกรรมงานทุกสิ่งและการศึกษา ปรากฏจำนวนทั้งสิ้น 28 ใบ คิดเป็นร้อยละ 68.29

2. ค่านิยมการยึดถือเวลา ค่านิยมการยึดถือเวลานี้ปรากฏในหัวข้อย่อย ดังนี้

2.1 ระยะเวลาแห่งความสำเร็จ ได้แก่ ช้า และเร็ว ปรากฏจำนวนทั้งสิ้น 3 ใบ คิดเป็นร้อยละ 7.31

2.2 สาเหตุของความไม่สำเร็จ ได้แก่ ยังไม่ถึงเวลา ปรากฏจำนวนทั้งสิ้น 2 ใบ คิดเป็นร้อยละ 4.87

3. ค่านิยมการยกย่องผู้รู้ ค่านิยมการยกย่องผู้รู้ปรากฏในหัวข้อย่อย ดังนี้

- วิธีที่ทำให้ประสบความสำเร็จ ได้แก่ ปรึกษาผู้ใหญ่ จำนวน 1 ใบ คิดเป็นร้อยละ 2.43

9.2 ค่านิยม ความเชื่อ และคติธรรมปรัชญาในใบเชิยมวัดจีน

ก. ค่านิยม

ค่านิยมที่ปรากฏในใบเชิยมวัดจีน ได้แก่ ค่านิยมดังต่อไปนี้

1. ค่านิยมการประสบความสำเร็จ ค่านิยมการประสบความสำเร็จนี้ปรากฏในหัวข้อย่อย ดังนี้

1.1 สิ่งที่ทำสำเร็จ ได้แก่ ทุกสิ่ง สิ่งที่คิด และสิ่งที่ทำ ปรากฏจำนวนทั้งสิ้น 11 ใบ คิดเป็นร้อยละ 39.28

1.2 วิธีที่ทำให้ประสบผลสำเร็จ ได้แก่ ความหมั่น อดทน ทำเกินตัว และมีความร่วมมือ ปรากฏจำนวนทั้งสิ้น 4 ใบ คิดเป็นร้อยละ 14.28

2. ค่านิยมการยึดถือเวลา ค่านิยมการยึดถือเวลานี้ปรากฏในหัวข้อย่อย ดังนี้

- ระยะเวลาแห่งความสำเร็จ ได้แก่ ในไม่ช้านี้ และเมื่อถึงเวลา ปรากฏจำนวนทั้งสิ้น 3 ใบ คิดเป็นร้อยละ 10.71

ข. ความเชื่อ

ความเชื่อที่ปรากฏในใบเขียนชีวิตจีน ได้แก่ความเชื่อดังต่อไปนี้

1. ความเชื่อทางพุทธศาสนา ความเชื่อทางพุทธศาสนาปรากฏในหัวข้อย่อย ดังนี้

- วิธีที่ทำให้ประสบผลสำเร็จ ได้แก่ บุญกุศลเต็ม และทำความดี ซึ่งส่งผลให้เกิดความสำเร็จ ปรากฏจำนวนทั้งสิ้น 2 ใบ คิดเป็นร้อยละ 7.14

2. ความเชื่อทางโหราศาสตร์ ความเชื่อทางโหราศาสตร์ปรากฏในหัวข้อย่อย ดังนี้

- สาเหตุของความไม่สำเร็จ ได้แก่ โชคชะตาขาด จำนวน 1 ใบ คิดเป็นร้อยละ 3.57

จากการวิเคราะห์สามารถสรุปได้ว่า

ค่านิยม

ค่านิยมที่ปรากฏในใบเขียนชีวิตไทย ได้แก่ ค่านิยมการประสบผลสำเร็จ ค่านิยมการยึดถือเวลา และค่านิยมการยกย่องผู้รู้

ค่านิยมที่ปรากฏในใบเขียนชีวิตจีน ได้แก่ ค่านิยมการประสบผลสำเร็จ และค่านิยมการยึดถือเวลา

จะเห็นว่าใบเขียนชีวิตไทยและวัดจีนให้ความสำคัญกับค่านิยมการประสบผลสำเร็จ และค่านิยมการยึดถือเวลาเหมือนกัน นอกจากนี้ใบเขียนชีวิตไทยยังให้ความสำคัญกับค่านิยมการยกย่องผู้รู้อีกด้วย

จากค่าร้อยละที่ปรากฏสามารถสรุประดับความสำคัญของค่านิยมในใบเขียนชีวิตไทยและวัดจีนได้ดังนี้

1. ใบเขียนชีวิตไทยให้ความสำคัญกับค่านิยมการประสบผลสำเร็จมากกว่าใบเขียนชีวิตจีน คิดเป็นร้อยละ 68.29 ต่อ 53.36
2. ใบเขียนวัดไทยให้ความสำคัญกับค่านิยมการยึดถือเวลามากกว่าใบเขียนชีวิตจีน คิดเป็นร้อยละ 12.18 ต่อ 10.71
3. ใบเขียนวัดไทยให้ความสำคัญกับค่านิยมการยกย่องผู้รู้ คิดเป็นร้อยละ 2.43

ความเชื่อ

ความเชื่อจะมีปรากฏเฉพาะในโบสถ์เขมรวัดจันทน์เท่านั้น ได้แก่ ความเชื่อทางพุทธศาสนา เรื่องกฎแห่งกรรม และเรื่องทำดีได้ดี และความเชื่อทางโหราศาสตร์เรื่องโชคชะตา

จากคำร้อยละที่ปรากฏสามารถสรุปได้ว่าในโบสถ์เขมรวัดจันทน์ให้ความสำคัญในเรื่องความเชื่อเรื่องกฎแห่งกรรม และความเชื่อเรื่องโชคชะตา คิดเป็นร้อยละ 7.14 และ 3.57 ตามลำดับ

ตาราง 15 เปรียบเทียบหัวข้อคำถาม : เทร

ลำดับที่	ไทย			ลำดับที่	จีน		
	หัวข้อ	จำนวน	ร้อยละ		หัวข้อ	จำนวน	ร้อยละ
10	ก. <u>ได้เธร</u> 1. เนศทลงเธร 1.1 ฟ้าผ 1.2 หญิง 2. ลักณะทลงเธร 2.1 การนึ่งพาคาศย 2.1.1 นึ่งพาคาศย 2.1.2 นึ่งพาคาศย 2.2 ประเสวีธ 2.3 ฤกใจพ่แม่ ข. <u>ไม่เธร</u> 1. <u>ไม่เธร</u> 2. สาเหตุที่<u>ไม่เธร</u> - ั้งไม่เกิด	35 13 11 1 1 2 2 4 1	16.74 37.14 31.42 2.85 2.85 5.71 5.71 11.42 2.85	11	<u>ได้เธร</u> 1. <u>ได้เธร</u> 2. เนศทลงเธร 2.1 ฟ้าผ 2.2 หญิง 3. ลักณะทลงเธร 3.1 เลียงพาก 3.2 ฉลาดและรักดี 4. วัชทำใหเธร 4.1 ผลาญที่ทำได้ 4.2 ทอดนหรือทอนนาคาลกั่ว 5. ระบะเวลาที่จะได้เธร 5.1 ไม่ฟ้า 5.2 เร็ว ๆ น	24 11 3 3 2 1 1 1 1 1	11.21 45.83 12.5 12.5 8.33 4.16 4.16 4.16 4.16

จากตารางเปรียบเทียบหัวข้อย่อยของภาษาคำทำนายหัวข้อ “บุตร” ปรากฏ
ค่านิยม ความเชื่อ และคติธรรมปรัชญา ดังนี้

10.1 ค่านิยม ความเชื่อ และคติธรรมปรัชญาในใบเขียนชีวิตไทย

ก. ค่านิยม

ค่านิยมที่ปรากฏในใบเขียนชีวิตไทย ได้แก่ ค่านิยมดังต่อไปนี้

1. ค่านิยมการมีบุตร ค่านิยมการมีบุตรนี้ปรากฏในหัวข้อย่อย
ดังนี้

1.1 เพศของบุตร ได้แก่ เพศชายและหญิง ปรากฏ
จำนวนทั้งสิ้น 24 ใบ คิดเป็นร้อยละ 68.57

1.2 ลักษณะของบุตร ได้แก่ การเป็นที่พึงพาอาศัย ประ-
เสริฐ และถูกใจพ่อแม่ ปรากฏจำนวนทั้งสิ้น 6 ใบ คิดเป็นร้อยละ 17.14

2. ค่านิยมเพศของบุตร ค่านิยมเพศของบุตรนี้ ปรากฏในหัวข้อ
ย่อย ดังนี้

- เพศของบุตร ได้แก่ นิยมบุตรชาย ปรากฏจำนวนทั้งสิ้น
13 ใบ คิดเป็นร้อยละ 37.14 และนิยมบุตรหญิง ปรากฏจำนวนทั้งสิ้น 11 ใบ คิดเป็น
ร้อยละ 31.42

3. ค่านิยมการยึดถือเวลา ค่านิยมการยึดถือเวลานี้ ปรากฏใน
หัวข้อย่อย ดังนี้

- ลาเหตุที่ไม่ได้บุตร ได้แก่ ยังไม่เกิด จำนวน 1 ใบ
คิดเป็นร้อยละ 2.85

ข. คติธรรมและปรัชญา

คติธรรมและปรัชญาที่ปรากฏในใบเขียนชีวิตไทย ได้แก่ คติธรรม
และปรัชญาดังต่อไปนี้

- การมีความกตัญญู ได้แก่ พ่อแม่พึงพาอาศัยได้ จำนวน 1 ใบ
คิดเป็นร้อยละ 2.85

10.2 ค่านิยม ความเชื่อ และคติธรรมปรัชญาในใบเขียนชีวิตจีน

ก. ค่านิยม

ค่านิยมที่ปรากฏในใบเขียนชีวิตจีน ได้แก่ ค่านิยมดังต่อไปนี้

1. ค่านิยมการมีบุตร ค่านิยมการมีบุตรนี้ ปรากฏในหัวข้อย่อย
ดังนี้

1.1 ได้บุตร ปรากฏจำนวนทั้งสิ้น 11 ใบ คิดเป็นร้อยละ 45.83

1.2 เพศของบุตร ได้แก่ เพศชาย และหญิง ปรากฏจำนวนทั้งสิ้น 6 ใบ คิดเป็นร้อยละ 25

1.3 ลักษณะของบุตร ได้แก่ เลี้ยงยาก และฉลาดรักดี ปรากฏจำนวนทั้งสิ้น 3 ใบ คิดเป็นร้อยละ 12.5

2. ค่านิยมเพศของบุตร ค่านิยมเพศของบุตรนี้ปรากฏในหัวข้อย่อย ดังนี้

- เพศของบุตร ได้แก่ นิยมบุตรชาย ปรากฏจำนวนทั้งสิ้น 3 ใบ คิดเป็นร้อยละ 12.5 และนิยมบุตรหญิง ปรากฏจำนวนทั้งสิ้น 3 ใบ คิดเป็นร้อยละ 12.5

3. ค่านิยม การยึดถือเวลา ค่านิยมการยึดถือเวลานี้ปรากฏในหัวข้อย่อย ดังนี้

- ระยะเวลาที่จะได้บุตร ได้แก่ ในไม่ช้า และเร็ว ๆ นี้ ปรากฏจำนวนทั้งสิ้น 2 ใบ คิดเป็นร้อยละ 8.32

ข. ความเชื่อ

ความเชื่อที่ปรากฏในใบเขียนชีวิตจีน ได้แก่ ความเชื่อดังต่อไปนี้

1. ความเชื่อทางพุทธศาสนา ความเชื่อทางพุทธศาสนาปรากฏในหัวข้อย่อย ดังนี้

- วิธีที่ทำให้ได้บุตร ได้แก่ ผลบุญที่ทำไว้ จำนวน 1 ใบ คิดเป็นร้อยละ 4.16

2. ความเชื่อทางไสยศาสตร์ ความเชื่อทางไสยศาสตร์ปรากฏในหัวข้อย่อย ดังนี้

- วิธีที่ทำให้ได้บุตร ได้แก่ การบนบานศาลกล่าว จำนวน 1 ใบ คิดเป็นร้อยละ 4.16

จากการวิเคราะห์สามารถสรุปได้ว่า

ค่านิยม

ค่านิยมที่ปรากฏในใบเขียนชีวิตไทย ได้แก่ ค่านิยมการมีบุตร ค่านิยมเพศของบุตร และค่านิยมการยึดถือเวลา

ค่านิยมที่ปรากฏในใบเขียนชีวิตจีน ได้แก่ ค่านิยมการมีบุตร ค่านิยมเพศของบุตร และค่านิยมการยึดถือเวลา

จะเห็นได้ว่าไบเซียมชีวิตไทย และไบเซียมชีวิตจีน ให้ความสำคัญกับค่านิยมการมีบุตร ค่านิยมเพศของบุตร และค่านิยมการยึดถือเวลาเหมือนกัน

จากค่าร้อยละที่ปรากฏสามารถสรุประดับความสำคัญของค่านิยมในไบเซียมชีวิตไทย และวัดจีนได้ดังนี้

1. ไบเซียมชีวิตไทยให้ความสำคัญกับค่านิยมการมีบุตรใกล้เคียงกับไบเซียมชีวิตจีน คิดเป็นร้อยละ 85.71 และ 83.33
2. ไบเซียมชีวิตไทยให้ความสำคัญกับค่านิยมเพศของบุตรชายมากกว่าบุตรหญิง คิดเป็นร้อยละ 37.14 ต่อ 31.42
3. ไบเซียมชีวิตจีนให้ความสำคัญกับค่านิยมเพศของบุตรชายและบุตรหญิงเท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 12.5
4. ไบเซียมชีวิตไทยให้ความสำคัญกับค่านิยมเพศของบุตรมากกว่าไบเซียมชีวิตจีน คิดเป็นร้อยละ 68.56 ต่อ 25
5. ไบเซียมชีวิตไทยให้ความสำคัญกับค่านิยมการยึดถือเวลาน้อยกว่าไบเซียมชีวิตจีน คิดเป็นร้อยละ 2.85 ต่อ 8.32

ความเชื่อ

ความเชื่อนี้มีปรากฏเฉพาะในไบเซียมชีวิตจีนเท่านั้น ได้แก่ ความเชื่อทางพุทธศาสนาเรื่องการทำบุญกุศลจะส่งผลให้ได้รับความสุข และความเชื่อทางไสยศาสตร์เรื่องการกราบไหว้สิ่งศักดิ์สิทธิ์

จากค่าร้อยละที่ปรากฏสามารถสรุปได้ว่าในไบเซียมชีวิตจีนให้ความสำคัญกับความเชื่อทางพุทธศาสนา และความเชื่อทางไสยศาสตร์เท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 4.16

คติธรรมปรัชญา

คติธรรมปรัชญานี้มีปรากฏเฉพาะในไบเซียมชีวิตไทยเท่านั้น ได้แก่ คำสอนให้มีความกตัญญู

จากค่าร้อยละที่ปรากฏสามารถสรุปได้ว่าในไบเซียมชีวิตไทยให้ความสำคัญกับคำสอนให้มีความกตัญญูคิดเป็นร้อยละ

ตาราง 16 เปรียบเทียบหัวข้อคำทำนาย : ผู้ดูแล/ผู้เงา

ลำดับที่	ไทย			ลำดับที่	จีน		
	หัวข้อ	จำนวน	ร้อยละ		หัวข้อ	จำนวน	ร้อยละ
11	ผู้ดูแล/ผู้เงา ก. การมีผู้ดูแล 1. ผู้ดูแล 1.1 ผู้ใหญ่ 1.2 ญาติมิตร 1.3 ผู้หญิง 1.4 คนใกล้ชิด 2. ลักษณะของผู้ดูแล 2.1 มีเมตตา 2.2 ราศีกันต์ 2.3 มีกรรม 2.4 มีความมั่นคง 3. ได้พบผู้ดูแล	31	14.83	12	ผู้ดูแล/ผู้เงา ก. การมีผู้ดูแล 1. ผู้ดูแล 1.1 ผู้ใหญ่ 1.2 ผู้สูงอายุหรือผู้มีบรรดาศักดิ์ 1.3 พระ 1.4 ผู้ดูแล 1.5 ผู้หญิง 2. ลักษณะของผู้ดูแล 2.1 มีกัมม 2.2 ใจบุญ	14	6.54
		2	6.45			3	21.42
		1	3.22			1	7.14
		1	3.22			1	7.14
		1	3.22			6	42.85
		2	6.45			1	7.14
		2	6.45			1	7.14
		4	12.90			1	7.14
		2	6.45				
		10	32.25				

ลำดับที่	ไทย			ลำดับที่	จีน		
	หัวข้อ	จำนวน	ร้อยละ		หัวข้อ	จำนวน	ร้อยละ
11	ผู้ลงบันทึก/พิมพ์ ท. การไม่มีผู้ลงบันทึก 1. ไม่มีผู้ลงบันทึก 2. มีน้อย 3. พิมพ์แล้วมี 4. ลืมใส่กล่อง 5. ทะเบียนต้องลงคนได้พอ	31 1 1 1 2 1	14.83 3.22 3.22 3.22 6.45 3.22	12	ผู้ลงบันทึก/พิมพ์	14	6.54

จากตารางเปรียบเทียบหัวข้อย่อยของภาษาคำทำนายหัวข้อ "ผู้อุปถัมภ์/พึ่งพา" ปรากฏ ค่านิยม ความเชื่อ และคติธรรมปรัชญา ดังนี้

11.1 ค่านิยม ความเชื่อ และคติธรรมปรัชญาในใบเชิยมชีวิตไทย

ก. ค่านิยม

ค่านิยมที่ปรากฏในใบเชิยมชีวิตไทย ได้แก่ ค่านิยมดังต่อไปนี้

1. ค่านิยมการพึ่งพาอาศัย ค่านิยมการพึ่งพาอาศัยนี้ ปรากฏในหัวข้อย่อย ดังนี้

1.1 ผู้อุปถัมภ์ ได้แก่ ผู้ใหญ่ ญาติมิตร ผู้หญิง และคนใกล้ชิด ปรากฏจำนวนทั้งสิ้น 5 ใบ คิดเป็นร้อยละ 16.12

1.2 ได้พบผู้อุปถัมภ์ ปรากฏจำนวนทั้งสิ้น 10 ใบ คิดเป็นร้อยละ 32.25

2. ค่านิยมความมั่นคงในชีวิต ค่านิยมความมั่นคงในชีวิตนี้ ปรากฏในหัวข้อย่อย ดังนี้

- ลักษณะของผู้อุปถัมภ์ ได้แก่ มีเมตตาอารี มีธรรม และมีความมั่นคง ปรากฏจำนวนทั้งสิ้น 8 ใบ คิดเป็นร้อยละ 25.80

ข. ความเชื่อ

ความเชื่อที่ปรากฏในใบเชิยมชีวิตไทย ได้แก่ความเชื่อดังต่อไปนี้

- ความเชื่อทางโหราศาสตร์ ความเชื่อทางโหราศาสตร์นี้ ปรากฏในหัวข้อย่อย ดังนี้

- การไม่มีผู้อุปถัมภ์ ได้แก่ ชะตาจะต้องอยู่คนเดียว จึงทำให้ไม่มีผู้อุปถัมภ์ ปรากฏจำนวนทั้งสิ้น 1 ใบ คิดเป็นร้อยละ 3.22

11.2 ค่านิยม ความเชื่อ และคติธรรมปรัชญาในใบเชิยมชีวิตจีน

ค่านิยม

ค่านิยมที่ปรากฏในใบเชิยมชีวิตจีน ได้แก่ ค่านิยมดังต่อไปนี้

1. ค่านิยมการพึ่งพาอาศัย ค่านิยมการพึ่งพาอาศัยนี้ปรากฏในหัวข้อย่อย ดังนี้

- ผู้อุปถัมภ์ ได้แก่ ผู้ใหญ่ ผู้สูงอายุหรือผู้มีบรรดาศักดิ์ พระ ผู้อุปถัมภ์ และผู้มีบุญ ปรากฏจำนวนทั้งสิ้น 12 ใบ คิดเป็นร้อยละ 85.71

2. ค่านิยมความมั่นคงในชีวิต ค่านิยมความมั่นคงในชีวิตนี้ปรากฏในหัวข้อย่อย ดังนี้

- ลักษณะของผู้ตอบได้แก่ มีทรัพย์สินและใบอนุญาต ปรากฏจำนวนจริงทั้งสิ้น 2 ใบ คิดเป็นร้อยละ 14.28

จากการวิเคราะห์สามารถสรุปได้ว่า

ค่านิยม

ค่านิยมที่ปรากฏในใบเขียนชีวิตไทย ได้แก่ ค่านิยมการพึ่งพาอาศัย และค่านิยมความมั่นคงในชีวิต

ค่านิยมที่ปรากฏในใบเขียนชีวิตจีน ได้แก่ ค่านิยมการพึ่งพาอาศัย และค่านิยมความมั่นคงในชีวิต

จะเห็นได้ว่าใบเขียนชีวิตไทยและวัดจีนให้ความสำคัญของค่านิยมในใบเขียนชีวิตไทยและวัดจีนได้ดังนี้

1. ใบเขียนชีวิตไทยให้ความสำคัญกับค่านิยมการพึ่งพาอาศัยน้อยกว่าวัดจีน คิดเป็นร้อยละ 48.37 ต่อ 85.71
2. ใบเขียนชีวิตไทยให้ความสำคัญกับค่านิยมความมั่นคงในชีวิตมากกว่าวัดจีน คิดเป็นร้อยละ 25.80 ต่อ 14.28

ความเชื่อ

ความเชื่อนี้มีปรากฏเฉพาะในใบเขียนชีวิตไทยเท่านั้น ได้แก่ ความเชื่อทางโหราศาสตร์ เรื่องโชคชะตา

จากค่าร้อยละที่ปรากฏ สามารถสรุปได้ว่าในใบเขียนชีวิตไทย ให้ความสำคัญกับความเชื่อทางโหราศาสตร์เรื่องโชคชะตา คิดเป็นร้อยละ 3.22

ตาราง 17 เปรียบเทียบหัวข้อคำถาม : ค่าเพิ่ม/การรวม

ลำดับที่	ไทย			ลำดับที่	จีน		
	หัวข้อ	จำนวน	ร้อยละ		หัวข้อ	จำนวน	ร้อยละ
12	<u>ค่าเพิ่ม/การรวม</u> <u>ก. ประเภทของค่าเพิ่ม</u> 1. ค่าขาด 1.1 มีกำไร 1.2 เสียขาด	28	13.39	8	<u>ค่าเพิ่ม/การรวม</u> <u>ก. ประเภทของค่าเพิ่ม</u> 1. ค่าขาด 1.1 ผลการดำเนินงาน 1.1.1 ได้ผลดี 1.1.2 ไม่ได้ผล 1.2 ระยะเวลาการดำเนินงาน 1.2.1 ต้นทุน 1.2.2 ภาษี 1.2.8 เดิมก่อน 8 ปีแล้ว 1.3 ค่าต้นทุนในการประกอบค่าเพิ่ม ค่าขาด 1.3.1 ค่าเสียต่ง 1.3.2 ค่าแห่งกำไรให้มาก	48	22.42
		10	35.71			16	33.33
		3	10.71			8	16.66
						1	2.08
						1	2.08
						1	2.08
						3	6.25
						1	2.08

ตาราง 17 (ต่อ)

ลำดับที่	ไทท			ลำดับที่	จีน		
	หัวข้อ	จำนวน	ร้อยละ		หัวข้อ	จำนวน	ร้อยละ
12	<u>อาชีพ/การงาน</u> 2. งานเวลา 3. เกษตรกร 3.1 เลี้ยงหมู 3.2 ได้ผลดี 4. เก็บลูกมัน 4.1 เจ้านายตำหนิ 4.2 เจ้านายเมตตา 5. ท้ารถกาว 6. ลักษณะทองงา 1. มั่นคงก้าวหน้า 2. เทนลอสถาก 3. ได้งานได้เงิน 7. ค่าตอบแทนการทำงาน - งานหามาแลกค่าเลี้ยง	28 1 1 1 1 1 1 3 1 4 1	13.39 3.57 3.57 3.57 3.57 3.57 3.57 10.71 3.57 14.28 3.57	8	<u>อาชีพ/การงาน</u> 2. ธุรกิจ 2.1 ลืมเวลา 2.2 รุ่งเรือง 7. ลักษณะทองงา 1. มั่นคงก้าวหน้า 2. มีการแข่งขัน 8. ผลทองงา 1. ได้ผล 2. ได้ครึ่งสี่ครึ่ง 3. ไม่ค่อยได้ผล 9. ค่าตอบแทนการทำงาน - การงานแลกค่าเลี้ยง	48 1 3 4 1 5 1 1 1	22.42 2.08 6.25 8.33 2.08 10.41 2.08 2.08 2.08

จากตารางเปรียบเทียบหัวข้อย่อยของภาษาคำทำนายหัวข้อ "อาชีพ/การงาน" ปรากฏค่านิยม ความเชื่อและคตินิยมปรัชญา ดังนี้

12.1 ค่านิยม ความเชื่อ และคตินิยมปรัชญาในใบเชิยมชีวิตไทย

ก. ค่านิยม

ค่านิยมที่ปรากฏในใบเชิยมชีวิตไทย ได้แก่ ค่านิยมดังต่อไปนี้

1. ค่านิยมการทำความหาเลี้ยงชีพ ค่านิยมการทำความหาเลี้ยงชีพนี้ปรากฏในหัวข้อย่อย ดังนี้

1.1 ประเภทของอาชีพ ได้แก่ ค้าขาย งานอาสากษัตริกร เป็นลูกน้อง และข้าราชการ ปรากฏจำนวนทั้งสิ้น 19 ใบ คิดเป็นร้อยละ 67.85

1.2 ได้งานได้เงิน จำนวน 4 ใบ คิดเป็นร้อยละ

14.28

2. ค่านิยมความมั่นคงในชีวิต ค่านิยมความมั่นคงในชีวิตนี้ปรากฏในหัวข้อย่อย ดังนี้

- ลักษณะของงาน ได้แก่ มีความมั่นคงก้าวหน้า ปรากฏจำนวนทั้งสิ้น 3 ใบ คิดเป็นร้อยละ 10.71

ข. คตินิยมและปรัชญา

คตินิยมและปรัชญาที่ปรากฏในใบเชิยมชีวิตไทย ได้แก่คตินิยมและปรัชญาดังต่อไปนี้

- คำเตือนเรื่องการทำงาน ได้แก่ เตือนว่างานหายากอย่าคิดเปลี่ยน จำนวน 1 ใบ คิดเป็นร้อยละ 3.57

12.2 ค่านิยม ความเชื่อ และคตินิยมปรัชญาในใบเชิยมชีวิตจีน

ก. ค่านิยม

ค่านิยมที่ปรากฏในใบเชิยมชีวิตจีน ได้แก่ ค่านิยมดังต่อไปนี้

1. ค่านิยมการทำความหาเลี้ยงชีพ ค่านิยมการทำความหาเลี้ยงชีพนี้ ปรากฏในหัวข้อย่อย ดังนี้

- ประเภทของอาชีพ ได้แก่ ค้าขาย และธุรกิจ ปรากฏจำนวนทั้งสิ้น 35 ใบ คิดเป็นร้อยละ 72.91

2. ค่านิยมความมั่นคงในชีวิต ค่านิยมความมั่นคงในชีวิตนี้ปรากฏในหัวข้อย่อย ดังนี้

- ลักษณะของงาน ได้แก่ มีความมั่นคงก้าวหน้า ปรากฏจำนวนทั้งสิ้น 4 ใบ คิดเป็นร้อยละ 8.33

3. ค่านิยมการประสบผลสำเร็จ ค่านิยมการประสบความสำ-
เร็จนี้ปรากฏในหัวข้อย่อย ดังนี้

- ผลของการประกอบอาชีพ ได้แก่ ได้ผลดี รุ่งเรือง
และได้ผล ปรากฏจำนวนทั้งสิ้น 24 ใบ คิดเป็นร้อยละ 50

ข. ความเชื่อ

ความเชื่อที่ปรากฏในใบเชิยมชีวิตจีน ได้แก่ ความเชื่อดังต่อไปนี้
- ความเชื่อทางโหราศาสตร์ ความเชื่อทางโหราศาสตร์นี้
ปรากฏในหัวข้อย่อย ดังนี้

- ระยะเวลาทำการค้า ได้แก่ ต้นปี ปีนี้ และเดือน 8 ใบ
แล้ว ปรากฏจำนวนทั้งสิ้น 3 ใบ คิดเป็นร้อยละ 6.25

ค. คติธรรมและปรัชญา

คติธรรมและปรัชญาที่ปรากฏในใบเชิยมชีวิตจีน ได้แก่ คติธรรม
และปรัชญา ดังต่อไปนี้

- คำเตือนเรื่องการทำงาน ได้แก่ การงานอย่ารีบร้อน จำนวน
1 ใบ คิดเป็นร้อยละ 2.08

จากการวิเคราะห์สามารถสรุปได้ว่า

ค่านิยม

ค่านิยมที่ปรากฏในใบเชิยมชีวิตไทย ได้แก่ ค่านิยมการทำมาหาเลี้ยงชีพ และค่า
นิยมความมั่นคงในชีวิต

ค่านิยมที่ปรากฏในใบเชิยมชีวิตจีน ได้แก่ ค่านิยมการทำมาหาเลี้ยงชีพ ค่านิยม
ความมั่นคงในชีวิต และค่านิยมการประสบผลสำเร็จ

จะเห็นได้ว่าใบเชิยมชีวิตไทยและวัดจีนให้ความสำคัญกับค่านิยมการทำมาหาเลี้ยง
ชีพ และค่านิยมความมั่นคงในชีวิต นอกจากนี้ใบเชิยมชีวิตจีนยังให้ความสำคัญกับค่านิยมการ
ประสบผลสำเร็จด้วย

จากค่าร้อยละที่ปรากฏสามารถสรุประดับความสำคัญของค่านิยมในใบเชิยมชีวิตไทย
และวัดจีนได้ดังนี้

1. ใบเชิยมชีวิตไทยให้ความสำคัญ กับค่านิยมการทำมาหาเลี้ยงชีพมากกว่าใบเชิยมชีวิต
จีน คิดเป็นร้อยละ 82.13 ต่อ 72.91
2. ใบเชิยมชีวิตไทยให้ความสำคัญ กับค่านิยมความมั่นคงในชีวิตมากกว่าใบเชิยมชีวิตจีน
คิดเป็นร้อยละ 10.71 ต่อ 8.33

3. ไบเชียมชีวัดจินให้ความสำคัญ กับค่านิยมการประสบผลสำเร็จ คิดเป็นร้อยละ 50

ความเชื่อ

ความเชื่อนี้มีปรากฏเฉพาะในไบเชียมชีวัดจินเท่านั้น ได้แก่ ความเชื่อทางโหราศาสตร์เรื่องโชคกลางเกี่ยวกับระยะเวลาในการทำการค้า

จากคำร้อยละที่ปรากฏสามารถสรุปได้ว่าไบเชียมชีวัดจินให้ความสำคัญกับความเชื่อทางโหราศาสตร์ คิดเป็นร้อยละ 6.25

คติธรรมและปรัชญา

คติธรรมและปรัชญาในไบเชียมชีวัดไทย ได้แก่ คำเตือนเรื่องการทำงานว่างานหา ยากอย่าคิดเปลี่ยน

คติธรรมและปรัชญาในไบเชียมชีวัดจิน ได้แก่ คำเตือนเรื่องการทำงานว่าการ งานอย่ารีบร้อน

จะเห็นได้ว่าไบเชียมชีวัดไทยและวัดจินให้ความสำคัญในเรื่องคำเตือนในการทำ งานเหมือนกัน

จากคำร้อยละที่ปรากฏสามารถสรุปได้ว่าไบเชียมชีวัดไทยและวัดจินให้ความสำคัญ กับคำเตือนเรื่องการทำงานในระดับใกล้เคียงกัน คิดเป็นร้อยละ 3.57 และ 2.08

จากตารางเปรียบเทียบหัวข้อย่อยของภาษาคำทำนายหัวข้อ "มิตร" ปรากฏ
ค่านิยม ความเชื่อ และคติธรรมปรัชญา ดังนี้

13.1 ค่านิยม ความเชื่อ และคติธรรมปรัชญาในใบเขียนชีวิตไทย

- ค่านิยม

ค่านิยมที่ปรากฏในใบเขียนชีวิตไทย ได้แก่ ค่านิยมดังต่อไปนี้

1. ค่านิยมการผูกมิตร ค่านิยมการผูกมิตรนี้ ปรากฏในหัวข้อย่อย
ดังนี้

1.1 ลักษณะของมิตร ได้แก่ ไม่มุ่งร้าย ไว้วางใจได้ และมีน้ำใจ
ปรากฏจำนวนทั้งสิ้น 3 ใบ คิดเป็นร้อยละ 13.04

1.2 ความสัมพันธ์ ได้แก่ กลับมาคืนดีกัน แยกแยก สัมพันธ์ดี
และเห็นห่าง ปรากฏจำนวนทั้งสิ้น 13 ใบ คิดเป็นร้อยละ 56.52

1.3 การหาเพื่อน ได้แก่ หาเพื่อนได้ ปรากฏจำนวนทั้งสิ้น
2 ใบ คิดเป็นร้อยละ 8.69

2. ค่านิยมการยึดถือยศศักดิ์ ค่านิยมการยึดถือยศศักดิ์นี้ ปรากฏ
ในหัวข้อย่อย ดังนี้

- ประเภทของเพื่อน ได้แก่ เพื่อนสมศักดิ์ศรีกัน จำนวน 1
ใบ คิดเป็นร้อยละ 4.34

13.2 ค่านิยม ความเชื่อ และคติธรรมปรัชญาในใบเขียนชีวิตจีน

- ค่านิยม

ค่านิยมในใบเขียนชีวิตจีน ได้แก่ ค่านิยมต่อไปนี้

- ค่านิยมการผูกมิตร ค่านิยมการผูกมิตรนี้ ปรากฏในหัวข้อย่อยดังนี้
1. ความสัมพันธ์ ได้แก่ ตกลงเป็นเพื่อนกันและเข้าใจกัน ปรากฏ
จำนวนทั้งสิ้น 2 ใบ คิดเป็นร้อยละ 66.66

2. การหาเพื่อน ได้แก่ ได้เพื่อนใหม่ จำนวน 1 ใบ คิดเป็น
ร้อยละ 33.33

จากการวิเคราะห์สามารถสรุปได้ว่า

ค่านิยม

ค่านิยมที่ปรากฏในใบเขียนชีวิตไทย ได้แก่ ค่านิยมการผูกมิตรและค่านิยมการยึดถือ
ยศศักดิ์

ค่านิยมที่ปรากฏในใบเขียนชีวิตจีน ได้แก่ ค่านิยมการผูกมิตร

จะเห็นว่าใบเชิยมชีวัดไทยและวัดจีนให้ความสำคัญเรื่องค่านิยมการผูกมิตร
 เหมือนกัน นอกจากนี้ใบเชิยมชีวัดไทยยังให้ความสำคัญกับค่านิยมการยึดถือยศศักดิ์ด้วย
 จากค่าร้อยละที่ปรากฏสามารถสรุประดับความสำคัญของค่านิยมในใบเชิยมชีวัด
 ไทยและวัดจีนได้ดังนี้

1. ใบเชิยมชีวัดจีนให้ความสำคัญกับค่านิยมการผูกมิตรมากกว่าใบเชิยมชีวัดไทย คิดเป็น
 ร้อยละ 99.99 ต่อ 78.25
2. ใบเชิยมชีวัดไทยให้ความสำคัญกับค่านิยมการยึดถือยศศักดิ์ คิดเป็นร้อยละ 4.34

ตาราง 19 เปรียบเทียบหัวข้อต่อต้านการทุจริต : การเดินทาง

ลำดับที่	ไทย			ลำดับที่	จีน		
	หัวข้อ	จำนวน	ร้อยละ		หัวข้อ	จำนวน	ร้อยละ
14	<u>การเดินทาง</u> ก. <u>ทิศทางของการเดินทาง</u> - ทิศทางประจิม ข. <u>เวลาในการเดินทาง</u> - นาน	11	5.26	7	<u>การเดินทาง</u> ก. <u>ทิศทางและระยะทาง</u> 1. ทิศใต้ 2. หลากหลาย ข. <u>เวลาในการเดินทาง</u> 1. ทุกเวลา 2. เดือน 9 เป็นต้นไป ค. <u>ลักษณะของการเดินทาง</u> 1. ความเร็ว 1.1 เร็ว 1.2 ไม่เร็ว 2. ความปลอดภัย 2.1 ไม่ดี 2.2 ไม่ดี 3. เดินทางไกล ไม่ 4. เดินทางไกล มีความสุข	49	22.89
	ค. <u>ความสะดวกสบายและอันตรายในการเดินทาง</u> 1. <u>ความสะดวกสบาย</u> 1.1 สะดวกสบาย 1.2 ไม่สะดวกสบาย 2. <u>อันตราย</u> 2.1 มีอันตราย 2.2 ไม่มีอันตราย	5	45.45			2	4.08
		1	9.09			4	8.16
		1	9.09			9	18.36
		1	9.09			4	8.16
		1	9.09			9	18.36
		1	9.09			2	4.08

ตาราง 19 (ต่อ)

ลำดับที่	ไทย			ลำดับที่	จีน		
	หัวข้อ	จำนวน	ร้อยละ		หัวข้อ	จำนวน	ร้อยละ
14	<u>การเดินทาง</u> <u>ง. การเดินทางที่อาศัยฐาน</u> <u>มีตม.นี้</u> <u>- มีตม.นี้</u>	11	5.26	7	<u>การเดินทาง</u> <u>5. ความปลอดภัย</u> <u>5.1 ไม่ปลอดภัย</u> <u>5.2 ปลอดภัย</u> <u>ง. ค่าเดินทาง</u> <u>- มีตม.นี้</u>	49	22.89
						7	14.28
						5	10.20
						3	6.12

จากตารางเปรียบเทียบหัวข้อย่อยของภาษาคำทำนายหัวข้อ "การเดินทาง"
ปรากฏค่านิยมความเชื่อ และคติธรรมปรัชญา ดังนี้

14.1 ค่านิยม ความเชื่อ และคติธรรมปรัชญาในใบเขียนชีวิตไทย

- ค่านิยม

ค่านิยมที่ปรากฏในใบเขียนชีวิตไทย ได้แก่ค่านิยมดังต่อไปนี้

1. ค่านิยมความสุขสบายในชีวิต ค่านิยมความสุขสบายในชีวิตนี้
ปรากฏในหัวข้อย่อย ดังนี้

- ความสะดวกสบายในการเดินทาง ปรากฏจำนวนทั้งสิ้น 5
ใบ คิดเป็นร้อยละ 45.45

2. ค่านิยมความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน ค่านิยมความปลอดภัย
ในชีวิตและทรัพย์สินนี้ ปรากฏในหัวข้อย่อย ดังนี้

- ไม่มีอันตราย ปรากฏจำนวนทั้งสิ้น 1 ใบ คิดเป็นร้อยละ
9.09

3. ค่านิยมความมีอำนาจ ค่านิยมความมีอำนาจนี้ปรากฏในหัวข้อ
ย่อย ดังนี้

- การเดินทางย้ายถิ่นฐาน ได้แก่ แม้จะย้ายถิ่นฐานก็ยังมีคน
ให้ความนับถือ จำนวน 1 ใบ คิดเป็นร้อยละ 9.09

14.2 ค่านิยม ความเชื่อ และคติธรรมปรัชญาในใบเขียนชีวิตจีน

ก. ค่านิยม

ค่านิยมที่ปรากฏในใบเขียนชีวิตจีน ได้แก่ค่านิยมดังต่อไปนี้

1. ค่านิยมความสุขสบายในชีวิต ค่านิยมความสุขสบายในชีวิต
นี้ปรากฏในหัวข้อย่อย ดังนี้

- ลักษณะของการเดินทาง ได้แก่ เดินทางไกลมีความสุข
และเดินทางด้วยความราบรื่น ปรากฏจำนวนทั้งสิ้น 4 ใบ คิดเป็นร้อยละ 8.16

2. ค่านิยม ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน ค่านิยมความ
ปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินนี้ ปรากฏในหัวข้อย่อย ดังนี้

- ลักษณะของการเดินทาง ได้แก่ ปลอดภัย จำนวน 5 ใบ
คิดเป็นร้อยละ 10.20

3. ค่านิยมความประสบผลสำเร็จ ค่านิยมความประสบผล
สำเร็จนี้ ปรากฏในหัวข้อย่อย ดังนี้

- ลักษณะการเดินทาง ได้แก่ ได้ผลดี ปรากฏจำนวนทั้งสิ้น

9 ใบ คิดเป็นร้อยละ 18.36

บ. ความเชื่อ

ความเชื่อที่ปรากฏในใบเชิยมชีวิตจีน ได้แก่ ความเชื่อเรื่องโชค-
กลางเกี่ยวกับเวลา ปรากฏในหัวข้อย่อยดังนี้

- เวลาในการเดินทาง ได้แก่ ทุกเวลา และเดือน 9 เป็นต้น
ไป ปรากฏจำนวนทั้งสิ้น 2 ใบ คิดเป็นร้อยละ 4.08

ค. คติธรรมและปรัชญา

คติธรรมและปรัชญาที่ปรากฏในใบเชิยมชีวิตจีน ได้แก่ คติธรรม
และปรัชญาดังต่อไปนี้

- คำเตือนเรื่องห้ามเดินทาง ปรากฏจำนวน 3 ใบ คิดเป็น
ร้อยละ 6.12

จากการวิเคราะห์สามารถสรุปได้ว่า

ค่านิยม

ค่านิยมที่ปรากฏในใบเชิยมชีวิตไทย ได้แก่ ค่านิยมความสุขสบายในชีวิต ค่านิยม
ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน และค่านิยมความมีอำนาจ

ค่านิยมที่ปรากฏในใบเชิยมชีวิตจีน ได้แก่ ค่านิยมความสุขสบายในชีวิต ค่านิยมความ
ปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน และค่านิยมความประสพผลสำเร็จ

จะเห็นได้ว่าใบเชิยมชีวิตไทยและวัดจีนให้ความสำคัญกับค่านิยมความสุขสบายใน
ชีวิต และค่านิยมความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน นอกจากนี้ใบเชิยมชีวิตจีนยังให้ความสำคัญ
กับค่านิยมความประสพผลสำเร็จ และใบเชิยมชีวิตไทยให้ความสำคัญกับค่านิยมความมี
อำนาจ

จากค่าร้อยละที่ปรากฏสามารถสรุประดับความสำคัญของค่านิยมในใบเชิยมชีวิตไทย
และวัดจีนได้ดังนี้

1. ใบเชิยมชีวิตไทยให้ความสำคัญกับค่านิยมความสุขสบายในชีวิตมากกว่าใบเชิยมชีวิตจีน
คิดเป็นร้อยละ 45.45 ต่อ 8.16
2. ใบเชิยมชีวิตไทยให้ความสำคัญกับค่านิยมความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินน้อยกว่าใบ
เชิยมชีวิตจีน คิดเป็นร้อยละ 9.09 ต่อ 10.20
3. ใบเชิยมชีวิตไทยให้ความสำคัญกับค่านิยมความมีอำนาจ คิดเป็นร้อยละ 9.09
4. ใบเชิยมชีวิตจีนให้ความสำคัญกับค่านิยมการประสพผลสำเร็จ คิดเป็นร้อยละ 18.36

คติธรรมและปรัชญา

คติธรรมและปรัชญานี้มีปรากฏ ในเรื่องคำเตือนห้ามเดินทางในวัดจีนเท่านั้น จากคำร้อยละที่ปรากฏสามารถสรุปได้ว่าในใบเขียนชีวัดจีนให้ความสำคัญในเรื่อง คำเตือนห้ามเดินทาง เนื่องจากมีอุปสรรค คือเป็นร้อยละ 6.12

ง. เปรียบเทียบความสัมพันธ์ระหว่างภาษาและวัฒนธรรมในใบเขียนชีวัดไทยและวัดจีน

การศึกษาเปรียบเทียบความสัมพันธ์ระหว่างภาษาและวัฒนธรรมในใบเขียนชีวัดไทยและวัดจีนนี้ ผู้วิจัยจะทำการศึกษาเปรียบเทียบความสัมพันธ์ระหว่างภาษาและวัฒนธรรมซึ่งได้แก่ ค่านิยม ความเชื่อ และคติธรรมปรัชญาที่ปรากฏในใบเขียนชีทั้งวัดไทยและวัดจีน โดยแยกการศึกษาออกเป็น 3 ส่วน คือ ค่านิยม ความเชื่อ และคติธรรมปรัชญา ทั้งนี้เพื่อศึกษาถึงความเหมือน - ต่างของภาษาที่มีค่านิยม ความเชื่อและคติธรรมปรัชญาเหล่านั้นปรากฏอยู่

ตาราง 20 เปรียบเทียบค่านิยม ความเชื่อ และคติธรรมปรัชญาในใบเขียนชีวัดไทยและวัดจีน

ค่านิยม ความเชื่อ และคติธรรมปรัชญา	
ไทย	จีน
ก. <u>ค่านิยม</u> 1. ความมั่งมี 2. วัตถุ 3. ความมีอำนาจ 4. การได้รับสิ่งดีในชีวิต 5. การยึดถือเวลา 6. ความสุขสบายในชีวิต 7. การมีคู่ครอง	ก. <u>ค่านิยม</u> 1. ความมั่งมี 2. วัตถุ 3. ความมีอำนาจ 4. การได้รับสิ่งดีในชีวิต 5. การยึดถือเวลา 6. ความสุขสบายในชีวิต 7. การมีคู่ครอง

ตาราง 20 (ต่อ)

ค่านิยม ความเชื่อ และคตินิยมปรัชญา	
ไทย	จีน
8. ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน 9. ความเป็นเจ้าข้าวเจ้าของ 10. การประสบความสำเร็จ 11. การมีบุตร 12. เพศของบุตร 13. การพึ่งพาอาศัย 14. ความมั่นคงในชีวิต 15. การทำมาหาเลี้ยงชีพ 16. การผูกมิตร 17. ยกย่องผู้รู้	8. ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน 9. ความเป็นเจ้าข้าวเจ้าของ 10. การประสบความสำเร็จ 11. การมีบุตร 12. เพศของบุตร 13. การพึ่งพาอาศัย 14. ความมั่นคงในชีวิต 15. การทำมาหาเลี้ยงชีพ 16. การผูกมิตร
ข. ความเชื่อ 1. ทางพุทธศาสนา - กฎแห่งกรรม - ทำดีได้ดี - การทำบุญกุศลจะส่งผลให้ชีวิตได้รับสิ่งดีและมีความสุข 2. ทางโหราศาสตร์ - โชคชะตา 3. ทางไสยศาสตร์ - สะเดาะเคราะห์	ข. ความเชื่อ 1. ทางพุทธศาสนา - กฎแห่งกรรม - ทำดีได้ดี - การทำบุญกุศลจะส่งผลให้ชีวิตได้รับสิ่งดีและมีความสุข 2. ทางโหราศาสตร์ - โชคชะตา - โชคลาง 3. ทางไสยศาสตร์ - สะเดาะเคราะห์ - กราบไหว้สิ่งศักดิ์สิทธิ์

ตาราง 20 (ต่อ)

ค่านิยม ความเชื่อ และคตินิยมปรัชญา	
ไทย	จีน
ค. คตินิยมปรัชญา 1. คำสอน 1.1 การหลุดจา 1.2 การดำเนินชีวิต 1.3 การปฏิบัติตน 1.4 การพิจารณาเรื่องต่างๆ 2. คำเตือน 2.1 การหลุดจา 2.2 การทำสิ่งหนึ่งสิ่งใด 2.3 การแสดงความคิด 2.4 การแสดงความรู้สึก	ค. คตินิยมปรัชญา 1. คำสอน 1.1 การหลุดจา 1.2 การดำเนินชีวิต 1.3 การปฏิบัติตน 1.4 การพิจารณาเรื่องต่างๆ 2. คำเตือน 2.1 การฟังคำพูด 2.2 การดำเนินชีวิต 2.3 การทำสิ่งหนึ่งสิ่งใด 2.4 การแสดงความคิด

ก. ค่านิยม

1. ค่านิยมความมั่งมี จากการวิเคราะห์พบว่า ภาษาคำทำนายในใบเชียมชีวัดไทยและวัดจีนที่แสดงถึงค่านิยมความมั่งมี ปรากฏภาษาดังต่อไปนี้

1.1 ภาษาคำทำนายในใบเชียมชีวัดไทย ภาษาคำทำนายที่แสดงถึงค่านิยมความมั่งมีนี้ ได้แก่ ภาษาคำทำนายที่ระบุถึง ประเภทของลาภ การได้ลาภ และปริมาณของลาภ ดังรายละเอียดต่อไปนี้

1.1.1 ประเภทของลาภ ค่านิยมความมั่งมีนี้จะพบในภาษาที่ระบุถึงลาภที่เป็นรูปธรรมทั้งสิ่งมีชีวิตและไม่มีชีวิต และลาภที่เป็นนามธรรม ได้แก่ ข้าทาส บ้าน ทรัพย์สินคงคาเงินทอง ของใช้สอย ของขวัญ ยศศักดิ์ เกียรติ และชื่อเสียง

1.1.2 การได้ลาภ ค่านิยมความมั่งมีนี้จะพบในภาษาที่ระบุถึง

การได้ลาก ได้แก่ ได้ดี มีคลัง ได้สมหวัง ได้เหมือนใจนึก คงมีสมจิตต์คิดประสงค์ ได้เหมือนใจปอง สมฤดีปรีย์ เอื้ออาบซาบทรงสม ไม่มีขาด บังเกิด คงลมอารมณ์คิด มีเป็นที่หนึ่ง พานพบประสบสม ประสพ และมีเหมือนหมายปอง

1.1.3 ปริมาณของลาก คำนิยมความมั่งมีนี้ จะพบในภาษาที่ระบุถึงปริมาณของลากที่จะได้รับ ได้แก่ มากมี ยิ่งทวีขึ้น มากมาย เนืองนอง อุดมดี และมากมายหลายประการ

1.2 ภาษาคำทำนายในใบเขียนชีวิตจีน ภาษาคำทำนายที่แสดงถึง คำนิยมความมั่งมีนี้ ได้แก่ ภาษาคำทำนายที่ระบุถึง ประเภทของลาก การได้ลาก ปริมาณของลากและลักษณะของเนื้อคู่ ดังรายละเอียดต่อไปนี้

1.2.1 ประเภทของลาก คำนิยมความมั่งมีนี้จะพบในภาษาที่ระบุถึงลากที่เป็นรูปธรรมทั้งสิ่งมีชีวิตคือ คนกับสัตว์ และสิ่งไม่มีชีวิต และลากที่เป็นนามธรรม ได้แก่ ข้าทาสหญิงชาย สัตว์ 4 เท้า 2 เท้า สัตว์พาหนะ 4 เท้า 2 เท้า แก้วแหวนเงินทอง ผ้าผ่อน ของใช้สอย ทรัพย์สินสมบัติ ความร่ำรวย ยศถาบรรดาศักดิ์ เกียรติยศชื่อเสียง และลาภยศสรรเสริญ

1.2.2 การได้ลาก คำนิยมความมั่งมีนี้ จะพบในภาษาที่ระบุถึง การได้ลากและเกียรติชื่อเสียง ได้แก่ ได้ลาก ลากมีแน่ มีลาก คิดได้ลากก็สมหมาย หาเงินได้คลัง จะได้รับเกียรติและชื่อเสียง แสวงหาเกียรติชื่อเสียงมีการสำเร็จ และเกียรติยศชื่อเสียงจะมาหาเอง

1.2.3 ปริมาณของลาก คำนิยมความมั่งมีนี้ จะพบในภาษาที่ระบุถึงปริมาณของลากที่จะได้รับ ได้แก่ น้อย ปานกลาง ไม่มาก และมากมาย

1.2.4 ลักษณะของเนื้อคู่ คำนิยมความมั่งมีนี้ จะพบในภาษาที่ระบุถึงลักษณะของเนื้อคู่ ได้แก่ คู่ที่มีทรัพย์สินสมบัติ

จากการวิเคราะห์สามารถสรุปได้ว่าภาษาคำทำนายที่แสดงถึงค่านิยมความมั่งมีนี้จะปรากฏในใบเขียนชีวิตทั้งวัดไทยและวัดจีน ในเรื่องของประเภทของลากที่เป็นสิ่งมีค่า มีราคา เช่น ทรัพย์สินและแก้วแหวนเงินทอง และประเภทของลากที่ไม่สามารถตีราคาได้ แต่จะเป็นสิ่งที่แสดงถึงความมั่งมีของบุคคล เช่น ข้าทาส สัตว์ 4 เท้า 2 เท้า เกียรติยศชื่อเสียง และลาภยศสรรเสริญ

นอกจากประเภทของลากแล้ว การได้ลากและปริมาณของลากก็ยิ่งแสดงถึงค่านิยมความมั่งมีด้วย กล่าวคือ มีการระบุถึงการได้ลากว่า จะได้ลากเหมือนดังที่หวังไว้ แสดงให้

เห็นว่า บุคคลมีความนึกคิด และมุ่งหมายที่จะได้ลาภยศ อีกประการหนึ่งคือ การระบุถึงลาภที่มีระดับปริมาณต่างๆ กันได้แก่ มากมาย เนืองนอง ปานกลาง และน้อย แสดงให้เห็นถึงบุคคลมีความนิยมความมั่งมีในระดับที่ต่างกัน

อีกลักษณะหนึ่งของการใช้ภาษาที่อธิบายค่านิยมความมั่งมีนี้ ปรากฏในภาษาคำทำนายในใบเขียนชีวิตจีน คือ มีการระบุถึงการจะได้คู่ที่มีทรัพย์สินสมบัติจะเป็นสิ่งที่ดี ทำให้ชีวิตมีความสุข ซึ่งในใบเขียนชีวิตไทยไม่ปรากฏลักษณะนี้

2. ค่านิยมวัตถุ จากการวิเคราะห์พบว่าภาษาคำทำนายในใบเขียนชีวิตไทยและวัดจีนที่แสดงถึงค่านิยมวัตถุ ปรากฏดังต่อไปนี้

2.1 ภาษาคำทำนายในใบเขียนชีวิตไทย ภาษาคำทำนายที่แสดงถึงค่านิยมวัตถุนี้ ได้แก่ ภาษาคำทำนายที่ระบุถึง ประเภทของลาภ และประเภทของสิ่งของที่หายไปแล้วได้กลับคืน ดังรายละเอียดต่อไปนี้

2.1.1 ประเภทของลาภ ค่านิยมวัตถุนี้จะพบในภาษาที่ระบุถึงลาภที่เป็นรูปธรรมชนิดสิ่งไม่มีชีวิต ได้แก่ บ้าน ทรัพย์สิน เงินทอง ของใช้สอย และของขวัญ

2.1.2 ประเภทของสิ่งของที่หายไปแล้วได้คืน ค่านิยมวัตถุนี้จะพบในภาษาที่ระบุถึงประเภทของสิ่งของที่หายไปแล้วได้กลับคืนได้แก่ สิ่งของ และเงินทอง

2.2 ภาษาคำทำนายในใบเขียนชีวิตจีน ภาษาคำทำนายที่แสดงถึงค่านิยมวัตถุนี้ ได้แก่ ภาษาคำทำนายที่ระบุถึง ประเภทของลาภ และสิ่งสูญเสียหายไป ดังรายละเอียดต่อไปนี้

2.2.1 ประเภทของลาภ ค่านิยมวัตถุนี้จะพบในภาษาที่ระบุถึงลาภที่เป็นรูปธรรม ชนิดสิ่งไม่มีชีวิต ได้แก่ แก้วแหวนเงินทอง ผ้าผ่อน ของใช้สอย และทรัพย์สินสมบัติ

2.2.2 ประเภทของสิ่งของที่สูญเสียหายไป ค่านิยมวัตถุนี้จะพบในภาษาที่ระบุถึง ประเภทของสิ่งของที่สูญเสียหายไป ได้แก่ ทรัพย์สิน เงินทอง และของรัก

จากการวิเคราะห์สามารถสรุปได้ว่า ภาษาคำทำนายที่แสดงถึงค่านิยมวัตถุนี้ จะปรากฏในใบเขียนชีวิตทั้งวัดไทยและวัดจีน ในเรื่องของประเภทของลาภที่เป็นรูปธรรมชนิดสิ่งไม่มีชีวิตที่ปรากฏเหมือนกันคือ เงินทอง ของใช้สอย และทรัพย์สินสมบัติ ที่มีปรากฏเฉพาะในใบเขียนชีวิตไทยได้แก่ บ้าน และของขวัญ และที่มีปรากฏเฉพาะในใบเขียนชีวิตจีน ได้แก่ ผ้าผ่อน

นอกจากประเภทของลากแล้ว ประเภทของสิ่งของที่หายไปก็แสดงถึงการมีค่านิยมวัตถุด้วย ทั้งนี้เพราะสิ่งของที่หายไปนั้น เป็นสิ่งของที่เบ็นรูปธรรมชนิดสิ่งไม่มีชีวิตที่ปรากฏเหมือนกันในทั้งใบเขียนชีวิตไทยและวัดจีนคือ เงินทอง ที่มีปรากฏเฉพาะในใบเขียนชีวิตไทยได้แก่สิ่งของ และมีปรากฏเฉพาะในใบเขียนชีวิตจีนได้แก่ ทรัพย์และของรัก

3. ค่านิยมความมีอำนาจ จากการวิเคราะห์พบว่า ภาษาคำทำนายในใบเขียนชีวิตไทยและวัดจีน ที่แสดงถึงค่านิยมความมีอำนาจ ปรากฏภาษาดังต่อไปนี้

3.1 ภาษาคำทำนายในใบเขียนชีวิตไทย ภาษาคำทำนายที่แสดงถึงค่านิยมความมีอำนาจนี้ ได้แก่ภาษาคำทำนายที่ระบุถึงประเภทของลาก และการเดินทางย้ายถิ่นฐาน ดังรายละเอียดต่อไปนี้

3.1.1 ประเภทของลาก ค่านิยมความมีอำนาจนี้จะพบในภาษาที่ระบุถึงลากที่เป็นนามธรรม ได้แก่ ยศศักดิ์ อำนาจวาสนา เกียรติ และชื่อเสียง

3.1.2 การเดินทางย้ายถิ่นฐาน ค่านิยมความมีอำนาจนี้จะพบในภาษาที่ระบุถึงความมีอำนาจของบุคคล ได้แก่ คนจะนับหน้าถือมพร้อมศักดิ์ศรี

3.2 ภาษาคำทำนายในใบเขียนชีวิตจีน ภาษาคำทำนายที่แสดงถึงค่านิยมความมีอำนาจนี้ ได้แก่ ประเภทของลาก ดังรายละเอียดต่อไปนี้

- ประเภทของลาก ค่านิยมความมีอำนาจนี้จะพบในภาษาที่ระบุถึงลากที่เป็นนามธรรม ได้แก่ ยศถาบรรดาศักดิ์ เกียรติยศชื่อเสียง และลาภยศสรรเสริญ

จากการวิเคราะห์สามารถสรุปได้ว่า ภาษาคำทำนายที่แสดงถึงค่านิยมความมีอำนาจนี้ จะปรากฏในใบเขียนชีวิตทั้งวัดไทยและวัดจีน ในเรื่องของลากที่เป็นนามธรรมที่ปรากฏเหมือนกันคือ ยศถาบรรดาศักดิ์ และเกียรติยศชื่อเสียง ที่มีปรากฏเฉพาะในใบเขียนชีวิตไทยได้แก่ อำนาจวาสนา และมีปรากฏเฉพาะในใบเขียนชีวิตจีนได้แก่ ลาภยศสรรเสริญ

นอกจากประเภทของลากที่เป็นนามธรรมแสดงถึง ค่านิยมความมีอำนาจแล้ว ใบเขียนชีวิตไทยยังระบุถึงค่านิยมความมีอำนาจนี้ ในเรื่องของการเดินทางด้วย กล่าวคือคนที่มีอำนาจและยศศักดิ์ เมื่อเดินทางไปยังที่ใดก็ยังคงมีคนให้ความเคารพนับถือ ซึ่งในวัดจีนไม่มีการกล่าวถึงเรื่องนี้

4. ค่านิยมการได้รับสิ่งดีในชีวิต จากการวิเคราะห์พบว่า ภาษาคำทำนายในใบเขียนชีวิตไทยและวัดจีนที่แสดงถึงค่านิยมการได้รับสิ่งดีในชีวิต ปรากฏภาษาดังต่อไปนี้

4.1 ภาษาคำทำนายในใบเชียมชีวัดไทย ภาษาคำทำนายที่แสดงถึง คำนิยมการได้รับสิ่งดีในชีวิตนี้ ได้แก่ ภาษาคำทำนายที่ระบุถึงลักษณะของลาภที่ได้ และ ลักษณะของเนื้อคู่ ดังรายละเอียดต่อไปนี้

4.1.1 ลักษณะของลาภที่ได้ คำนิยมการได้รับสิ่งดีในชีวิตนี้จะ พบในภาษาที่ระบุถึง การได้รับลาภที่มีลักษณะดี ได้แก่ ด้งาม แสนเลิศ ดีเป็นที่ยิ่ง เลิศ- ประเสริฐศรี ดีแท้ ดีครัน ดีนัก ดีเป็นที่หนึ่ง และวิเศษศรี

4.1.2 ลักษณะของเนื้อคู่ คำนิยมการได้รับสิ่งดีในชีวิตนี้จะพบ ในภาษาที่ระบุถึงลักษณะที่ดีต่างๆของผู้ที่จะมาเป็นคู่ครอง ได้แก่ สดประเสริฐดีแสนเป็น แก่นสาร ดีนัก ดีเป็นศรีสม ดีนักแสนดีเป็นที่ยิ่ง ดีกระไรใครจะเหมือน ดีเป็นศรีตัว ดีไม่มี- ขั่ว ดีเป็นศรีมงคล ดีเป็นศรีสรรพ ประเสริฐแท้ งาม คนสวย สมศักดิ์ศรี มีปัญญา คนดีใจมี บุญ และอารีมีเมตตา

4.2 ภาษาคำทำนายในใบเชียมชีวัดจีน ภาษาคำทำนายที่แสดงถึง การได้รับสิ่งดีในชีวิตนี้ ได้แก่ ภาษาคำทำนายที่ระบุถึง ลักษณะของเนื้อคู่ ดังรายละเอียด ต่อไปนี้

- ลักษณะของเนื้อคู่ คำนิยมการได้รับสิ่งดีในชีวิตนี้จะพบในภาษา ที่ระบุถึงลักษณะที่ดีต่างๆของผู้ที่จะมาเป็นคู่ครอง ได้แก่ คู่ที่พอใจ และเนื้อคู่ที่ดีอันพึงใจ

จากการวิเคราะห์สามารถสรุปได้ว่า ภาษาคำทำนายที่แสดงถึงค่านิยมการได้รับ สิ่งดีในชีวิตนี้ จะปรากฏในใบเชียมชีทั้งวัดไทยและวัดจีน ในเรื่องของลักษณะของเนื้อคู่ที่ดี โดยมีความแตกต่างกันในด้านเนื้อหา คือ ในใบเชียมชีวัดไทยจะระบุถึงลักษณะที่ดี ลักษณะที่ เป็นมงคลต่าง ๆ มีรูปลักษณ์ดี และมีจิตใจดี แต่ในใบเชียมชีวัดจีนจะระบุถึงลักษณะ เนื้อคู่ที่ดี โดยจะส่งผลให้ผู้ที่มีคู่ครองลักษณะนี้มีความพึงพอใจ และมีความสุข

นอกจากลักษณะของเนื้อคู่ที่ดีแสดงถึงค่านิยมการได้รับสิ่งดีในชีวิตแล้ว ใบเชียมชี วัดไทยยังระบุถึงค่านิยมนี้ในเรื่องของลักษณะลาภที่ได้ด้วย

5. ค่านิยมการยึดถือเวลา จากการวิเคราะห์พบว่า ภาษาคำทำนายในใบ เชียมชีวัดไทยและวัดจีนที่แสดงถึงค่านิยมการยึดถือเวลา ปรากฏภาษาดังต่อไปนี้

5.1 ภาษาคำทำนายในใบเชียมชีวัดไทย ภาษาคำทำนายที่แสดงถึง ค่านิยมการยึดถือเวลานี้ ได้แก่ ภาษาคำทำนายที่ระบุถึงระยะเวลาที่จะได้ลาภ ระยะเวลา การได้รับความสุข ระยะเวลาในการหาใช่ ระยะเวลาในการประสบความสำเร็จ

สาเหตุที่ยังไม่ได้บุตร และได้คู่แต่ต้องอาศัยเวลา ดังรายละเอียดต่อไปนี้

5.1.1 ระยะเวลาที่จะได้ลูก ค่านิยมการยึดถือเวลานี้จะพบในภาษาที่ระบุถึงระยะเวลาที่แน่นอน และระยะเวลาที่ไม่แน่นอน ได้แก่ สามเดือน ปลายเดือน ได้มาข้างหน้านี้ และได้ในเร็ววัน

5.1.2 ระยะเวลาการได้รับความสุข ค่านิยมการยึดถือเวลานี้จะพบในภาษาที่ระบุถึงระยะเวลาในปัจจุบัน และในอนาคต ได้แก่ ทุกคืนวัน ทุกเวลา ตลอดปีไปภายหน้า อนาคต และตั้งแต่นี้ไป

5.1.3 ระยะเวลาในการหาใช่ ค่านิยมการยึดถือเวลานี้จะพบในภาษาที่ระบุถึงระยะเวลาที่เร็วและช้า ได้แก่ หาวันหายคืน หายมีทันนาน หายเร็ว เวลาหาชนวัน ช้าวันหาย และนานหาย

5.1.4 ระยะเวลาในการประสบความสำเร็จ ค่านิยมการยึดถือเวลานี้ จะพบในภาษาที่ระบุถึงระยะเวลาในการสำเร็จช้าและเร็ว ได้แก่ ช้าๆ นาน และเสร็จฉับพลัน

5.1.5 สาเหตุที่ยังไม่ได้บุตร ค่านิยมการยึดถือเวลานี้จะพบในภาษาที่ระบุถึงสาเหตุที่ยังไม่ได้บุตร เพราะบุตรยังไม่เกิด ภาษาที่ปรากฏคือ รอหน่อยเกิด

5.1.6 ได้คู่แต่ต้องอาศัยเวลา ค่านิยมการยึดถือเวลานี้ จะพบในภาษาที่ระบุถึง จะพบเนื้อคู่แต่ยังไม่ใช้เวลานี้ ได้แก่ ไม่ได้กันทันที ในสามเดือนนี้ ช้าหน่อย รอไปอีกหน่อย ไม่นานวัน ยังอีกนาน วันหน้า และอีกไม่ช้า

5.2 ภาษาคำทำนายในใบเขียนชีวิตจีน ภาษาคำทำนายที่แสดงถึงค่านิยมการยึดถือเวลานี้ ได้แก่ภาษาคำทำนายที่ระบุถึงระยะเวลาที่ได้ลูก ระยะเวลาการได้รับความสุข ระยะเวลาในการประสบความสำเร็จ ระยะเวลาที่จะได้บุตร และได้คู่แต่ต้องอาศัยเวลา ดังรายละเอียดต่อไปนี้

5.2.1 ระยะเวลาที่ได้ลูก ค่านิยมการยึดถือเวลานี้จะพบในภาษาที่ระบุถึง ระยะเวลาที่ไม่แน่นอน ได้แก่ มาเป็นระยะ มีในเร็ววันนี้ และมีแน่มีช้า

5.2.2 ระยะเวลาการได้รับความสุข ค่านิยมการยึดถือเวลานี้จะพบในภาษาที่ระบุถึงเวลาในปัจจุบัน ได้แก่ ทุกคำคืน ทุกเมื่อ และทุกคืนวัน

5.2.3 ระยะเวลาในการประสบความสำเร็จ ค่านิยมการยึดถือเวลานี้ จะพบในภาษาที่ระบุถึงระยะเวลาในไม่ช้า และเมื่อถึงเวลาที่จะประสบความสำเร็จ ได้แก่ มีช้านี้ ถึงกาล และอยู่ใกล้เอื้อมมีไกลห่าง

5.2.4 ระยะเวลาที่จะได้บุตร ค่านิยมการยึดถือเวลานี้จะพบในภาษาที่ระบุถึงระยะเวลาไม่ช้า ได้แก่ มีช้า และเร็ววัน

5.2.5 ได้คู่แต่ต้องอาศัยเวลา คำนิยมการยึดถือ เวลานี้จะพบในภาษาที่ระบุถึงจะพบเนื้อคู่ แต่ยังไม่ใช่เวลานี้ ได้แก่ ไม่ช้า และในเร็ววัน

จากการวิเคราะห์สามารถสรุปได้ว่า ภาษาคำทำนายที่แสดงถึงค่านิยมการยึดถือเวลานี้ จะปรากฏในใบเขียนชีวิตไทยและวัดจีน ในเรื่องของระยะเวลาที่ได้ลาภ ได้รับความสุขในการประสบความสำเร็จ ที่จะได้บุตร และที่จะได้คู่ โดยแบ่งออกได้เป็น 2 ลักษณะคือ การระบุเวลาที่แน่นอน/ไม่แน่นอน และช่วงเวลาในปัจจุบัน/อนาคต

นอกจากระยะเวลาในเรื่องดังกล่าวแล้ว ใบเขียนชีวิตไทยยังระบุถึงค่านิยมการยึดถือเวลาในเรื่องของการหายเจ็บไข้ด้วย คือกล่าวถึงระยะเร็ว/ช้าในการหายเจ็บไข้

6. ค่านิยมความสุสบายในชีวิต จากการวิเคราะห์พบว่า ภาษาคำทำนายในใบเขียนชีวิตไทยและวัดจีนนี้ แสดงถึงค่านิยมการได้รับความสุสบายในชีวิต ปรากฏภาษาดังต่อไปนี้

6.1 ภาษาคำทำนายในใบเขียนชีวิตไทย ภาษาคำทำนายที่แสดงถึงค่านิยมความสุสบายในชีวิตนี้ ได้แก่ ภาษาคำทำนายที่ระบุถึง ผู้ที่ได้รับความสุข สาเหตุของการได้รับความสุข ลักษณะของความสุสบายที่ได้รับ และระดับปริมาณของความสุสบายที่ได้รับ ดังรายละเอียดต่อไปนี้

6.1.1 ผู้ที่ได้รับความสุข ค่านิยมการได้รับความสุสบายในชีวิตนี้จะพบในภาษาที่ระบุถึงผู้ที่ได้รับความสุขคือ บุคคลในครอบครัว ตนเอง และบุคคลอื่นๆ ได้แก่ ญาติวงศ์พงศ์คา พวัก้องวงศ์ญาติ ตน และไม่เลือกว่าหญิงชาย

6.1.2 สาเหตุของการได้รับความสุข ค่านิยมการได้รับความสุสบายในชีวิตนี้จะพบในภาษาที่ระบุถึงสาเหตุต่างๆของการได้รับความสุขคือ มีคนรักใคร่ มีเงินจับจ่าย มีที่อยู่อาศัย มีโชคดี ชีวิตคู่อยู่กินดีและยังยืน การหายไข้ อาการไข้ไม่รุนแรง และความสะดวกสบายในการเดินทาง

6.1.3 ลักษณะของความสุสบายที่ได้รับ ค่านิยมการได้รับความสุสบายในชีวิตนี้จะพบในภาษาที่ระบุถึงลักษณะของความสุสบายที่ได้รับ ได้แก่ ทางกายและทางใจ

6.1.4 ระดับปริมาณของความสุสบายที่ได้รับ ค่านิยมการได้รับความสุสบายในชีวิตนี้ จะพบในภาษาที่ระบุถึงระดับปริมาณของความสุสบายที่ได้รับ คือ น้อยและมาก

6.2 ภาษาคำทำนายในใบเขียนชีวิตจีน ภาษาคำทำนายที่แสดงถึง

ค่านิยมความสุขสบายในชีวิตนี้ ได้แก่ภาษาคำทำนายที่ระบุถึง ผู้ที่ได้รับความสุข สาเหตุของการได้รับความสุข ลักษณะของความสุที่ได้รับ และระดับปริมาณของความสุที่ได้รับ ดังรายละเอียดต่อไปนี้

6.2.1 ผู้ที่ได้รับความสุข ค่านิยมการได้รับความสุขสบายในชีวิตนี้จะพบในภาษาที่ระบุถึงผู้ที่ได้รับความสุขคือ บุคคลในครอบครัว และผู้เฒ่า

6.2.2 สาเหตุของการได้รับความสุข ค่านิยมการได้รับความสุขสบายในชีวิตนี้จะพบในภาษาที่ระบุถึงสาเหตุต่างๆของการได้รับความสุขคือ มีคนรักใคร่ ได้กลับบ้าน ชีวิตคู่อยู่กันยังยืนและมีบุตรด้วยกัน การหาใช่ อาการทุเลา เจ็บไข้หายง่าย เดินทางไกลจะมีความสุข และการเดินทางราบรื่น

6.2.3 ลักษณะของความสุที่ได้รับ ค่านิยมการได้รับความสุขสบายในชีวิตนี้จะพบในภาษาที่ระบุถึงลักษณะของความสุที่ได้รับ ได้แก่ ทางกายและทางใจ

6.2.4 ระดับปริมาณของความสุที่ได้รับ ค่านิยมการได้รับความสุขสบายในชีวิตนี้ จะพบในภาษาที่ระบุถึงระดับปริมาณของความสุที่ได้รับ คือ ปริมาณมาก

จากการวิเคราะห์สามารถสรุปได้ว่า ภาษาคำทำนายที่แสดงถึงค่านิยมความสุขสบายในชีวิตนี้จะปรากฏในใบเขียนขีวัดไทยและวัดจีนในเรื่องของ ผู้ที่ได้รับความสุข สาเหตุของการได้รับความสุข ลักษณะของความสุที่ได้รับ และระดับปริมาณของความสุที่ได้รับ ดังรายละเอียดการเปรียบเทียบต่อไปนี้

- ผู้ที่ได้รับความสุข ภาษาที่ปรากฏในใบเขียนขีวัดไทยและวัดจีนที่กล่าวถึงผู้ที่ได้รับความสุขเหมือนกันคือ บุคคลในครอบครัว ส่วนภาษาที่ปรากฏแตกต่างกันคือ ใบเขียนขีวัดไทย มีการระบุถึงผู้ที่ได้รับความสุขคือ ตนเอง และบุคคลอื่น ๆ ส่วนใบเขียนขีวัดจีนมีการระบุถึงผู้ที่ได้รับความสุขคือ ผู้เฒ่า

- สาเหตุของการได้รับความสุข ภาษาที่ปรากฏในใบเขียนขีวัดไทยและวัดจีนที่กล่าวถึงสาเหตุของการได้รับความสุขเหมือนกันคือ มีคนรักใคร่ ชีวิตคู่อยู่กันยังยืน และการหาใช่ ส่วนภาษาที่ปรากฏแตกต่างกันคือ ใบเขียนขีวัดไทยมีการระบุถึงสาเหตุของการได้รับความสุขคือ มีเงินจับจ่าย มีที่อยู่อาศัย มีโชคดี อาการไข้ไม่รุนแรง และความสะดวกสบายในการเดินทาง ส่วนในใบเขียนขีวัดจีน มีการระบุถึงสาเหตุของการได้รับความสุขคือ ได้กลับบ้าน ชีวิตคู่มีบุตรด้วยกัน อาการไข้ทุเลา เจ็บไข้หายง่าย เดินทางไกลจะมีความสุขและราบรื่น

- ลักษณะของความสุขที่ได้รับ ภาษาที่ปรากฏในใบเขียนชีวิตไทยและวัดจีนที่กล่าวถึงลักษณะของความสุขที่ได้รับเหมือนกันคือ จะได้รับความสุขทางกายและใจ

- ระดับปริมาณของความสุขที่ได้รับ ภาษาที่ปรากฏในใบเขียนชีวิตไทยและวัดจีนที่กล่าวถึงระดับปริมาณของความสุขที่ได้รับเหมือนกันคือ ปริมาณมาก ส่วนภาษาที่ปรากฏแตกต่างกันคือ ในใบเขียนชีวิตไทย ยังมีการระบุระดับปริมาณน้อยด้วยซึ่งในใบเขียนชีวิตจีนไม่ระบุถึงเรื่องนี้

7. ค่านิยมการมีคู่ครอง จากการวิเคราะห์พบว่าภาษาคำทำนายในใบเขียนชีวิตไทยและวัดจีนที่แสดงถึงค่านิยมการมีคู่ครอง ปรากฏภาษาดังต่อไปนี้

7.1 ภาษาคำทำนายในใบเขียนชีวิตไทย ภาษาคำทำนายที่แสดงถึงค่านิยมการมีคู่ครองนี้ได้แก่ ภาษาคำทำนายที่ระบุถึงการได้คู่ ดังรายละเอียดดังต่อไปนี้

- การได้คู่ ค่านิยมการมีคู่ครองนี้จะพบในภาษาที่ระบุถึงการได้คู่ ได้แก่ ได้ชมสมหทัย ได้สมปอง สมจิตสมรักสมคักคี่ศรี จะได้คู่ และต้องได้กันแน่ๆ

7.2 ภาษาคำทำนายในใบเขียนชีวิตจีน ภาษาคำทำนายที่แสดงถึงค่านิยมการมีคู่ครองนี้ได้แก่ ภาษาคำทำนายที่ระบุถึง การได้คู่ ดังรายละเอียดดังต่อไปนี้

- การได้คู่ ค่านิยมการมีคู่ครองนี้จะพบในภาษาที่ระบุถึงการได้คู่ ได้แก่ ได้คู่ สมหวัง สำเร็จ สมใจ และได้แน่

จากการวิเคราะห์สามารถสรุปได้ว่า ภาษาคำทำนายที่แสดงถึงค่านิยมการมีคู่ครองนี้ จะปรากฏในใบเขียนชีวิตทั้งวัดไทยและวัดจีน ในเรื่องของการได้คู่เหมือนกันว่า จะได้คู่สมดังที่ตั้งใจไว้ และได้กันแน่ๆ

8. ค่านิยมความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน จากการวิเคราะห์พบว่าภาษาคำทำนายในใบเขียนชีวิตไทยและวัดจีนที่แสดงถึงค่านิยมความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน ปรากฏภาษาดังต่อไปนี้

8.1 ภาษาคำทำนายในใบเขียนชีวิตไทย ภาษาคำทำนายที่แสดงถึงค่านิยมความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินนี้ ได้แก่ภาษาคำทำนายที่ระบุถึงความปลอดภัยจากการมีคดีความ ความปลอดภัยจากอันตราย และความปลอดภัยในการเดินทาง ดังรายละเอียดต่อไปนี้

8.1.1 ความปลอดภัยจากการมีคดีความ ค่านิยมการได้รับ

ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินพบในภาษาที่ระบุถึง การชนะคดี สาเหตุที่ทำให้ชนะคดี และสามารถสู้คดีได้ ได้แก่ ไม่แพ้ ชนะโดยสบาย มีชัย มีผู้สู้แก้ มีคนมาช่วย พูดความจริง มีหลักฐาน คงผ่อนผันสู้ได้ และเป็นต่อ

8.1.2 ความปลอดภัยจากอันตราย คำนิยมการได้รับความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินนี้จะพบในภาษาที่ระบุถึงการไม่มีอันตราย ได้แก่ คลาดแคล้ว ไม่พบภัยพิบัติ คัดรุมันไม่จู่มาทำได้ คัดรุมูร้ายจะเปิดเบิ่ง คัดรูงักล้ำมาราวี คัดรูงักจามิตร กลับคิดรัก และหมุ่คนพาลก็จะห่างไม่ราวี

8.1.3 ความปลอดภัยในการเดินทาง คำนิยมการได้รับความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินนี้จะพบในภาษาที่ระบุถึงการไม่มีอันตราย ได้แก่ ปราศจากสรรพภัยไม่บีทา

8.2 ภาษาคำทำนายในใบเขียนชีวิตจีน ภาษาคำทำนายที่แสดงถึง คำนิยมความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินนี้ ได้แก่ ภาษาคำทำนายที่ระบุถึง ความปลอดภัยจากการมีคดีความ ความปลอดภัยจากอันตราย และความปลอดภัยในการเดินทาง ดังรายละเอียดต่อไปนี้

8.2.1 ความปลอดภัยจากการมีคดีความ คำนิยมการได้รับความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินนี้จะพบในภาษาที่ระบุถึง การชนะคดี สาเหตุที่ทำให้ชนะคดี และสู้คดีได้ ได้แก่ จะชนะ มีผู้ใหญ่คอยช่วยเหลือ เสียเงินบ้างจึงชนะ คดีได้เปรียบ และมีทางประนีประนอมได้

8.2.2 ความปลอดภัยจากอันตราย คำนิยมการได้รับความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินนี้จะพบในภาษาที่ระบุถึงการไม่มีอันตราย ได้แก่ ไม่มีโทษภัยอันตราย จะพ้นภัย สรรพสิ่งอันตรายก็ผ่านพ้นไปได้อย่างปลอดภัย คัดรูกิดร้ายมิได้ และแม้มีผู้คิดให้ร้ายกลับเป็นดี

8.2.3 ความปลอดภัยในการเดินทาง คำนิยมการได้รับความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินนี้จะพบในภาษาที่ระบุถึงความปลอดภัยในการเดินทาง ได้แก่ การเดินทางปลอดภัย

จากการวิเคราะห์สามารถสรุปได้ว่า ภาษาคำทำนายที่แสดงถึงค่านิยมความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินนี้ จะปรากฏในใบเขียนชีวิตทั้งวัดไทยและวัดจีนในเรื่องความปลอดภัยจากการมีคดีความ ความปลอดภัยจากอันตราย และความปลอดภัยในการเดินทางดังรายละเอียดต่อไปนี้

- ความปลอดภัยจากการมีคติความ ภาษาที่ปรากฏในใบเขียนชีวิตไทยและวัดจีนที่กล่าวถึง ความปลอดภัยจากการมีคติความเหมือนกันคือ จะชนะความโดยมีผู้ช่วยเหลือแก้ไข และจะเป็นฝ่ายได้เปรียบในคติความนั้น ๆ ส่วนภาษาที่ปรากฏแตกต่างกันคือ ใบเขียนชีวิตไทยมีการระบุถึงความปลอดภัยจากการมีคติความคือ การพูดความจริง และมีหลักฐานในการสืบทอดใบเขียนชีวิตจีนมีการระบุถึงความปลอดภัยจากการมีคติความ คือต้องเสียเงินบ้างจึงชนะ

- ความปลอดภัยจากอันตราย ภาษาที่ปรากฏในใบเขียนชีวิตไทยและวัดจีนที่กล่าวถึงความปลอดภัยจากอันตรายเหมือนกันคือ การไม่มีอันตรายใดๆ ศัตรูมาทำร้ายไม่ได้ และศัตรูที่คิดจะทำร้ายก็เปลี่ยนใจกลายเป็นดี

- ความปลอดภัยในการเดินทาง ภาษาที่ปรากฏในใบเขียนชีวิตไทยและวัดจีนที่กล่าวถึงความปลอดภัยในการเดินทางเหมือนกันคือ การไม่มีอันตรายใด ๆ

9. ค่านิยมความเป็นเจ้าข้าวเจ้าของ จากการวิเคราะห์พบว่าภาษาคำทำนายในใบเขียนชีวิตไทยและวัดจีนที่แสดงถึงค่านิยมความเป็นเจ้าข้าวเจ้าของ ปรากฏภาษาดังต่อไปนี้

9.1 ภาษาคำทำนายในใบเขียนชีวิตไทย ภาษาคำทำนายที่แสดงถึงค่านิยมความเป็นเจ้าข้าวเจ้าของนี้ ได้แก่ ภาษาคำทำนายที่ระบุถึงการเป็นเจ้าของสิ่งของที่หายไป ดังรายละเอียดต่อไปนี้

- การเป็นเจ้าของสิ่งของที่หาย ค่านิยมการเป็นเจ้าของนี้ จะพบในภาษาที่ระบุถึงการเป็นเจ้าของสิ่งของที่หายไปแล้วได้คืน สิ่งของดังกล่าว ได้แก่ สิ่งของ และเงินทอง

9.2 ภาษาคำทำนายในใบเขียนชีวิตจีน ภาษาคำทำนายที่แสดงถึงค่านิยมความเป็นเจ้าข้าวเจ้าของนี้ได้แก่ ภาษาคำทำนายที่ระบุถึงการเป็นเจ้าของสิ่งของที่หายไป ดังรายละเอียดต่อไปนี้

- การเป็นเจ้าของสิ่งของที่หาย ค่านิยมการเป็นเจ้าของนี้ จะพบในภาษาที่ระบุถึงการเป็นเจ้าของสิ่งของที่หายไปแล้วได้คืน ภาษาที่ปรากฏคือของที่หาย

จากการวิเคราะห์สามารถสรุปได้ว่า ภาษาคำทำนายที่แสดงถึงค่านิยมความเป็นเจ้าข้าวเจ้าของนี้ จะปรากฏในใบเขียนชีวิตทั้งวัดไทยและวัดจีนในเรื่องของการเป็นเจ้าของสิ่งของที่หายไปแล้วได้คืนเหมือนกัน แต่มีความแตกต่างกันในเรื่องของภาษาที่ระบุถึงของ

หายนั้น โดยใบเขียนชีวิตไทยระบุว่า เป็นสิ่งของ และเงินทอง ส่วนใบเขียนชีวิตจีนกล่าวถึงของที่หายแต่ไม่ได้ระบุว่า เป็นอะไร

10. ค่านิยมการประสบความสำเร็จ จากการวิเคราะห์พบว่าภาษาคำทำนายในใบเขียนชีวิตไทยและวัดจีนที่แสดงถึงค่านิยมการประสบความสำเร็จ ปรากฏภาษาดังต่อไปนี้

10.1 ภาษาคำทำนายในใบเขียนชีวิตไทย ภาษาคำทำนายที่แสดงถึงค่านิยมการประสบความสำเร็จนี้ ได้แก่ ภาษาคำทำนายที่ระบุถึงสิ่งที่ทำสำเร็จ ดังรายละเอียดต่อไปนี้

- สิ่งที่ทำสำเร็จ ค่านิยมการประสบความสำเร็จที่จะพบในภาษาที่ระบุถึงสิ่งที่ทำสำเร็จ ได้แก่ สิ่งที่เกิด สิ่งที่ทำ กิจกรรมงาน ทุกสิ่ง และการศึกษา

10.2 ภาษาคำทำนายในใบเขียนชีวิตจีน ภาษาคำทำนายที่แสดงถึงค่านิยมการประสบความสำเร็จนี้ ได้แก่ ภาษาคำทำนายที่ระบุถึงสิ่งที่ทำสำเร็จ วิธีที่ทำให้ประสบความสำเร็จ การเดินทางได้ผลดี ผลของการประกอบอาชีพ และสาเหตุการได้เกียรติ ดังรายละเอียดต่อไปนี้

10.2.1 สิ่งที่ทำสำเร็จ ค่านิยมการประสบความสำเร็จนี้จะพบในภาษาที่ระบุถึง สิ่งที่เกิด สิ่งที่ทำ และทุกๆ สิ่ง

10.2.2 วิธีที่ทำให้ประสบความสำเร็จ ค่านิยมการประสบความสำเร็จนี้จะพบในภาษาที่ระบุถึง ให้ใช้ความหมั่นเพียร อย่าทำสิ่งใดเกินความสามารถตัวเองและมีความร่วมมือ

10.2.3 การเดินทางได้ผลดี ค่านิยมการประสบความสำเร็จนี้จะพบในภาษาที่ระบุถึงลักษณะของการเดินทางว่า เมื่อเดินทางเพื่อจุดประสงค์ใดจุดประสงค์หนึ่ง เช่น เพื่อการค้า ก็จะประสบผลดีกลับมาคือ การได้กำไร

10.2.4 ผลของการประกอบอาชีพ ค่านิยมการประสบความสำเร็จนี้จะพบในภาษาที่ระบุถึงความประสบผลในการประกอบอาชีพ ได้แก่ ได้ผลดี และรุ่งเรือง

10.2.5 สาเหตุการได้เกียรติ ค่านิยมการประสบความสำเร็จนี้จะพบในภาษาที่ระบุถึงสาเหตุของการได้รับเกียรติ ได้แก่ จะชนะในการแข่งขันด้านเกียรติยศ

จากการวิเคราะห์สามารถสรุปได้ว่า ภาษาคำทำนายที่แสดงถึงค่านิยมการประสบความสำเร็จนี้จะปรากฏในใบเขียนชีวิตทั้งวัดไทยและวัดจีน ในเรื่องของสิ่งที่ทำสำเร็จเหมือนกัน คือ สิ่งที่ดี สิ่งที่ทำ และทุกๆ สิ่งนอกจากนี้ใบเขียนชีวิตไทยยังมีการระบุถึงความสำเร็จในด้านการงาน และการศึกษาด้วย ซึ่งในใบเขียนชีวิตจีนไม่มีการระบุถึงเรื่องนี้

นอกจากสิ่งที่สำเร็จต่างๆ ดังกล่าวจะแสดงถึงค่านิยมการประสบความสำเร็จแล้ว ใบเขียนชีวิตจีนยังมีการกล่าวถึง วิธีที่จะทำให้ประสบความสำเร็จ การเดินทางได้ผลดี และผลของการประกอบอาชีพ วิธีที่ทำให้ประสบความสำเร็จ ได้แก่ ใช้ความหมั่นเพียรอย่าทำสิ่งใดเกินความสามารถของตัวเอง และมีความร่วมมือ ส่วนการเดินทางได้ผลนั้น ได้แก่ การเดินทางโดยมีจุดประสงค์และจะประสบผลตามจุดประสงค์ที่ตั้งไว้ ส่วนผลของการประกอบอาชีพ ได้แก่ ได้ผลดี และมีความรุ่งเรือง ในลำดับสุดท้ายคือ สาเหตุของการได้รับเกียรติ ได้แก่ ประสบผลสำเร็จในด้านการแข่งขันกันในเรื่องเกียรติ

11. ค่านิยมการมีบุตร จากการวิเคราะห์พบว่าภาษาคำทำนายในใบเขียนชีวิตไทยและวัดจีนที่แสดงถึงค่านิยมการมีบุตร ปรากฏภาษาดังต่อไปนี้

11.1 ภาษาคำทำนายในใบเขียนชีวิตไทย ภาษาคำทำนายที่แสดงถึงค่านิยมการมีบุตรนี้ ได้แก่ ภาษาคำทำนายที่ระบุถึงเพศของบุตร และลักษณะของบุตร ดังรายละเอียดต่อไปนี้

11.1.1 เพศของบุตร ค่านิยมการมีบุตรนี้จะพบในภาษาที่ระบุถึงเพศของบุตร เนื่องจากเพศของบุตรนี้เป็นปัจจัยสำคัญประการหนึ่งที่ต้องแสดงถึงความต้องการมีบุตรของผู้ที่เป็นพ่อแม่ โดยในใบเขียนชีวิตไทยนี้ระบุถึงเพศของบุตรคือ ชายและหญิง

11.1.2 ลักษณะของบุตร ค่านิยมการมีบุตรนี้จะพบในภาษาที่ระบุถึงลักษณะของบุตร เนื่องจากพ่อแม่ที่มีบุตรก็ย่อมต้องการให้บุตรของตนมีลักษณะที่ดีต่างๆ โดยในใบเขียนชีวิตไทยนี้ระบุถึงเรื่องบุตรเป็นที่พึงพาอาศัยของพ่อแม่ ได้แก่ พ่อแม่พึ่งพาอาศัยได้ และพึ่งพาอาศัยไม่ได้ บุตรที่ประเสริฐ และบุตรที่ถูกใจพ่อแม่

11.2 ภาษาคำทำนายในใบเขียนชีวิตจีน ภาษาคำทำนายที่แสดงถึงค่านิยมการมีบุตรนี้ ได้แก่ ภาษาคำทำนายที่ระบุถึง การได้บุตร เพศของบุตรและลักษณะของบุตร

11.2.1 การได้บุตร ค่านิยมการมีบุตรนี้จะพบในภาษาที่ระบุถึงการได้บุตร ได้แก่ จะได้บุตร จะมิบุตร และจะเกิดบุตร

11.2.2 เพศของบุตร ค่านิยมการมีบุตรนี้จะพบในภาษาที่ระบุ

ถึงเพศของบุตรเนื่องจากเพศของบุตรนี้เป็นปัจจัยสำคัญประการหนึ่งที่ต้องแสดงถึงความต้องการมีบุตรของผู้ที่เป็นพ่อแม่ โดยในใบเชิยมชีวัดจีนนี้ระบุถึงเพศของบุตรคือ ชายและหญิง

11.2.3 ลักษณะของบุตร คำนิยมการมีบุตรนี้จะพบในภาษาที่ระบุถึงลักษณะของบุตรเนื่องจากพ่อแม่ที่มีบุตรก็ย่อมต้องการให้บุตรของตนมีลักษณะที่ดีต่าง ๆ โดยในใบเชิยมชีวัดจีนนี้ระบุถึงเรื่องการเลี้ยงดู แต่จะกล่าวถึงบุตรนั้นจะเลี้ยงดูยาก ลักษณะอีกประการหนึ่งที่ตี คือ ฉลาดและรักดี

จากการวิเคราะห์สามารถสรุปได้ว่า ภาษาคำทำนายที่แสดงถึงค่านิยมการมีบุตรจะปรากฏในใบเชิยมชีทั้งวัดไทยและวัดจีนในเรื่องของเพศของบุตรคือ ชายและหญิง และลักษณะของบุตร ได้แก่ การเป็นที่พึ่งพาอาศัยของพ่อแม่ เป็นบุตรที่ประเสริฐ และเป็นบุตรที่ถูกใจพ่อแม่ในใบเชิยมชีวัดไทย และการเลี้ยงดูยาก ฉลาดและรักดีในใบเชิยมชีวัดจีน

นอกจากเพศของบุตรและลักษณะของบุตรแสดงถึงค่านิยมการมีบุตรแล้ว ใบเชิยมชีวัดจีน ยังมีการระบุถึงการได้บุตรอีกด้วย ซึ่งในวัดไทยไม่มีการระบุถึงเรื่องนี้

12. ค่านิยมเพศของบุตร จากการวิเคราะห์พบว่าภาษาคำทำนายในใบเชิยมชีวัดไทยและวัดจีนที่แสดงถึงค่านิยมการมีบุตร ปรากฏภาษาดังต่อไปนี้

12.1 ภาษาคำทำนายในใบเชิยมชีวัดไทย ภาษาคำทำนายที่แสดงถึงค่านิยมเพศของบุตรนี้ ได้แก่ ภาษาคำทำนายที่ระบุถึงเพศของบุตร ดังรายละเอียดต่อไปนี้

- เพศของบุตร ค่านิยมเพศของบุตรนี้จะพบในภาษาที่ระบุถึงเพศของบุตรได้แก่ ชายและหญิง ซึ่งปรากฏว่ามีเพศชายมากกว่าหญิง

12.2 ภาษาคำทำนายในใบเชิยมชีวัดจีน ภาษาคำทำนายที่แสดงถึงค่านิยมเพศของบุตรนี้ ได้แก่ ภาษาคำทำนายที่ระบุถึงเพศของบุตร ดังรายละเอียดต่อไปนี้

- เพศของบุตร ค่านิยมของบุตรนี้จะพบในภาษาที่ระบุถึงเพศของบุตร ได้แก่ ชายและหญิง ซึ่งปรากฏว่ามีเพศชายเท่ากับเพศหญิง

จากการวิเคราะห์สามารถสรุปได้ว่า ภาษาคำทำนายที่แสดงถึงค่านิยมเพศของบุตรนี้ จะปรากฏในใบเชิยมชีทั้งวัดไทยและวัดจีนเหมือนกันในเรื่องเพศของบุตร ได้แก่ บุตรเพศชายและเพศหญิง แต่ในใบเชิยมชีวัดไทยระบุจำนวนบุตรชายมากกว่าบุตรหญิง และใบเชิยมชีวัดจีนระบุถึงบุตรเพศชายและบุตรหญิงจำนวนเท่ากัน

13. ค่านิยมการพึ่งพาอาศัย จากการวิเคราะห์พบว่าภาษาคำทำนายในใบเชียมชีวิตไทยและวัดจีนที่แสดงถึงค่านิยมการพึ่งพาอาศัย ปรากฏภาษาดังต่อไปนี้

13.1 ภาษาคำทำนายในใบเชียมชีวิตไทย ภาษาคำทำนายที่แสดงถึงค่านิยมการพึ่งพาอาศัยนี้ ได้แก่ ภาษาคำทำนายที่ระบุถึงการได้พบผู้อุปถัมภ์ และบุคคลที่เป็นผู้อุปถัมภ์ ดังรายละเอียดต่อไปนี้

13.1.1 การได้พบผู้อุปถัมภ์ ค่านิยมการพึ่งพาอาศัยนี้จะพบในภาษาที่ระบุถึงการที่จะได้พบผู้อุปถัมภ์ช่วยเหลือ

13.1.2 บุคคลที่เป็นผู้อุปถัมภ์ ค่านิยมการพึ่งพาอาศัยนี้จะพบในภาษาที่ระบุถึงการที่จะได้พบบุคคลที่จะเป็นผู้อุปถัมภ์ ได้แก่ ผู้ใหญ่ ญาติมิตร ผู้หญิงและคนใกล้ชิด

13.2 ภาษาคำทำนายในใบเชียมชีวิตจีน ภาษาคำทำนายที่แสดงถึงค่านิยมการพึ่งพาอาศัยนี้ ได้แก่ ภาษาคำทำนายที่ระบุถึงบุคคลที่จะเป็นผู้อุปถัมภ์ ดังรายละเอียดต่อไปนี้

- บุคคลที่เป็นผู้อุปถัมภ์ ค่านิยมการพึ่งพาอาศัยนี้จะพบในภาษาที่ระบุถึงบุคคลที่เป็นผู้อุปถัมภ์ ได้แก่ ผู้ใหญ่ ผู้สูงอายุหรือผู้มีบรรดาศักดิ์ พระ ผู้อุปถัมภ์และผู้มีบุญ

จากการวิเคราะห์สามารถสรุปได้ว่า ภาษาคำทำนายที่แสดงถึงค่านิยมการพึ่งพาอาศัยนี้ จะปรากฏในใบเชียมชีวิตทั้งวัดไทยและวัดจีนเหมือนกันคือ บุคคลที่จะมาเป็นผู้อุปถัมภ์คือผู้ที่เป็นผู้ใหญ่ และส่วนที่แตกต่างกันคือผู้อุปถัมภ์ที่เป็นญาติมิตร ผู้หญิง และคนใกล้ชิด ในใบเชียมชีวิตไทย และผู้อุปถัมภ์ที่เป็นผู้สูงอายุหรือผู้มีบรรดาศักดิ์ พระ ผู้อุปถัมภ์ และผู้มีบุญ ในใบเชียมชีวิตจีน จะเห็นได้ว่าทั้งในใบเชียมชีวิตไทยและวัดจีนนี้ระบุถึงผู้ที่จะเป็นผู้อุปถัมภ์ได้ต้องเป็นผู้ที่มีความพร้อมในหลายๆ ด้าน เช่น วิทยุ ดั่งที่ปรากฏใน ผู้ใหญ่ และผู้สูงอายุ ความมีอำนาจบารมี ดั่งที่ปรากฏใน ผู้มีบรรดาศักดิ์ และผู้ที่มีความมั่นคงทางด้านชีวิตและทรัพย์สิน ดั่งที่ปรากฏใน ผู้ใหญ่ ผู้สูงอายุหรือผู้มีบรรดาศักดิ์ พระ ผู้อุปถัมภ์ และผู้มีบุญ

นอกจากบุคคลที่เป็นผู้อุปถัมภ์แสดงถึงค่านิยมการพึ่งพาอาศัยแล้ว ใบเชียมชีวิตไทยยังระบุค่านิยมการพึ่งพาอาศัยนี้ในเรื่องของการได้พบผู้อุปถัมภ์ด้วย

14. ค่านิยมความมั่นคงในชีวิต จากการวิเคราะห์พบว่าภาษาคำทำนายในใบเชียมชีวิตไทยและวัดจีนแสดงถึงค่านิยมความมั่นคงในชีวิต ปรากฏภาษาดังต่อไปนี้

14.1 ภาษาคำทำนายในใบเขียนชีวิตไทย ภาษาคำทำนายที่แสดงถึง ค่านิยมความมั่นคงในชีวิตนี้ ได้แก่ ภาษาคำทำนายที่ระบุถึงลักษณะของผู้อุปถัมภ์ และลักษณะ ของงานที่ทำ ดังรายละเอียดต่อไปนี้

14.1.1 ลักษณะของผู้อุปถัมภ์ ค่านิยมความมั่นคงในชีวิตนี้จะ พบในภาษาที่ระบุถึงลักษณะของผู้อุปถัมภ์ ได้แก่ มีเมตตาอารี มีธรรมและมีความมั่นคง

14.1.2 ลักษณะของงานที่ทำ ค่านิยมความมั่นคงในชีวิตนี้จะ พบในภาษาที่ระบุถึงลักษณะของงานที่ทำ ได้แก่ มีความมั่นคงก้าวหน้า

14.2 ภาษาคำทำนายในใบเขียนชีวิตจีน ภาษาคำทำนายที่แสดงถึง ค่านิยมความมั่นคงในชีวิตนี้ ได้แก่ ภาษาที่ระบุถึงลักษณะของผู้อุปถัมภ์และลักษณะของงาน ที่ทำ ดังรายละเอียดต่อไปนี้

14.2.1 ลักษณะของผู้อุปถัมภ์ ค่านิยมความมั่นคงในชีวิตนี้จะ พบในภาษาที่ระบุถึงลักษณะของผู้อุปถัมภ์ ได้แก่ เป็นผู้มีทรัพย์ และใจบุญ

14.2.2 ลักษณะของงานที่ทำ ค่านิยมความมั่นคงในชีวิตนี้จะ พบในภาษาที่ระบุถึงลักษณะของงานที่ทำ ได้แก่ มีความมั่นคงก้าวหน้า

จากการวิเคราะห์สามารถสรุปได้ว่า ภาษาคำทำนายที่แสดงถึงค่านิยมความมั่นคง ในชีวิตนี้จะปรากฏในใบเขียนชีวิตทั้งวัดไทยและวัดจีนในเรื่องของ ลักษณะของผู้อุปถัมภ์ และ ลักษณะของงานที่ทำเหมือนกัน โดยระบุถึงลักษณะของผู้อุปถัมภ์ที่ปรากฏทั้งในใบเขียนชีวิต ไทยและวัดจีนว่า เป็นผู้มีใจบุญและใจมีธรรมะ ส่วนที่แตกต่างกันคือ ใบเขียนชีวิตไทยยังระบุ ถึงลักษณะของผู้อุปถัมภ์ว่าเป็นผู้มีเมตตาอารี และมีความมั่นคง ส่วนในเขียนชีวิตจีนระบุถึง เป็นผู้มีทรัพย์ อย่างไรก็ตามลักษณะของผู้อุปถัมภ์ที่ปรากฏในใบเขียนชีวิตทั้งวัดไทยและวัดจีน ก็แสดงให้เห็นว่าต้องเป็นผู้ที่มีความมั่นคงในชีวิตมากพอที่จะเป็นผู้อุปถัมภ์ช่วยเหลือผู้อื่นได้ กล่าวคือ ต้องมีความพร้อมทั้งด้านกำลังทรัพย์ และมีจิตใจที่เมตตาช่วยเหลือผู้อื่น

นอกจากลักษณะของผู้อุปถัมภ์จะแสดงถึงค่านิยมความมั่นคงในชีวิตแล้ว ลักษณะของ งานที่ทำการก็ยังแสดงถึงค่านิยมความมั่นคงในชีวิตด้วย กล่าวคือ งานที่ทำมีความมั่นคงก้าวหน้า ซึ่งมีการระบุถึงลักษณะของงานนี้ในใบเขียนชีวิตทั้งวัดไทยและวัดจีน

15. ค่านิยมการทำมาหาเลี้ยงชีพ จากการวิเคราะห์พบว่าภาษาคำทำนายใน ใบเขียนชีวิตไทยและวัดจีนแสดงถึงค่านิยมการทำมาหาเลี้ยงชีพ ปรากฏภาษาดังต่อไปนี้

15.1 ภาษาคำทำนายในใบเขียนชีวิตไทย ภาษาคำทำนายที่แสดงถึง

ค่านิยมการทำความหาเลี้ยงชีพนี้ ได้แก่ ภาษาคำทำนายที่ระบุถึงประเภทของอาชีพ และการได้งานทำ ดังรายละเอียดต่อไปนี้

15.1.1 ประเภทของอาชีพ ภาษาคำทำนายที่แสดงถึงค่านิยมการทำความหาเลี้ยงชีพนี้ ได้แก่ ภาษาคำทำนายที่ระบุถึงประเภทของอาชีพ ได้แก่ การค้าขาย งานอาสา เกษตรกร เป็นลูกน้อง และข้าราชการ

15.1.2 การได้งานทำ ภาษาคำทำนายที่แสดงถึงค่านิยมการทำความหาเลี้ยงชีพนี้ ได้แก่ ภาษาคำทำนายที่ระบุถึงการได้งานทำมีเงินใช้

15.2 ภาษาคำทำนายในใบเขียนชีวิตจีน ภาษาคำทำนายที่แสดงถึงค่านิยมการทำความหาเลี้ยงชีพนี้ ได้แก่ ภาษาคำทำนายที่ระบุถึงประเภทของอาชีพ ดังรายละเอียดต่อไปนี้

- ประเภทของอาชีพ ภาษาคำทำนายที่แสดงถึงค่านิยมการทำความหาเลี้ยงชีพนี้ ได้แก่ ภาษาคำทำนายที่ระบุถึงประเภทของอาชีพ ได้แก่ การค้าขาย และทำธุรกิจ

จากการวิเคราะห์สามารถสรุปได้ว่า ภาษาคำทำนายที่แสดงถึงค่านิยมการทำความหาเลี้ยงชีพนี้จะปรากฏในใบเขียนชีวิตทั้งวัดไทยและวัดจีน ในเรื่องของประเภทของอาชีพเหมือนกัน คือ การทำการค้าขาย ส่วนที่แตกต่างกันคือ อาชีพอื่น ๆ ที่ปรากฏในใบเขียนชีวิตไทย ได้แก่ งานอาสา เกษตรกร เป็นลูกน้อง และเป็นข้าราชการ ส่วนอาชีพอื่น ๆ ที่ปรากฏในใบเขียนชีวิตจีนได้แก่ การทำธุรกิจ

นอกจากประเภทของอาชีพแสดงถึงค่านิยมการทำความหาเลี้ยงชีพแล้วใบเขียนชีวิตไทยยังระบุถึงค่านิยมการทำความหาเลี้ยงชีพนี้ในเรื่องของการมีงานทำและมีเงินใช้ ซึ่งในใบเขียนชีวิตจีนไม่มีการกล่าวถึงเรื่องนี้

16. ค่านิยมการผูกมิตร จากการวิเคราะห์พบว่าภาษาคำทำนายในใบเขียนชีวิตไทยและวัดจีนที่แสดงถึงค่านิยมการผูกมิตร ปรากฏภาษาดังต่อไปนี้

16.1 ภาษาคำทำนายในใบเขียนชีวิตไทย ภาษาคำทำนายที่แสดงถึงค่านิยมการผูกมิตรนี้ ได้แก่ ภาษาคำทำนายที่ระบุถึงลักษณะของมิตร ความสัมพันธ์กันกับมิตร และการหาเพื่อนใหม่ ดังรายละเอียดต่อไปนี้

16.1.1 ลักษณะของมิตร ค่านิยมการผูกมิตรนี้จะพบในภาษาที่ระบุถึงลักษณะของมิตร ได้แก่ ไม่มุ้งร้าย ไวใจได้ และมีน้ำใจ

16.1.2 ความสัมพันธ์กับมิตร คำนิยมการผูกมิตรนี้จะพบในภาษาที่ระบุถึงความสัมพันธ์กับมิตร ได้แก่ กลับมาคืนดีกัน และมีความสัมพันธ์ดี

16.1.3 การหาเพื่อนใหม่ คำนิยมการผูกมิตรนี้จะพบในภาษาที่ระบุถึงการหาเพื่อนใหม่ ได้แก่ การหาเพื่อนใหม่ได้

16.2 ภาษาคำทำนายในใบเชียมชีวิตจีน ภาษาคำทำนายที่แสดงถึงค่านิยมการผูกมิตรนี้ ได้แก่ ภาษาคำทำนายที่ระบุถึงความสัมพันธ์กับมิตร และการหาเพื่อนใหม่ ดังรายละเอียดต่อไปนี้

16.2.1 ความสัมพันธ์กับมิตร คำนิยมการผูกมิตรนี้จะพบในภาษาที่ระบุถึงความสัมพันธ์กับมิตร ได้แก่ การตกลงเป็นเพื่อนกัน และเข้าใจกัน

16.2.2 การหาเพื่อนใหม่ คำนิยมการผูกมิตรนี้จะพบในภาษาที่ระบุถึงการหาเพื่อนใหม่ ได้แก่ การหาเพื่อนใหม่ได้

จากการวิเคราะห์สามารถสรุปได้ว่า ภาษาคำทำนายที่แสดงค่านิยมการผูกมิตรนี้จะปรากฏในใบเชียมชีวิตทั้งวัดไทยและวัดจีนในเรื่องความสัมพันธ์กับมิตร และการหาเพื่อนใหม่เหมือนกัน ได้แก่ การเป็นมิตรมีความสัมพันธ์อันดีต่อกัน และเข้าใจกัน และสามารถหาเพื่อนใหม่ได้

นอกจากความสัมพันธ์กับมิตรและการหาเพื่อนใหม่แสดงถึงค่านิยมการผูกมิตรแล้ว ใบเชียมชีวิตวัดไทยยังระบุถึงค่านิยมการผูกมิตรนี้ในเรื่องของลักษณะของมิตรด้วย ได้แก่ มิตรที่ไม่มุ่งร้าย ไว้วางใจได้ และมีน้ำใจ ซึ่งใบเชียมชีวิตจีนไม่ได้ระบุถึงเรื่องนี้

17. ค่านิยมการยกย่องผู้รู้ จากการวิเคราะห์พบว่าค่านิยมการยกย่องผู้รู้จะมีปรากฏในภาษาคำทำนายในใบเชียมชีวิตวัดไทยเท่านั้น โดยปรากฏในเรื่องของวิธีทำให้ประสบความสำเร็จในหน้าที่การงาน ได้แก่ ใ้ป้ปรึกษาผู้ใหญ่

จากการวิเคราะห์สามารถสรุปได้ว่า ภาษาคำทำนายที่แสดงถึงค่านิยมการยกย่องผู้รู้จะปรากฏในใบเชียมชีวิตวัดไทยเท่านั้น ได้แก่ วิธีทำให้ประสบความสำเร็จในหน้าที่การงานโดยให้ปรึกษาผู้ใหญ่

ข. ความเชื่อ

จากการวิเคราะห์เนื้อหาภาษาคำทำนายในใบเชียมชีวิตไทยและวัดจีน พบว่ามีความเชื่อ 3 ลักษณะ คือ

1. ความเชื่อทางพุทธศาสนา ได้แก่ ความเชื่อเรื่องกฎแห่งกรรม ความเชื่อเรื่องทำดีได้ดี และความเชื่อเรื่องการทำบุญกุศลจะส่งผลให้ชีวิตได้รับความสุข
2. ความเชื่อทางโหราศาสตร์ ได้แก่ ความเชื่อเรื่องโชคชะตา และความเชื่อเรื่องโชคกลาง
3. ความเชื่อทางไสยศาสตร์ ได้แก่ ความเชื่อเรื่องการสะเดาะเคราะห์ และความเชื่อเรื่องการกราบไหว้สิ่งศักดิ์สิทธิ์

ความเชื่อทางพุทธศาสนา

ความเชื่อทางพุทธศาสนา ได้แก่ ความเชื่อเรื่องกฎแห่งกรรม ความเชื่อเรื่องทำดีได้ดี และความเชื่อเรื่องการทำบุญกุศลส่งผลให้ชีวิตได้รับความสุข

1. ความเชื่อเรื่องกฎแห่งกรรม จากการวิเคราะห์พบว่าภาษาคำทำนายในใบเชียมชีวิตไทยและวัดจีนที่แสดงถึงความเชื่อเรื่องกฎแห่งกรรม ปรากฏภาษาดังต่อไปนี้

1.1 ภาษาคำทำนายในใบเชียมชีวิตไทย ภาษาคำทำนายที่แสดงถึงความเชื่อเรื่องกฎแห่งกรรมนี้ ได้แก่ ภาษาคำทำนายที่ระบุถึงสาเหตุของการไม่ได้ลาภ และสาเหตุของการได้รับความทุกข์ ดังรายละเอียดต่อไปนี้

1.1.1 สาเหตุของการไม่ได้ลาภ ความเชื่อเรื่องกฎแห่งกรรมนี้จะพบในภาษาที่ระบุถึงสาเหตุของการไม่ได้ลาภ ได้แก่ กรรมตามสนอง และด้วยชะตาเคราะห์กรรมแต่ก่อนกาล

1.1.2 สาเหตุของการได้รับความทุกข์ ความเชื่อเรื่องกฎแห่งกรรมนี้จะพบในภาษาที่ระบุถึงสาเหตุของการได้รับความทุกข์ ได้แก่ สุตแต่ต้นบุญกรรม มีกรรมมาตามติด และมีกรรมเก่ามารอรณาน

1.2 ภาษาคำทำนายในใบเชียมชีวิตจีน ภาษาคำทำนายที่แสดงถึงความเชื่อเรื่องกฎแห่งกรรมนี้ ได้แก่ ภาษาคำทำนายที่ระบุถึงสาเหตุของการได้รับความทุกข์ ดังรายละเอียดต่อไปนี้

- สาเหตุของการได้รับความทุกข์ ความเชื่อเรื่องกฎแห่งกรรมนี้จะพบในภาษาที่ระบุถึงสาเหตุของการได้รับความทุกข์ ได้แก่ เป็นลิขิตแห่งกรรมที่สร้างไว้

จากการวิเคราะห์สามารถสรุปได้ว่า ภาษาคำทำนายที่แสดงถึงความเชื่อเรื่องกฎแห่งกรรมนี้จะปรากฏในใบเขียนซีทั้งวัดไทยและวัดจีนในเรื่องของสาเหตุของการได้รับความทุกข์เหมือนกันคือ เหตุที่ได้รับความทุกข์เป็นเพราะมีกรรมเก่ามาเป็นตัวกำหนดทำให้ได้รับความทุกข์

นอกจากสาเหตุของการได้รับความทุกข์จะแสดงถึงความเชื่อเรื่องกฎแห่งกรรมแล้วในใบเขียนซีวัดไทยยังระบุถึงความเชื่อเรื่องกฎแห่งกรรมนี้ในเรื่องของ สาเหตุของการไม่ได้ลาภ กล่าวคือ เป็นเพราะกรรมเก่ามาตามสนองทำให้ไม่ได้ลาภ ซึ่งในใบเขียนซีวัดจีนไม่มีการกล่าวถึงเรื่องนี้

2. ความเชื่อเรื่องการทำดีได้ดี จากการวิเคราะห์พบว่าภาษาคำทำนายในใบเขียนซีวัดไทยและวัดจีนที่แสดงถึงความเชื่อเรื่องการทำดีได้ดี ปรากฏภาษาดังต่อไปนี้

2.1 ภาษาคำทำนายในใบเขียนซีวัดไทย ภาษาคำทำนายที่แสดงถึงความเชื่อเรื่องการทำดีได้ดีนี้ ได้แก่ ภาษาคำทำนายที่ระบุถึงสาเหตุของการได้รับความสุข ดังรายละเอียดต่อไปนี้

- สาเหตุของการได้รับความสุข ความเชื่อเรื่องการทำดีได้ดีนี้จะพบในภาษาที่ระบุถึงสาเหตุของการได้รับความสุข ได้แก่ ผลกรรมดีให้คุณหนุนนำตน ฝ่าตั้งหน้าเพียรทำแต่กรรมดี และจงเชื่อกรรมจงทำกรรมดีไว้

2.2 ภาษาคำทำนายในใบเขียนซีวัดจีน ภาษาคำทำนายที่แสดงถึงความเชื่อเรื่องการทำดีได้ดีนี้ ได้แก่ ภาษาคำทำนายที่ระบุถึงสาเหตุของการได้รับความสุข และวิธีที่ทำให้ประสบความสำเร็จ ดังรายละเอียดต่อไปนี้

2.2.1 สาเหตุของการได้รับความสุข ความเชื่อเรื่องการทำดีได้ดีนี้จะพบในภาษาที่ระบุถึงสาเหตุของการได้รับความสุข ได้แก่ จะมีความสุขด้วยประพฤติดุติธรรม

2.2.2 วิธีที่ทำให้ประสบความสำเร็จ ความเชื่อเรื่องการทำดีได้ดีนี้จะพบในภาษาที่ระบุถึงวิธีทำให้ประสบความสำเร็จ ได้แก่ ทุกสิ่งต้องสะสมไว้แต่ความดีสิ่งที่หวังไว้จะไม่ใช่สิ่งที่ไหนเลย

จากการวิเคราะห์สามารถสรุปได้ว่า ภาษาคำทำนายที่แสดงถึงความเชื่อเรื่องการทำดีได้ดีนี้จะปรากฏในใบเขียนซีทั้งวัดไทยและวัดจีนในเรื่องของสาเหตุการได้รับความสุขเหมือนกันคือ สาเหตุของการได้รับความสุขก็คือ ให้ทำความดีเอาไว้ ผลกรรมดีนั้นจะส่งผลให้ได้รับความสุข

นอกจากสาเหตุของการได้รับความสุขจะแสดงถึงความเชื่อเรื่องการทำดีได้ดีแล้ว ในใบเขียนชีวิตจีนยังระบุถึงความเชื่อเรื่องการทำดีได้ดีนี้ในเรื่องของวิธีที่ทำให้ประสบความสำเร็จ ซึ่งได้แก่การหวังที่จะประสบความสำเร็จในสิ่งใด ก็ให้เพียรสร้างแต่ความดีเอาไว้ก็จะประสบผลสำเร็จได้ ซึ่งในใบเขียนชีวิตไทยไม่มีการกล่าวถึงเรื่องนี้

3. ความเชื่อเรื่องการทำบุญกุศลจะส่งผลให้ชีวิตได้รับสิ่งดีและมีความสุข จาก การวิเคราะห์พบว่าภาษาคำทำนายในใบเขียนชีวิตไทยและวัดจีนที่แสดงถึงความเชื่อเรื่อง การทำบุญกุศลจะส่งผลให้ชีวิตได้รับสิ่งดีและมีความสุข ปรากฏภาษาดังต่อไปนี้

3.1 ภาษาคำทำนายในใบเขียนชีวิตไทย ภาษาคำทำนายที่แสดงถึงความ เชื่อเรื่องการทำบุญกุศลจะส่งผลให้ชีวิตได้รับสิ่งดีและมีความสุขนี้ ได้แก่ ภาษาคำทำนายที่ ระบุถึงสาเหตุของการได้รับความสุข ดังรายละเอียดต่อไปนี้

- สาเหตุของการได้รับความสุข ความเชื่อเรื่องการทำบุญกุศลจะส่งผล ให้ชีวิตได้รับสิ่งดีและมีความสุข ได้แก่ ด้วยคุณบุญสร้างปางก่อนเคย จะน้อมทำให้เลียบ และเบิกบาน และค่อยเป็นสุขเฟื่องฟูเพราะคุณ

3.2 ภาษาคำทำนายในใบเขียนชีวิตจีน ภาษาคำทำนายที่แสดงถึงความ เชื่อเรื่องการทำบุญกุศลจะส่งผลให้ชีวิตได้รับสิ่งดีและมีความสุขนี้ ได้แก่ สาเหตุการได้ลาภ วิธีแก้การเจ็บไข้ วิธีที่ทำให้ประสบความสำเร็จ และวิธีทำให้ได้บุตร ดังรายละเอียดต่อไปนี้

3.2.1 สาเหตุการได้ลาภ ความเชื่อเรื่องการทำบุญกุศลจะส่งผล ให้ชีวิตได้รับสิ่งดีและมีความสุขนี้จะพบในภาษาที่ระบุถึงสาเหตุการได้ลาภ ได้แก่ คุณผลบุญใด ที่สะสมไว้จะได้รับตอบสนองด้วยลาภยศ และจงเพียรทำจิตต์ทำกุศลและบุญทานให้มากไซ้ ะผลบุญนั้นจะตอบสนอง

3.2.2 วิธีแก้การเจ็บไข้ ความเชื่อเรื่องการทำบุญกุศลจะส่งผลให้ ชีวิตได้รับสิ่งดีและมีความสุขนี้ จะพบในภาษาที่ระบุถึงวิธีแก้การเจ็บไข้ ได้แก่ ให้หมั่นทำบุญ จึ่งจะหาย

3.2.3 วิธีทำให้ประสบความสำเร็จ ความเชื่อเรื่องการทำบุญกุศล จะส่งผลให้ชีวิตได้รับสิ่งดีและมีความสุขนี้ จะพบในภาษาที่ระบุถึงวิธีทำให้ประสบความสำเร็จ ได้แก่ ด้วยบุญกุศลที่ทำไว้ จะได้ลบลบรดาเลให้รับความสมหมาย เรื่องที่คิดจะสำเร็จทุก ประการ

3.2.4 วิธีทำให้ได้บุตร ความเชื่อเรื่องการทำบุญกุศลจะส่งผลให้ ชีวิตได้รับสิ่งดีและมีความสุขนี้ จะพบในภาษาที่ระบุถึงวิธีทำให้ได้บุตร ได้แก่ คุณผลบุญใดที่ สะสมไว้ ซึ่งเอี่ยมด้วยเมตตาปราณีแล้วไซ้ร่่านว่าจะได้รับตอบสนองด้วยบุตร

จากการวิเคราะห์สามารถสรุปได้ว่า ภาษาคำทำนายที่แสดงถึงความเชื่อเรื่อง การทำบุญกุศลจะส่งผลให้ชีวิตได้รับสิ่งดีและมีความสุขนี้ จะปรากฏในใบเชิยมชิตังวัดไทย และวัดจีน หากแต่มีความแตกต่างกันในเรื่องสิ่งที่ได้รับจากการทำบุญกุศล กล่าวคือ ใบเชิยมชิตังวัดไทยกล่าวถึง เมื่อทำบุญกุศลแล้วจะทำให้ได้รับความสุขความเบิกบาน ส่วนใบเชิยมชิตังวัดจีนกล่าวถึง เมื่อทำบุญกุศลแล้วจะได้รับตอบสนองด้วยลาภยศ การหายจากเจ็บไข้ การประสบความสำเร็จ และได้บุตร

ความเชื่อทางโหราศาสตร์

ความเชื่อทางโหราศาสตร์ ได้แก่ ความเชื่อเรื่องโชคชะตา และความเชื่อเรื่อง โชคลาภ

1. ความเชื่อเรื่องโชคชะตา จากการวิเคราะห์พบว่าภาษาคำทำนายในใบเชิยมชิตังวัดไทยและวัดจีนที่แสดงถึงความเชื่อเรื่องโชคชะตา ปรากฏภาษาดังต่อไปนี้

1.1 ภาษาคำทำนายในใบเชิยมชิตังวัดไทย ภาษาคำทำนายที่แสดงถึงความเชื่อเรื่องโชคชะตานี้ ได้แก่ ภาษาคำทำนายที่ระบุถึง สาเหตุของการได้/ไม่ได้ลาภ สาเหตุของการมีความสุข ระดับเกณฑ์ชะตา สาเหตุที่ทำให้ชนะคดี และการไม่มีผู้อุปถัมภ์ ดังรายละเอียดต่อไปนี้

1.1.1 สาเหตุของการได้/ไม่ได้ลาภ ความเชื่อเรื่องโชคชะตานี้ จะพบในภาษาที่ระบุถึงสาเหตุของการได้/ไม่ได้ลาภ ได้แก่ โชคดีมีชัยรวยใหญ่เอ๋ย ชะตาขาด และชะตาตกทางยศลาภ

1.1.2 สาเหตุของการมีความสุข ความเชื่อเรื่องโชคชะตานี้จะพบในภาษาที่ระบุถึงสาเหตุของการได้รับความสุข ได้แก่ โชคชะนึ่งสิ้นทุกข์เป็นสุขี และจะเปรมปรีดีสิ้นโศกโศกประสงค์

1.1.3 ระดับเกณฑ์ชะตา ความเชื่อเรื่องโชคชะตานี้จะพบในภาษาที่ระบุถึงระดับของเกณฑ์ชะตา ได้แก่ ชะตาดี ชะตาปานกลาง และชะตาตก

1.1.4 สาเหตุที่ทำให้ชนะคดี ความเชื่อเรื่องโชคชะตานี้จะพบในภาษาที่ระบุถึงสาเหตุที่ทำให้ชนะคดี ได้แก่ ถ้าต่อสู้ในคดีความมิใช่ชนะได้เพราะว่าชะตาดี

1.1.5 สาเหตุของการไม่มีผู้อุปถัมภ์ ความเชื่อเรื่องโชคชะตานี้จะพบในภาษาที่ระบุถึงสาเหตุของการไม่มีผู้อุปถัมภ์ ได้แก่ ชะตาท่านตัวตนเตียวน้าเป็ลยวจิตจะหวังคิดที่พึ่งอย่าพึ่งหมาย

1.2 ภาษาคำทำนายในใบเขียนชีวิตจีน ภาษาคำทำนายที่แสดงถึงความเชื่อเรื่องโชคชะตา นี้ ได้แก่ ภาษาคำทำนายที่ระบุถึงสาเหตุของการมีความสุข ระดับเกณฑ์ชะตา และสาเหตุของการไม่ประสบความสำเร็จ ดังรายละเอียดต่อไปนี้

1.2.1 สาเหตุของการมีความสุข ความเชื่อเรื่องโชคชะตา นี้ จะพบในภาษาที่ระบุถึงสาเหตุของการมีความสุข ได้แก่ มินุญวาสนาดี

1.2.2 ระดับเกณฑ์ชะตา ความเชื่อเรื่องโชคชะตา นี้จะพบในภาษาที่ระบุถึงระดับของเกณฑ์ชะตา ได้แก่ ชะตาดี ชะตาปานกลาง ชะตาไม่ดี และชะตามีขึ้นลง

1.2.3 สาเหตุของการไม่ประสบความสำเร็จ ความเชื่อเรื่องโชคชะตา นี้ จะพบในภาษาที่ระบุถึงสาเหตุของการไม่ประสบความสำเร็จ ได้แก่ ขัดด้วยโชคชะตา

จากการวิเคราะห์สามารถสรุปได้ว่า ภาษาคำทำนายที่แสดงถึงความเชื่อเรื่องโชคชะตา นี้ จะปรากฏในใบเขียนชีวิตทั้งวัดไทยและวัดจีนในเรื่องของสาเหตุของการมีความสุข และระดับเกณฑ์ชะตาเหมือนกัน กล่าวคือ การมีความสุขเนื่องจากมีโชควาสนาดี และมีบุญวาสนาดี และระดับเกณฑ์ชะตาที่อยู่ในเกณฑ์เดียวกัน คือ ชะตาดี ชะตาปานกลาง และชะตาตก แต่ในใบเขียนชีวิตจีนยังมีการระบุถึงชะตาที่มีขึ้นมีลงด้วย

นอกจากสาเหตุของการได้รับความสุขและระดับเกณฑ์ชะตาแสดงถึงความเชื่อเรื่องโชคชะตาแล้วในใบเขียนชีวิตไทยยังระบุถึง สาเหตุของการได้/ไม่ได้ลาภ ได้แก่ โชคดี จะได้รับความร่ำรวย ชะตาขาดและชะตาตกทำให้ไม่ได้ลาภ สาเหตุที่ทำให้ชนะคดีได้แก่ เนื่องจากชะตาดี และสาเหตุของการไม่มีผู้อุปถัมภ์เนื่องจากชะตาต้องอยู่ตัวคนเดียว และใบเขียนชีวิตจีนยังระบุถึงสาเหตุของการไม่ประสบผลสำเร็จ ได้แก่ เนื่องจากขัดด้วยโชคชะตา

2. ความเชื่อเรื่องโชคกลาง จากการวิเคราะห์พบว่า ภาษาคำทำนายในใบเขียนชีวิตไทยและวัดจีนที่แสดงถึงความเชื่อเรื่องโชคกลางนี้จะเกี่ยวข้องกับทิศทางและเวลาปรากฏภาษาดังต่อไปนี้

2.1 ภาษาคำทำนายในใบเขียนชีวิตไทย ภาษาคำทำนายที่แสดงถึงความเชื่อเรื่องโชคกลางนี้ ได้แก่ ภาษาคำทำนายที่ระบุถึงแหล่งของลาภ ดังรายละเอียดต่อไปนี้

- แหล่งของลาภ ความเชื่อเรื่องโชคกลางนี้จะพบในภาษาที่ระบุถึงแหล่งของลาภ ได้แก่ ทิศทักษิณ ประจิม และอุดร ซึ่งเมื่อเดินทางไปก็จะได้ลาภ

2.2 ภาษาคำทำนายในใบเขียนชีวิตจีน ภาษาคำทำนายที่แสดงถึงความเชื่อเรื่องโชคลางนี้ ได้แก่ ภาษาคำทำนายที่ระบุถึงแหล่งของลาภ ระยะเวลาในการทำการค้า และเวลาในการเดินทาง ดังรายละเอียดต่อไปนี้

2.2.1 แหล่งของลาภ ความเชื่อเรื่องโชคลางนี้จะพบในภาษาที่ระบุถึงแหล่งของลาภ ได้แก่ อยู่ที่ทางเดิน และอยู่หลายแห่ง ซึ่งเมื่อเดินทางไปก็จะได้ลาภ

2.2.2 ระยะเวลาในการทำการค้า ความเชื่อเรื่องโชคลางนี้จะพบในภาษาที่ระบุถึง ระยะเวลาในการทำการค้า ได้แก่ ต้นปี ปีนี้ และเดือน 8 ไปแล้ว ซึ่งส่งผลให้การค้าได้ผลกำไรดี

2.2.3 เวลาในการเดินทาง ความเชื่อเรื่องโชคลางนี้จะพบในภาษาที่ระบุถึงเวลาในการเดินทาง ได้แก่ เดินทางดีทุกเวลา และเดือน 9 เป็นต้นไปจะดี

จากการวิเคราะห์สามารถสรุปได้ว่า ภาษาคำทำนายที่แสดงถึงความเชื่อเรื่องโชคลางนี้จะปรากฏในใบเขียนชีวิตทั้งวัดไทยและวัดจีน ในเรื่องของแหล่งของลาภ แต่มีความแตกต่างกันที่ภาษาที่ระบุถึงแหล่งของลาภ โดยใบเขียนชีวิตไทยระบุถึงเรื่องของทิศทางที่อยู่ของลาภ และใบเขียนชีวิตจีนระบุถึงประเภทของแหล่งที่อยู่คือ อยู่ที่ทางเดิน และอยู่หลายแห่ง

นอกจากแหล่งของลาภจะแสดงถึงความเชื่อเรื่องโชคลางแล้ว ในใบเขียนชีวิตจีนยังระบุถึงความเชื่อเรื่องโชคลางนี้ ในเรื่องของระยะเวลาในการทำการค้า และเวลาในการเดินทาง ซึ่งความเชื่อเรื่องโชคลางทั้ง 2 เรื่องนี้เกี่ยวข้องกับเวลา ซึ่งถือเป็นโชคลางที่ดีในการทำการค้าและการเดินทาง

ความเชื่อทางไสยศาสตร์

ความเชื่อทางไสยศาสตร์ ได้แก่ ความเชื่อเรื่องการสะเดาะเคราะห์ และความเชื่อเรื่องการกราบไหว้สิ่งศักดิ์สิทธิ์

1. ความเชื่อเรื่องการสะเดาะเคราะห์ จากการวิเคราะห์พบว่าภาษาคำทำนายในใบเขียนชีวิตไทยและวัดจีนที่แสดงถึงความเชื่อเรื่องการสะเดาะเคราะห์ ปรากฏภาษาดังต่อไปนี้

1.1 ภาษาคำทำนายในใบเขียนชีวิตไทย ภาษาคำทำนายที่แสดงถึงความเชื่อเรื่องการสะเดาะเคราะห์นี้ ได้แก่ ภาษาคำทำนายที่ระบุถึงวิธีทำให้มีลาภ แนวทาง

แก้ไขเพื่อให้พ้นทุกข์ และสาเหตุที่ทำให้ชนะคดี ดังรายละเอียดต่อไปนี้

1.1.1 วิธีทำให้มีลาภ ความเชื่อเรื่องการสะเดาะเคราะห์นี้จะพบในภาษาที่ระบุถึงวิธีทำให้มีลาภได้แก่ บุชาพระเคราะห์สะเดาะร้าย จะทำให้มีลาภได้เพราะเดิมมีชะตาดีอยู่แล้ว

1.1.2 แนวทางแก้ไขเพื่อให้พ้นทุกข์ ความเชื่อเรื่องการสะเดาะเคราะห์นี้จะพบในภาษาที่ระบุถึงแนวทางแก้ไขเพื่อให้พ้นทุกข์ ได้แก่ เติมน้ำมันที่ตะเกียง ทำบุญทาน สวดมนต์ ห่มผ้าพระ ปลอยนกงปลอยปลา บุชาพ่อแม่ครูอาจารย์ และแผ่เมตตา

1.1.3 สาเหตุที่ทำให้ชนะคดี ความเชื่อเรื่องการสะเดาะเคราะห์นี้จะพบในภาษาที่ระบุถึง สาเหตุที่ทำให้ชนะคดี ได้แก่ ต้องถวายน้ำมัน

1.2 ภาษาคำทำนายในใบเขียนชีวิตจีน ภาษาคำทำนายที่แสดงถึงความเชื่อเรื่องการสะเดาะเคราะห์นี้ ได้แก่ ภาษาคำทำนายที่ระบุถึงแนวทางแก้ไขเพื่อให้พ้นทุกข์ ได้แก่ ทำบุญทาน ถวายน้ำมันมนต์ 2-3 ซึ่งให้พระพุทธรูป และเติมน้ำมันที่ตะเกียง

จากการวิเคราะห์สามารถสรุปได้ว่า ภาษาคำทำนายที่แสดงถึงความเชื่อเรื่องการสะเดาะเคราะห์นี้ ปรากฏในใบเขียนชีวิตทั้งวัดไทยและวัดจีน ในเรื่องของแนวทางแก้ไขเพื่อให้พ้นทุกข์

นอกจากแนวทางการแก้ไขให้พ้นทุกข์จะแสดงถึงความเชื่อเรื่องการสะเดาะเคราะห์แล้ว ในใบเขียนชีวิตไทยยังระบุถึงความเชื่อเรื่องการสะเดาะเคราะห์นี้ในเรื่องของวิธีทำให้มีลาภและสาเหตุที่ทำให้ชนะคดี ซึ่งเมื่อทำการสะเดาะเคราะห์แล้วจะส่งผลทำให้มีลาภและชนะคดี

2. ความเชื่อเรื่องการกราบไหว้สิ่งศักดิ์สิทธิ์ จากการวิเคราะห์พบว่าภาษาคำทำนายที่แสดงถึงความเชื่อเรื่องการกราบไหว้สิ่งศักดิ์สิทธิ์จะส่งผลทำให้ได้รับสิ่งที่หวังไว้จะปรากฏในใบเขียนชีวิตจีนเท่านั้น ในเรื่องของวิธีทำให้ได้บุตร ได้แก่ ให้ไปบนบานศาลกล่าวขอบุตร

จากการวิเคราะห์สามารถสรุปได้ว่า ภาษาคำทำนายที่แสดงถึงความเชื่อเรื่องการกราบไหว้สิ่งศักดิ์สิทธิ์ เพื่อให้ได้รับในสิ่งที่ขอจะปรากฏในใบเขียนชีวิตจีนเท่านั้น ซึ่งในใบเขียนชีวิตไทยไม่มีการระบุถึงเรื่องนี้

ค. คติธรรมปรัชญา

จากการวิเคราะห์เนื้อหาภาษาคำทำนายในใบเขียนชีวิตไทยและวัดจีนพบว่า คติธรรมปรัชญาสามารถจำแนกออกได้เป็น 2 ลักษณะคือ คำสอนและคำเตือน ทั้งคำสอนและคำเตือนนี้ปรากฏอยู่ในภาษาในเรื่องต่างๆ เพื่อใช้เป็นแนวทางการดำเนินชีวิตให้มีความสุข ดังรายละเอียดต่อไปนี้

คำสอน

จากการวิเคราะห์เนื้อหาภาษาคำทำนายในใบเขียนชีวิตไทยและวัดจีน พบว่าคติธรรมปรัชญาที่เป็นคำสอนจะสอนในเรื่องการพูดจา การดำเนินชีวิต การปฏิบัติตน และการพิจารณาเรื่องต่าง ๆ ดังรายละเอียดต่อไปนี้

1. การพูดจา จากการวิเคราะห์พบว่าภาษาคำทำนายในใบเขียนชีวิตไทยและวัดจีนมีการกล่าวสอนเรื่องการพูดจา ดังนี้

1.1 ภาษาคำทำนายในใบเขียนชีวิตไทย มีการกล่าวสอนเรื่องการพูดจาว่าให้สงบปากสงบคำ ได้แก่ จะสงบกายใจให้ดีศรีน วาจาดีเป็นศรีแก่ตัวตน รักษากาย วาจา รักษาใจ กริยาพาทินี้สำคัญ และถ้าวุ่นวายพูดมากยากนานเอ๋ย

1.2 ภาษาคำทำนายในใบเขียนชีวิตจีน มีการกล่าวสอนเรื่องการพูดจาว่าให้สงบปากสงบคำ ได้แก่ อันทุกสิ่งไม่ให้เกิดก่อขึ้นควรสงบปากคำไว้ให้ดี

จากการวิเคราะห์สามารถสรุปได้ว่า ใบเขียนชีวิตไทยและวัดจีนมีการกล่าวสอนในเรื่องการพูดจาเหมือนกัน คือ ให้สงบปากสงบคำให้ดี เรื่องทุกข์ร้อนจึงจะไม่เกิด ในส่วนของใบเขียนชีวิตไทยนอกจากจะกล่าวสอนในเรื่องให้สงบปากสงบคำแล้วยังระบุอีกด้วยว่าถ้าพูดจาดีก็就不用เกิดเรื่องทุกข์ร้อนใด ๆ

2. การดำเนินชีวิต จากการวิเคราะห์พบว่าภาษาคำทำนายในใบเขียนชีวิตไทยและวัดจีนมีการกล่าวสอนเรื่องการดำเนินชีวิต ดังนี้

2.1 ภาษาคำทำนายในใบเขียนชีวิตไทย มีการกล่าวสอนการดำเนินชีวิตในเรื่องการทำงาน ดำเนินชีวิตโดยยึดหลักธรรม และดำเนินชีวิตกับคู่ครอง ดังรายละเอียดต่อไปนี้

2.1.1 การงาน ไบเชียมซีมีการกล่าวสอนในเรื่องของการงานว่า ให้ทำงานที่สุจริต ให้ขยันหมั่นเพียร และให้ปฎิษานงานกับผู้อื่น

2.1.2 ดำเนินชีวิตโดยยึดหลักธรรม ไบเชียมซีมีการกล่าวสอนการดำเนินชีวิตโดยยึดหลักธรรม ได้แก่ การทำบุญให้ทาน ละความโลภโกรธหลง ทำความดี เข้าใจชีวิตเรื่องการเกิดแก่เจ็บตาย และแผ่เมตตา

2.1.3 ดำเนินชีวิตกับคู่ครอง ไบเชียมซีกล่าวสอนการดำเนินชีวิตกับคู่ครองคือ ให้ใช้ความดีผูกใจ

2.2 ภาษาคำทำนายในไบเชียมซีวัดจีน มีการกล่าวสอนการดำเนินชีวิตในเรื่องการงาน ดำเนินชีวิตโดยยึดหลักธรรม ดำเนินชีวิตกับครอบครัว ดำเนินชีวิตกับคู่ครอง และการเผชิญกับปัญหา ดังรายละเอียดต่อไปนี้

2.2.1 การงาน ไบเชียมซีมีการกล่าวสอนในเรื่องการงานว่าให้มีความขยันหมั่นเพียร

2.2.2 ดำเนินชีวิตโดยยึดหลักธรรม ไบเชียมซีมีการกล่าวสอนการดำเนินชีวิตโดยยึดหลักธรรม ได้แก่ มีคุณธรรม ทำความดี ชีวิตเป็นไปตามลิขิตกรรม ให้ทำสมาธิ และทำบุญกุศล

2.2.3 ดำเนินชีวิตกับครอบครัว ไบเชียมซีมีการกล่าวสอนการดำเนินชีวิตกับครอบครัวว่าให้มีความอดกลั้นเพื่อหลีกเลี่ยงการทะเลาะวิวาท และให้อยู่กับครอบครัวอย่างเยื่อใย

2.2.4 ดำเนินชีวิตกับคู่ครอง ไบเชียมซีมีการกล่าวสอนการดำเนินชีวิตกับคู่ครองว่าให้ศึกษาดูกันให้ดีเสียก่อน ให้รับจัดการมาเป็นคู่ครองโดยเร็ว และให้หมั่นติดต่อกัน

2.2.5 การเผชิญกับปัญหา ไบเชียมซีมีการกล่าวสอนเรื่องการเผชิญกับปัญหาการฟ้องร้องคดีความว่า ให้พยายามหลีกเลี่ยงการมีคดีความและขออย่าให้ลุกลาม

จากการวิเคราะห์สามารถสรุปได้ว่า ไบเชียมซีวัดไทยและวัดจีนมีการกล่าวสอนหลักการดำเนินชีวิตในเรื่องที่เหมือนกันคือ เรื่องการงาน การดำเนินชีวิตโดยยึดหลักธรรม และการดำเนินชีวิตกับคู่ครอง ส่วนหลักการดำเนินชีวิตกับครอบครัว และการเผชิญปัญหา คดีความนั้นมีการกล่าวสอนเฉพาะในไบเชียมซีวัดจีนเท่านั้น

หลักการดำเนินชีวิตในเรื่องของการงาน ไบเชียมซีวัดไทยและวัดจีนกล่าวสอนตรงกันในเรื่องให้มีความขยันหมั่นเพียร นอกจากนี้ไบเชียมซีวัดไทยยังสอนในเรื่องให้ทำงานที่สุจริต และให้ปฎิษานงานกับผู้อื่นอีกด้วย

หลักการดำเนินชีวิตโดยยึดหลักธรรม ไบเชียมชีวิตไทยและวัดจีนกล่าวสอนตรงกันในเรื่องให้ทำความดีและทำบุญกุศล นอกจากนี้ไบเชียมชีวิตไทยยังสอนในเรื่องให้เข้าใจชีวิตการเกิดแก่เจ็บตาย ให้ละกิเลสคือ โลภโกรธหลง และให้แผ่เมตตา ส่วนไบเชียมชีวิตจีนก็สอนในเรื่องให้มีคุณธรรม ให้เข้าใจชีวิตว่า เป็นไปตามลิขิตกรรม และให้ทำสมาธิ

หลักการดำเนินชีวิตกับคู่ครอง ไบเชียมชีวิตไทยกล่าวสอนในเรื่องของจิตใจคือ ให้ใช้ความดีผูกใจ ส่วนไบเชียมชีวิตจีนกล่าวสอนเรื่องวิธีปฏิบัติก่อนมาครองคู่กัน คือให้ศึกษากันให้ดีเสียก่อน และให้หมั่นติดต่อกัน สุดท้ายคือ ให้บริหารจัดการมาเป็นคู่ครองโดยเร็ว

หลักการดำเนินชีวิตกับครอบครัว หลักการดำเนินชีวิตกับครอบครัวนี้ไม่มีปรากฏในไบเชียมชีวิตไทย หากแต่มีในไบเชียมชีวิตจีน ซึ่งกล่าวสอนว่าให้มีความอดกลั้นให้มากเพื่อหลีกเลี่ยงการทะเลาะวิวาท และให้อยู่กับครอบครัวอย่างเยื่อใยเออา

หลักการดำเนินชีวิตเมื่อเผชิญปัญหา หลักการดำเนินชีวิตนี้ไม่มีปรากฏในไบเชียมชีวิตไทย หากแต่มีในไบเชียมชีวิตจีน ซึ่งกล่าวสอนว่าให้พยายามหลีกเลี่ยงการมีอคติความและขออย่าให้เสียความ

3. การปฏิบัติตน จากการวิเคราะห์พบว่าภาษาคำทำนายในไบเชียมชีวิตไทยและวัดจีนมีการกล่าวสอนเรื่องการปฏิบัติตน ดังนี้

3.1 ภาษาคำทำนายในไบเชียมชีวิตไทย มีการกล่าวสอนหลักการปฏิบัติตนในเรื่องต่อไปนี้ ให้มีความเคารพผู้ใหญ่ คบคนให้ดูหน้า ให้มีความซื่อสัตย์ มีความร่วมมือในการทำสิ่งใด ๆ ให้กตัญญูผู้มีพระคุณ อย่าท้อแท้ ฟังคำพระสั่งสอน ให้ขยันหมั่นเพียร และมีความพอใจในของของตน

3.2 ภาษาคำทำนายในไบเชียมชีวิตจีน มีการกล่าวสอนหลักการปฏิบัติตนในเรื่องต่อไปนี้ คบเพื่อนคู่ให้ดีเสียก่อน ให้มีความซื่อสัตย์สุจริต รู้จักถ่อมตน รู้จักพอ มีความอดทนและอดกลั้นเรื่องต่าง ๆ และทำใจให้เบิกบาน

จากการวิเคราะห์สามารถสรุปได้ว่า ไบเชียมชีวิตไทยและวัดจีนมีการสอนเรื่องการปฏิบัติตนที่เหมือนกันคือ เรื่องของการคบคนโดยศึกษาดูให้ดีเสียก่อน ให้มีความซื่อสัตย์สุจริต ให้มีมานะอดทนอย่าท้อแท้ต่อความยากลำบาก

ในส่วนที่มีการกล่าวสอนแตกต่างกันที่มีปรากฏในไบเชียมชีวิตไทย ได้แก่ ให้เคารพผู้ใหญ่ ให้มีความร่วมมือในการทำสิ่งใด ๆ ให้ฟังคำพระสอนสั่ง ให้ขยันหมั่นเพียรและให้มีความพอใจในของของตน และที่มีปรากฏในไบเชียมชีวิตจีน ได้แก่ ให้ถ่อมตน มีความรู้จักพอและทำใจให้เบิกบาน

4. การพิจารณาเรื่องต่าง ๆ จากการวิเคราะห์พบว่า ภาษาคำทำนายในใบเชียมชีวัดไทยและวัดจีนมีการกล่าวสอนเรื่องการพิจารณาเรื่องต่าง ๆ ดังนี้

4.1 ภาษาคำทำนายในใบเชียมชีวัดไทย มีการกล่าวสอนให้พิจารณาเรื่องต่าง ๆ โดยใช้สติปัญญาตรึกตรอง และมีความยับยั้งชั่งใจ

4.2 ภาษาคำทำนายในใบเชียมชีวัดจีน มีการกล่าวสอนให้พิจารณาเรื่องต่าง ๆ โดยใช้ปัญญา และความสุ่มเลือกเย็น

จากการวิเคราะห์สามารถสรุปได้ว่า ใบเชียมชีวัดไทยและวัดจีนมีการสอนเรื่องการให้พิจารณาเรื่องต่างๆ โดยใช้สติปัญญาตรึกตรอง มีความยับยั้งชั่งใจและสุ่มเลือกเย็น

คำเตือน

จากการวิเคราะห์เนื้อหาภาษาคำทำนายในใบเชียมชีวัดไทยและวัดจีน พบว่า คติธรรมปรัชญาที่เป็นคำเตือนจะกล่าวเตือนว่า ไม่ควรทำในเรื่องการพูดจา การฟังคำพูดผู้อื่น การทำสิ่งหนึ่งสิ่งใด การแสดงความคิด การทำงาน การแสดงความรู้สึก และการป้องกันเหตุที่จะทำให้เกิดอันตราย ดังรายละเอียดต่อไปนี้

1. การพูดจา จากการวิเคราะห์พบว่า การกล่าวเตือนเรื่องการพูดจานั้นพบในใบเชียมชีวัดไทยเท่านั้น ได้แก่ การกล่าวเตือนในว่าไม่ควรพูดจาโวยวาย ต่อล้อต่อเถียง และพูดโดยไม่ได้พิจารณาไตร่ตรองเสียก่อน

จากการวิเคราะห์สามารถสรุปได้ว่าใบเชียมชีวัดไทยให้ความสำคัญเรื่องการพูดจาว่าไม่ควรพูดโดยทางที่จะทำให้ตนเองได้รับความเดือดร้อน

2. การฟังคำพูดของผู้อื่น จากการวิเคราะห์พบว่า การกล่าวเตือนเรื่องการฟังคำพูดของผู้อื่นนั้นพบในใบเชียมชีวัดจีนเท่านั้น ได้แก่ การกล่าวเตือนว่า อย่าเชื่อคนง่าย และอย่าฟังคนสอพลอ

จากการวิเคราะห์สามารถสรุปได้ว่าใบเชียมชีวัดจีนให้ความสำคัญเรื่องการฟังคำพูดของคนมาก และการกล่าวเตือนว่า อย่าเชื่อคนง่าย และอย่าฟังคนสอพลอก็เป็นการกล่าวเตือนเพื่อป้องกันเหตุที่จะนำไปสู่ความเดือดร้อนได้

3. การทำสิ่งหนึ่งสิ่งใด จากการวิเคราะห์พบว่าภาษาคำทำนายในใบเขียนชีวิตไทยและวัดจีนมีการกล่าวเตือนในการทำสิ่งหนึ่งสิ่งใด ดังนี้

3.1 ภาษาคำทำนายในใบเขียนชีวิตไทย มีการกล่าวเตือนในเรื่องอย่าอวดหาญ อย่ารีบร้อน อย่าประมาท อย่าใจเบา อย่าทะนงตน และอย่าโลภมาก

3.2 ภาษาคำทำนายในใบเขียนชีวิตจีน มีการกล่าวเตือนในเรื่องอย่าคิดทุจริต อย่าโลภมาก อย่าทำผิดพลาดเหมือนที่ผ่านมา และอย่าหาเงินด้วยวิธีทุจริต

จากการวิเคราะห์สามารถสรุปได้ว่าใบเขียนชีวิตไทยและวัดจีนให้ความสำคัญเท่ากันในเรื่องของคำเตือนว่า อย่าโลภมาก และให้ความสำคัญรองลงมาในส่วนที่กล่าวเตือนแตกต่างกันในใบเขียนชีวิตไทยและวัดจีน ดังนี้ ใบเขียนชีวิตไทยมีการกล่าวเตือนในการทำสิ่งหนึ่งสิ่งใดว่า อย่าอวดหาญ อย่ารีบร้อน อย่าประมาท อย่าใจเบา และอย่าทะนงตน ส่วนใบเขียนชีวิตจีนมีการกล่าวเตือนในการทำสิ่งหนึ่งสิ่งใดว่า อย่าคิดทุจริต อย่าทำผิดพลาดเหมือนที่ผ่านมา และอย่าหาเงินด้วยวิธีทุจริต

4. การแสดงความคิด จากการวิเคราะห์พบว่า ภาษาคำทำนายในเขียนชีวิตไทยและวัดจีนมีการกล่าวเตือนเรื่องการแสดงความคิด ดังนี้

4.1 ภาษาคำทำนายในใบเขียนชีวิตไทย มีการกล่าวเตือนว่าอย่าคิดมาก และอย่าคิดรวนเร

4.2 ภาษาคำทำนายในใบเขียนชีวิตจีน มีการกล่าวเตือนว่าอย่าคิดมาก

จากการวิเคราะห์สามารถสรุปได้ว่า ใบเขียนชีวิตไทยและวัดจีนให้ความสำคัญในเรื่องของการแสดงความคิดว่า อย่าคิดมาก ในระดับที่เท่ากัน นอกจากนี้ใบเขียนชีวิตไทยยังมีการกล่าวเตือนเรื่องของการแสดงความคิดว่า อย่าคิดรวนเร อีกด้วย

5. การทำงาน จากการวิเคราะห์พบว่า ภาษาคำทำนายในใบเขียนชีวิตไทยและวัดจีนมีการกล่าวเตือนเรื่องการทำงาน ดังนี้

5.1 ภาษาคำทำนายในใบเขียนชีวิตไทย มีการกล่าวเตือนว่าอย่าเปลี่ยนงานเพราะงานหายาก

5.2 ภาษาคำทำนายในใบเขียนชีวิตจีน มีการกล่าวเตือนว่าอย่ารีบร้อนทำงานเกินไป และอย่าเอาธุระของผู้อื่นมาเป็นธุระของตน

จากการวิเคราะห์สามารถสรุปได้ว่า ไบเซียมชีวิตไทยและวัดจีนให้ความสำคัญเรื่องการทำงาน โดยไบเซียมชีวิตไทยกล่าวเตือนเรื่อง อย่าเปลี่ยนงานเพราะงานยาก ส่วนไบเซียมชีวิตจีนกล่าวเตือนเรื่องไม่ควรรับร้อนทำงานเกินไป และอย่าเอาธุระของผู้อื่นมาเป็นธุระของตน

6. การแสดงความรู้สึก จากการวิเคราะห์พบว่า การกล่าวเตือนเรื่องการแสดงความรู้สึกนั้นพบในไบเซียมชีวิตไทยเท่านั้น ได้แก่ การกล่าวเตือนว่า อย่าอาฆาต

จากการวิเคราะห์สามารถสรุปได้ว่า ไบเซียมชีวิตไทยให้ความสำคัญกับความรู้สึกของผู้ที่เป็นฝ่ายได้รับการกระทำ ที่จะสามารถแสดงความรู้สึกรุนแรงได้ จึงมีการกล่าวเตือนในเรื่องของการแสดงความรู้สึก

7. การป้องกันเหตุที่จะทำให้เกิดอันตราย จากการวิเคราะห์พบว่า ภาษาคำทำนายในไบเซียมชีวิตไทยและวัดจีนมีการกล่าวเตือนให้ป้องกันเหตุที่จะทำให้เกิดอันตราย ดังนี้

7.1 ภาษาคำทำนายในไบเซียมชีวิตไทย มีการกล่าวเตือนให้ระวังเหตุที่จะทำให้เกิดอันตราย ได้แก่ ใ้ระวังตัว ใ้ระวังทางเดิน ใ้ระวังศัตรู และใ้ระวังเพื่อนสนิท นอกจากนี้ยังกล่าวเตือนเรื่องเมื่อเจ็บไข้อย่ารีบรักษาเกินไป จะทำให้เกิดอันตรายหรือตายได้

7.2 ภาษาคำทำนายในไบเซียมชีวิตจีน มีการกล่าวเตือนให้ระวังเหตุที่จะทำให้เกิดอันตราย ได้แก่ ระวังเขี้ยววงจะทำให้เกิดอันตรายต่อชีวิต และใ้ระวังคนสูงอายุน้อยและเด็กในเรื่องของความเจ็บป่วย เพราะคนวัยนี้จะรักษายาก

จากการวิเคราะห์สามารถสรุปได้ว่า ไบเซียมชีวิตไทยและวัดจีนให้ความสำคัญเรื่องการป้องกันการเกิดอันตรายทั้งที่เป็นเหตุจากบุคคล ได้แก่ ศัตรู เพื่อนสนิท เหตุจากสิ่งที่เป็นอาวุธ ได้แก่ พวเขี้ยววงของสัตว์ และเหตุจากความเจ็บไข้ได้ป่วยว่า ใ้ระวังการรักษา

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อศึกษาภาษาและวัฒนธรรมที่ปรากฏในคำทำนายของใบเชิยมชีวัดไทยและวัดจีน
2. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างภาษาและวัฒนธรรมที่ปรากฏในคำทำนายของใบเชิยมชีวัดไทยและวัดจีน

ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อให้ทราบภาษาและวัฒนธรรมที่ปรากฏในคำทำนายของใบเชิยมชีในวัดไทยและวัดจีน
2. ทำให้ทราบลักษณะที่ร่วมกันและแตกต่างกันของภาษาและวัฒนธรรมที่ปรากฏในคำทำนายของใบเชิยมชีวัดไทยและวัดจีน

วิธีดำเนินการรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยรวบรวมข้อมูลใบเชิยมชีจากวัดไทยและวัดจีนที่ตั้งอยู่ในกรุงเทพมหานคร โดยสอบถามรายชื่อวัดและที่ตั้งของวัดจากผู้รู้ จากนั้นจึงเริ่มทำการเก็บข้อมูลใบเชิยมชีให้ครบทุกใบใน 1 ชุดของแต่ละวัด ผู้วิจัยสามารถเก็บข้อมูลใบเชิยมชีจากวัดไทยได้ 7 วัด เป็นจำนวน 209 ใบ และจำนวนข้อมูลใบเชิยมชีจากวัดจีนได้ 4 วัดเป็นจำนวน 214 ใบ ทั้งนี้ข้อมูลใบเชิยมชีที่นำมาวิเคราะห์ต้องมีเนื้อหาคำทำนายที่ไม่ซ้ำกันตลอดทั้งใบในแต่ละวัด

วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

1. ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ศึกษาความหมายของวัฒนธรรมเอกสารเกี่ยวกับวัฒนธรรมของสังคมไทยและจีน ความสัมพันธ์ระหว่างวัฒนธรรมและภาษา

บทบาทของการพาณิชย์ในสังคม และเอกสารเกี่ยวกับหลักอรรถศาสตร์ ได้แก่ทฤษฎีการสื่อความหมาย เพื่อเป็นพื้นฐานและแนวทางในการศึกษาค้นคว้า

2. ศึกษาเรื่องทฤษฎีการสื่อความหมายจากตำราภาษาศาสตร์

3. ศึกษาเนื้อหาคำทำนายในใบเขียนชีวิตไทยและวัดจีน โดยดำเนินการศึกษาดังนี้

3.1 จำแนกข้อมูลเนื้อหาคำทำนายของใบเขียนชีวิตแต่ละใบในแต่ละวัดออกเป็นหัวข้อ ดังตัวอย่างหัวข้อคำทำนายของใบเขียนชีวิตม้งกรมลาวาค ดังนี้ ลากยศ บุตร เนื้อคู่ คดีความ เจ็บไข้ ความสุข ความสำเร็จ/ไม่สำเร็จ การสูญเสียภรรยา อันตราย ความเดือดร้อน อายุยืน บริวาร อาชีพ คำเตือน การพึ่งพา การคบคน มิตร/ศัตรู ที่อยู่ อาศัย และอำนาจ

3.2 จัดกลุ่มเนื้อหาคำทำนายในใบเขียนชีวิตตามหัวข้อที่ได้จากข้อ 3.1 ซึ่งปรากฏหัวข้อซ้ำกันในใบเขียนชีวิตไทยและวัดจีนได้ทั้งหมด 14 หัวข้อ ดังนี้ ลากยศ ชะตา เนื้อคู่ เจ็บไข้ คดีความ คำสอน ของหาย อันตราย ความสำเร็จ/ไม่สำเร็จ บุตร ผู้อุปถัมภ์/พึ่งพา อาชีพ/การงาน มิตร และการเดินทาง

3.3 จำแนกเนื้อหาคำทำนายในใบเขียนชีวิตไทยและวัดจีนจากหัวข้อที่ปรากฏซ้ำกัน 14 หัวข้อดังกล่าว ออกเป็นหัวข้อย่อยตามเนื้อหาคำทำนายที่ปรากฏ ดังตัวอย่างหัวข้อย่อยของเนื้อหาคำทำนายของใบเขียนชีวิตจีน ดังนี้ หัวข้อ "ลากยศ" ได้แก่ ประเภทของลาภ ลักษณะลาภที่ได้ และการได้/ไม่ได้ลาภ

4. ศึกษาภาษาที่ปรากฏในใบเขียนชีวิตไทยและวัดจีน โดยอาศัยหลักการจำแนกความหมายของ Peter M. Roget (1977) ในหนังสือ *Roget's International Thesaurus* และศึกษาเปรียบเทียบภาษาที่ปรากฏในหัวข้อคำทำนายทีละหัวข้อที่ปรากฏร่วมกันในใบเขียนชีวิตไทยและวัดจีน

5. ศึกษาวัฒนธรรมจากเนื้อหาภาษาคำทำนายในใบเขียนชีวิตไทยและวัดจีน โดยดำเนินการศึกษาดังนี้

5.1 จัดเรียบเรียงหัวข้อภาษาคำทำนายในใบเขียนชีวิตไทยและวัดจีน 14 หัวข้อ ตามลำดับจากมากไปน้อยของค่าจำนวนและร้อยละของข้อมูลที่ปรากฏ นำเสนอในรูปแบบของตาราง

5.2 ศึกษาวัฒนธรรมที่เป็นค่านิยม ความเชื่อ และคติธรรมปรัชญาของภาษาคำทำนายในใบเขียนชีวิตไทยและวัดจีนทีละหัวข้อที่ปรากฏร่วมกันในด้านคุณลักษณะ ตามข้อมูลย่อยของภาษาที่ปรากฏ นำเสนอในรูปแบบของตาราง

5.3 ศึกษาระดับความสำคัญของวัฒนธรรมที่เป็นค่านิยม ความเชื่อ และคตินิยมปรัชญาของภาษาคำทำนายในใบเขียนชีวิตไทยและวัดจีนที่ละห้วข้อที่ปรากฏร่วมกันในด้านปริมาณตามข้อมูลย่อยของภาษาที่ปรากฏ โดยจำแนกเป็นค่าความถี่และร้อยละในการปรากฏ

6. ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างภาษาและวัฒนธรรมของคำทำนายในใบเขียนชีวิตของวัดไทยและจีน โดยเปรียบเทียบความสัมพันธ์ระหว่างภาษาและวัฒนธรรมของคำทำนายในใบเขียนชีวิตของวัดไทยและจีน ตามห้วข้อค่านิยม ความเชื่อ และคตินิยมปรัชญาที่ปรากฏ

7. เสนอผลการศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

7.1 เสนอผลการวิเคราะห์เนื้อหาคำทำนายในใบเขียนชีวิตไทยและวัดจีนตามห้วข้อและห้วข้อย่อยที่ปรากฏ

7.2 เสนอผลการวิเคราะห์ภาษาที่ปรากฏในใบเขียนชีวิตไทยและวัดจีนตามห้วข้อและห้วข้อย่อยที่ปรากฏ

7.3 เสนอผลการวิเคราะห์วัฒนธรรมและระดับความสำคัญของวัฒนธรรมที่เป็นค่านิยม ความเชื่อ และคตินิยมปรัชญาของภาษาคำทำนายในใบเขียนชีวิตไทยและวัดจีนที่ละห้วข้อที่ปรากฏร่วมกัน จากค่าความถี่และร้อยละที่ปรากฏ เป็นแบบการบรรยาย

7.4 เสนอผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างภาษาและวัฒนธรรมของคำทำนายในใบเขียนชีวิตไทยและวัดจีน

สรุปผลการศึกษาค้นคว้า

ผลการศึกษาค้นคว้าสรุปได้ดังต่อไปนี้

ก. ผลการศึกษากการวิเคราะห์เนื้อหาคำทำนายในใบเขียนชีวิตไทยและวัดจีนพบว่า ในเนื้อหาคำทำนายในใบเขียนชีวิตของแต่ละวัดนั้น มีห้วข้อคำทำนายทั้งที่เหมือนกันและแตกต่างกันหลายห้วข้อ หลังจากเรียบเรียงและพิจารณาห้วข้อคำทำนายเหล่านั้นแล้ว สามารถสรุปได้ว่ามีห้วข้อคำทำนายในใบเขียนชีวิตของวัดไทยและวัดจีนที่ซ้ำกัน 14 ห้วข้อ ดังนี้ ลาภยศ ชะตา เนื้อคู่ เจ็บไข้ คติความ คำสอน ของหาย อันตราย ความสำเร็จ/ไม่สำเร็จ บุตร ผู้อุปถัมภ์/ผิงพา อาชีพ/การงาน มิตร และการเดินทาง

จากเนื้อหาคำทำนายใน 14 ห้วข้อของใบเขียนชีวิตไทยและวัดจีนนี้ พบว่ามีห้วข้อย่อยที่ปรากฏเหมือนกันและแตกต่างกัน และเนื้อหาคำทำนายที่อยู่ในแต่ละห้วข้อย่อยนั้น ๆ ก็

ปรากฏเหมือนกันและแตกต่างกันด้วย สรุปได้ดังนี้

1. लग्न จากข้อมูลเนื้อหาคำทำนายหัวข้อलग्नในใบเชียมชีวัดไทยและวัดจีน สรุปได้ดังนี้

1.1 หัวข้อย่อยของเนื้อหาคำทำนายเรื่องलग्नที่ปรากฏในใบเชียมชีวัดไทย ได้แก่ การได้/ไม่ได้लग्न ประเภทของलग्न ลักษณะของलग्नที่ได้ ปริมาณของलग्न ระยะเวลาที่จะได้लग्न สาเหตุของการได้/ไม่ได้लग्न แหล่งของलग्न วิธีทำให้มีलग्न และคำสอนเกี่ยวกับเรื่องलग्न

1.2 หัวข้อย่อยของเนื้อหาคำทำนายเรื่องलग्नที่ปรากฏในใบเชียมชีวัดจีน ได้แก่ ประเภทของलग्न การได้/ไม่ได้लग्न สาเหตุของการได้लग्न ลักษณะของलग्नที่ได้ ปริมาณของलग्न ระยะเวลาที่ได้लग्न แหล่งของलग्न และคำสอนเรื่องलग्न

สรุปได้ว่าใบเชียมชีวัดไทยและวัดจีนให้ความสำคัญกับเนื้อหาภาษาคำทำนายในหัวข้อย่อยต่อไปนี้เหมือนกันคือ การได้/ไม่ได้लग्न ประเภทของलग्न ลักษณะของलग्न ปริมาณของलग्न ระยะเวลาที่จะได้लग्न สาเหตุของการได้लग्न แหล่งของलग्न และคำสอนเกี่ยวกับเรื่องलग्न และใบเชียมชีวัดไทยยังให้ความสำคัญกับหัวข้อย่อย สาเหตุการไม่ได้लग्न และวิธีทำให้มีलग्न ซึ่งในใบเชียมชีวัดจีนไม่ปรากฏเนื้อหาคำทำนายแสดงหัวข้อย่อยทั้งสอง

2. खेटा จากข้อมูลเนื้อหาคำทำนายหัวข้อखेटาในใบเชียมชีวัดไทยและวัดจีน สรุปได้ดังนี้

2.1 หัวข้อย่อยของเนื้อหาคำทำนายในเรื่องखेटาที่ปรากฏในใบเชียมชีวัดไทย ได้แก่ การมีความสุข การมีความสุขทุกข์ เกณฑ์खेटา และการมีความสุข/ทุกข์ คละกัน ดังนี้

2.1.1 การมีความสุข หัวข้อย่อยของเนื้อหาคำทำนาย ได้แก่ ระยะเวลาการมีความสุข ลักษณะของความสุขที่ได้รับ สาเหตุของการมีความสุข ผู้ที่ได้รับความสุข และระดับของความสุขที่ได้รับ

2.1.2 การมีความสุขทุกข์ หัวข้อย่อยของเนื้อหาคำทำนาย ได้แก่ แนวทางแก้ไขเพื่อให้พ้นทุกข์ สาเหตุของการมีความสุขทุกข์ คำเตือนเรื่องจะมีความสุขทุกข์ ลักษณะของความสุขทุกข์ที่ได้รับ ผู้ที่ได้รับความสุขทุกข์ และระยะเวลาของการมีความสุขทุกข์

2.1.3 เกณฑ์खेटา หัวข้อย่อยของเนื้อหาคำทำนาย ได้แก่ เกณฑ์खेटาดี เกณฑ์खेटาปานกลาง และเกณฑ์खेटาตก

2.1.4 การมีความสุขและทุกข์คละกัน

2.2 หัวข้อย่อยของเนื้อหาคำทำนายในเรื่องชะตาที่ปรากฏในใบเขียนชีวิตจีน ได้แก่ เกณฑ์ชะตา การมีความสุข การมีความทุกข์ และการมีความสุข/ทุกข์คละกัน ดังนี้

2.2.1 เกณฑ์ชะตา หัวข้อย่อยของเนื้อหาคำทำนาย ได้แก่ เกณฑ์ชะตาดี เกณฑ์ชะตาไม่ดี เกณฑ์ชะตาปานกลาง และเกณฑ์ชะตามิขึ้นมิลง

2.2.2 การมีความสุข หัวข้อย่อยของเนื้อหาคำทำนาย ได้แก่ ผู้ที่ได้รับความสุข สาเหตุของการมีความสุข ระยะเวลาการมีความสุข ลักษณะของความสุขที่ได้รับ ระดับของความสุขที่ได้รับ และคำสอนเพื่อให้ได้รับความสุข

2.2.3 การมีความทุกข์ หัวข้อย่อยของเนื้อหาคำทำนาย ได้แก่ แนวทางแก้ไขเพื่อให้พ้นทุกข์ และสาเหตุของการมีความทุกข์

2.2.4 การมีความสุขและทุกข์คละกัน

สรุปได้ว่าใบเขียนชีวิตไทยและวัดจีนให้ความสำคัญกับเนื้อหาคำทำนายในหัวข้อย่อยต่อไปนี้เหมือนกันคือ การมีความสุข การมีความทุกข์ เกณฑ์ชะตา และการมีความสุขและทุกข์คละกัน

ในหัวข้อย่อย "การมีความสุข" พบว่าใบเขียนชีวิตไทยและวัดจีนให้ความสำคัญกับหัวข้อย่อยต่อไปนี้เหมือนกันได้แก่ ระยะเวลาการมีความสุข ลักษณะของความสุขที่ได้รับ สาเหตุของการมีความสุข ผู้ที่ได้รับความสุข และระดับของความสุขที่ได้รับ นอกจากนี้ใบเขียนชีวิตจีนยังให้ความสำคัญกับหัวข้อย่อยคำสอนเพื่อให้ได้รับความสุขอีกด้วย

ในหัวข้อย่อย "การมีความทุกข์" พบว่าใบเขียนชีวิตไทยและวัดจีนให้ความสำคัญกับหัวข้อย่อยต่อไปนี้เหมือนกัน ได้แก่ แนวทางแก้ไขเพื่อให้พ้นทุกข์ และสาเหตุของการมีความทุกข์ นอกจากนี้ใบเขียนชีวิตไทยยังให้ความสำคัญกับหัวข้อย่อยคำเตือนเรื่องจะมีความทุกข์ ลักษณะของความสุขที่ได้รับ ผู้ที่ได้รับความสุข และระยะเวลาของการมีความทุกข์

ในหัวข้อย่อย "เกณฑ์ชะตา" พบว่าใบเขียนชีวิตไทยและวัดจีนให้ความสำคัญกับหัวข้อย่อยต่อไปนี้เหมือนกันได้แก่ เกณฑ์ชะตาดี และเกณฑ์ชะตาปานกลาง นอกจากนี้ใบเขียนชีวิตไทยยังให้ความสำคัญกับเกณฑ์ชะตาตกอีกด้วย และในใบเขียนชีวิตจีนก็ให้ความสำคัญกับเกณฑ์ชะตาไม่ดีและเกณฑ์ชะตามิขึ้นมิลง

ในหัวข้อย่อย "การมีความสุขและทุกข์คละกัน" พบว่าใบเขียนชีวิตไทยและวัดจีนให้ความสำคัญกับหัวข้อย่อยนี้เหมือนกัน

3. เนื้อคู่ จากข้อมูลเนื้อหาคำทำนายหัวข้อเนื้อคู่ในใบเชียมชีวิตไทยและวัดจีน สรุปได้ดังนี้

3.1 หัวข้อย่อยของเนื้อหาคำทำนายในเรื่องเนื้อคู่ที่ปรากฏในใบเชียมชีวิตไทย ได้แก่ การได้/ไม่ได้คู่ ลักษณะของเนื้อคู่ สาเหตุการไม่ได้คู่ และการใช้ชีวิตคู่ในลำดับเดียวกัน แหล่งที่อยู่ของเนื้อคู่ และคำสอนเรื่องการมีคู่

3.2 หัวข้อย่อยของเนื้อหาคำทำนายในเรื่องเนื้อคู่ที่ปรากฏในใบเชียมชีวิตจีน ได้แก่ การได้/ไม่ได้คู่ การใช้ชีวิตคู่ ลักษณะของเนื้อคู่ แหล่งที่อยู่ของเนื้อคู่ และคำสอนเรื่องการมีคู่ และสาเหตุของการไม่ได้คู่

สรุปได้ว่าใบเชียมชีวิตไทยและวัดจีนให้ความสำคัญกับเนื้อหาคำทำนายในหัวข้อย่อยต่อไปนี้เหมือนกันคือ การได้/ไม่ได้คู่ ลักษณะของเนื้อคู่ สาเหตุของการไม่ได้คู่ การใช้ชีวิตคู่ แหล่งที่อยู่ของเนื้อคู่ และคำสอนเรื่องการมีคู่

4. เจ็บไข้ จากข้อมูลเนื้อหาคำทำนายหัวข้อเจ็บไข้ในใบเชียมชีวิตไทยและวัดจีน สรุปได้ดังนี้

4.1 หัวข้อย่อยของเนื้อหาคำทำนายในเรื่องเจ็บไข้ที่ปรากฏในใบเชียมชีวิตไทย ได้แก่ การหาย/ไม่หายเจ็บไข้ อาการของไข้ สาเหตุความเจ็บไข้ ช่วงเวลาไม่สบาย และคำเตือนเรื่องการรักษา

4.2 หัวข้อย่อยของเนื้อหาคำทำนายในเรื่องเจ็บไข้ที่ปรากฏในใบเชียมชีวิตจีน ได้แก่ การหาย/ไม่หายเจ็บไข้ วิธีแก้เจ็บไข้ คำเตือนให้ระวังการเจ็บไข้ การเจ็บ/ไม่เจ็บไข้ และสาเหตุของการเจ็บไข้

สรุปได้ว่าใบเชียมชีวิตไทยและวัดจีนให้ความสำคัญกับเนื้อหาคำทำนายในหัวข้อย่อยต่อไปนี้เหมือนกันคือ การหาย/ไม่หายเจ็บไข้ สาเหตุของการเจ็บไข้ และคำเตือนเรื่องการรักษา นอกจากนี้ใบเชียมชีวิตไทยยังให้ความสำคัญโดยการระบุถึง อาการของไข้ และช่วงเวลาไม่สบาย ส่วนใบเชียมชีวิตจีนให้ความสำคัญโดยการระบุถึงการเจ็บไข้/ไม่เจ็บไข้ และวิธีแก้เจ็บไข้

5. คติความ จากข้อมูลเนื้อหาคำทำนายหัวข้อคติความในใบเชียมชีวิตไทยและวัดจีน สรุปได้ดังนี้

5.1 หัวข้อย่อยของเนื้อหาคำทำนายในเรื่องคติความที่ปรากฏในใบเชียมชีวิตไทย ได้แก่ ผลของคติ การสืบทอด สาเหตุของการมีคติความ และประเภทของคติ

5.2 หัวข้อย่อยของเนื้อหาคำทำนายในเรื่องคติความที่ปรากฏในใบเขียนชีวิตจีน ได้แก่ ผลของคติ คำสอนเกี่ยวกับการเกิดคติความ การลู่คติ การเกิดคติความและพันโทษ และสาเหตุของคติความ

สรุปได้ว่าใบเขียนชีวิตไทยและวัดจีนให้ความสำคัญกับเนื้อหาคำทำนายในหัวข้อย่อยต่อไปนี้เหมือนกันคือ ผลของคติ การลู่คติ และสาเหตุของการมีคติความ นอกจากนี้ใบเขียนชีวิตไทยยังให้ความสำคัญกับประเภทของคติความได้แก่คติอาญา ส่วนใบเขียนชีวิตจีนให้ความสำคัญกับการเกิดคติความว่าควรจะหาทางยุติและหลีกเลี่ยงจากการเป็นความ และการเกิดคติความและพันโทษ

6. คำสอน จากข้อมูลเนื้อหาคำทำนายหัวข้อคำสอนในใบเขียนชีวิตไทยและวัดจีน สรุปได้ดังนี้

6.1 หัวข้อย่อยของเนื้อหาคำทำนายในเรื่องคำสอนที่ปรากฏในใบเขียนชีวิตไทย จำแนกออกเป็นคำสอนว่าควรทำ และคำเตือนว่าไม่ควรทำในเรื่องต่าง ๆ ดังนี้

6.1.1 คำสอนว่าควรทำ ในหัวข้อย่อยนี้พบว่ามีเนื้อหาคำทำนายในเรื่องคำสอนว่าควรทำ ได้แก่ คำสอนเรื่องการดำเนินชีวิต การพิจารณาเรื่องต่าง ๆ การพูดจา และการปฏิบัติตน

6.1.2 คำเตือนว่าไม่ควรทำ ในหัวข้อย่อยนี้พบว่ามีเนื้อหาคำทำนายในเรื่องคำเตือนว่าไม่ควรทำ ได้แก่ คำเตือนในเรื่องการทำสิ่งหนึ่งสิ่งใด การแสดงความคิด การพูดจา และการแสดงความรู้สึก

6.2 หัวข้อย่อยของเนื้อหาคำทำนายในเรื่องคำสอนที่ปรากฏในใบเขียนชีวิตจีน จำแนกออกได้เป็นคำสอนว่าควรทำ และคำเตือนว่าไม่ควรทำในเรื่องต่าง ๆ ดังนี้

6.2.1 คำสอนว่าควรทำ ในหัวข้อย่อยนี้พบว่า มีเนื้อหาคำทำนายในเรื่องคำสอนว่าควรทำ ได้แก่ คำสอนเรื่องการดำเนินชีวิต การปฏิบัติตน การพิจารณาเรื่องต่างๆ และการพูดจา

6.2.2 คำเตือนว่าไม่ควรทำ ในหัวข้อย่อยนี้พบว่า มีเนื้อหาคำทำนายในเรื่องคำเตือนว่าไม่ควรทำ ได้แก่ คำเตือนในเรื่องการทำสิ่งหนึ่งสิ่งใด การฟังคำพูดของคน การดำเนินชีวิต และการแสดงความคิด

สรุปได้ว่าใบเขียนชีวิตไทยและวัดจีนให้ความสำคัญกับเนื้อหาคำทำนายในหัวข้อ

ย่อยต่อไปนี้เหมือนกันคือ คำสอนว่าควรทำ และคำเตือนว่าไม่ควรทำ

ใบเขียนชีวิตไทยและวัดจีนให้ความสำคัญกับเนื้อหาคำทำนายในหัวข้อย่อยคำสอนว่าควรทำเหมือนกันคือ คำสอนเรื่องการดำเนินชีวิต การพิจารณาเรื่องต่างๆ การพูดจา และการปฏิบัติตน

ใบเขียนชีวิตไทยและวัดจีนให้ความสำคัญกับเนื้อหาคำทำนายในหัวข้อย่อยคำเตือนว่าไม่ควรทำเหมือนกันคือ คำเตือนเรื่องการทำสิ่งหนึ่งสิ่งใด และการแสดงความคิด นอกจากนี้ใบเขียนชีวิตไทยยังให้ความสำคัญกับคำเตือนในเรื่องการพูดจาและการแสดงความรู้สึกอีกด้วย ส่วนใบเขียนชีวิตจีนก็ให้ความสำคัญกับคำเตือนในเรื่องการฟังคำพูดของคนและการดำเนินชีวิต

7. ของหาย จากข้อมูลเนื้อหาคำทำนายหัวข้อของหายในใบเขียนชีวิตไทยและวัดจีน สรุปได้ดังนี้

7.1 หัวข้อย่อยของเนื้อหาคำทำนายในเรื่องของหายที่ปรากฏในใบเขียนชีวิตไทย ได้แก่ การได้/ไม่ได้คืน ระยะเวลาที่ได้คืน ความยากลำบากในการหาให้พบ ขนาดของสิ่งของที่หาย และความรู้สึกเป็นทุกข์เมื่อของหาย

7.2 หัวข้อย่อยของเนื้อหาคำทำนายในเรื่องของหายที่ปรากฏในใบเขียนชีวิตจีน ได้แก่ สิ่งที่สูญหาย และการได้/ไม่ได้คืน

สรุปได้ว่าใบเขียนชีวิตไทยและวัดจีนให้ความสำคัญกับเนื้อหาคำทำนายในหัวข้อย่อยต่อไปนี้เหมือนกันคือ การได้/ไม่ได้คืน

นอกจากนี้ใบเขียนชีวิตไทยยังให้ความสำคัญกับระยะเวลาที่ได้คืน ความยากลำบากในการหาให้พบ ขนาดของสิ่งของที่หาย และความรู้สึกเป็นทุกข์เมื่อของหาย ส่วนใบเขียนชีวิตจีนก็ให้ความสำคัญกับสิ่งที่สูญหายไป

8. อันตราย จากข้อมูลเนื้อหาคำทำนายหัวข้ออันตรายในใบเขียนชีวิตไทยและวัดจีน สรุปได้ดังนี้

8.1 หัวข้อย่อยของเนื้อหาคำทำนายในเรื่องอันตรายที่ปรากฏในใบเขียนชีวิตไทย ได้แก่ การไม่มีอันตราย คำเตือนให้ระวังอันตราย และการมีอันตราย

8.2 หัวข้อย่อยของเนื้อหาคำทำนายในเรื่องอันตรายที่ปรากฏในใบเขียนชีวิตจีน ได้แก่ สาเหตุของความเดือดร้อน การไม่มีอันตราย คำเตือนให้ระวังอันตราย และลักษณะของการได้รับอันตราย

สรุปได้ว่าไบเซียมชีวัดไทยและวัดจีนให้ความสำคัญกับเนื้อหาคำทำนายในหัวข้อย่อยต่อไปนี้เหมือนกันคือ การไม่มีอันตราย และคำเตือนให้ระวังอันตราย นอกจากนี้ไบเซียมชีวัดไทยยังให้ความสำคัญกับการมีอันตราย ส่วนไบเซียมชีวัดจีนก็ให้ความสำคัญกับสาเหตุของความเดือดร้อน และลักษณะของการได้รับอันตราย

9. ความสำเร็จ/ไม่สำเร็จ จากข้อมูลเนื้อหาคำทำนายหัวข้อความสำเร็จ/ไม่สำเร็จในไบเซียมชีวัดไทยและวัดจีน สรุปได้ดังนี้

9.1 หัวข้อย่อยของเนื้อหาคำทำนายในเรื่องความสำเร็จ/ไม่สำเร็จ ที่ปรากฏในไบเซียมชีวัดไทย จำแนกออกเป็นความสำเร็จ และความไม่สำเร็จ ดังนี้

9.1.1 ความสำเร็จ ในหัวข้อย่อยนี้พบว่า มีเนื้อหาคำทำนายในเรื่องความสำเร็จ ได้แก่ สิ่งที่ทำสำเร็จ ระยะเวลาแห่งความสำเร็จ และวิธีทำให้ประสบความสำเร็จ

9.1.2 ความไม่สำเร็จ ในหัวข้อย่อยนี้พบว่า มีเนื้อหาคำทำนายในเรื่องความไม่สำเร็จ ได้แก่ สิ่งที่ทำไม่สำเร็จ และสาเหตุของความไม่สำเร็จ

9.2 หัวข้อย่อยของเนื้อหาคำทำนายในเรื่องความสำเร็จ/ไม่สำเร็จ ที่ปรากฏในไบเซียมชีวัดจีน จำแนกออกเป็น ความสำเร็จและความไม่สำเร็จ ดังนี้

9.2.1 ความสำเร็จ ในหัวข้อย่อยนี้พบว่า มีเนื้อหาคำทำนายในเรื่องความสำเร็จ ได้แก่ สิ่งที่ทำสำเร็จ วิธีทำให้ประสบความสำเร็จ และระยะเวลาแห่งความสำเร็จ

9.2.2 ความไม่สำเร็จ ในหัวข้อย่อยนี้พบว่า มีเนื้อหาคำทำนายในเรื่องความไม่สำเร็จ ได้แก่ สิ่งที่ทำไม่สำเร็จ และสาเหตุของความไม่สำเร็จ

สรุปได้ว่าไบเซียมชีวัดไทยและวัดจีนให้ความสำคัญกับเนื้อหาคำทำนายในหัวข้อย่อยต่อไปนี้เหมือนกันคือ ความสำเร็จและความไม่สำเร็จ

ไบเซียมชีวัดไทยและวัดจีนให้ความสำคัญกับเนื้อหาคำทำนายในหัวข้อย่อยความสำเร็จเหมือนกัน คือ สิ่งที่ทำสำเร็จ ระยะเวลาแห่งความสำเร็จ และวิธีทำให้ประสบความสำเร็จ

ไบเซียมชีวัดไทยและวัดจีนให้ความสำคัญกับเนื้อหาคำทำนายในหัวข้อย่อยความไม่สำเร็จเหมือนกันคือ สิ่งที่ทำไม่สำเร็จและสาเหตุของความไม่สำเร็จ

10. บุตร จากข้อมูลเนื้อหาคำทำนายหัวข้อบุตรในใบเชียมชีวิตไทยและวัดจีนสรุปได้ดังนี้

10.1 หัวข้อย่อยของเนื้อหาคำทำนายในเรื่องบุตรที่ปรากฏในใบเชียมชีวิตไทย ได้แก่ เพศของบุตร ลักษณะของบุตร การไม่ได้บุตร และสาเหตุที่ไม่ได้บุตร

10.2 หัวข้อย่อยของเนื้อหาคำทำนายในเรื่องบุตรที่ปรากฏในใบเชียมชีวิตจีน ได้แก่ การได้บุตร เพศของบุตร ลักษณะของบุตร และวิธีทำให้ได้บุตร และระยะเวลาที่จะได้บุตร

สรุปได้ว่าใบเชียมชีวิตไทยและวัดจีนให้ความสำคัญกับเนื้อหาคำทำนายในหัวข้อย่อยต่อไปนี้อย่างยิ่งคือ เพศของบุตร และลักษณะของบุตร นอกจากนี้ใบเชียมชีวิตไทยยังให้ความสำคัญกับการไม่ได้บุตร และสาเหตุที่ยังไม่ได้บุตร ส่วนใบเชียมชีวิตจีนให้ความสำคัญกับวิธีทำให้ได้บุตร และระยะเวลาที่จะได้บุตร

11. ผู้อุปถัมภ์/พินิจ จากข้อมูลเนื้อหาคำทำนายหัวข้อผู้อุปถัมภ์และพินิจในใบเชียมชีวิตไทยและวัดจีน สรุปได้ดังนี้

11.1 หัวข้อย่อยของเนื้อหาคำทำนายในเรื่องผู้อุปถัมภ์/พินิจที่ปรากฏในใบเชียมชีวิตไทย ได้แก่ การมีผู้อุปถัมภ์ ลักษณะของผู้อุปถัมภ์ การไม่มีผู้อุปถัมภ์ และบุคคลที่มาเป็นผู้อุปถัมภ์

11.2 หัวข้อย่อยของเนื้อหาคำทำนายในเรื่องผู้อุปถัมภ์/พินิจมีปรากฏในใบเชียมชีวิตจีน ได้แก่ บุคคลที่มาเป็นผู้อุปถัมภ์ และลักษณะของผู้อุปถัมภ์

สรุปได้ว่าใบเชียมชีวิตไทยและวัดจีนให้ความสำคัญกับเนื้อหาคำทำนายในหัวข้อย่อยต่อไปนี้อย่างยิ่งคือ บุคคลที่มาเป็นผู้อุปถัมภ์ และลักษณะของผู้อุปถัมภ์ นอกจากนี้ใบเชียมชีวิตไทยยังให้ความสำคัญกับการมีผู้อุปถัมภ์และการไม่มีผู้อุปถัมภ์อีกด้วย ซึ่งใบเชียมชีวิตจีนไม่มีการระบุถึงเรื่องนี้

12. อาชีพ/การงาน จากข้อมูลเนื้อหาคำทำนายหัวข้ออาชีพ/การงานในใบเชียมชีวิตไทยและวัดจีน สรุปได้ดังนี้

12.1 หัวข้อย่อยของเนื้อหาคำทำนายในเรื่องอาชีพ/การงานที่ปรากฏในใบเชียมชีวิตไทย ได้แก่ ประเภทของอาชีพ ลักษณะของงาน การได้งานทำมีเงินใช้และค่าตอบแทนเกี่ยวกับการทำงาน

12.2 หัวข้อย่อยของเนื้อหาคำทำนายในเรื่องอาชีพ/การงานที่ปรากฏ

ในโบเชียมชิวัดจิน ได้แก่ ประเภทของอาชีพ ผลของการทำงาน ลักษณะของงาน และ ค่าเดือนเกี่ยวกับการทำงาน

สรุปได้ว่าโบเชียมชิวัดไทยและวัดจินให้ความสำคัญกับเนื้อหาคำทำนายในหัวข้อย่อยต่อไปนี้อย่างเหมือนกันคือ ประเภทของอาชีพ ลักษณะของงาน และค่าเดือนเกี่ยวกับการทำงาน นอกจากนี้โบเชียมชิวัดไทยยังให้ความสำคัญกับการได้งานทำและมีเงินใช้ ส่วนโบเชียมชิวัดจินให้ความสำคัญกับผลของการทำงาน

13. มิตร จากข้อมูลเนื้อหาคำทำนายหัวข้อมิตรในโบเชียมชิวัดไทยและวัดจิน สรุปได้ดังนี้

13.1 หัวข้อย่อยของเนื้อหาคำทำนายในเรื่องมิตรที่ปรากฏในโบเชียมชิวัดไทย ได้แก่ ความสัมพันธ์ระหว่างมิตร การหาเพื่อนใหม่ ลักษณะของมิตร และ ประเภทของเพื่อน

13.2 หัวข้อย่อยของเนื้อหาคำทำนายในเรื่องมิตรที่ปรากฏในโบเชียมชิวัดจิน ได้แก่ การมีเพื่อนใหม่ และการมีความเข้าใจกัน

สรุปได้ว่าโบเชียมชิวัดไทยและวัดจินให้ความสำคัญกับเนื้อหาคำทำนายในหัวข้อย่อยต่อไปนี้อย่างเหมือนกันคือ การมีเพื่อนใหม่ นอกจากนี้โบเชียมชิวัดไทยยังให้ความสำคัญกับความสัมพันธ์ระหว่างมิตร ลักษณะของมิตร และประเภทของเพื่อน ส่วนโบเชียมชิวัดจินให้ความสำคัญกับความเข้าใจอันดีต่อกัน

14. การเดินทาง จากข้อมูลเนื้อหาคำทำนายหัวข้อการเดินทางในโบเชียมชิวัดไทยและวัดจิน สรุปได้ดังนี้

14.1 หัวข้อย่อยของเนื้อหาคำทำนายเรื่องการเดินทางที่ปรากฏในโบเชียมชิวัดไทย ได้แก่ ความสะดวกสบายในการเดินทาง การมีอันตรายในการเดินทาง ทิศทางในการเดินทาง เวลาในการเดินทาง และการเดินทางย้ายถิ่นฐาน

14.2 หัวข้อย่อยของเนื้อหาคำทำนายเรื่องการเดินทางที่ปรากฏในโบเชียมชิวัดจิน ได้แก่ ความประสบผลในการเดินทาง ความปลอดภัยในการเดินทาง การเดินทางไกลไม่ดี ความราบรื่นในการเดินทาง ค่าเดือนห้ามเดินทาง ทิศและระยะทาง เวลาในการเดินทาง และเดินทางไกลมีความสุข

สรุปได้ว่าโบเชียมชิวัดไทยและวัดจินให้ความสำคัญกับเนื้อหาคำทำนายในหัวข้อย่อยต่อไปนี้อย่างเหมือนกันคือ ทิศทางในการเดินทาง เวลาในการเดินทาง และความปลอดภัยในการ

เดินทาง นอกจากนี้โบเชียมชีวิตไทยยังให้ความสำคัญกับความสะอาดกลสบายในการเดินทาง และการเดินทางย้ายถิ่นฐานก็ยังมีความนับถือ ส่วนโบเชียมชีวิตจีนให้ความสำคัญกับความประสพผลในการเดินทาง ความราบรื่นในการเดินทาง ค่าเดือนห้ามเดินทาง และเดินทางไกลจะมีความสุข

จากผลการวิเคราะห์เนื้อหาคำทำนายในโบเชียมชีวิตไทยและวัดจีนดังกล่าวข้างต้น พบว่า จาก 14 หัวข้อเนื้อหาคำทำนายที่ปรากฏซ้ำกันในโบเชียมชีวิตไทยและวัดจีนจะปรากฏ หัวข้อย่อยต่าง ๆ ที่เป็นในทำนองเดียวกันสามารถสรุปได้ 11 หัวข้อย่อย ดังนี้

1. ประเภท เช่น ประเภทของลาภที่เป็นรูปธรรมและนามธรรม
2. ลักษณะ เช่น ลักษณะที่ดี/ไม่ดีของลาภ ลักษณะของงานที่มีความมั่นคงก้าวหน้า
3. การได้และไม่ได้รับสิ่งต่าง ๆ เช่น การได้และไม่ได้คู่ การได้และไม่ได้สิ่งของหายกลับคืน
4. สาเหตุของการได้และไม่ได้รับสิ่งต่างๆ เช่น สาเหตุของการได้ลาภ สาเหตุของการมีความทุกข์
5. แหล่ง ทิศทางและระยะทาง เช่น แหล่งของลาภ แหล่งที่อยู่ของเนื้อคู่ ทิศทางและระยะทางในการเดินทาง
6. ระดับปริมาณ เช่น ระดับของความสุภาพที่ได้รับ ปริมาณของลาภที่ได้
7. เวลา เช่น เวลาในการเดินทาง ระยะเวลาในการหายไ้
8. วิธีแก้ไขเหตุต่าง ๆ เช่น วิธีแก้ไขให้พ้นทุกข์คือ การสละเดาเคราะห์ วิธีแก้ไขการเจ็บไข้ คือให้หาหมอ
9. คำสอนและคำเตือน เช่น คำสอนเรื่องการมีคู่ คำสอนเรื่องการทำงาน คำเตือนให้ระวังอันตราย คำเตือนเรื่องการเดินทาง
10. การได้รับผล เช่น ผลของการสุคติความ ผลของการทำงาน
11. วิธีทำให้ได้รับผลต่างๆ เช่น วิธีทำให้ประสบความสำเเร็จ วิธีทำให้ได้บุตร

ข. ผลการศึกษาการวิเคราะห์ภาษาที่ปรากฏในโบเชียมชีวิตไทยและวัดจีนพบว่า ในหัวข้อภาษาคำทำนายที่ปรากฏซ้ำกันในโบเชียมชีวิตไทยและวัดจีนจะมีความหมายตามหลักการจำแนกความหมายเหมือนกัน ดังตารางสรุปความหมาย ดังนี้

ตาราง 21 เปรียบเทียบความหมายของหัวข้อภาษาคำทำนายที่ปรากฏในใบเขียนชีวิตไทย และวัดจีน

วัดไทย		วัดจีน		ความหมาย (Meanings)	Class
ลำดับ ที่	หัวข้อ	ลำดับ ที่	หัวข้อ		
1	ลาภยศ	1	ลาภยศ	728.1 prosperity	7
2	ชะตา	2	ชะตา	640.2 destiny	7
3	เนื้อคู่	3	เนื้อคู่	933 marriage	8
4	เจ็บไข้	4	เจ็บไข้	686.52 sick	7
5	คดีความ	6	คดีความ	1004.1 lawsuit	8
6	คำสอน	5	คำสอน	562 instruction	6
7	ของหาย	13	การสูญเสีย/ของหาย	812 loss	7
8	อันตราย	9	อันตราย	675.3 harm	7
9	ความสำเร็จ/ ไม่สำเร็จ	10	ความสำเร็จ/ ไม่สำเร็จ	724 successfulness/ 725.1 unsuccessfulness	7
10	บุตร	11	บุตร	125.3 child	1
11	ผู้อุปถัมภ์/พึ่งพา	12	ผู้อุปถัมภ์/พึ่งพา	787.9 supporter	7
12	อาชีพ/การงาน	8	อาชีพ/การงาน	656.6 vocation	7
13	มิตร	14	มิตร	928 friend	8
14	การเดินทาง	7	การเดินทาง	273.2 travel	2

ในหัวข้อภาษาคำทำนายที่ซ้ำกันในใบเขียนชีวิตไทยและวัดจีนยังพบว่าการใช้ภาษา
ทั้งที่เหมือนกันและต่างกัน สรุปได้ดังนี้

1. ลาภยศ (Prosperity)

1.1 ภาษาที่ปรากฏเหมือนกันในใบเขียนชีวิตไทยและวัดจีนระบุถึง ประเภทของลาภ ได้แก่ ข้าทาส ทรัณย์สินเงินทอง ของใช้สอย เกียรติยศชื่อเสียง และยศถาบรรดาศักดิ์ ลักษณะของลาภที่ได้ ได้แก่ ลักษณะไม่ดี การได้/ไม่ได้ลาภ ได้แก่ ได้ลาภ ไม่ได้ลาภ และความยากลำบากในการแสวงหาลาภ และปริมาณของลาภ ได้แก่ มาก ปานกลาง และน้อย

1.2 ภาษาที่ปรากฏต่างกันใบเขียนชีวิตไทยและวัดจีน

- ภาษาที่ปรากฏในใบเขียนชีวิตไทยระบุถึงประเภทของลาภ ได้แก่ บ้าน และอำนาจวาสนา ลักษณะของลาภที่ได้ ได้แก่ ลาภที่มีลักษณะดี สาเหตุของการได้ลาภ ได้แก่ มีโชคดี ถูกหวย และมีผู้นำมาให้ สาเหตุการไม่ได้ลาภ ได้แก่ ชะตาตก และกรรมเก่า ระยะเวลาที่ได้ลาภ ได้แก่ สามเดือน ปลายเดือน ข้า และไม่ข้า แหล่งของลาภ ได้แก่ ทิศทักษิณประจิม และทิศอุดร วิธีทำให้มีลาภ ได้แก่ สะเดาะเคราะห์ ไหว้พระและพ่อแม่ ทำกรรมดี ใช้ความหมั่นเพียร และตนเองกระทำให้มีลาภ และคำสอนเรื่องลาภ ได้แก่ พพอใจในของของตน

- ภาษาที่ปรากฏในใบเขียนชีวิตจีนระบุถึงประเภทของลาภ ได้แก่ ลัตว์ 4 เท้า 2 เท้า และผ้าผ่อน สาเหตุของการได้ลาภ ได้แก่ มีผู้ให้ เพราะความดี ความเพียร กุศลที่ทำไว้ และชนะการแข่งขันด้านเกียรติ ระยะเวลาที่ได้ลาภ ได้แก่ มาเป็นระยะ และเร็ว แหล่งของลาภ ได้แก่ ทางเดิน และหลายแห่ง และคำสอนเรื่องลาภ ได้แก่ อย่าโลภมาก และหลีกเลี่ยงการหาเงินที่ไม่เป็นมงคล

2. ชะตา (Destiny)

2.1 ภาษาที่ปรากฏเหมือนกันในใบเขียนชีวิตไทยและวัดจีนระบุถึง ผู้ที่ได้รับความสุข ได้แก่ บุคคลในครอบครัว สาเหตุของการมีความสุข ได้แก่ ปฏิบัติตามหลักพุทธศาสนา มีคนรักใคร่ และมีโชควาสนาดี ลักษณะของความสุขที่ได้รับ ได้แก่ ความสุขทางกายและทางใจ ระดับของความสุขที่ได้รับ ได้แก่ มาก สาเหตุของการมีความสุขได้แก่ กรรมสนอง และจากบ้านที่อยู่อาศัย แนวทางแก้ไขให้พ้นทุกข์ ได้แก่ การสะเดาะเคราะห์ การมีความสุขและทุกข์คละกัน และระดับของเกณฑ์ชะตา ได้แก่ ดี และปานกลาง

2.2 ภาษาที่ปรากฏต่างกันใบเขียนชีวิตไทยและวัดจีน

- ภาษาที่ปรากฏในใบเขียนชีวิตไทยระบุถึง ผู้ที่ได้รับความสุข ได้แก่ ไม่เลือกว่าหญิงชาย สาเหตุของการมีความสุข ได้แก่ มีเงินจับจ่าย และมีที่อยู่อาศัย ระยะ

เวลาของการมีความสุข ได้แก่ ปัจจุบันและอนาคต ระดับของความสุขที่ได้รับ ได้แก่ น้อยลง ผู้ที่มีความทุกข์ ได้แก่ ตนเอง สาเหตุของการมีความสุข ได้แก่ การกระทำของตนเอง การงาน และผู้หญิง ระยะเวลาของการมีความสุข ได้แก่ ปีนี้ลักษณะของความสุขที่ได้รับ ได้แก่ ทางกายและใจ คำเตือนเรื่องจะมีความสุข และเกณฑ์ชะตาตก

- ภาษาที่ปรากฏในใบเขียนชีวิตจีนระบุถึง ผู้ที่ได้รับความสุข ได้แก่ ผู้เฒ่า สาเหตุของการมีความสุข ได้แก่ ได้กลับบ้าน ระยะเวลาของการมีความสุข ได้แก่ ทุกเมื่อ และทุกเวลา คำสอนเพื่อให้มีความสุข ได้แก่ ให้หมั่นเพียร ระดับของเกณฑ์ชะตา ได้แก่ ไม่ดี และมีขึ้นมิลง และผู้กำหนดเกณฑ์ชะตา ได้แก่ พระเจ้า

3. เนื้อคู่ (Marriage)

3.1 ภาษาที่ปรากฏเหมือนกันในใบเขียนชีวิตไทยและวัดจีนระบุถึง การได้/ไม่ได้คู่ ได้แก่ ได้คู่ ไม่ได้คู่ และได้คู่แต่ต้องอาศัยเวลา แหล่งที่อยู่ของเนื้อคู่ ได้แก่ อยู่ไม่ไกล การใช้ชีวิตคู่ ได้แก่ ไม่ราบรื่น และลักษณะที่ไม่ดีของเนื้อคู่ ได้แก่ นำความทุกข์มาให้

3.2 ภาษาที่ปรากฏต่างกันใบเขียนชีวิตไทยและวัดจีน

- ภาษาที่ปรากฏในใบเขียนชีวิตไทยระบุถึง ลักษณะที่ดีของเนื้อคู่ ได้แก่ ลักษณะดี ความประพฤติดี รูปลักษณ์ดี มีความเหมาะสมด้านศักดิ์ศรี มีสติปัญญา และมีจิตใจดี ลักษณะที่ไม่ดีของเนื้อคู่ ได้แก่ ลักษณะไม่ดี และความประพฤติไม่ดี แหล่งที่อยู่ของเนื้อคู่ ได้แก่ อยู่ต่างถิ่น การใช้ชีวิตคู่ ได้แก่ ราบรื่น สาเหตุของการไม่ได้คู่ ได้แก่ อยู่ไกลกัน รักคนมีเจ้าของ พูดไม่เก่ง และไม่สมศักดิ์ศรี และคำสอนเรื่องการมีคู่ ได้แก่ ให้ใช้ความดีผูกใจ

- ภาษาที่ปรากฏในใบเขียนชีวิตจีนระบุถึง ลักษณะที่ดีของเนื้อคู่ ได้แก่ มีทรัพย์สิน และคู่ที่น่าพึงพอใจ แหล่งที่อยู่ของเนื้อคู่ ได้แก่ อยู่ไกล การใช้ชีวิตคู่ ได้แก่ ยังยืน และมีบุตรด้วยกัน สาเหตุของการไม่ได้คู่ ได้แก่ มีอุปสรรค และคำสอนเรื่องการมีคู่ ได้แก่ ดูให้ดีก่อน ให้รีบจัดการ และหมั่นติดต่อ

4. เจ็บไข้ (Ill)

4.1 ภาษาที่ปรากฏเหมือนกันในใบเขียนชีวิตไทยและวัดจีนระบุถึง การหาย/ไม่หายเจ็บไข้ ได้แก่ หายไข้ หายเร็ว หายช้า และทุเลา

4.2 ภาษาที่ปรากฏต่างกันใบเขียนชีวิตไทยและวัดจีน

- ภาษาที่ปรากฏในใบเขียนชีวิตไทยระบุถึง การหาย/ไม่หายเจ็บไข้ ได้แก่ มีโอกาสหาย ไม่หาย หายยาก และทรงกับทรุด อาการของไข้ ได้แก่ รุนแรง และไม่รุนแรง สาเหตุของความเจ็บไข้ ได้แก่ ต้องน้ำค้าง ช่วงเวลาไม่สบาย ได้แก่ ฤดูนี้ และคำเตือนเรื่องการรักษา ได้แก่ อย่ารีบรักษาเกินไป

- ภาษาที่ปรากฏในใบเขียนชีวิตจีนระบุถึง การหาย/ไม่หายเจ็บไข้ ได้แก่ หายง่าย หายยาก และไม่ค่อยรอด สาเหตุของความเจ็บไข้ ได้แก่ มีผู้ทำให้เจ็บไข้ การเจ็บไข้ การไม่เจ็บไข้ วิธีแก้การเจ็บไข้ ได้แก่ ให้หมอรักษา และหมั่นทำบุญ และ คำเตือนให้ระวังการเจ็บไข้ ได้แก่ ระวังไข้หวา คนสูงอายุป่วยไข้ไม่ค่อยรอด และเด็ก“ในบ้านระวังเป็นโรคผิวดาด

5. คดีความ (Lawsuit)

5.1 ภาษาที่ปรากฏเหมือนกันในใบเขียนชีวิตไทยและวัดจีนระบุถึง ผลของคดี ได้แก่ ชนะคดี สาเหตุที่ทำให้ชนะคดี ได้แก่ มีผู้ช่วยเหลือ และแพ้คดี การสู้คดี ได้แก่ เป็นต่อและได้เปรียบ

5.2 ภาษาที่ปรากฏต่างกันใบเขียนชีวิตไทยและวัดจีน

- ภาษาที่ปรากฏในใบเขียนชีวิตไทยระบุถึง สาเหตุที่ทำให้ชนะคดี ได้แก่ ชะตาดี สะเดาะเคราะห์ พุทธความจริง และมีหลักฐาน การแพ้คดี ได้แก่ ให้หาทางหนี ผลออกมาไม่สู้ดี ผลออกมาดี ผลเสมอตัว และผลกำกวม การสู้คดี ได้แก่ สู้ยาก และสู้ได้ สาเหตุของการมีคดีความ ได้แก่ ความเลินเล่อ และเพราะผู้หญิง และประเภทของคดี ได้แก่ คดีอาญา

- ภาษาที่ปรากฏในใบเขียนชีวิตจีนระบุถึง การเกิดคดีความ การพ้นโทษ สาเหตุที่ทำให้ชนะคดี ได้แก่ เสียเงินจึงชนะ การสู้คดี ได้แก่ เสียเปรียบ และมีทางประนีประนอม สาเหตุของการมีคดีความ ได้แก่ เพราะขี้เมีย และคำสอนเกี่ยวกับการเกิดคดีความ ได้แก่ พยายามหลีกเลี่ยงการเป็นความ และอย่าสู้ความ

6. คำสอน (Instruction)

6.1 ภาษาที่ปรากฏเหมือนกันในใบเขียนชีวิตไทยและวัดจีนระบุถึง สิ่งที่ดีควรทำ ได้แก่ การพูดจาให้สงบปากคำ การดำเนินชีวิตด้านการงาน ได้แก่ ให้อยู่หมั่นเพียร การดำเนินชีวิตโดยยึดหลักธรรม ได้แก่ เชื่อเรื่องบุญกรรม และทำบุญกุศล การปฏิบัติตน ได้แก่ คบคนดูให้ดีเสียก่อน ให้ชื่อสัตย์สุจริต และมีมานะอดทนอย่าท้อแท้ การพิจารณาเรื่อง

ต่างๆ ได้แก่ ให้ใช้ปัญญา และสิ่งที่ไม่ควรทำ ได้แก่ อย่าประมาท อย่าโลภมาก การแสดงความคิด ได้แก่ อย่าคิดมาก

6.2 ภาษาที่ปรากฏต่างกันในใบเขียนชีวิตไทยและวัดจีน

- ภาษาที่ปรากฏในใบเขียนชีวิตไทยระบุถึง การดำเนินชีวิตอย่างไรให้ พลัดพลั้ง การดำเนินชีวิตด้านการงาน ได้แก่ ทำงานสุจริต และให้ปรึกษาผู้ใหญ่ การดำเนินชีวิตโดยยึดหลักธรรม ได้แก่ ปฏิบัติธรรม ละความโลภโกรธหลง ผ่เมตตา เชื่อเรื่องเกิดแก่เจ็บตาย และรักษาตนให้พ้นจากอันตราย การปฏิบัติตน ได้แก่ เคารนผู้ใหญ่ มีความร่วมมือ และฟังคำสอนสั่ง การพิจารณาเรื่องต่างๆ ได้แก่ ให้ตรึกตรอง และยับยั้งชั่งใจ และสิ่งที่ไม่ควรทำ ได้แก่ การพูดจาโวยวาย โต้เถียง การทำสิ่งหนึ่งสิ่งใด ได้แก่ อย่าอวดพลาญ อย่ารีบร้อน อย่าใจเบา และอย่าทะนงตน การแสดงความคิด ได้แก่ อย่าคิดรวนเร และการแสดงความรู้สึก ได้แก่ อย่าอาฆาต

- ภาษาที่ปรากฏในใบเขียนชีวิตจีนระบุถึง การดำเนินชีวิตโดยยึดหลักธรรม ได้แก่ มีคุณธรรม ทำความดี และทำสมาธิ การปฏิบัติตน ได้แก่ ให้ถ่อมตน รู้จักพอ และทำใจให้เบิกบาน การพิจารณาเรื่องต่างๆ ได้แก่ ใช้ความสุ่มเสี่ยงเย็น และสิ่งที่ไม่ควรทำ ได้แก่ อย่าเชื่อคนง่าย อย่าฟังคำคนล่อลวง การทำสิ่งหนึ่งสิ่งใด ได้แก่ อย่าทุจริต และอย่าทำเหมือนที่ผ่านมา และการดำเนินชีวิต ได้แก่ อย่าเอาธุระของผู้อื่นมาเป็นธุระตนเอง

7. ของหาย (Loss)

7.1 ภาษาที่ปรากฏเหมือนกันในใบเขียนชีวิตไทยและวัดจีน ได้แก่ การได้คืน และการไม่ได้คืน

7.2 ภาษาที่ปรากฏต่างกันใบเขียนชีวิตไทยและวัดจีน

- ภาษาที่ปรากฏในใบเขียนชีวิตไทยระบุถึง สิ่งที่ได้คืน ได้แก่ สิ่งของ เงินทอง ฝีมือ และคนหนี ระยะเวลาที่ได้คืน ได้แก่ ช้า และเร็ว สิ่งที่ไม่ได้คืน ได้แก่ สิ่งของ และคน ความยาก-ง่ายในการหาให้พบ ได้แก่ หายาก ขนาดของที่หาย ได้แก่ ขนาดเล็ก และความรู้สึกเมื่อของหาย ได้แก่ เป็นทุกข์

- ภาษาที่ปรากฏในใบเขียนชีวิตจีนระบุถึง สิ่งทีสูญเสีย ได้แก่ ทรัพย์ และของรัก

8. อันตราย (Harm)

8.1 ภาษาที่ปรากฏเหมือนกันในใบเขียนชีวิตไทยและวัดจีนระบุถึง สาเหตุของการมีอันตราย ได้แก่ จากศัตรู และการพลาดแคล้วจากอันตราย

8.2 ภาษาที่ปรากฏต่างกันใบเขียนชีวิตไทยและวัดจีน

- ภาษาที่ปรากฏในใบเขียนชีวิตไทยระบุถึง สาเหตุของการมีอันตราย ได้แก่ จากคนใกล้ชิด คำเตือนให้ระวังอันตราย ได้แก่ ระวังตัว ระวังเรื่องการเดิน ระวังศัตรู และระวังเพื่อนสนิท การไม่มีอันตราย ได้แก่ ศัตรูทำร้ายไม่ได้ ศัตรูนิทาน ศัตรูไม่กล้าทำอันตราย และศัตรูไม่คิดร้าย

- ภาษาที่ปรากฏในใบเขียนชีวิตจีนระบุถึง สาเหตุของความเดือดร้อน ได้แก่ จากผู้อื่น จากลาภยศ จากถ้อยความ และจากกรรมกรรมสิ่ง คำเตือนให้ระวังอันตราย ได้แก่ ระวังเหตุที่จะทำให้เกิดอันตราย และอย่าประมาท ลักษณะของอันตราย ได้แก่ เลือดตกยางออก สาเหตุที่ไม่มีอันตราย ได้แก่ มีผู้ใหญ่ป้องกัน

9. ความสำเร็จ/ไม่สำเร็จ (Successfulness/Unsuccessfulness)

9.1 ภาษาที่ปรากฏเหมือนกันในใบเขียนชีวิตไทยและวัดจีนระบุถึง สิ่งที่ทำสำเร็จ ได้แก่ ทุกสิ่ง สิ่งที่ดี และสิ่งที่ทำ

9.2 ภาษาที่ปรากฏต่างกันใบเขียนชีวิตไทยและวัดจีน

- ภาษาที่ปรากฏในใบเขียนชีวิตไทยระบุถึง สิ่งที่ทำสำเร็จ ได้แก่ กิจกรรมงาน และการศึกษา ระยะเวลาแห่งความสำเร็จ ได้แก่ ช้า และเร็ว วิธีทำให้ประสบความสำเร็จ ได้แก่ ยังไม่ถึงเวลา สิ่งที่ไม่สำเร็จ ได้แก่ สิ่งที่ดี และสิ่งที่ทำ และสาเหตุของความสำเร็จ ได้แก่ ยังไม่ถึงเวลา

- ภาษาที่ปรากฏในใบเขียนชีวิตจีนระบุถึง ระยะเวลาแห่งความสำเร็จ ได้แก่ ในไม่ช้า และเมื่อถึงเวลา วิธีทำให้ประสบความสำเร็จ ได้แก่ ความหมั่นเพียร บุญกุศลเดิม อย่าทำเกินตัว ทำความดี และมีความร่วมมือ สิ่งที่ไม่สำเร็จ ได้แก่ สิ่งหนึ่งสิ่งใด และกรรมกรรมสิ่ง และสาเหตุของความไม่สำเร็จ ได้แก่ สาเหตุจากคน โชคชะตาขัด และมีอุปสรรค

10. บุตร (Child)

10.1 ภาษาที่ปรากฏเหมือนกันในใบเขียนชีวิตไทยและวัดจีนระบุถึง เพศของบุตร ได้แก่ ชาย และหญิง

10.2 ภาษาที่ปรากฏต่างกันใบเขียนชีวิตไทยและวัดจีน

- ภาษาที่ปรากฏในใบเขียนชีวิตไทยระบุถึง ลักษณะของบุตร ได้แก่ ฝังพาได้ ฝังพาไม่ได้ บุตรที่ประเสริฐ และถูกใจพ่อแม่ และการไม่ได้บุตร ได้แก่ ไม่ได้บุตร และบุตรยังไม่เกิด

- ภาษาที่ปรากฏในใบเขียนชีวิตจีนระบุถึง ได้บุตร ลักษณะของบุตร ได้แก่ เลี้ยงยาก และฉลาดรักดี วิธีทำให้ได้บุตร ได้แก่ ผลบุญที่ทำไว้ และขอผู้อื่นหรือบนบานศาลกล่าว และระยะเวลาที่จะได้บุตร ได้แก่ ไม่ช้า และเร็วๆ นี้

11. ผู้อุปถัมภ์/ฝังพา (Supporter)

11.1 ภาษาที่ปรากฏเหมือนกันในใบเขียนชีวิตไทยและวัดจีนระบุถึง ผู้อุปถัมภ์ ได้แก่ ผู้ใหญ่

11.2 ภาษาที่ปรากฏต่างกันใบเขียนชีวิตไทยและวัดจีน

- ภาษาที่ปรากฏในใบเขียนชีวิตไทยระบุถึง ผู้อุปถัมภ์ ได้แก่ ญาติมิตร ผู้หญิง และคนใกล้ชิด ลักษณะของผู้อุปถัมภ์ ได้แก่ มีเมตตาอารี รูปลักษณ์ดี มีธรรม และมีความมั่นคง และได้พบผู้อุปถัมภ์ ได้แก่ ได้พบ และจะมี และการไม่มีผู้อุปถัมภ์ ได้แก่ ไม่มีผู้อุปถัมภ์ มีน้อย ฝันไปว่ามี อยู่ไกลกัน และชะตาต้องอยู่คนเดียว

- ภาษาที่ปรากฏในใบเขียนชีวิตจีนระบุถึง ผู้อุปถัมภ์ ได้แก่ ผู้สูงอายุหรือผู้มีบรรดาศักดิ์ พระ ผู้อุปถัมภ์ และผู้มีบุญ และลักษณะของผู้อุปถัมภ์ ได้แก่ มีทรัพย์สิน และใจบุญ

12. อาชีพ/การงาน (Vocation)

12.1 ภาษาที่ปรากฏเหมือนกันในใบเขียนชีวิตไทยและวัดจีนระบุถึง ประเภทของอาชีพ ได้แก่ ค้าขาย และลักษณะของงาน ได้แก่ มั่นคงก้าวหน้า

12.2 ภาษาที่ปรากฏต่างกันใบเขียนชีวิตไทยและวัดจีน

- ภาษาที่ปรากฏในใบเขียนชีวิตไทยระบุถึง ลักษณะของงาน ได้แก่ เห็นอียากตรากตรำ การได้งานทำมีเงินใช้ และค่าเดือนเรื่องการทำงาน ได้แก่ งานหายากอย่าอยากเปลี่ยน

- ภาษาที่ปรากฏในใบเขียนชีวิตจีนระบุถึง ลักษณะของงาน ได้แก่ มีการแข่งขัน ผลของงาน ได้แก่ ได้ผล ได้ครึ่งเสียครึ่ง และไม่คอยได้ผล และค่าเดือนเรื่องการทำงาน ได้แก่ การงานอย่ารีบร้อน

13. มิตร (Friend)

13.1 ภาษาที่ปรากฏเหมือนกันในใบเขียนชีวิตไทยและวัดจีนระบุถึง การหาเพื่อน ได้แก่ ได้เพื่อนใหม่

13.2 ภาษาที่ปรากฏต่างกันใบเขียนชีวิตไทยและวัดจีน

- ภาษาที่ปรากฏในใบเขียนชีวิตไทยระบุถึง ลักษณะของมิตร ได้แก่ ไม่มุงร้าย ไวใจได้ และมีน้ำใจ ประเภทของเพื่อน ได้แก่ เพื่อนกิน ปัจจามิตร และเพื่อนสมศักดิ์ศรี ความสัมพันธ์ ได้แก่ กลับมาคืนดีกัน แตกแยก ลัษณะดี และเห็นห่าง และการคบเพื่อน ได้แก่ หาไม่ได้

- ภาษาที่ปรากฏในใบเขียนชีวิตจีนระบุถึง ความสัมพันธ์ ได้แก่ ตกลงเป็นเพื่อนกันและเข้าใจกัน

14. การเดินทาง (Travel)

14.1 ภาษาที่ปรากฏเหมือนกันในใบเขียนชีวิตไทยและวัดจีน ได้แก่ มีอันตราย และไม่มีอันตราย

14.2 ภาษาที่ปรากฏต่างกันใบเขียนชีวิตไทยและวัดจีน

- ภาษาที่ปรากฏในใบเขียนชีวิตไทยระบุถึง ทิศทางของการเดินทาง ได้แก่ ทิศทักษิณประจิม เวลาในการเดินทาง ได้แก่ ไม่นาน ความสะดวกสบายและอันตรายในการเดินทาง ได้แก่ สะดวกสบาย ไม่สะดวกสบาย มีอันตราย และไม่มีอันตราย และการเดินทางย้ายถิ่นฐาน ได้แก่ จะสู่ถิ่นฐานใดจะมีคนนับหน้าถือมพร้อมศักดิ์ศรี

- ภาษาที่ปรากฏในใบเขียนชีวิตจีนระบุถึง ทิศทางและระยะทาง ได้แก่ ทิศใต้ และหลายหมื่นลี้ เวลาในการเดินทาง ได้แก่ ทุกเวลา และเดือน 9 เป็นต้นไป ลักษณะของการเดินทาง ได้แก่ ราบรื่น ไม่ราบรื่น ได้ผลดี ไม่ได้ผล เดินทางไกลไม่ดี และเดินทางไกลมีความสุข และคำเตือนห้ามเดินทาง ได้แก่ มีอุปสรรค

ค. ผลการศึกษาการวิเคราะห์วัฒนธรรมและระดับความสำคัญของวัฒนธรรมที่เป็นค่านิยม ความเชื่อ และคตินิยมปรัชญาของภาษาคำทำนายในใบเขียนชีวิตไทยและวัดจีนพบว่า

จากการวิเคราะห์วัฒนธรรมที่เป็นค่านิยม ความเชื่อ และคตินิยมปรัชญาที่ปรากฏในภาษาคำทำนายในใบเขียนชีวิตไทยและวัดจีน พบว่ามีค่านิยม ความเชื่อ และคตินิยมปรัชญาดังต่อไปนี้

1. ค่านิยม ความเชื่อ และคตินิยมปรัชญาที่ปรากฏในใบเขียนชีวิตไทย

1.1 ค่านิยม ค่านิยมที่ปรากฏในใบเขียนชีวิตไทย ได้แก่

- 1.1.1 ค่านิยมความมั่งมี
- 1.1.2 ค่านิยมวัตถุ
- 1.1.3 ค่านิยมความมีอำนาจ
- 1.1.4 ค่านิยมการได้รับสิ่งดีในชีวิต
- 1.1.5 ค่านิยมการยึดถือเวลา
- 1.1.6 ค่านิยมความสนุกสนานในชีวิต
- 1.1.7 ค่านิยมการมีคู่ครอง
- 1.1.8 ค่านิยมความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน
- 1.1.9 ค่านิยมความเป็นเจ้าข้าวเจ้าของ
- 1.1.10 ค่านิยมการประสบความสำเร็จ
- 1.1.11 ค่านิยมการยกย่องผู้รู้
- 1.1.12 ค่านิยมการมีบุตร
- 1.1.13 ค่านิยมเพศของบุตร
- 1.1.14 ค่านิยมการพึ่งพาอาศัย
- 1.1.15 ค่านิยมความมั่นคงในชีวิต
- 1.1.16 ค่านิยมการทำมาหาเลี้ยงชีพ
- 1.1.17 ค่านิยมการผูกมิตร

1.2 ความเชื่อ ความเชื่อที่ปรากฏในใบเขียนชีวิตไทย จำแนกได้เป็น

3 ประการคือ ความเชื่อทางพุทธศาสนา ความเชื่อทางโหราศาสตร์ และความเชื่อทางไสยศาสตร์ ดังรายละเอียดต่อไปนี้

1.2.1 ความเชื่อทางพุทธศาสนา ได้แก่

- ความเชื่อเรื่องกฎแห่งกรรม
- ความเชื่อเรื่องทำดีได้ดี
- ความเชื่อเรื่องการทำบุญกุศลจะส่งผลให้ชีวิตได้รับ

สิ่งดี และมีความสุข

1.2.2 ความเชื่อทางโหราศาสตร์ ได้แก่

- ความเชื่อเรื่องโชคชะตา
- ความเชื่อเรื่องโชคกลาง ได้แก่ ทิศทาง

1.2.3 ความเชื่อทางไสยศาสตร์ ได้แก่

- ความเชื่อเรื่องการสะเดาะเคราะห์

1.3 คติธรรมปรัชญา คติธรรมปรัชญาในใบเขียนชีวิตไทย จำแนกได้เป็น 2 ประการ คือ คติธรรมปรัชญาที่เป็นคำสอนว่าควรทำ และคติธรรมปรัชญาที่เป็นคำเตือนว่าไม่ควรทำ ดังรายละเอียดต่อไปนี้

1.3.1 คำสอน ใบเขียนชีวิตไทยมีคติธรรมปรัชญาที่เป็นคำสอนว่าควรทำ ในเรื่องต่อไปนี้

- การพูดจา
- การดำเนินชีวิต
- การปฏิบัติตน
- การพิจารณาเรื่องต่างๆ

1.3.2 คำเตือน ใบเขียนชีวิตไทยมีคติธรรมปรัชญาที่เป็นคำเตือนว่าไม่ควรทำในเรื่องต่อไปนี้

- การพูดจา
- การทำสิ่งหนึ่งสิ่งใด
- การแสดงความคิด
- การแสดงความรู้สึก

2. ค่านิยม ความเชื่อและคติธรรมปรัชญาที่ปรากฏในใบเขียนชีวิตจีน

2.1 ค่านิยม ค่านิยมที่ปรากฏในใบเขียนชีวิตจีน ได้แก่

- 2.1.1 ค่านิยมความมั่งมี
- 2.1.2 ค่านิยมวัตถุ
- 2.1.3 ค่านิยมความมีอำนาจ
- 2.1.4 ค่านิยมการได้รับสิ่งดีในชีวิต
- 2.1.5 ค่านิยมการยึดถือเวลา
- 2.1.6 ค่านิยมความสุขสบายในชีวิต
- 2.1.7 ค่านิยมการมีคู่ครอง
- 2.1.8 ค่านิยมความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน
- 2.1.9 ค่านิยมความเป็นเจ้าข้าวเจ้าของ
- 2.1.10 ค่านิยมการประสบความสำเร็จ
- 2.1.11 ค่านิยมการมีบุตร

- 2.1.12 ค่านิยมเพศของบุตร
- 2.1.13 ค่านิยมการพึ่งพาอาศัย
- 2.1.14 ค่านิยมความมั่นคงในชีวิต
- 2.1.15 ค่านิยมการทำมาหาเลี้ยงชีพ
- 2.1.16 ค่านิยมการผูกมิตร

2.2 ความเชื่อ ความเชื่อที่ปรากฏในใบเชิยมชีวิตจีน จำแนกได้เป็น 3 ประการ คือ ความเชื่อทางพุทธศาสนา ความเชื่อทางโหราศาสตร์ และความเชื่อทางไสยศาสตร์ ดังรายละเอียดต่อไปนี้

- 2.2.1 ความเชื่อทางพุทธศาสนา ได้แก่
 - ความเชื่อเรื่องกฎแห่งกรรม
 - ความเชื่อเรื่องทำดีได้ดี
 - ความเชื่อเรื่องการทำบุญกุศลจะส่งผลให้ชีวิตได้รับ

สิ่งดีและมีความสุข

- 2.2.2 ความเชื่อทางโหราศาสตร์ ได้แก่
 - ความเชื่อเรื่องโชคชะตา
 - ความเชื่อเรื่องโชคกลาง ได้แก่ ทิศทาง เวลา และ

ความฝัน

- 2.2.3 ความเชื่อทางไสยศาสตร์ ได้แก่
 - ความเชื่อเรื่องการสะเดาะเคราะห์
 - ความเชื่อเรื่องการกราบไหว้สิ่งศักดิ์สิทธิ์

2.3 คติธรรมปรัชญา คติธรรมปรัชญาในใบเชิยมชีวิตจีน จำแนกได้เป็น 2 ประการ คือ คติธรรมปรัชญาที่เป็นคำสอนว่าควรทำ และคติธรรมปรัชญาที่เป็นคำเตือนว่าไม่ควรทำ ดังรายละเอียดต่อไปนี้

2.3.1 คำสอน ใบเชิยมชีวิตจีนมีคติธรรมปรัชญาที่เป็นคำสอนว่าควรทำในเรื่องต่อไปนี้

- การพูดจา
- การดำเนินชีวิต
- การปฏิบัติตน
- การพิจารณาเรื่องต่างๆ

2.3.2 คำเตือน ใบเชิยมชีวิตจีนมีคติธรรมปรัชญาที่เป็นคำ

เตือนว่าไม่ควรทำในเรื่องต่อไปนี้

- การฟังคำพูดของผู้อื่น
- การดำเนินชีวิต
- การทำสิ่งหนึ่งสิ่งใด
- การแสดงความคิด

จากการวิเคราะห์ระดับความสำคัญของวัฒนธรรมที่เป็นค่านิยม ความเชื่อ และ คติธรรมปรัชญา ของภาษาคำทำนายในใบเชียมชีวิตไทยและวัดจีน พบว่า ในหัวข้อภาษาคำทำนายในใบเชียมชีวิตไทยและวัดจีนหัวข้อหนึ่ง ๆ นั้น จะมีค่านิยม ความเชื่อ และคติธรรมปรัชญามากกว่า 1 ประการ และระดับความสำคัญของค่านิยม ความเชื่อและคติธรรมปรัชญาในใบเชียมชีวิตไทยและวัดจีนก็มีความสำคัญมากน้อยแตกต่างกัน ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับจำนวนและคำร้อยละของข้อมูลที่ปรากฏในแต่ละหัวข้อภาษาคำทำนายนั้นๆ จากการศึกษาลำดับการเกิดข้อมูลหัวข้อภาษาคำทำนายพบว่า ใน 14 หัวข้อภาษาคำทำนายที่ปรากฏซ้ำกันในใบเชียมชีวิตไทยและวัดจีน มีระดับความสำคัญที่เหมือนและแตกต่างกันดังนี้ จากลำดับที่ 1-4 ใบเชียมชีวิตไทยและวัดจีนให้ความสำคัญเท่ากัน โดยให้ความสำคัญเนื้อหาภาษาที่เป็นเรื่องลางศมมากที่สุด เรื่องชะตาเป็นอันดับสอง เนื้อคู่เป็นอันดับสาม และเจ็บไข้เป็นอันดับ 4 ส่วนหัวข้ออื่น ได้แก่ คติความ คำสอน ของหาย อันตราย ความสำเร็จ/ไม่สำเร็จ บุตร ผู้อุปถัมภ์/ผิงพา อาชีพ/การงาน มิตร และการเดินทาง ใบเชียมชีวิตไทยและวัดจีน จะให้ความสำคัญแตกต่างกัน ดังนี้

หัวข้อคติความ ใบเชียมชีวิตไทยให้ความสำคัญเป็นอันดับ 6 ใบเชียมชีวิตจีนให้ความสำคัญเป็นอันดับ 5

หัวข้อของหาย ใบเชียมชีวิตไทยให้ความสำคัญเป็นอันดับ 7 ใบเชียมชีวิตจีนให้ความสำคัญเป็นอันดับ 13

หัวข้ออันตราย ใบเชียมชีวิตไทยให้ความสำคัญเป็นอันดับ 8 ใบเชียมชีวิตจีนให้ความสำคัญเป็นอันดับ 9

หัวข้อความสำเร็จ/ไม่สำเร็จ ใบเชียมชีวิตไทยให้ความสำคัญเป็นอันดับ 9 ใบเชียมชีวิตจีนให้ความสำคัญเป็นอันดับ 10

หัวข้อบุตร ใบเชียมชีวิตไทยให้ความสำคัญเป็นอันดับ 10 ใบเชียมชีวิตจีนให้ความสำคัญเป็นอันดับ 11

หัวข้อผู้อุปถัมภ์/ผิงพา ใบเชียมชีวิตไทยให้ความสำคัญเป็นอันดับ 11 ใบเชียมชีวิตจีนให้ความสำคัญเป็นอันดับ 12

หัวข้ออาชีพ/การงาน ไบเชียมชีวิตไทยให้ความสำคัญเป็นอันดับ 12 ไบเชียมชีวิตจีนให้ความสำคัญเป็นอันดับ 8

หัวข้อมิตร ไบเชียมชีวิตไทยให้ความสำคัญเป็นอันดับ 13 ไบเชียมชีวิตจีนให้ความสำคัญเป็นอันดับ 14

หัวข้อการเดินทาง ไบเชียมชีวิตไทยให้ความสำคัญเป็นอันดับ 14 ไบเชียมชีวิตจีนให้ความสำคัญเป็นอันดับ 7

ซึ่งระดับความสำคัญที่เหมือนกันและแตกต่างกันของหัวข้อภาษาคำทำนายที่ปรากฏในไบเชียมชีวิตไทยและวัดจีนนี้ ทำให้ระดับความสำคัญของค่านิยม ความเชื่อ และคติธรรมปรัชญาที่ปรากฏอยู่ในแต่ละหัวข้อคำทำนายมีความแตกต่างกันไปด้วย ทั้งนี้โดยการพิจารณาจากค่าจำนวนและร้อยละที่ปรากฏในแต่ละหัวข้อย่อยของภาษาคำทำนายนั้น ๆ สรุปได้ดังนี้

1. ระดับความสำคัญของค่านิยม

จากการวิเคราะห์ค่าจำนวนและร้อยละที่ปรากฏในหัวข้อย่อยของหัวข้อภาษาคำทำนาย 14 หัวข้อที่ซ้ำกันในไบเชียมชีวิตไทยและวัดจีน พบว่ามีระดับความสำคัญของค่านิยมแตกต่างกัน สรุปได้ดังนี้

1.1 ค่านิยมความมั่งมี

- ไบเชียมชีวิตไทยให้ความสำคัญกับค่านิยมความมั่งมีน้อยกว่าวัดจีนในหัวข้อลาภยศ

1.2 ค่านิยมวัตถุ

- ไบเชียมชีวิตไทยให้ความสำคัญกับค่านิยมวัตถุน้อยกว่าวัดจีนในหัวข้อลาภยศ

- ไบเชียมชีวิตไทยให้ความสำคัญกับค่านิยมวัตถุน้อยกว่าวัดจีนในหัวข้อของหาย

1.3 ค่านิยมความมีอำนาจ

- ไบเชียมชีวิตไทยให้ความสำคัญกับค่านิยมความมีอำนาจน้อยกว่าวัดจีนในหัวข้อลาภยศ

- ไบเชียมชีวิตไทยให้ความสำคัญกับค่านิยมความมีอำนาจในหัวข้อการเดินทาง ซึ่งในไบเชียมชีวิตจีนไม่ระบุถึงเรื่องนี้

1.4 ค่านิยมการได้รับสิ่งดีในชีวิต

- ไบเชียมชีวิตไทยให้ความสำคัญกับค่านิยมการได้รับสิ่งดีในชีวิตในหัวข้อลางค ซึ่งในไบเชียมชีวิตจีนไม่ระบุถึงเรื่องนี้
- ไบเชียมชีวิตไทยให้ความสำคัญกับค่านิยมการได้รับสิ่งดีในชีวิตมากกว่าวัดจีนในหัวข้อเนื้อคู่

1.5 ค่านิยมการยึดถือเวลา

- ไบเชียมชีวิตไทยให้ความสำคัญกับค่านิยมการยึดถือเวลามากกว่าไบเชียมชีวิตจีนในหัวข้อลางค
- ไบเชียมชีวิตไทยให้ความสำคัญกับค่านิยมการยึดถือเวลามากกว่าไบเชียมชีวิตจีนในหัวข้อชะตา
- ไบเชียมชีวิตไทยให้ความสำคัญกับค่านิยมการยึดถือเวลามากกว่าไบเชียมชีวิตจีนในหัวข้อเนื้อคู่
- ไบเชียมชีวิตไทยให้ความสำคัญกับค่านิยมการยึดถือเวลาในหัวข้อเจ็บไข้ ซึ่งในไบเชียมชีวิตจีนไม่ระบุถึงเรื่องนี้
- ไบเชียมชีวิตไทยให้ความสำคัญกับค่านิยมการยึดถือเวลามากกว่าไบเชียมชีวิตจีนในหัวข้อความสำเร็จ/ไม่สำเร็จ
- ไบเชียมชีวิตไทยให้ความสำคัญกับค่านิยมการยึดถือเวลาน้อยกว่าไบเชียมชีวิตจีนในหัวข้อบุตร
- ไบเชียมชีวิตจีนให้ความสำคัญกับค่านิยมการยึดถือเวลาในหัวข้อการเดินทาง ซึ่งในไบเชียมชีวิตไทยไม่ระบุถึงเรื่องนี้

1.6 ค่านิยมความสุขสบายในชีวิต

- ไบเชียมชีวิตไทยให้ความสำคัญกับค่านิยมความสุขสบายในชีวิตมากกว่าวัดจีนในหัวข้อชะตา
- ไบเชียมชีวิตไทยให้ความสำคัญกับค่านิยมความสุขสบายในชีวิตน้อยกว่าวัดจีนในหัวข้อเนื้อคู่
- ไบเชียมชีวิตไทยให้ความสำคัญกับค่านิยมความสุขสบายในชีวิตมากกว่าวัดจีนในหัวข้อเจ็บไข้
- ไบเชียมชีวิตไทยให้ความสำคัญกับค่านิยมความสุขสบายในชีวิต ในหัวข้อของหาย ซึ่งในไบเชียมชีวิตจีนไม่ระบุถึงเรื่องนี้
- ไบเชียมชีวิตไทยให้ความสำคัญกับค่านิยมความสุขสบายในชีวิตมากกว่าวัดจีนในหัวข้อการเดินทาง

1.7 คำนิยมการมีคู่ครอง

- ใบเชิยมชีวิตไทยให้ความสำคัญกับคำนิยมการมีคู่ครองน้อยกว่าวัดจีนในหัวข้อเนื้อคู่

1.8 คำนิยมความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

- ใบเชิยมชีวิตไทยให้ความสำคัญกับคำนิยมความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินมากกว่าวัดจีนในหัวข้อคติความ

- ใบเชิยมชีวิตไทยให้ความสำคัญกับคำนิยมความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินมากกว่าวัดจีนในหัวข้ออันตราย

- ใบเชิยมชีวิตไทยให้ความสำคัญกับคำนิยมความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินน้อยกว่าวัดจีนในหัวข้อการเดินทาง

1.9 คำนิยมความเป็นเจ้าข้าวเจ้าของ

- ใบเชิยมชีวิตไทยให้ความสำคัญกับคำนิยมความเป็นเจ้าข้าวเจ้าของมากกว่าวัดจีนในหัวข้อของหาย

1.10 คำนิยมการประสบความสำเร็จ

- ใบเชิยมชีวิตไทยให้ความสำคัญกับคำนิยมการประสบความสำเร็จในหัวข้อลาภยศ ซึ่งในใบเชิยมชีวิตจีนไม่ระบุถึงเรื่องนี้

- ใบเชิยมชีวิตไทยให้ความสำคัญกับคำนิยมการประสบความสำเร็จมากกว่าวัดจีน ในหัวข้อความสำเร็จ/ไม่สำเร็จ

1.11 คำนิยมการยกย่องผู้รู้

- ใบเชิยมชีวิตไทยให้ความสำคัญกับคำนิยมการยกย่องผู้รู้ในหัวข้อความสำเร็จ/ไม่สำเร็จ ซึ่งในใบเชิยมชีวิตจีนไม่ระบุถึงเรื่องนี้

1.12 คำนิยมการมีบุตร

- ใบเชิยมชีวิตไทยให้ความสำคัญกับคำนิยมการมีบุตรใกล้เคียงกับวัดจีนในหัวข้อบุตร

1.13 คำนิยมเพศของบุตร

- ใบเชิยมชีวิตไทยให้ความสำคัญกับคำนิยมเพศบุตรชายมากกว่าวัดจีนในหัวข้อบุตร

- ใบเชิยมชีวิตจีนให้ความสำคัญกับคำนิยมเพศบุตรชายและบุตรหญิงเท่ากันในหัวข้อบุตร ซึ่งในใบเชิยมชีวิตไทยไม่ระบุถึงเรื่องนี้

- ใบเชิยมชีวิตไทยให้ความสำคัญกับคำนิยมเพศของบุตรแต่ไม่ระบุเพศมากกว่าวัดจีน

1.14 คำนิยมการพึ่งพาอาศัย

- ใบเชิยมชีวิตไทยให้ความสำคัญกับค่านิยมการพึ่งพาอาศัยน้อยกว่าวัดจีนในหัวข้อผู้อุปถัมภ์/พึ่งพา

1.15 คำนิยมความมั่นคงในชีวิต

- ใบเชิยมชีวิตไทยให้ความสำคัญกับค่านิยมความมั่นคงในชีวิตมากกว่าวัดจีนในหัวข้อผู้อุปถัมภ์/พึ่งพา

- ใบเชิยมชีวิตไทยให้ความสำคัญกับค่านิยมความมั่นคงในชีวิตมากกว่าวัดจีนในหัวข้ออาชีพ/การงาน

1.16 คำนิยมการทำมาหาเลี้ยงชีพ

- ใบเชิยมชีวิตไทยให้ความสำคัญกับค่านิยมการทำมาหาเลี้ยงชีพมากกว่าวัดจีนในหัวข้ออาชีพ/การงาน

1.17 คำนิยมการผูกมิตร

- ใบเชิยมชีวิตไทยให้ความสำคัญกับค่านิยมการผูกมิตรน้อยกว่าวัดจีนในหัวข้อมิตร

2. ระดับความสำคัญของความเชื่อ

จากการวิเคราะห์ค่าจำนวนและร้อยละที่ปรากฏในหัวข้อย่อยของหัวข้อภาษาคำทำนาย 14 หัวข้อ ที่ซ้ำกันในใบเชิยมชีวิตไทยและวัดจีน พบว่ามีระดับความสำคัญของความเชื่อแตกต่างกัน สรุปได้ดังนี้

ความเชื่อทางพุทธศาสนา

1. ความเชื่อเรื่องกฎแห่งกรรม

- ใบเชิยมชีวิตไทยให้ความสำคัญกับความเชื่อเรื่องกฎแห่งกรรมในหัวข้อลักษณะ ซึ่งในใบเชิยมชีวิตจีนไม่ระบุถึงเรื่องนี้

- ใบเชิยมชีวิตไทยให้ความสำคัญกับความเชื่อเรื่องกฎแห่งกรรมมากกว่าวัดจีนในหัวข้อชะตา

- ใบเชิยมชีวิตไทยให้ความสำคัญกับความเชื่อเรื่องกฎแห่งกรรมในหัวข้อความสำเร็จ/ไม่สำเร็จ ซึ่งในใบเชิยมชีวิตไทยไม่ระบุถึงเรื่องนี้

2. ความเชื่อเรื่องทำดีได้ดี

- ใบเชิยมชีวิตไทยให้ความสำคัญกับความเชื่อเรื่องทำดีได้ดีมากกว่าวัดจีนในหัวข้อลักษณะ

- ไบเชียมชีวิตไทยให้ความสำคัญกับความเชื่อเรื่องทำดีได้ดีมากกว่า
วัดจีนในหัวข้อชะตา

3. ความเชื่อเรื่องการทำบุญกุศลจะส่งผลให้ชีวิตได้รับสิ่งดีและมีความสุข

- ไบเชียมชีวิตไทยให้ความสำคัญกับความเชื่อเรื่องการทำบุญกุศลจะส่งผลให้ชีวิตได้รับสิ่งดีและมีความสุขมากกว่าวัดจีนในหัวข้อชะตา

- ไบเชียมชีวิตจีนให้ความสำคัญกับความเชื่อเรื่องการทำบุญการกุศลจะส่งผลให้หายเจ็บไข้ในหัวข้อเจ็บไข้ ซึ่งในไบเชียมชีวิตไทยไม่ระบุถึงเรื่องนี้

- ไบเชียมชีวิตจีนให้ความสำคัญกับความเชื่อเรื่องการทำบุญการกุศลจะส่งผลให้มีบุตรในหัวข้อบุตร ซึ่งในไบเชียมชีวิตไทยไม่ระบุถึงเรื่องนี้

ความเชื่อทางโหราศาสตร์

1. ความเชื่อเรื่องโชคชะตา

- ไบเชียมชีวิตไทยให้ความสำคัญกับความเชื่อเรื่องโชคชะตานี้
ในหัวข้อลาภยศ ซึ่งในไบเชียมชีวิตจีนไม่ระบุถึงเรื่องนี้

- ไบเชียมชีวิตไทยให้ความสำคัญกับความเชื่อเรื่องโชคชะตา
น้อยกว่าวัดจีนในหัวข้อชะตา

- ไบเชียมชีวิตไทยให้ความสำคัญกับความเชื่อเรื่องโชคชะตานี้
ในหัวข้อคติความ ซึ่งในไบเชียมชีวิตจีนไม่ระบุถึงเรื่องนี้

- ไบเชียมชีวิตจีนให้ความสำคัญกับความเชื่อเรื่องโชคชะตานี้ใน
หัวข้อความสำเร็จ/ไม่สำเร็จ ซึ่งในไบเชียมชีวิตไทยไม่ระบุถึงเรื่องนี้

- ไบเชียมชีวิตไทยให้ความสำคัญกับความเชื่อเรื่องโชคชะตานี้
ในหัวข้ออุปถัมภ์/พึ่งพา ซึ่งในไบเชียมชีวิตจีนไม่ระบุถึงเรื่องนี้

2. ความเชื่อเรื่องโชคกลาง ได้แก่ ทิศทาง ความผัน และเวลา

- ไบเชียมชีวิตไทยให้ความสำคัญกับความเชื่อเรื่องโชคกลาง ได้แก่
ทิศทางมากกว่าวัดจีนในหัวข้อลาภยศ

- ไบเชียมชีวิตจีนให้ความสำคัญกับความเชื่อเรื่องโชคกลางได้แก่
ความผันในหัวข้อลาภยศ ซึ่งในไบเชียมชีวิตไทยไม่ระบุถึงเรื่องนี้

- ไบเชียมชีวิตจีนให้ความสำคัญกับความเชื่อเรื่องโชคกลาง ได้แก่
เวลาในหัวข้ออาชีพ/การทำงานซึ่งในไบเชียมชีวิตไทยไม่ระบุถึงเรื่องนี้

- ไบเชียมชีวิตจีนให้ความสำคัญกับความเชื่อเรื่องโชคกลาง ได้แก่
เวลาในหัวข้อการเดินทาง ซึ่งในไบเชียมชีวิตไทยไม่ระบุถึงเรื่องนี้

ความเชื่อทางไสยศาสตร์

1. ความเชื่อเรื่องการสะเดาะเคราะห์
 - ไบเชียมชีวัดไทยให้ความสำคัญกับความเชื่อเรื่องการสะเดาะ-
เคราะห์ในหัวข้อลาภยศ ซึ่งในไบเชียมชีวัดจีนไม่ระบุถึงเรื่องนี้
 - ไบเชียมชีวัดไทยให้ความสำคัญกับความเชื่อเรื่องการสะเดาะ-
เคราะห์มากกว่าวัดจีนในหัวข้อชะตา
 - ไบเชียมชีวัดไทยให้ความสำคัญกับความเชื่อเรื่องการสะเดาะ-
เคราะห์ในหัวข้อคติความซึ่งในไบเชียมชีวัดจีนไม่ระบุถึงเรื่องนี้
2. ความเชื่อเรื่องการกราบไหว้สิ่งศักดิ์สิทธิ์
 - ไบเชียมชีวัดจีนให้ความสำคัญกับความเชื่อเรื่องการกราบไหว้
สิ่งศักดิ์สิทธิ์ในหัวข้อบุตร ซึ่งในไบเชียมชีวัดไทยไม่ระบุถึงเรื่องนี้

3. ระดับความสำคัญของคตินิยมปรัชญา

จากการวิเคราะห์ค่าจำนวนและร้อยละที่ปรากฏในหัวข้อย่อยของหัวข้อภาษาคำทำนาย 14 หัวข้อ ที่ซ้ำกันในไบเชียมชีวัดไทยและวัดจีน พบว่ามีระดับความสำคัญของคตินิยมปรัชญาที่เป็นคำสอนและคำเตือนแตกต่างกัน สรุปได้ดังนี้

3.1 คำสอน

- ไบเชียมชีวัดไทยให้ความสำคัญกับคำสอนเรื่องให้พอใจในของของตนในหัวข้อลาภยศ ซึ่งในไบเชียมชีวัดจีนไม่ระบุถึงเรื่องนี้
- ไบเชียมชีวัดจีนให้ความสำคัญกับคำสอนเรื่องให้ยืนหมั่นเพียรจะมี
ความสุขในหัวข้อชะตา ซึ่งในไบเชียมชีวัดไทยไม่ระบุถึงเรื่องนี้
- ไบเชียมชีวัดไทยให้ความสำคัญกับคำสอนเรื่องการมีคู่ครองน้อยกว่า
วัดจีนในหัวข้อเนื้อคู่
- ไบเชียมชีวัดจีนให้ความสำคัญกับคำสอนเรื่องให้หลีกเลี่ยงการเป็น
ความในหัวข้อคติความ ซึ่งในไบเชียมชีวัดไทยไม่ระบุถึงเรื่องนี้
- ไบเชียมชีวัดไทยให้ความสำคัญกับคำสอนเรื่องการพูดจามากกว่าวัด
จีนในหัวข้อคำสอน
- ไบเชียมชีวัดไทยให้ความสำคัญกับคำสอนเรื่องการดำเนินชีวิตใกล้เคียงกับวัดจีนในหัวข้อคำสอน
- ไบเชียมชีวัดไทยให้ความสำคัญกับคำสอนเรื่องการปฏิบัติตนน้อยกว่า
วัดจีนในหัวข้อคำสอน

- ใบเขียนชีวิตไทยให้ความสำคัญกับคำสอนเรื่องการพิจารณาเรื่องต่าง ๆ ใกล้เคียงกับวัดจีนในหัวข้อคำสอน

- ใบเขียนชีวิตไทยให้ความสำคัญกับคำสอนเรื่องให้มีความกตัญญูในหัวข้อบุตร ซึ่งในใบเขียนชีวิตจีนไม่ระบุถึงเรื่องนี้

3.2 คำเตือน

- ใบเขียนชีวิตจีนให้ความสำคัญกับคำเตือนเรื่องอย่าโลภมากในหัวข้อลาภยศ ซึ่งในใบเขียนชีวิตไทยไม่ระบุถึงเรื่องนี้

- ใบเขียนชีวิตจีนให้ความสำคัญกับคำเตือนเรื่องจะมีความทุกข์ในหัวข้อชะตาซึ่งในใบเขียนชีวิตไทยไม่ระบุถึงเรื่องนี้

- ใบเขียนชีวิตไทยให้ความสำคัญกับคำเตือนเรื่องการระวังการรักษา น้อยกว่าวัดจีนที่เตือนเรื่องป้องกันการเจ็บไข้ในหัวข้อเจ็บไข้

- ใบเขียนชีวิตไทยให้ความสำคัญกับคำเตือนเรื่องการทำสิ่งหนึ่งสิ่งใด มากกว่าวัดจีนในหัวข้อคำสอน

- ใบเขียนชีวิตไทยให้ความสำคัญกับคำเตือนเรื่องการแสดงความคิดเห็น มากกว่าวัดจีนในหัวข้อคำสอน

- ใบเขียนชีวิตไทยให้ความสำคัญกับคำเตือนเรื่องการพูดจาในหัวข้อคำสอน ซึ่งในใบเขียนชีวิตจีนไม่ระบุถึงเรื่องนี้

- ใบเขียนชีวิตไทยให้ความสำคัญกับคำเตือนเรื่องการแสดงความรู้สึกในหัวข้อคำสอน ซึ่งในใบเขียนชีวิตจีนไม่ระบุถึงเรื่องนี้

- ใบเขียนชีวิตจีนให้ความสำคัญกับคำเตือนเรื่องการฟังคำพูดผู้อื่น ในหัวข้อคำสอน ซึ่งในใบเขียนชีวิตไทยไม่ระบุถึงเรื่องนี้

- ใบเขียนชีวิตจีนให้ความสำคัญกับคำเตือนเรื่องการทำนิตในหัวข้อคำสอน ซึ่งในใบเขียนชีวิตไทยไม่ระบุถึงเรื่องนี้

- ใบเขียนชีวิตไทยให้ความสำคัญกับคำเตือนเรื่องให้ระวังอันตราย มากกว่าวัดจีนในหัวข้ออันตราย

- ใบเขียนชีวิตไทยให้ความสำคัญกับคำเตือนเรื่องอย่าเปลี่ยนงาน ใกล้เคียงกับใบเขียนชีวิตจีนที่กล่าวเตือนเรื่องการทำงานอย่ารีบร้อน ในหัวข้ออาชีพ/การทำงาน

- ใบเขียนชีวิตจีนให้ความสำคัญกับคำเตือนเรื่องห้ามเดินทางในหัวข้อการเดินทาง ซึ่งในใบเขียนชีวิตไทยไม่ระบุถึงเรื่องนี้

จากผลสรุปข้างต้นพบว่าระดับความสำคัญของค่านิยม ความเชื่อ และคติธรรมปรัชญา มีระดับความสำคัญมากน้อยแตกต่างกัน ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับค่าจำนวนและร้อยละของเนื้อหาภาษาคำทำนายที่ปรากฏในหัวข้อย่อยของหัวข้อภาษาคำทำนาย 14 หัวข้อที่ซ้ำกันในใบเขียนชีวิตไทย และวัดจีน

ง. ผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างภาษาและวัฒนธรรมในใบเขียนชีวิตไทยและวัดจีนพบว่า ความสัมพันธ์ของภาษาและวัฒนธรรมที่เป็นค่านิยม ความเชื่อ และคติธรรมปรัชญาที่มีปรากฏอยู่ในใบเขียนชีวิตไทยและวัดจีนนี้ มีการใช้ภาษาที่แสดงถึงค่านิยม ความเชื่อ และคติธรรมปรัชญาที่เหมือนและแตกต่างกันในใบเขียนชีวิตไทยและวัดจีน ผลการศึกษารูปได้ดังนี้

1. ค่านิยม

ความสัมพันธ์ระหว่างภาษาและวัฒนธรรมที่แสดงถึงค่านิยมที่ปรากฏในใบเขียนชีวิตไทยและวัดจีนสรุปได้ดังนี้

1.1 ค่านิยมความมั่งมี

- ภาษาที่แสดงถึงค่านิยมความมั่งมีที่ปรากฏเหมือนกันในใบเขียนชีวิตไทยและวัดจีน ได้แก่ ประเภทของลาภชนิดที่มีค่า มีราคา การได้ลาภ และปริมาณของลาภ เช่น มากมาย และน้อย

- ภาษาที่แสดงถึงค่านิยมความมั่งมีที่ปรากฏต่างกันคือ จะพบในใบเขียนชีวิตจีนเท่านั้น คือ ลักษณะของเนื้อคู่ที่มีทรัพย์สินสมบัติมากมาย

สรุปได้ว่าภาษาที่แสดงถึงค่านิยมความมั่งมีนี้เป็นภาษาที่ใช้แสดงความหมายถึงการมีหรือการได้รับสิ่งที่มีค่า สิ่งที่สามารถตีราคาได้ และต้องมีปริมาณมากด้วย

1.2 ค่านิยมวัตถุ

- ภาษาที่แสดงถึงค่านิยมวัตถุที่ปรากฏเหมือนกันในใบเขียนชีวิตไทยและวัดจีน ได้แก่ ประเภทของลาภชนิดที่เป็นรูปธรรมสิ่งไม่มีชีวิต และประเภทของสิ่งของที่หายไปแล้วได้กลับคืนชนิดที่เป็นรูปธรรมสิ่งไม่มีชีวิตเช่นเดียวกัน เช่น สิ่งของเงินทอง และของรัก

สรุปได้ว่าภาษาที่แสดงถึงค่านิยมวัตถุนี้เป็นภาษาที่ใช้แสดงความหมายถึงสิ่งที่เป็นรูปธรรมและ เป็นสิ่งไม่มีชีวิต

1.3 ค่านิยมความมีอำนาจ

- ภาษาที่แสดงถึงค่านิยมความมีอำนาจที่ปรากฏเหมือนกันในใบเขียนชีวิตไทยและวัดจีน ได้แก่ ประเภทของลาภชนิดที่เป็นนามธรรมแสดงถึงความมีอำนาจบารมีและเกียรติยศชื่อเสียง

- ภาษาที่แสดงถึงค่านิยมความมีอำนาจที่ปรากฏต่างกัน คือ จะพบในใบเขียนชีวิตไทยเท่านั้น คือ การเดินทางย้ายถิ่นฐาน ก็ยังคงมีคนให้ความเคารพนับถือสรุปได้ว่าภาษาที่แสดงถึงค่านิยมความมีอำนาจนี้ เป็นภาษาที่ใช้แสดงความหมายถึงสิ่งที่เป็นนามธรรม แสดงความมีอำนาจบารมี เกียรติยศชื่อเสียง และมีคนให้ความเคารพนับถือ

1.4 ค่านิยมการได้รับสิ่งดีในชีวิต

- ภาษาที่แสดงถึงค่านิยมการได้รับสิ่งดีในชีวิตที่ปรากฏเหมือนกันในใบเขียนชีวิตไทยและวัดจีน ได้แก่ ลักษณะที่ดีต่างๆของเนื้อคู่ เช่น ดีไม่มีชั่ว ดีเป็นศรีตัว และประเสริฐแท้

- ภาษาที่แสดงถึงค่านิยมการได้รับสิ่งดีในชีวิตที่ปรากฏต่างกันคือ จะพบในใบเขียนชีวิตไทยเท่านั้น ได้แก่ ลักษณะที่ดีต่างๆของลาภ เช่น ดีเป็นที่หนึ่ง วิเศษศรีและดีเป็นที่ยิ่ง

สรุปได้ว่าภาษาที่แสดงถึงค่านิยมการได้รับสิ่งดีในชีวิตนี้เป็นภาษาที่ใช้แสดงความหมายถึง ลักษณะที่ดีต่างๆของสิ่งใดๆที่บุคคลจะได้รับ

1.5 ค่านิยมการยึดถือเวลา

- ภาษาที่แสดงถึงค่านิยมการยึดถือเวลาที่ปรากฏเหมือนกันในใบเขียนชีวิตไทยและวัดจีน ได้แก่ ระยะเวลาที่จะได้ลาภ ระยะเวลาการได้รับความสุข ระยะเวลาในการประสบความสำเร็จ ระยะเวลาที่จะได้บุตร และระยะเวลาที่จะได้พบเนื้อคู่ เช่น สามเดือน ทุกคืนวัน และตลอดปี

- ภาษาที่แสดงถึงค่านิยมการยึดถือเวลาที่ปรากฏต่างกัน คือ จะพบในใบเขียนชีวิตไทยเท่านั้น คือระยะเวลาในการหาใช่เช่น หาวันหาคืน หาเร็วเวลา และหาขพลัน

สรุปได้ว่าภาษาที่แสดงถึงค่านิยมการยึดถือเวลานี้ เป็นภาษาที่ใช้แสดงความหมายถึงระยะเวลา

1.6 ค่านิยมความสุขสบายในชีวิต

- ภาษาที่แสดงถึงค่านิยมความสุขสบายในชีวิตที่ปรากฏเหมือนกันในใบเขียนชีวิตไทยและวัดจีน ได้แก่ ผู้ที่ได้รับความสุข สาเหตุของการได้รับความสุข

ลักษณะของความทุกข์ที่ได้รับ และปริมาณของความทุกข์ที่ได้รับ เช่น บุคคลในครอบครัวเป็นผู้รับความทุกข์ ชีวิตคู่อยู่กันดีและยั่งยืน ได้รับความทุกข์ทางกายและใจ และจะมีความสุขมาก

สรุปได้ว่าภาษาที่แสดงถึงค่านิยมความสุขสบายในชีวิตนี้ เป็นภาษาที่ใช้แสดงความหมายถึงการมีความสุขและความสบาย

1.7 ค่านิยมการมีคู่ครอง

- ภาษาที่แสดงถึงค่านิยมการมีคู่ครองที่ปรากฏเหมือนกันในใบเขียนชีวิตไทยและวัดจีน ได้แก่ จะได้คู่ ได้ชมสมนทภัย และสมจิตต์สมรักสมศักดิ์ศรี

สรุปได้ว่าภาษาที่แสดงถึงค่านิยมการมีคู่ครองนี้ เป็นภาษาที่ใช้แสดงความหมายถึงการมีการได้รับและความสมหวังเรื่องการมีคู่ครอง

1.8 ค่านิยมความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

- ภาษาที่แสดงถึงค่านิยมความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินที่ปรากฏเหมือนกันในใบเขียนชีวิตไทยและวัดจีน ได้แก่ ความปลอดภัยจากการมีคดีความ ความปลอดภัยจากอันตราย และความปลอดภัยในการเดินทาง เช่น มีคนมาช่วย คัตรูไม่กล้ามาราวี และปราศจากสรรพภัยไม่มีพา

สรุปได้ว่าภาษาที่แสดงถึงค่านิยมความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินนี้ เป็นภาษาที่ใช้แสดงความหมายถึง การไม่มี การไม่ได้รับสิ่งที่จะเป็นอันตรายต่อชีวิตและทรัพย์สิน

1.9 ค่านิยมความเป็นเจ้าข้าวเจ้าของ

- ภาษาที่แสดงถึงค่านิยมความเป็นเจ้าข้าวเจ้าของที่ปรากฏเหมือนกันในใบเขียนชีวิตไทยและวัดจีน ได้แก่ การเป็นเจ้าของสิ่งที่หาย เช่น สิ่งของหาย ของที่หาย และเงินทองหาย

สรุปได้ว่าภาษาที่แสดงถึงค่านิยมความเป็นเจ้าข้าวเจ้าของนี้ เป็นภาษาที่ใช้แสดงความหมายถึงความเป็นเจ้าของสิ่งของใดๆ

1.10 ค่านิยมการประสบความสำเร็จ

- ภาษาที่แสดงถึงค่านิยมการประสบความสำเร็จที่ปรากฏเหมือนกันในใบเขียนชีวิตไทยและวัดจีน ได้แก่ สิ่งที่ทำสำเร็จ เช่น ประสบผลสำเร็จ และสำเร็จตามที่มุ่งหวัง

- ภาษาที่แสดงถึงค่านิยมการประสบความสำเร็จที่ปรากฏต่างกันคือ จะพบในใบเขียนชีวิตจีนเท่านั้น ได้แก่ วิธีทำให้ประสบความสำเร็จ การเดินทางได้ผลดี ผลของการประกอบอาชีพ และประสบความสำเร็จในการแข่งขันด้านเกียรติยศ เช่น ใช้ความขยันหมั่นเพียร เดินทางค้าขายได้กำไรดี รุ่งเรือง และชนะการแข่งขันด้านเกียรติยศ

สรุปได้ว่าภาษาที่แสดงถึงค่านิยมการประสบความสำเร็จนี้เป็นภาษาที่ใช้แสดงความหมายถึงการได้รับผลสำเร็จในสิ่งที่ทำ

1.11 ค่านิยมการมีบุตร

- ภาษาที่แสดงถึงค่านิยมการมีบุตรที่ปรากฏเหมือนกันในใบเขียนชีวิตไทยและวัดจีน ได้แก่ เพศของบุตร และลักษณะของบุตร เช่น เพศชาย เพศหญิง เป็นที่พึงพาของพ่อแม่ได้และฉลาดรักดี

- ภาษาที่แสดงถึงค่านิยมการมีบุตรที่ปรากฏต่างกันคือ จะพบในใบเขียนชีวิตจีนเท่านั้น ได้แก่ การได้บุตร เช่น จะได้บุตร จะมีบุตร และจะเกิดบุตร

สรุปได้ว่าภาษาที่แสดงถึงค่านิยมการมีบุตรนี้เป็นภาษาที่ใช้แสดงความหมายถึงการมี การได้ และการเกิดบุตร รวมไปถึงเพศ และลักษณะของบุตรด้วย ซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญในเรื่องความมุ่งหวังของพ่อแม่ว่าบุตรที่เกิดมาจะมีเพศใดและมีลักษณะอย่างไร

1.12 ค่านิยมเพศของบุตร

- ภาษาที่แสดงถึงค่านิยมเพศของบุตรที่ปรากฏเหมือนกันในใบเขียนชีวิตไทยและวัดจีน ได้แก่ เพศของบุตร เช่น เพศชาย เพศหญิง และไม่ระบุเพศ แต่มีความแตกต่างกันที่ความนิยม กล่าวคือใบเขียนชีวิตไทยให้ความนิยมบุตรชายมากกว่าบุตรหญิง ส่วนใบเขียนชีวิตจีนให้ความนิยมบุตรชาย และบุตรหญิงเท่ากัน

สรุปได้ว่าภาษาที่แสดงถึงค่านิยมเพศของบุตรนี้เป็นภาษาที่ใช้แสดงความหมายถึง เพศชายและหญิง

1.13 ค่านิยมการพึ่งพาอาศัย

- ภาษาที่แสดงถึงค่านิยมการพึ่งพาอาศัยที่ปรากฏเหมือนกันในใบเขียนชีวิตไทยและวัดจีน ได้แก่ บุคคลที่เป็นผู้อุปถัมภ์ เช่น พระ ผู้ใหญ่ ผู้สูงอายุ และญาติมิตร

- ภาษาที่แสดงถึงค่านิยมการพึ่งพาอาศัยที่ปรากฏต่างกัน คือจะพบในใบเขียนชีวิตไทยเท่านั้น ได้แก่ การได้พบผู้อุปถัมภ์ เช่น ได้พบผู้อุปถัมภ์ และจะมีผู้อุปถัมภ์

สรุปได้ว่าภาษาที่แสดงถึงค่านิยมการพึ่งพาอาศัยนี้ เป็นภาษาที่ใช้แสดงความหมายถึงการได้พบ การมีผู้อุปถัมภ์ให้พึ่งพาอาศัย และบุคคลที่จะเป็นผู้อุปถัมภ์

1.14 ค่านิยมความมั่นคงในชีวิต

- ภาษาที่แสดงถึงค่านิยมความมั่นคงในชีวิตที่ปรากฏเหมือนกันในใบเขียนชีวิตไทยและวัดจีน ได้แก่ ลักษณะของผู้อุปถัมภ์ และลักษณะของงานที่ทำ เช่น

เป็นผู้มีเมตตาอารี มีความมั่นคง และงานที่ทำมีความมั่นคงก้าวหน้า

สรุปได้ว่าภาษาที่แสดงถึงค่านิยมความมั่นคงในชีวิตนี้ เป็นภาษาที่แสดงความหมายถึง การดำเนินชีวิตโดยปกติทั่วไป และในส่วนของการทำงานมีความมั่นคงดี

1.15 ค่านิยมการทำความหาเลี้ยงชีพ

- ภาษาที่แสดงถึงค่านิยมการทำความหาเลี้ยงชีพที่ปรากฏเหมือนกันในไบเบิลและชีวิตไทยและวัดจีน ได้แก่ ประเภทของอาชีพ เช่น ค้าขาย ธุรกิจ และข้าราชการ
- ภาษาที่แสดงถึงค่านิยมการทำความหาเลี้ยงชีพที่ปรากฏต่างหากันคือจะพบในไบเบิลและชีวิตไทยเท่านั้น ได้แก่ การได้งานทำมีเงินใช้

สรุปได้ว่าภาษาที่แสดงถึงค่านิยมการทำความหาเลี้ยงชีพนี้ เป็นภาษาที่ใช้แสดงความหมายถึงการทำความหาเลี้ยงชีพด้วยวิธีการทำงานอาชีพต่างๆ และทำให้ได้เงินใช้

1.16 ค่านิยมการผูกมิตร

- ภาษาที่แสดงถึงค่านิยมการผูกมิตรที่ปรากฏเหมือนกันในไบเบิลและชีวิตไทยและวัดจีน ได้แก่ ความสัมพันธ์กับเพื่อน และการหาเพื่อนใหม่ เช่น สัมพันธ์ดี เพื่อนกลับมาคืนดี และหาเพื่อนใหม่ได้

- ภาษาที่แสดงถึงค่านิยมการผูกมิตรที่ปรากฏต่างหากันคือ จะพบในไบเบิลและชีวิตไทยเท่านั้น ได้แก่ ลักษณะของมิตร เช่น ไม่มุงร้าย ไว้ใจได้ และมีน้ำใจ

สรุปได้ว่าภาษาที่แสดงถึงค่านิยมการผูกมิตรนี้เป็นภาษาที่ใช้แสดงความหมายถึงการมีความสัมพันธ์กับบุคคลที่ต้องการจะคบหาด้วย ทั้งที่เป็นเพื่อนใหม่และเพื่อนเก่าที่ไม่เข้าใจกัน แต่ก็สามารถคืนความสัมพันธ์ได้

1.17 ค่านิยมการยกย่องผู้รู้

- ภาษาที่แสดงถึงค่านิยมการยกย่องผู้รู้นี้จะมีปรากฏเฉพาะในไบเบิลและชีวิตไทยเท่านั้น โดยปรากฏในเรื่องของวิธีทำให้ประสบผลสำเร็จในหน้าที่การงาน ได้แก่ ให้ปรีชาชาญใหญ่

สรุปได้ว่าภาษาที่แสดงถึงค่านิยมการยกย่องผู้รู้นี้เป็นภาษาที่ใช้แสดงความหมายถึงการให้ความเชื่อถือผู้ที่มีวิญญูญาณมากกว่า

2. ความเชื่อ

ความสัมพันธ์ระหว่างภาษาและวัฒนธรรมที่แสดงถึงความเชื่อที่ปรากฏในไบเบิลและชีวิตไทยและวัดจีน สรุปได้ดังนี้

2.1 ความเชื่อทางพุทธศาสนา ได้แก่ความเชื่อเรื่องกฎแห่งกรรม

ความเชื่อเรื่องทำดีได้ดี และความเชื่อเรื่องการทำบุญกุศลจะส่งผลให้ชีวิตมีความสุข

2.1.1 ความเชื่อเรื่องกฎแห่งกรรม

- ภาษาที่แสดงถึงความเชื่อเรื่องกฎแห่งกรรมที่ปรากฏเหมือนกันในใบเขียนชีวิตไทยและวัดจีน ได้แก่ สาเหตุการได้รับความทุกข์ เช่น มีกรรมมาตามติด มีกรรมเก่ามารอรณ และเป็นลิขิตแห่งกรรมที่สร้างไว้

- ภาษาที่แสดงถึงความเชื่อเรื่องกฎแห่งกรรมที่ปรากฏต่างกันคือจะพบในใบเขียนชีวิตไทยเท่านั้น ได้แก่ สาเหตุการไม่ได้ลาภ เช่น กรรมตามสนอง และด้วยชะตาเคราะห์กรรมแต่ก่อนกาล

สรุปได้ว่า ภาษาที่แสดงถึงความเชื่อเรื่องกฎแห่งกรรมนี้ เป็นภาษาที่ใช้แสดงความหมายถึงการที่จะได้รับผลจากสิ่งที่เคยทำไว้ และผลที่ได้รับนั้นมักจะเป็นเรื่องที่ไม่ดี ดังที่ปรากฏในใบเขียนชีวิตไทยและวัดจีนคือ เป็นสาเหตุทำให้ไม่ได้ลาภ และเป็นสาเหตุของการได้รับความทุกข์

2.1.2 ความเชื่อเรื่องการทำดีได้ดี

- ภาษาที่แสดงถึงความเชื่อเรื่องการทำดีได้ดีที่ปรากฏเหมือนกันในใบเขียนชีวิตไทยและวัดจีน ได้แก่ สาเหตุของการได้รับความสุข เช่น จะมีความสุขด้วยประณัติด้วยดีธรรม

- ภาษาที่แสดงถึงความเชื่อเรื่องการทำดีได้ดีที่ปรากฏต่างกันคือจะพบในใบเขียนชีวิตจีนเท่านั้น ได้แก่ วิธีทำให้ประสบความสำเร็จ เช่นทุกสิ่งต้องสะสมไว้แต่ความดี สิ่งหวังไว้จะไปเสียที่ไหนเลย

สรุปได้ว่า ภาษาที่แสดงถึงความเชื่อเรื่องการทำดีได้ดีนี้ เป็นภาษาที่ใช้แสดงความหมายถึงการทำดีก็จะได้รับผลดีตอบแทน และผลที่ได้รับนั้นจะเป็นเรื่องที่ดี ดังที่ปรากฏในใบเขียนชีวิตไทยและวัดจีนคือ เป็นสาเหตุทำให้ได้รับความสุข และความสำเร็จตามที่มุ่งหวังไว้

2.1.3 ความเชื่อเรื่องการทำบุญกุศลจะส่งผลให้ชีวิตได้รับสิ่งดี

และมีความสุข

- ภาษาที่แสดงถึงความเชื่อเรื่องการทำบุญกุศลจะส่งผลให้ชีวิตได้รับสิ่งดีและมีความสุขที่ปรากฏในใบเขียนชีวิตไทยและวัดจีนนี้จะต่างกัน ดังนี้

- ภาษาที่พบในใบเขียนชีวิตไทย ได้แก่ สาเหตุของการได้รับความสุข เช่น ด้วยกุศลบุญสร้างปางก่อนเคยจะน้อมนำให้เสวยและเบิกบาน และค่อยเป็นสุขเฟื่องฟูเพราะกุศล

- ภาษาที่พบในใบเขียนชีวิตจีน ได้แก่ สาเหตุการได้

ลาก วิธีแก้การเจ็บไข้ วิธีทำให้ประสบความสำเร็จและวิธีทำให้ได้บุตร เช่น กุศลผลบุญใดที่ละสมไว้จะได้รับสนองด้วยลาภยศ ให้หมั่นทำบุญจึงจะหายไข้ ด้วยบุญกุศลที่ทำไว้จะได้ลดบันดาลรับความสมหมายเรื่องที่เกิดขึ้นจะสำเร็จทุกประการ และกุศลผลบุญใดที่ละสมไว้ซึ่งเปี่ยมด้วยเมตตาปราณีแล้วไซ้ ท่านว่าจะได้รับตอบสนองด้วยบุตร

สรุปได้ว่า ภาษาที่แสดงถึงความเชื่อเรื่องการทำบุญกุศลจะส่งผลให้ชีวิตได้รับสิ่งดี และมีความสุขเป็นภาษาที่แสดงความหมายถึง การทำบุญกุศลจะช่วยส่งผลให้ได้รับสิ่งที่หวังไว้

2.2 ความเชื่อทางโหราศาสตร์ ได้แก่ความเชื่อเรื่องโชคชะตาและความเชื่อเรื่องโชคกลาง

2.2.1 ความเชื่อเรื่องโชคชะตา

- ภาษาที่แสดงถึงความเชื่อเรื่องโชคชะตาที่ปรากฏเหมือนกันในใบเขียนชีวิตไทยและวัดจีน ได้แก่ สาเหตุของการมีความสุข และระดับเกณฑ์ชะตา

- ภาษาที่แสดงถึงความเชื่อเรื่องโชคชะตาที่ปรากฏต่างกันจะพบทั้งในใบเขียนชีวิตไทยและวัดจีน ดังนี้ จากวัดไทย ได้แก่ สาเหตุของการได้/ไม่ได้ลาภ และสาเหตุของการไม่มีผู้อุปถัมภ์ เช่น โชคดีมีข้าวยาใหญ่เอ๋ย และชะตาตกทางยศลาภ และจากวัดจีน ได้แก่ สาเหตุของการไม่ประสบความสำเร็จ เช่น ชัดด้วยโชคชะตา

สรุปได้ว่า ภาษาที่แสดงถึงความเชื่อเรื่องโชคชะตาเป็นภาษาที่แสดงถึงความหมายถึง ในการดำเนินชีวิตของบุคคลใดๆ บุคคลไม่ได้เป็นผู้กำหนดแนวทางชีวิต หากแต่ขึ้นอยู่กับบุคคลอื่นหรือสิ่งอื่น ๆ มาเป็นผู้กำหนดแนวทางชีวิต

2.2.2 ความเชื่อเรื่องโชคกลาง

- ภาษาที่แสดงถึงความเชื่อเรื่องโชคกลางที่ปรากฏเหมือนกันในใบเขียนชีวิตไทยและวัดจีน ได้แก่ แหล่งของลาภ เช่น ทิศทักษิณ ประจิม อุดร และลาภอยู่ที่ทางเดิน

- ภาษาที่แสดงถึงความเชื่อเรื่องโชคกลางที่ปรากฏต่างกันจะพบในใบเขียนชีวิตจีนเท่านั้น ได้แก่ ระยะเวลาในการทำการค้า และเวลาในการเดินทาง เช่น ทำการค้าตันปี ปีนี้และเดือน 8 ไปแล้ว และเดินทางดีทุกเวลา

สรุปได้ว่า ภาษาที่แสดงถึงความเชื่อเรื่องโชคกลางเป็นภาษาที่แสดงถึงความหมายถึง ในการดำเนินชีวิตของบุคคลในบางขั้นตอน ต้องมีการได้รับการชี้แนะเพื่อความประสบผลสำเร็จตามมา ซึ่งในใบเขียนชีวิตไทยและวัดจีนระบุถึงโชคกลางที่เป็นเรื่องของตำแหน่งทิศทางและเวลา

2.3 ความเชื่อทางไสยศาสตร์ ได้แก่ความเชื่อเรื่องการละเตาะ-
เคราะห์ และความเชื่อเรื่องการกราบไหว้สิ่งศักดิ์สิทธิ์

2.3.1 ความเชื่อเรื่องการละเตาะเคราะห์

- ภาษาที่ใช้แสดงถึงความเชื่อเรื่องการละเตาะ-
เคราะห์ที่ปรากฏเหมือนกันในใบเขียนชีวิตไทยและวัดจีน ได้แก่ แนวทางแก้ไขให้พ้นทุกข์
เช่น เติมน้ำมันที่ตะเกียง ทำทาน และปล่อยนกปล่อยปลา

- ภาษาที่ใช้แสดงถึงความเชื่อเรื่องการละเตาะ-
เคราะห์ที่ปรากฏต่างกันจะพบในใบเขียนชีวิตไทยเท่านั้น ได้แก่ วิธีทำให้มีลาภ และสาเหตุ
ที่ทำให้ชนะคดี เช่น บุญพระเคราะห์ละเตาะร้าย จะทำให้มีลาภได้เพราะเดิมมีชะตาอยู่
แล้ว และถ้าถวายน้ำมันจะทำให้ชนะคดี

สรุปได้ว่าภาษาที่แสดงถึงความเชื่อเรื่องการละเตาะเคราะห์ เป็นภาษาที่แสดง
ความหมายถึง ในการดำเนินชีวิตเมื่อประสบเหตุที่ทำให้เกิดทุกข์ ก็หาแนวทางแก้ไขเพื่อให้
พ้นทุกข์นั้น ซึ่งแนวทางการแก้ไขนี้ไม่สามารถสรุปได้ว่าจะแก้ไขทุกข์ได้อย่างแท้จริง

2.3.2 ความเชื่อเรื่องการกราบไหว้สิ่งศักดิ์สิทธิ์

- ภาษาที่ใช้แสดงถึงความเชื่อเรื่องการกราบไหว้สิ่ง-
ศักดิ์สิทธิ์ นี้จะพบในใบเขียนชิงวัดจีนเท่านั้น ในเรื่องของวิธีการทำให้ได้บุตร ได้แก่ ให้ไป
บนบานศาลกล่าวขอบุตร

สรุปได้ว่า ภาษาที่แสดงถึงความเชื่อเรื่องการกราบไหว้สิ่งศักดิ์สิทธิ์เป็นภาษาที่
แสดงความศักดิ์สิทธิ์ หมายถึง การกราบไหว้ในสิ่งที่บุคคลเชื่อถือเพื่อจุดประสงค์ให้ได้รับสิ่ง
ที่ตนต้องการ

3. คติธรรมปรัชญา

ความสัมพันธ์ระหว่างภาษาและวัฒนธรรมที่แสดงถึงคติธรรมปรัชญา ที่
ปรากฏในใบเขียนชีวิตไทยและวัดจีน สรุปได้ดังนี้

3.1 คำสอน

3.1.1 การพูดจา

- ภาษาที่ใช้แสดงถึงคำสอนเรื่องการพูดจา ที่ปรากฏ
เหมือนกันในใบเขียนชีวิตไทยและวัดจีน ได้แก่ ให้สงบปากสงบคำ เช่น จงสงบกายใจให้ดี
ครั้น และกริยาพจน์สำคัญ

สรุปได้ว่าภาษาที่แสดงถึงคำสอนเรื่องการพูดจานี้ เป็นภาษาที่ใช้แสดงความหมายถึงการสอนให้รู้จักวิธีการพูดว่าให้พูดแต่น้อย พูดในสิ่งที่ควรพูด เพื่อผลดีตามมาภายหลัง

3.1.2 การดำเนินชีวิต

- ภาษาที่แสดงถึงคำสอนในการดำเนินชีวิตที่ปรากฏเหมือนกันในใบเขียนชีวิตไทยและวัดจีน ได้แก่ การดำเนินชีวิตด้านการงาน ดำเนินชีวิตโดยยึดหลักธรรม และการดำเนินชีวิตกับคู่ครอง เช่น ให้ปรีกษางานกับผู้ใหญ่ ให้ทำบุญทาน และให้ใช้ความดีผูกใจคู่ครอง

- ภาษาที่แสดงถึงคำสอนในการดำเนินชีวิตที่ปรากฏต่างกัน คือ จะพบในใบเขียนชีวิตจีนเท่านั้น ได้แก่ การดำเนินชีวิตกับครอบครัว และการเผชิญปัญหาความเครียด เช่น ให้อดกลั่นเพื่อหลีกเลี่ยงการทะเลาะวิวาท และหลีกเลี่ยงการมีคดีความ

สรุปได้ว่าภาษาที่แสดงถึงคำสอนเรื่องการดำเนินชีวิตนี้ เป็นภาษาที่แสดงความหมายถึงการสอนวิธีการดำเนินชีวิตเพื่อให้มีความสุข ถึงแม้จะประสบปัญหาก็นพยายามหาทางป้องกันหรือแก้ไข

3.1.3 การปฏิบัติตน

- ภาษาที่แสดงถึงคำสอนในการปฏิบัติตนที่ปรากฏเหมือนกันในใบเขียนชีวิตไทยและวัดจีน ได้แก่ การสอนเรื่องการคบคนให้ศึกษาดูให้ดีเสียก่อนและให้มีความซื่อสัตย์สุจริต

- ภาษาที่แสดงถึงคำสอนในการปฏิบัติตนที่ปรากฏต่างกันมีทั้งในใบเขียนชีวิตไทยและวัดจีน ดังนี้

- ภาษาที่พบในใบเขียนชีวิตไทยได้แก่ ให้เคารพผู้ใหญ่ ให้มีความร่วมมือในการทำสิ่งใด ๆ ให้กตัญญู อย่าท้อแท้ ฟังคำพระสอน ให้ขยันหมั่นเพียร และพอใจในของของตน

- ภาษาที่พบในใบเขียนชีวิตจีนได้แก่ รู้จักถ่อมตน รู้จักพอ มีความอดทนอดกลั่น และทำให้เบิกบาน

สรุปได้ว่าภาษาที่แสดงถึงคำสอนเรื่องการปฏิบัติตนนี้ เป็นภาษาที่แสดงความหมายถึงการสอนให้ทำสิ่งต่าง ๆ ด้วยวิธีการที่จะทำให้ชีวิตมีความสุขทั้งในด้านการงานและชีวิตส่วนตัว

3.1.4 การพิจารณาเรื่องต่างๆ

- ภาษาที่แสดงถึงคำสอนในการพิจารณาเรื่องต่าง ๆ

ที่ปรากฏเหมือนกันในใบเขียนชีวิตไทยและวัดจีน ได้แก่ ให้ใช้สติปัญญาพิจารณาให้รอบคอบ
สรุปได้ว่าภาษาที่แสดงถึงคำสอนเรื่องการพิจารณาเรื่องต่างๆ นี้ เป็นภาษาที่แสดง
ความหมายถึง การสอนให้มีความรอบคอบ และสามารถตัดสินใจได้อย่างถูกต้อง

3.2 คำเตือน

3.2.1 การพูดจา

- ภาษาที่ใช้แสดงถึงคำเตือนเรื่องการพูดจานี้ จะพบ
ในใบเขียนชีวิตไทยเท่านั้น ได้แก่ ไม่ควรพูดจาโวยวาย และไม่ควรพูดโดยไม่ได้อำนาจ
ไตร่ตรองเสียก่อน

สรุปได้ว่าภาษาที่แสดงถึงคำเตือนเรื่องการพูดจานี้ เป็นภาษาที่ใช้แสดงความหมาย
ถึงการเตือนให้รู้จักวิธีการพูด ไม่ควรพูดในสิ่งที่จะทำให้เกิดความเดือดร้อนตามมาภายหลัง

3.2.2 การฟังคำพูดของคนอื่น

- ภาษาที่ใช้แสดงถึงคำเตือนเรื่องการฟังคำพูดของคน
อื่นจะพบในใบเขียนชีวิตจีนเท่านั้น ได้แก่ การเตือนว่าอย่าเชื่อคนง่าย และอย่าฟังคนสอพลอ

สรุปได้ว่าภาษาที่แสดงถึงคำเตือนเรื่องการฟังคำพูดของผู้อื่นนี้ เป็นภาษาที่แสดง
ความหมายถึงการเตือนให้รู้จักวิธีการฟัง และเลือกฟังในสิ่งที่จะก่อประโยชน์มากกว่าโทษ

3.2.3 การทำสิ่งหนึ่งสิ่งใด

- ภาษาที่ใช้แสดงถึงคำเตือนเรื่องการทำสิ่งหนึ่งสิ่งใด
ที่ปรากฏต่างกัน มีทั้งในใบเขียนชีวิตไทยและวัดจีน ดังนี้

- ภาษาที่พบในใบเขียนชีวิตไทย ได้แก่ อย่าอวดหาญ
อย่ารีบร้อน อย่าประมาท อย่าใจเบา อย่าทะนงตน และอย่าโลภมาก

- ภาษาที่พบในใบเขียนชีวิตจีน ได้แก่ อย่าคิดทุจริต
อย่าโลภมาก อย่าทำผิดพลาดเหมือนที่ผ่านมา และอย่าหาเงินด้วยวิธีทุจริต

สรุปได้ว่าภาษาที่แสดงถึงคำเตือนเรื่องการทำสิ่งหนึ่งสิ่งใดนี้ เป็นภาษาที่แสดง
ความหมายถึงการเตือนให้มีความระวังในการลงมือทำสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ทั้งนี้เพื่อความถูกต้อง
และความสำเร็จของผลที่จะได้รับ

3.2.4 การแสดงความคิด

- ภาษาที่ใช้แสดงถึงคำเตือนเรื่อง การแสดงความคิด
ที่ปรากฏเหมือนกันในใบเขียนชีวิตไทยและวัดจีนได้แก่ การเตือนว่าอย่าคิดมาก

- ภาษาที่ใช้แสดงถึงคำเตือนเรื่อง การแสดงความคิด
ที่ปรากฏต่างกัน คือจะพบในใบเขียนชีวิตไทยเท่านั้น ได้แก่ การเตือนว่าอย่าคิดรวนเร

สรุปได้ว่าภาษาที่แสดงถึงคำเตือนเรื่องการแสดงความคิดเห็น เป็นภาษาที่แสดง ความหมายถึง การเตือนให้มีการควบคุมสติ ให้คิดเฉพาะเรื่องที่จำเป็นต้องคิดจริงๆเท่านั้น

3.2.5 การทำงาน

- ภาษาที่แสดงถึงคำเตือนเรื่องการทำงานที่ปรากฏต่างกัน มีทั้งในใบเขียนชีวิตไทยและวัดจีน ดังนี้

- ภาษาที่พบในใบเขียนชีวิตไทย ได้แก่ อย่าเปลี่ยนงาน เพราะงานหายาก

- ภาษาที่พบในใบเขียนชีวิตจีน ได้แก่ อย่ารีบร้อนทำงานเกินไป และอย่าเอาธุระผู้อื่นมาเป็นธุระของตน

สรุปได้ว่าภาษาที่แสดงถึงคำเตือนเรื่องการทำงานนี้ เป็นภาษาที่แสดง ความหมายถึงการเตือนเพื่อให้มีความมั่นคงในการทำงานว่าอย่าเปลี่ยนงาน และการเตือนเพื่อให้งานที่ทำออกมานั้นถูกต้องสมบูรณ์ว่าอย่ารีบร้อนทำงานเกินไป และการเตือนเพื่อให้หลีกเลี่ยงจากปัญหาทั้งปวงว่าอย่าเอาธุระของคนอื่นมาเป็นธุระของตัวเอง

3.2.6 การแสดงความรู้สึก

- ภาษาที่แสดงถึงคำเตือนเรื่องการแสดงความรู้สึกจะพบในใบเขียนชีวิตไทยเท่านั้น ได้แก่ อย่าอาฆาต

สรุปได้ว่าภาษาที่แสดงถึงคำเตือนเรื่องการแสดงความรู้สึกนี้ เป็นภาษาที่แสดง ความหมายถึงการเตือนเพื่อไม่ให้จิตใจรู้สึกเป็นทุกข์อันเนื่องมาจากการผูกใจเจ็บ

3.2.7 การป้องกันเหตุที่จะทำให้เกิดอันตราย

- ภาษาที่แสดงถึงคำเตือนเรื่องการป้องกันเหตุที่จะทำให้เกิดอันตรายที่ปรากฏต่างกัน มีทั้งในใบเขียนชีวิตไทยและวัดจีน ดังนี้

- ภาษาที่พบในใบเขียนชีวิตไทย ได้แก่ ให้ระวังตัวระวังศัตรู และระวังการรักษาอาการเจ็บไข้

- ภาษาที่พบในใบเขียนชีวิตจีน ได้แก่ ให้ระวังอาวุธจะทำให้เกิดอันตราย และระวังคนสูงอายุและเด็กในเรื่องของความเจ็บป่วย

สรุปได้ว่าภาษาที่แสดงถึงคำเตือนเรื่องการป้องกันเหตุที่จะทำให้เกิดอันตรายเป็น ภาษาที่แสดง ความหมายถึง การเตือนเพื่อเป็นการป้องกันไม่ให้เกิดอันตราย

จากผลสรุปข้างต้นพบว่าการใช้ภาษาที่แสดงถึง ค่านิยม ความเชื่อ และคติธรรมปรัชญาที่มีอยู่ในใบเขียนชีวิตไทยและวัดจีน จะมีการใช้ภาษาทั้งที่เหมือนกันและแตกต่างกัน

อย่างไรก็ตามในส่วนของการใช้ภาษาที่แตกต่างกันระหว่างใบเขียนชีวิตไทยและวัดจีนเพื่อแสดงถึงค่านิยม ความเชื่อ และคติธรรมปรัชญาเดียวกัน ก็ยังคงแสดงความหมายที่เป็นค่านิยม ความเชื่อ และคติธรรมปรัชญานั้นๆ

อภิปรายผล

ก. ผลการวิเคราะห์เนื้อหาคำทำนายในใบเขียนชีวิตไทยและวัดจีนพบว่า มีหัวข้อคำทำนายทั้งที่เหมือนกันและแตกต่างกันหลายหัวข้อ และเมื่อพิจารณาหัวข้อที่ซ้ำกันในใบเขียนชีวิตไทยและวัดจีน พบว่ามีทั้งหมด 14 หัวข้อคำทำนายที่ซ้ำกัน แสดงให้เห็นว่าในใบเขียนชีวิตไทยและวัดจีนให้ความสำคัญกับเนื้อหาคำทำนายของทั้ง 14 หัวข้อนี้ ซึ่งได้แก่ หัวข้อคำทำนายเรื่อง ลากยศ ชะตา เนื้อคู่ เจ็บไข้ คดีความ คำสอน ของหาย อันตราย ความสำเร็จ/ไม่สำเร็จ บุตร ผู้อุปถัมภ์/ผิงพา อาชีพ/การงาน มิตร และการเดินทาง อย่างไรก็ตามเมื่อพิจารณาจากจำนวนข้อมูลและคำร้อยละที่ปรากฏในแต่ละหัวข้อนั้นพบว่า ใบเขียนชีวิตไทยและวัดจีนให้ความสำคัญกับหัวข้อคำทำนายเหมือนกันและแตกต่างกัน เช่น ทั้งใบเขียนชีวิตไทยและวัดจีนให้ความสำคัญกับ 4 หัวข้อแรกคือ ลากยศ ชะตา เนื้อคู่ และ เจ็บไข้เป็นลำดับเดียวกัน แต่ในอีก 10 หัวข้อที่เหลือคือ คดีความ คำสอน ของหาย อันตราย ความสำเร็จ/ไม่สำเร็จ บุตร ผู้อุปถัมภ์/ผิงพา อาชีพ/การงาน มิตร และการเดินทาง ใบเขียนชีวิตไทยและวัดจีนให้ความสำคัญในลำดับที่ต่างกัน จากลำดับของหัวข้อคำทำนายที่เหมือนและแตกต่างกันนี้ อาจสรุปได้ว่าใบเขียนชีวิตไทยและวัดจีนให้ความสำคัญกับเนื้อหาคำทำนายในเรื่อง ลากยศ ชะตา เนื้อคู่ และเจ็บไข้ เหมือนกัน แต่จะให้ความสำคัญกับเนื้อหาคำทำนายในเรื่องคดีความ คำสอน ของหาย อันตราย ความสำเร็จ/ไม่สำเร็จ บุตร ผู้อุปถัมภ์/ผิงพา อาชีพ/การงาน มิตร และการเดินทาง แตกต่างกัน ทั้งนี้ ความแตกต่างของความสำคัญของเนื้อหาคำทำนายนี้ขึ้นอยู่กับจำนวนข้อมูลเนื้อหาคำทำนายในแต่ละหัวข้อนั้นๆ

ในแต่ละหัวข้อคำทำนายยังพบว่า มีหัวข้อย่อยของเนื้อหาคำทำนายปรากฏอยู่ ซึ่งในแต่ละหัวข้อคำทำนายที่ซ้ำกันในใบเขียนชีวิตไทยและวัดจีนนี้จะมีหัวข้อย่อยที่ปรากฏในทำนองเดียวกัน เช่น หัวข้อ "ลากยศ" ในใบเขียนชีวิตไทยปรากฏมีหัวข้อย่อยดังนี้ การได้/ไม่ได้ ลาก ประเภทของลาก ลักษณะของลากที่ได้ ปริมาณของลาก ระยะเวลาที่จะได้ลาก สาเหตุของการได้/ไม่ได้ลาก แผลงของลาก วิธีทำให้มีลาก และคำสอนเกี่ยวกับเรื่องลาก เปรียบเทียบกับหัวข้อ "ลากยศ" ในใบเขียนชีวิตจีน ปรากฏมีหัวข้อย่อยดังนี้ การได้/ไม่ได้

ลาม ประเภทของลาม ลักษณะของลาม ปริมาณของลาม ระยะเวลาที่จะได้ลาม สาเหตุของการได้ลาม แหล่งของลาม และคำสอนเกี่ยวกับเรื่องลาม จะเห็นได้ว่า หัวข้อย่อยของเนื้อหาทำนายเรื่อง "ลามยค" ในใบเชิยมชีวัดไทยและวัดจีน เป็นเรื่องเดียวกันทั้งหมด จะมีเพิ่มเติมก็คือ หัวข้อย่อยสาเหตุการไม่ได้ลามและวิธีทำให้มีลาม ที่ปรากฏในใบเชิยมชีวัดไทย

จากการวิเคราะห์หัวข้อเนื้อหาทำนายทั้ง 14 หัวข้อที่ปรากฏซ้ำกันในใบเชิยมชีวัดไทยและวัดจีนนี้ พบว่าหัวข้อย่อยของเนื้อหาทำนายในแต่ละหัวข้อนั้น จะปรากฏในทำนองเดียวกัน ซึ่งสามารถสรุปได้ 11 หัวข้อย่อย ดังนี้ ประเภท ลักษณะ การได้และไม่ได้รับสิ่งต่างๆ สาเหตุของการได้และไม่ได้รับสิ่งต่างๆ แหล่ง ทิศทางและระยะทาง ระดับ ปริมาณ เวลา วิธีแก้ไขเหตุต่างๆ คำสอนและคำเตือน การได้รับผล และวิธีทำให้ไม่ได้รับผลต่าง ๆ

เป็นที่น่าสังเกตว่าเนื้อหาทำนายของทั้ง 14 หัวข้อที่ปรากฏซ้ำกันของใบเชิยมชีวัดไทยและวัดจีนจะมีเนื้อหาทำนาย ตามหัวข้อย่อย 11 หัวข้อย่อยดังกล่าวในส่วนนี้อาจสรุปได้ว่า เนื้อหาทำนายในใบเชิยมชีวัดไทยและวัดจีนมีขอบข่ายเนื้อหาทำนายใกล้เคียงกัน เช่นหัวข้อ "เนื้อคู่" พบว่าใบเชิยมชีวัดไทยและวัดจีนมีหัวข้อย่อยของเนื้อหาทำนายที่ปรากฏทั้งสิ้น 6 หัวข้อย่อย และเป็นหัวข้อย่อยของเนื้อหาทำนายที่เหมือนกันทั้งหมด ดังนี้ การได้/ไม่ได้คู่ ลักษณะของเนื้อคู่ สาเหตุของการไม่ได้คู่ การใช้ชีวิตคู่ แหล่งที่อยู่ของเนื้อคู่ และคำสอนเรื่องการมีคู่ จากลักษณะนี้สรุปได้ว่า หัวข้อทำนาย "เนื้อคู่" ที่ปรากฏในใบเชิยมชีวัดไทยและวัดจีน มีขอบข่ายเนื้อหาเนื้อหาทำนายเหมือนกัน

จากการพิจารณาเนื้อหาทำนายในใบเชิยมชีวัดไทยและวัดจีน โดยรวมแล้วพบว่า จะปรากฏเนื้อหาภาษาทางด้านดี (+) มากกว่าด้านไม่ดี (-) เช่น ในหัวข้อ "ชะตา" พบว่าจะมีข้อมูลแสดงถึงการมีความสุข (+ความสุข) มากกว่าการมีความทุกข์ (-ความสุข) และในหัวข้อ "เนื้อคู่" พบว่ามีข้อมูลเรื่องการใช้ชีวิตคู่แสดงถึงชีวิตคู่จะราบรื่น (+ราบรื่น) มากกว่าไม่ราบรื่น (-ราบรื่น) เป็นต้น แต่ในบางเนื้อหาทำนายก็จะแสดงข้อมูลตรงข้าม เช่น หัวข้อย่อย : อาการของไข้ ในหัวข้อ "เจ็บไข้" ของใบเชิยมชีวัดไทย พบว่า จะมีอาการรุนแรง (+รุนแรง) มากกว่าอาการไม่รุนแรง (-รุนแรง)

ข. ผลการวิเคราะห์ภาษาที่ปรากฏในใบเชิยมชีวัดไทยและวัดจีน พบว่า การให้ความหมายหัวข้อเนื้อหาทำนายในใบเชิยมชีวัดไทยและวัดจีน ปรากฏเหมือนกันจึงจะถูกจัดอยู่ใน class ต่างๆ จะพบว่า class 7 : Volition มีมากที่สุด ได้แก่ หัวข้อ ลาม

ยศ (prosperity) โชชะตา (destiny) เจ็บไข้ (ill) ของหาย (loss) อันตราย (harm) ความสำเร็จ/ไม่สำเร็จ (successfulness/unsuccessfulness) ผู้อุปถัมภ์/ผู้พึ่งพา (supporter) อาชีพ/การงาน (Vocation) และมิตร (friend) class 8 : Affections เป็นอันดับรองลงมา ได้แก่ หัวข้อ เนื้อคู่ (marriage) และคดีความ (lawsuit) และ class 1 : Abstract Relations, class 2 : Space และ class 6 : Intellect เป็นอันดับสุดท้าย ซึ่ง class 1 ได้แก่ หัวข้อ บุตร (child) class 2 ได้แก่ หัวข้อ การเดินทาง (travel) และ class 6 ได้แก่ หัวข้อ คำสอน (instruction)

จากความหมายต่าง ๆ ที่ปรากฏนี้ทำให้ทราบว่าไบเบิลเชื่อมชีวิตไทยและวัดจีนให้ความสำคัญเรื่อง พลังและอำนาจในการทำสิ่งใดตามความตั้งใจ (Volition) มากที่สุด เป็นต้นว่า ความต้องการมีลาภยศ ดังจะเห็นได้จากผู้มีการใช้ภาษาที่เหมือนกันในไบเบิลชีวิตไทยและวัดจีนที่แสดงถึงเรื่องนี้ เช่น จะได้ลาภ มีลาภแน่ ได้ลาภตามที่มุ่งหวังไว้ และหาลาภได้สำเร็จ เป็นต้น สุขภาพความสมบูรณ์ของร่างกาย ดังจะเห็นได้จากมีการใช้ภาษาที่เหมือนกันในไบเบิลชีวิตไทยและวัดจีนที่แสดงถึงเรื่องนี้ในเรื่องของ การเจ็บ/ไม่เจ็บไข้ การหาย/ไม่หายเจ็บไข้ และการมี/ไม่มีอันตราย เช่น เจ็บไข้ได้ความร้อนใจ จะป่วยเจ็บหายขาด หายดี หายแน่ ไม่มีทางหาย คลอดแล้วอันตราย ไม่มีโทษภัยอันตราย และศัตรูไม่ทำร้าย เป็นต้น ความผูกพันและความรู้สึกเป็นเจ้าของ ดังจะเห็นได้จากมีการใช้ภาษาที่เหมือนกันในไบเบิลชีวิตไทยและวัดจีนที่แสดงถึงเรื่องนี้ในเรื่องของ การได้สิ่งของหายกลับคืน เช่น สิ่งของ และเงินทอง เหล่านี้เป็นต้น

นอกจากจะมีการใช้ภาษาที่เหมือนกันเพื่อใช้แสดงความหมายดังกล่าวข้างต้นแล้วยังพบว่ามีการใช้ภาษาที่ต่างกันไบเบิลชีวิตไทยและวัดจีนด้วยเช่นกัน เป็นต้นว่า ความต้องการประสบความสำเร็จจะปรากฏภาษาที่ใช้ต่างกันคือ ในไบเบิลชีวิตไทยระบุถึงสิ่งที่ทำสำเร็จ ได้แก่ กิจการงาน และการศึกษา ซึ่งในไบเบิลชีวิตจีนไม่ระบุถึงสิ่งที่จะทำสำเร็จ 2 สิ่งนี้ และการมีผู้อุปถัมภ์ จะปรากฏภาษาที่ใช้ต่างกันคือ ในไบเบิลชีวิตไทยระบุถึงบุคคลผู้ที่มาเป็นผู้อุปถัมภ์ ได้แก่ ญาติมิตร ผู้หญิง และคนใกล้ชิด แต่ในไบเบิลชีวิตจีนระบุถึงบุคคลผู้ที่มาเป็นผู้อุปถัมภ์ ได้แก่ ผู้มีบรรดาศักดิ์ พระ ผู้อุปถัมภ์ และผู้มีบุญ เหล่านี้เป็นต้น

ไบเบิลชีวิตไทยและวัดจีนให้ความสำคัญรองลงมากับการใช้ภาษาในเรื่องของ ความรู้สึก (Affections) ได้แก่ ความรู้สึกที่มีต่อบุคคลอื่นในสังคมในฐานะที่เป็นสมาชิกคนหนึ่งของคนหนึ่ง (Social Affections) และความรู้สึกถูก-ผิด (Moral Observance)

ความรู้สึกที่มีต่อบุคคลอื่นในสังคมในฐานะที่เป็นสมาชิกคนหนึ่งของคนหนึ่ง (Social Affections) ได้แก่

ความต้องการมีคู่ครอง และความสัมพันธ์ฉันท์มิตร ภาษาที่ปรากฏเหมือนกันในใบเขียนชีวิตไทยและวัดจีนที่แสดงถึงความต้องการมีคู่ครอง ได้แก่ ได้คู่ ได้คู่ ได้คู่สมความตั้งใจ และได้ในเร็ววัน และภาษาที่ปรากฏเหมือนกันในใบเขียนชีวิตไทยและวัดจีนที่แสดงถึงความสัมพันธ์ฉันท์มิตร ได้แก่ ความสัมพันธ์ดีและมั่นคง และการหาเพื่อนใหม่ได้ และความรู้สึกถูก-ผิด ได้แก่ ภาษาที่ปรากฏในใบเขียนชีวิตไทยและวัดจีนในเรื่องของการเกิดคติความที่ระบุดึงผลของคติ ได้แก่ มีชัย ไม่แพ้ ชนะแน่ และมีผู้ช่วยเหลือให้ชนะความ

ใบเขียนชีวิตไทยและวัดจีนให้ความสำคัญเป็นลำดับสุดท้ายกับการใช้ภาษาในเรื่องของความสัมพันธ์ในระบบเครือญาติในด้านช่วงอายุ (Abstract Relations : Time with Reference to Age) ระยะทางในเรื่องของการเดินทาง (Space : Change of Place) และการมีสติปัญญาเข้าใจเหตุผลในเรื่องของคำสอน (Intellect : Instruction)

การใช้ภาษาที่เหมือนกันในใบเขียนชีวิตไทยและวัดจีนที่แสดงถึงความสัมพันธ์ในระบบเครือญาติด้านช่วงอายุ ได้แก่ การได้บุตรโดยระบุดึง เพศของบุตร ได้แก่ ชาย และหญิง แต่ก็ยังพบว่ามีภาษาที่ต่างกันในการระบุดึงความสัมพันธ์นี้ ได้แก่ การใช้ภาษาในใบเขียนชีวิตวัดจีนในเรื่องของการมีบุตร ปรากฏภาษาที่ใช้ ได้แก่ จะเกิดบุตร จะมีบุตร และจะได้บุตร ซึ่งในใบเขียนชีวิตไทยไม่ระบุดึงเรื่องนี้

การใช้ภาษาที่ปรากฏในใบเขียนชีวิตไทยและวัดจีนที่แสดงถึงระยะทางในเรื่องการเดินทาง โดยจะพบในใบเขียนชีวิตจีนเท่านั้น ได้แก่ เดินทางเป็นระยะทางหลายหมื่นลี้ นอกจากนี้ยังมีการใช้ภาษาที่เหมือนกันในใบเขียนชีวิตไทยและวัดจีนเพื่อระบุดึงทิศทางของการเดินทางซึ่งได้แก่ ทิศทักษิณ(ทิศใต้) ความปลอดภัยในการเดินทาง ได้แก่ ปลอดภัยและไม่ปลอดภัย เป็นต้น

การใช้ภาษาที่เหมือนกันในใบเขียนชีวิตไทยและวัดจีนที่แสดงถึงการใช้สติปัญญาเข้าใจเหตุผลในเรื่องของคำสอน ได้แก่ คำสอนเรื่องการพิจารณาเรื่องต่างๆ โดยให้ใช้สติปัญญาในการพิจารณา คำสอนเรื่องการพูดจา ได้แก่ ให้สงบปากคำ คำสอนเรื่องการดำเนินชีวิตด้านการงาน ได้แก่ ให้ขยันหมั่นเพียร และการดำเนินชีวิตโดยยึดหลักธรรม ได้แก่ ให้ทำความดี และคำเตือนเรื่องการทำสิ่งหนึ่งสิ่งใด ได้แก่ อย่าประมาท และอย่าโลภมาก นอกจากจะมีการใช้ภาษาที่เหมือนกันเพื่อใช้แสดงความหมายดังกล่าวข้างต้นแล้วยังพบว่ามีภาษาที่ต่างกันใบเขียนชีวิตไทยและวัดจีนเช่นกัน เช่น คำสอนให้พิจารณาเรื่องต่างๆ ภาษาที่ปรากฏถึงคำสอนในเรื่องนี้ในใบเขียนชีวิตไทย ได้แก่ จงยังหยุดตรึก-ตรองทำนองการ และจงยับยั้งซึ่งใจเสียให้ดี และที่ปรากฏในใบเขียนชีวิตจีน ได้แก่ จง

กระทำกิจมันด้วยใจอันเยือกเย็นเกิด และคำเตือนเรื่องการทำสิ่งหนึ่งสิ่งใด ภาษาที่ปรากฏถึงคำเตือนในเรื่องนี้ในใบเขียนชีวิตไทย ได้แก่ อย่าอวดหาญ อย่ารีบร้อน อย่าใจเบา และอย่าทะนงตน และที่ปรากฏในใบเขียนชีวิตจีน ได้แก่ อย่าทุจริต และอย่าทำเหมือนที่ผ่านมา คำเตือนเรื่องการดำเนินชีวิตด้านการงานซึ่งจะปรากฏในใบเขียนชีวิตวัดจีนเท่านั้น ได้แก่ อย่าเอาธุระของผู้อื่นมาเป็นธุระของตน คำเตือนเรื่องการแสดงความคิดที่จะปรากฏในใบเขียนชีวิตไทยเท่านั้น ได้แก่ อย่าคิดรวนเร และคำเตือนเรื่องการแสดงความรู้สึกที่จะปรากฏในใบเขียนชีวิตไทยเท่านั้น ได้แก่ อย่าอวดมาต เหล่านี้เป็นต้น

จากความหมายของหัวข้อเนื้อหาคำทำนายที่ปรากฏมาก-น้อยตามจำนวนข้อมูลภาษาและความสำคัญในระดับต่างๆ กันนี้ พอลจะสรุปได้ว่าใบเขียนชีวิตไทยและวัดจีนให้ความสำคัญกับภาษาคำทำนายในแต่ละหัวข้อคำทำนายมาก-น้อยแตกต่างกัน

ค. ผลการวิเคราะห์วัฒนธรรมและระดับความสำคัญของวัฒนธรรมที่เป็นค่านิยม ความเชื่อ และคติธรรมปรัชญาของภาษาคำทำนายในใบเขียนชีวิตไทยและวัดจีน พบว่า

ผลการวิเคราะห์วัฒนธรรมที่เป็นค่านิยม ความเชื่อ และคติธรรมปรัชญาในใบเขียนชีวิตไทยและวัดจีน พบว่าใบเขียนชีวิตไทยและวัดจีนปรากฏค่านิยมที่เหมือนกันเป็นจำนวน 16 ประการ และในส่วนที่แตกต่างกันคือ ใบเขียนชีวิตไทยระบุถึงค่านิยมการยกย่องผู้รู้ ซึ่งใบเขียนชีวิตจีนไม่ระบุถึงค่านิยมนี้ ในส่วนของความเชื่อพบว่าใบเขียนชีวิตไทยและวัดจีนปรากฏความเชื่อที่เหมือนกันเป็นจำนวน 6 ประการและในส่วนที่แตกต่างกันคือ ใบเขียนชีวิตจีน ระบุถึงความเชื่อทางไสยศาสตร์เรื่องการกราบไหว้สิ่งศักดิ์สิทธิ์ ในส่วนของคติธรรมปรัชญาพบว่าใบเขียนชีวิตไทยและวัดจีนปรากฏคติธรรมและปรัชญาที่เหมือนกันเป็นจำนวน 6 ประการ และในส่วนที่ต่างกันคือ ใบเขียนชีวิตไทยระบุถึงคำเตือนเรื่องการพูดจาและเรื่องการแสดงความรู้สึก ส่วนใบเขียนชีวิตจีนระบุถึงคำเตือนเรื่องการฟังคำพูดของผู้อื่น และการดำเนินชีวิต

จากการวิเคราะห์ค่านิยม ความเชื่อ และคติธรรมปรัชญา จากหัวข้อคำทำนายของใบเขียนชีวิตพบว่า ในหัวข้อภาษาคำทำนาย 1 หัวข้อ จะปรากฏค่านิยม ความเชื่อ และคติธรรม ปรัชญาจำนวนมาก-น้อย เท่าใดขึ้นอยู่กับ เนื้อหาภาษาคำทำนายที่อยู่ในหัวข้อนั้นๆ เช่นหัวข้อ "ลาภยศ" จะปรากฏค่านิยมความมั่งมี ค่านิยมวัตถุ ค่านิยมความมีอำนาจ และค่านิยมการยึดถือเวลา ในส่วนของความเชื่อจะปรากฏความเชื่อ เรื่องกฎแห่งกรรม และความเชื่อเรื่องโชคกลาง ในส่วนของคติธรรมปรัชญาก็จะปรากฏในเรื่องของคำเตือน ดังนี้ เป็นต้น

ผลการวิเคราะห์ระดับความสำคัญของ ค่านิยม ความเชื่อ และคตินิยมปรัชญา พบว่าใน ค่านิยม ความเชื่อ และคตินิยมปรัชญาหนึ่งๆนั้นจะปรากฏระดับความสำคัญทั้งที่เหมือนกันและต่างกันตามเนื้อหาภาษาคำทำนายในหัวข้อคำทำนาย เช่น ค่านิยมความสุขสบายในชีวิต

พบว่าในหัวข้อชะตา	ใบเขียนชีวิตไทยให้ความสำคัญกับค่านิยมความสุขสบายในชีวิตมากกว่า วัดจีน
พบว่าในหัวข้อเนื้อคู่	ใบเขียนชีวิตไทยให้ความสำคัญกับค่านิยมความสุขสบายในชีวิตน้อยกว่า วัดจีน
พบว่าในหัวข้อเจ็บไข้	ใบเขียนชีวิตไทยให้ความสำคัญกับค่านิยมความสุขสบายในชีวิตมากกว่า วัดจีน
พบว่าในหัวข้อการเดินทาง	ใบเขียนชีวิตไทยให้ความสำคัญกับค่านิยมความสุขสบายในชีวิตมากกว่า วัดจีน
พบว่าในหัวข้อของหาย	ค่านิยมความสุขสบายในชีวิตจะปรากฏเฉพาะในใบเขียนชีวิตไทยเท่านั้น

ง. ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างภาษาและวัฒนธรรมในใบเขียนชีวิตไทยและวัดจีน พบว่าในใบเขียนชีวิตไทยและวัดจีนมีการใช้ภาษาที่แสดงถึงค่านิยม ความเชื่อ และคตินิยมปรัชญาทั้งที่เหมือนและแตกต่างกัน สรุปได้ดังนี้

ในส่วนของการใช้ภาษาเมื่อแสดงถึงค่านิยม ความเชื่อ และคตินิยมปรัชญาที่ปรากฏว่าไม่แตกต่างกันในใบเขียนชีวิตไทยและวัดจีน ได้แก่ การใช้ภาษาที่แสดงถึงค่านิยม ความเชื่อ และคตินิยมปรัชญา ดังต่อไปนี้คือ ค่านิยมวัตถุ ค่านิยมความสุขสบายในชีวิต ค่านิยมการมีคู่ครอง ค่านิยมความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน ค่านิยมความเป็นเจ้าข้าวเจ้าของ ค่านิยมเพศของบุตร ค่านิยมความมั่นคงในชีวิต คำสอนเรื่องการพูดจา คำสอนเรื่องการพิจารณาเรื่องต่างๆ คำเตือนเรื่องการแสดงความคิด คำเตือนเรื่องการทำงาน และคำเตือนเรื่องการป้องกันเหตุที่จะทำให้เกิดอันตราย และการใช้ภาษาที่แสดงถึงค่านิยม ความเชื่อและคตินิยมปรัชญาที่แตกต่างกันในใบเขียนชีวิตไทยและวัดจีน ได้แก่การใช้ภาษาที่แสดงถึงค่านิยม ความเชื่อและคตินิยมปรัชญา ดังต่อไปนี้คือ ค่านิยมความมั่งมี ค่านิยมความมีอำนาจ ค่านิยมการได้รับสิ่งดีในชีวิต ค่านิยมการยืดถือเวลา ค่านิยมการประจบความสำเร็จ ค่านิยมการมีบุตร ค่านิยมการพึ่งพาอาศัย ค่านิยมการทำมาหาเลี้ยงชีพ ค่านิยมการผูกมิตร ค่านิยมการยกย่องผู้รู้ ความเชื่อเรื่องกฎแห่งกรรม ความเชื่อเรื่องการทำดีได้ดีความเชื่อเรื่องการทำบุญกุศลจะส่งผลให้ชีวิตได้รับสิ่งดีและมีความสุข ความเชื่อเรื่องโชคละตา ความเชื่อเรื่องโชคกลาง ความเชื่อเรื่องการสะเดาะเคราะห์ ความเชื่อ

เรื่องการกราบไหว้สิ่งศักดิ์สิทธิ์ คำสอนเรื่องการดำเนินชีวิต คำสอนเรื่องการปฏิบัติตน คำเตือนเรื่องการพูดจา คำเตือนเรื่องการฟังคำพูดผู้อื่น คำเตือนเรื่องการทำสิ่งหนึ่งสิ่งใด และคำเตือนเรื่องการแสดงความรู้สึก

จากการใช้ภาษาที่แสดงถึงค่านิยม ความเชื่อ และคตินิยมปรัชญาที่เป็นคำสอน และคำเตือนทั้งที่แตกต่างกัน และไม่แตกต่างกันในใบเขียนชีวิตไทยและวัดจีน ทำให้สันนิษฐานได้ว่าในการใช้ภาษาที่แสดงถึงค่านิยม ความเชื่อ และคตินิยมปรัชญาที่เป็นคำสอนและคำเตือนที่แตกต่างกันในใบเขียนชีวิตไทยและวัดจีนนั้น เป็นเพราะโครงสร้างทางสังคมของไทยและจีนมีความแตกต่างกัน เช่น ค่านิยมความมั่งมีที่มีทั้งส่วนที่เหมือนกันของภาษาคำทำนายในใบเขียนชีวิตไทยและวัดจีน คือมีการใช้ภาษาคำทำนายที่ระบุถึง ประเภทของลาภ การได้ลาภ และปริมาณของลาภ ในการแสดงค่านิยมความมั่งมีนี้ ส่วนของภาษาที่แตกต่างกัน คือในใบเขียนชีวิตจีนมีการระบุเพิ่มเติม คือลักษณะของเนื้อคู่เป็นคนมีทรัพย์สินสมบัติบริบูรณ์ จากข้อมูลภายในส่วนที่แตกต่างนี้ ทำให้มองเห็นว่าสังคมจีน ให้ความสำคัญในเรื่องของความมั่งมีทรัพย์สินที่จะได้มาพร้อมกับการมีครอบครัว อีกประการหนึ่งก็คือ ทำให้มองเห็นว่าในสังคมจีนนั้นหญิงหรือชายที่มีทรัพย์สินสมบัติก็จะเป็นเหตุหนึ่งที่ทำให้มีคนต้องการจะเป็นคู่ครองด้วย อย่างไรก็ตาม ในการใช้ภาษาเพื่อแสดงถึง ค่านิยม ความเชื่อ และคตินิยมปรัชญาที่เป็นคำสอนและคำเตือนที่ไม่แตกต่างกัน ในใบเขียนชีวิตไทยและวัดจีน ก็ไม่อาจสรุปได้ว่าโครงสร้างของสังคมไทยและจีนจะไม่มี ความแตกต่างกัน เช่น ภาษาที่แสดงถึงค่านิยมความสุขสบายในชีวิตในหัวข้อย่อยที่เหมือนกัน คือ ผู้ที่ได้รับความสุข ในใบเขียนชีวิตจีนและวัดไทยระบุเหมือนกันคือ บุคคลในครอบครัวจะเป็นผู้ที่ได้รับความสุข นอกจากนี้ใบเขียนชีวิตจีนยังระบุเพิ่มเติมด้วยว่า ผู้ที่ได้รับความสุขคือผู้เฒ่า จากข้อมูลที่ปรากฏนี้สามารถสรุปได้ว่า โครงสร้างครอบครัวในสังคมจีนเป็นครอบครัวใหญ่และมีการอาวุโส และถืออาวุโสในครอบครัว (ดูลิต น้ำฝน. 2526 : 70)

ข้อเสนอแนะ

1. ในการเก็บรวบรวมข้อมูลใบเขียนชีวิตจากวัดไทยและวัดจีน ควรมีการพิจารณาอย่างละเอียดในด้านเนื้อหาภาษาคำทำนาย เนื่องจากอาจมีการซ้ำกันทั้งในวัดเดียวกันและระหว่างวัด กับซ้ำกันทั้งชุดและซ้ำกันทั้งใบ ทั้งนี้เป็นเพราะใบเขียนชีวิตดังกล่าวนี้ทางวัดมิได้เป็นผู้เขียนขึ้นเอง แต่เป็นการสั่งพิมพ์จากโรงพิมพ์ หรือมีผู้นำมาถวายให้วัด จึงปรากฏมีข้อมูลที่ซ้ำกันมาก

2. ในการพิจารณาเนื้อหาภาษาคำทำนายเพื่อจัดกลุ่มหัวข้อคำทำนาย ผู้วิจัยควรมีความรู้และความเข้าใจภาษาไทยเป็นอย่างดี เช่นการใช้ภาษาคำทำนายโดยอ้างอิงถึงเรื่องราววรรณคดี ดังที่ปรากฏในหัวข้อเนื้อคู่ในใบเขียนชีวัดจันทน์ว่า "จะมีคู่พอควรตั้งพระรามกับสีดา" ซึ่งเมื่อเข้าใจเรื่องราววรรณคดีเรื่องนี้แล้ว ก็จะทำให้ทราบว่าใบเขียนชีวัดจันทน์ต้องการจะบอกเรื่องเนื้อคู่ว่าอย่างไร

3. ในการจำแนกเนื้อหาภาษาคำทำนาย เพื่อจัดกลุ่มหัวข้อคำทำนาย จะพบว่าในบางเนื้อหาภาษาคำทำนาย สามารถจัดเข้ากลุ่มหัวข้อคำทำนายได้มากกว่า 1 หัวข้อ จึงควรพิจารณาความหมายของเนื้อหาภาษาคำทำนายในเรื่องนั้นๆเป็นอย่างดี เพื่อจะจัดเข้ากลุ่มหัวข้อคำทำนายได้อย่างถูกต้อง

4. การศึกษาวิเคราะห์หัวข้อและหัวข้อย่อยของภาษาคำทำนาย เพื่อแสดงถึงค่านิยม ความเชื่อ และคติธรรมปรัชญา จะพบว่าในแต่ละหัวข้อย่อยของภาษาคำทำนายนั้นสามารถแสดงถึงค่านิยม ความเชื่อ และคติธรรมปรัชญาได้มากกว่า 1 ประการ จึงควรพิจารณาเนื้อหาภาษาคำทำนายอย่างละเอียด เพื่อจะได้ระบุถึงค่านิยม ความเชื่อ และคติธรรมปรัชญาได้อย่างถูกต้อง

5. จากการจัดกลุ่มหัวข้อภาษาคำทำนาย เพื่อศึกษาเฉพาะหัวข้อที่ปรากฏซ้ำกันในใบเขียนชีวัดไทย และวัดจันทน์ ผู้วิจัยพบว่ายังมีหัวข้ออื่นๆอีกที่ไม่ปรากฏซ้ำกัน ซึ่งเป็นข้อมูลที่น่าสนใจเป็นอย่างยิ่งว่าในหัวข้อที่ปรากฏไม่ซ้ำกันนั้น จะมีค่านิยม ความเชื่อ และคติธรรมปรัชญา หรือลักษณะทางวัฒนธรรมอื่นใดปรากฏอยู่

6. ในการศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยศึกษาเฉพาะวัฒนธรรมที่เป็น ค่านิยม ความเชื่อ และคติธรรมปรัชญาเท่านั้น แต่โดยความหมายของวัฒนธรรมแล้วยังมีขอบข่ายที่จะต้องศึกษาอีกมาก เช่น วิถีชีวิต ขนบประเพณี และโลกทัศน์ ดังนั้นในการทำวิจัยครั้งต่อไปจึงควรศึกษาวัฒนธรรมที่เป็นวิถีชีวิต ขนบประเพณี และโลกทัศน์ จะทำให้มองเห็นวัฒนธรรมที่ปรากฏอยู่ในสังคมได้มากยิ่งขึ้น

7. ในการศึกษาครั้งนี้ผู้วิจัยศึกษาจากการเปรียบเทียบวรรณกรรมพยางค์ชีวิตคือใบเขียนชี แต่วรรณกรรมพยางค์ชีวิตชนิดอื่นยังมีอยู่เช่นตำราโหราศาสตร์ การดูหมอดูและวรรณกรรมพยางค์ชีวิตที่มีใช้ตามแต่ละท้องถิ่น เช่น "ศาสตร์" ซึ่งเป็นวรรณกรรมพยางค์ของชาวภาคใต้ ในการวิจัยครั้งต่อไปจึงควรทำการศึกษาเปรียบเทียบการพยางค์ชีวิตด้วยวิธีอื่นๆ

8. ปัญหาที่พบในการเก็บรวบรวมข้อมูลก็คือ การเก็บข้อมูลใบเชิยมชิตจากบางวัด ผู้ที่เป็นผู้ดูแลใบเชิยมชิตไม่มีความเข้าใจว่าผู้วิจัยต้องการใบเชิยมชิตทุกใบ เพื่อใช้ในการวิเคราะห์ ผู้วิจัยจึงใช้วิธีแก้ไขปัญหาด้วยการถวายเป็นปัจจัยตามจำนวนใบเชิยมชิต ดังนั้นผู้ที่จะทำการวิจัยในลักษณะเดียวกันนี้ควรคำนึงถึงปัญหาเหล่านี้ด้วย

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- ขนิษฐา รัตนภาสน. ความเชื่อและค่านิยมที่ปรากฏในภาษาคำทำนาย. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2530.
- ศิกฤทธิ ปราโมช. การสืบทอดมรดกวัฒนธรรมไทย. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์การศาสนา, 2530.
- จรัญ พรหมอยู่. ความเข้าใจเกี่ยวกับสังคมไทย. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์โอเดียนสโตร์, 2526.
- จรรยา ต้นสูงเนิน. "ศาสตร์"วรรณกรรมพหุภพชีวิตจากจังหวัดนครราชสีมา. ปรินท์-นิพนธ์ กค.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2527. อัดสำเนา.
- จำเรียง ภาวิจิตร. Thai Marriage and Family. กรุงเทพฯ : ศูนย์เอกสารแห่งประเทศไทย, 2513.
- ฉวีวรรณ วรรณประเสริฐ. สังคมไทย. กรุงเทพฯ : แพรวพิทยา, 2522.
- ฐะปะนีย์ นาครทรรพ. "ข้อสังเกตเกี่ยวกับวัฒนธรรมในการใช้ภาษา," วัฒนธรรมไทย. 16(4) : 3-9 ; เมษายน 2520.
- ติญู ศรีนราวัฒน์. "วัฒนธรรมบางลักษณะที่สะท้อนให้เห็นได้ในภาษาคำทำนาย," ภาษาและภาษาศาสตร์. 6(2) : 33-49 ; มกราคม - มิถุนายน 2531.
- ดุสิต น้ำฝน. "การผสมผสานของจีนในสังคมไทย," ใน คนจีน 200 ปีภายใต้พระบรมโพธิ์สมภาร. หน้า 68-73. กรุงเทพฯ : ศิริชัยการพิมพ์ 2526.
- ทองปลิว ชมชื่น. โครงสร้างสังคมไทย. นครปฐม : มหาวิทยาลัยศิลปากร, 2522.
- ประจักษ์ ประภาณิทยากร. "ภาษา : วัฒนธรรม สังคม : ภาษา," วัฒนธรรมไทย. 23(2) : 34-40 ; กุมภาพันธ์ 2527.
- ประมวล สุวรรณศรี เญญรัตน์ อติชาตนาทน และภัทรกานต์ ผ่านญเกิด. ลีลาาสตร์. กรุงเทพฯ : อักษรทองการพิมพ์, ม.ป.ป.
- ประยูร อนันทวงศ์. แลหลังจีน. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์พีระพัสนา, 2525.
- ปัญญา บริสุทธิ. โลกทัศน์ของคนไทยวิเคราะห์จากวรรณคดีคำสอนสมัยสุโขทัย. กรุงเทพฯ : พิมพ์อักษรการพิมพ์, 2523.
- ผ่องพันธุ์ มณีรัตน์. การเปลี่ยนแปลงทางสังคมและวัฒนธรรม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2521.

- พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์อักษรเจริญทัศน์, 2525.
- พรพวรรณ จันทโรนานนท์. อภิลักขิตภาพอายุสิ้น. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์เรือนแก้วการพิมพ์, 2530.
- พัทธสา สายหู. กลไกของสังคม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2529.
- สมชัย ใจดี และยรรยง ศรีวิริยาภรณ์. ประเพณีและวัฒนธรรมไทย. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช, 2528.
- สมบุรณ์ สุขสำราญ. ความเชื่อทางศาสนาและพิธีกรรมของชุมชนชาวจีน. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2530.
- สุนัตรา สุภาพ. สังคมและวัฒนธรรมไทย คำนิยม : ครอบครัว : ศาสนา : ประเพณี. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช, 2518.
- สุภาพร ชุตติกานนท์. คำนิยมและความเชื่อที่ปรากฏในใบเขียนหิน. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2530.
- สุภาวดี มิตรสมหวัง. สังคมไทย. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ บางเขน, 2523.
- อมรา ประสิทธิ์รัฐสินธุ์. "สมมติฐานชาเพียร์ - วอร์ฟ," อักษรศาสตร์. 11(2) : 20-33; กรกฎาคม 2522.
- . "ความสัมพันธ์ระหว่างภาษาและวัฒนธรรม," ศาสตร์แห่งภาษา. 6 : 40-54; มิถุนายน 2529.
- อุดม วโรตม์ลิขิตดิษฐ์. ภาษาศาสตร์เบื้องต้น. พิมพ์ครั้งที่ 12. กรุงเทพฯ : กิ่งจันทร์การพิมพ์, 2530.
- Adule, Vichiancharoen, "Social Value in Thailand," in Journal of Social Science Review. 1(1) : unpagged ; March, 1976.
- Barnouw, Victor. Culture and Personality. revised ed. Homewood : The Dorsey Press, 1973.
- Bolinger, Dwight. Aspects of Language. 2nd ed. New York : Harcourt Brace Jovanovich, 1975.
- Chapman, Robert L. Roget's International Thesaurus. 4th ed. New York : Harper & Row Publishers. Inc., 1977.

- Ember, Carol R. and Melvin Ember. Anthropology. 5 th ed. New Jersey : Prentice Hall, 1988.
- Evers, Hans - Dieter and others. Loosely Structured Social System : Thailand in Comparative Perspective. กรุงเทพฯ : ศูนย์เอกสารแห่งประเทศไทย, 1969.
- Goodenough, Ward H. "Culture Anthropology and Linguistics," in Language in Culture and Society. edited by Hymes, Dell p. 36-39. Bombay : Allied Publishers, 1976.
- Greenberg, Joseph H. "Linguistics and Ethnology," in Language in Culture and Society. edited by Hymes, Dell. p. 27-35. Bombay : Allied Publishers. 1976.
- . A New Invitation to Linguistics. New York : Anchor Books, 1977.
- Hammond, Peter B. An Introduction to Cultural and Social Anthropology. 2nd ed. New York : Macmillan Publishing Co., Inc., 1978.
- Kempson, Ruth M. Semantic Theory. Cambridge : Cambridge University Press, 1977.
- Landon, Kenneth Perry. The Chinese in Thailand. กรุงเทพฯ : ศูนย์เอกสารแห่งประเทศไทย, 1941.
- Leech, Geoffrey. Semantics. 2nd ed. Great Britain : Richard Clay (The Chaucer Press) Ltd., 1981.
- Mole, Robert L. Thai Values and Behavior Patterns : A Critical Evaluation of the Inter - Relationship Between the Value Systems and Practices of the People of Thailand. กรุงเทพฯ : ศูนย์เอกสารแห่งประเทศไทย, 1968.
- Plog, Fred and Daniel G. Bates. Cultural Anthropology. 2nd ed. New York : Alfred A. Knopf, Inc., 1980.
- Thompson, Hilgard. "Culture : The Content of Language," in Conference on Teaching English to Speakers of Other Languages. p. 12-13. Champaign : Illinois March, 1965.

Vivelo, Frank Robert. Cultural Anthropology Handbook : A Basic Introduction. New York : McGraw-Hill Book Company, 1978.

Wardhaugh, Ronald. Introduction to Linguistics. 2nd ed. New York : McGraw - Hill Book Company, 1977.

ประวัติย่อของผู้วิจัย

ชื่อ นางสาวพรทิพย์
เกิดวันที่ 11 ตุลาคม
สถานที่เกิด
สถานที่อยู่ปัจจุบัน

ชื่อสกุล ไวลแสง
พุทธศักราช 2508
เขตพรวานนก กรุงเทพมหานคร
บ้านเลขที่ 99/302 หมู่บ้านนักกีฬา เขตประเวศ
กรุงเทพฯ 10250

ตำแหน่งหน้าที่การงานปัจจุบัน
สถานที่ทำงานปัจจุบัน
ประวัติการศึกษา

-

-

พ.ศ. 2525

มัธยมศึกษาตอนปลาย (แผนวิทยาศาสตร์)
จากโรงเรียนสายน้ำผึ้ง

พ.ศ. 2529

กศ.บ. (วิชาเอกภาษาอังกฤษ วิชาโทวิทยาศาสตร์)
จากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

พ.ศ. 2535

กศ.ม. (วิทยาศาสตร์การศึกษา)
จากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

ความล้มพันธ์ระหว่างภาษาและวัฒนธรรมที่ปรากฏในคำทำนายของไบเบิล

**บทคัดย่อ
ของ
พรทิพย์ ไวลอง**

**เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกภาษาศาสตร์การศึกษา
มีนาคม 2535**

การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายที่จะศึกษาภาษาและวัฒนธรรมที่ปรากฏในคำทำนายของใบเชิยมชีในวัดไทยและวัดจีน และศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างภาษาและวัฒนธรรมที่ปรากฏในคำทำนายของใบเชิยมชีในวัดไทยและวัดจีน

ข้อมูลที่ได้ศึกษาได้จากการรวบรวมใบเชิยมชีจากวัดไทยและวัดจีนซึ่งตั้งอยู่ในกรุงเทพมหานคร โดยรวบรวมจากวัดไทย 7 วัด ได้ใบเชิยมชีเป็นจำนวน 209 ใบ และจากวัดจีน 4 วัด ได้ใบเชิยมชีเป็นจำนวน 214 ใบ และนำข้อมูลที่รวบรวมมาได้มาทำการวิเคราะห์ภาษา วัฒนธรรม และความสัมพันธ์ระหว่างภาษาและวัฒนธรรมที่ปรากฏในคำทำนายของใบเชิยมชีวัดไทยและวัดจีน โดยวิเคราะห์จากเนื้อหาภาษาคำทำนายที่ไม่ซ้ำกันตลอดทั้งใบ

ผลการวิเคราะห์ทางด้านเนื้อหาของคำทำนายพบว่า มีหัวข้อคำทำนายที่ปรากฏซ้ำกันในใบเชิยมชีวัดไทยและวัดจีนทั้งหมด 14 หัวข้อ ได้แก่ ลากยศ ชะตา เนื้อคู่ เจ็บไข้ คดีความ คำสอน ของหาย อันตราย ความสำเร็จ/ไม่สำเร็จ บุตร ผู้อุปถัมภ์/พึ่งพา อาชีพ/การงาน มิตร และการเดินทาง ในหัวข้อต่าง ๆ เหล่านี้ยังปรากฏหัวข้อย่อยอีก 11 หัวข้อ ได้แก่ ประเภท ลักษณะ การได้/ไม่ได้รับสิ่งต่าง ๆ สาเหตุของการได้/ไม่ได้รับสิ่งต่าง ๆ แหล่ง/ทิศทาง ระดับปริมาณ ระยะเวลา วิธีแก้ไขเหตุต่างๆ คำสอน/คำเตือน การได้รับผล และวิธีทำให้ได้รับผลต่างๆ ซึ่งหัวข้อย่อยต่าง ๆ เหล่านี้จะมีบางหัวข้อที่ปรากฏในภาษาคำทำนายในใบเชิยมชีทั้งวัดไทยและวัดจีน และบางหัวข้อจะปรากฏในภาษาคำทำนายในใบเชิยมชีวัดไทยหรือวัดจีนเพียงอย่างเดียว

ผลการวิเคราะห์ทางด้านภาษาที่ปรากฏในใบเชิยมชีวัดไทยและวัดจีน โดยอาศัยหลักการจำแนกความหมายของ Peter M. Roget (1977) ในหนังสือ Roget's International Thesaurus พบว่า ความหมายที่ปรากฏในหัวข้อภาษาคำทำนายที่ปรากฏซ้ำกันในใบเชิยมชีวัดไทยและวัดจีนจะมีความหมายตามหลักการจำแนกความหมายเหมือนกัน ผลปรากฏดังนี้ ลากยศ (prosperity) ชะตา (destiny) เนื้อคู่ (marriage) เจ็บไข้ (sick) คดีความ (lawsuit) คำสอน (instruction) ของหาย (loss) อันตราย (harm) ความสำเร็จ/ไม่สำเร็จ (successfulness/unsuccessfulness) บุตร (child) ผู้อุปถัมภ์/พึ่งพา (supporter) อาชีพ/การงาน (vocation) มิตร (friend) และการเดินทาง (travel) นอกจากนี้ยังพบว่า ภาษาที่ปรากฏในใบเชิยมชีวัดไทยและวัดจีนมีทั้งเหมือนกันและแตกต่างกัน

ผลการวิเคราะห์ทางด้านวัฒนธรรมที่ปรากฏในภาษาคำทำนายพบว่า มีวัฒนธรรมที่เป็น ค่านิยม ความเชื่อ และคติธรรมปรัชญา ทั้งที่เหมือนกันและแตกต่างกันในใบเชิยมชีวัด

ไทยและวัดจีน ดังนี้ ค่านิยมที่ปรากฏเหมือนกันในภาษาคำทำนายในใบเขียนชีวิตไทยและวัดจีนมี 16 ประการ ได้แก่ ค่านิยมความมั่งมี ค่านิยมวัตถุ ค่านิยมความมีอำนาจ ค่านิยมการได้รับสิ่งดีในชีวิต ค่านิยมการยึดถือเวลา ค่านิยมความสุขสบายในชีวิต ค่านิยมการมีคู่ครอง ค่านิยมความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน ค่านิยมความเป็นเจ้าข้าวเจ้าของ ค่านิยมการประสบความสำเร็จ ค่านิยมการมีบุตร ค่านิยมเพศของบุตร ค่านิยมการพึ่งพาอาศัย ค่านิยมความมั่นคงในชีวิต ค่านิยมการทำมาหาเลี้ยงชีพ และค่านิยมการผูกมิตร ส่วนค่านิยมที่ปรากฏแตกต่างกันคือจะพบในภาษาคำทำนายในใบเขียนชีวิตไทยเท่านั้นคือ ค่านิยมการยกย่องผู้รู้

ความเชื่อที่ปรากฏเหมือนกันในภาษาคำทำนายในใบเขียนชีวิตไทยและวัดจีนมี 3 ประการ ได้แก่ ความเชื่อทางพุทธศาสนาเรื่องกฎแห่งกรรม การทำดีได้ดี และการทำบุญกุศลจะส่งผลให้ได้รับความสุข ความเชื่อทางโหราศาสตร์เรื่องโชคชะตา และความเชื่อทางไสยศาสตร์เรื่องการสะเดาะเคราะห์ ส่วนความเชื่อที่ปรากฏแตกต่างกันคือ จะพบในภาษาคำทำนายในใบเขียนชีวิตจีนเท่านั้นคือ ความเชื่อทางโหราศาสตร์เรื่องโชคกลาง และความเชื่อทางไสยศาสตร์เรื่องการกราบไหว้สิ่งศักดิ์สิทธิ์

คติธรรมปรัชญาที่ปรากฏเหมือนกันในภาษาคำทำนายในใบเขียนชีวิตไทยและวัดจีนมี 2 ประการ ได้แก่ คำสอนเรื่องการหลุดจา การดำเนินชีวิต การปฏิบัติตน และการพิจารณาเรื่องต่างๆ และคำเตือนเรื่องการทำสิ่งหนึ่งสิ่งใด และการแสดงความคิด ส่วนคติธรรมปรัชญาที่ปรากฏแตกต่างกันคือ ที่พบในภาษาคำทำนายในใบเขียนชีวิตไทยเท่านั้น คือ คำเตือนเรื่องการฟังคำพูด และการดำเนินชีวิต

ทั้งนี้ระดับความสำคัญของค่านิยม ความเชื่อ และคติธรรมปรัชญาเหล่านี้จะมีความสำคัญมากน้อยแตกต่างกันขึ้นอยู่กับค่าจำนวนและร้อยละของข้อมูลภาษาคำทำนายที่แสดงถึง ค่านิยม ความเชื่อ และคติธรรมปรัชญานั้น ๆ

ผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างภาษาและวัฒนธรรมพบว่า มีการใช้ภาษาที่คล้ายคลึงกันและแตกต่างกันในภาษาคำทำนายในใบเขียนชีวิตไทยและวัดจีน เพื่อแสดงความหมายถึงค่านิยม ความเชื่อ และคติธรรมปรัชญา กล่าวคือ ในค่านิยม ความเชื่อ และคติธรรมปรัชญาเดียวกันในใบเขียนชีวิตไทยและวัดจีน พบว่ามีการใช้ภาษาที่ปรากฏในหัวข้อย่อยและหัวข้อคำทำนายเดียวกัน อย่างไรก็ตามในค่านิยม ความเชื่อ และคติธรรมปรัชญาเดียวกันนี้ก็ยังมีพบว่าการใช้ภาษาที่ปรากฏในหัวข้อย่อยและหัวข้อคำทำนายต่างกัน กล่าวคือหัวข้อย่อยและหัวข้อคำทำนายที่ต่างกันนี้จะพบในใบเขียนชีวิตไทยหรือวัดจีนเพียงอย่างเดียว

THE RELATIONSHIP BETWEEN LANGUAGE AND CULTURE IN
SIEM-SI PREDICTIONS

AN ABSTRACT
BY
PORNTIP WAISANG

Presented in partial fulfillment of the requirements for the master
of Education degree in Educational Linguistics
at Srinakharinwirot University
March 1992

The purpose of this research was to study the Siem-si predictions in Thai and Chinese temples in term of its language, cultural topics and the relationship between language and cultural topics.

209 Siem-si predictions from 7 Thai temples and 214 Siem-si predictions from 4 Chinese temples in Bangkok were analyzed.

The results of the analysis revealed that there were 14 repeated topics of Siem-si predictions in Thai and Chinese temples. They were prosperity, destiny, marriage, ill health, lawsuit, instruction, property loss, injury and damage, success/failure, conception of offsprings, supporter, vocation, friend and travel.

The result of language analysis in Thai and Chinese temples Siem-si prediction was based on categories in Thesaurus of English words and phrases by Peter M. Roget (1977) in "Roget's International Thesaurus." It was found that Thai and Chinese temples Siem-si predictions used same language topics but with stylistic variations.

The results of the analysis of culture revealed that the culture : values, beliefs and philosophy presented alike and different in Thai and Chinese temples Siem-si predictions. The 16 repeated values in Thai and Chinese temples Siem-si predictions were wealth, material, authority, best thing attainment in life, time grasp, easy and comfortable life, match, life and property safety, owner, success, offspring, offspring sex, dependence, life stabilization, working and friendship. The values presented only in Thai temples Siem-si predictions was learned person worship.

The 3 repeated beliefs in Thai and Chinese temples Siem-si predictions were 1) the Buddhism beliefs of retribution and of

happiness after making merit, 2) the astrology belief in fate and 3) the occultism belief in riddance of bad lucky by giving alms. The beliefs presented only in Chinese temples Siem-si predictions were the astrology belief of omen and the occultism belief of worship of sacred objects.

The philosophy occurred repeatedly in Thai and Chinese temples Siem-si predictions were 1) the advice on the use of language, practice of good, livelihood, good behavior and consideration for other people 2) the moral advice in doing thing and expression opinions. The philosophy present only in Thai temples Siem-si predictions was the advice on speech and expression feelings and only in Chinese temples Siem-si predictions was the moral advice on speech belief and livelihood.

The values, beliefs and philosophy contained a variety of significances in number and percentage of the data presented those values, beliefs and philosophy.

The result of the analysis of the relationship between language and culture revealed that the language was alike in Thai and Chinese temples Siem-si predictions in values, beliefs and philosophy. That is, the same values, beliefs and philosophy in Thai and Chinese temples Siem-si predictions were found both in the same sub-topics and topics.